

மத்திய தீபம்

மட் / மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி

175வது ஆண்டு நிறைவு மலர்

மத்திய தீபம்

1814 ★ 1989

175வது ஆண்டு நிறைவு மலர்

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA.

மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி

மட்டக்களப்பு

- 1989 -

‘மத்திய தீபம்’

175வது ஆண்டு நிறைவு மலர்

மலர் வெளியீட்டுக் குழு

தலைவர் :

திரு. A. A. அருளன்னராஜா B. Sc. Dip-in-Ed.

மலர் ஆசிரியர் :

திரு. K. G. அருளானந்தம் B. A. (Cey.), First Class Trained.

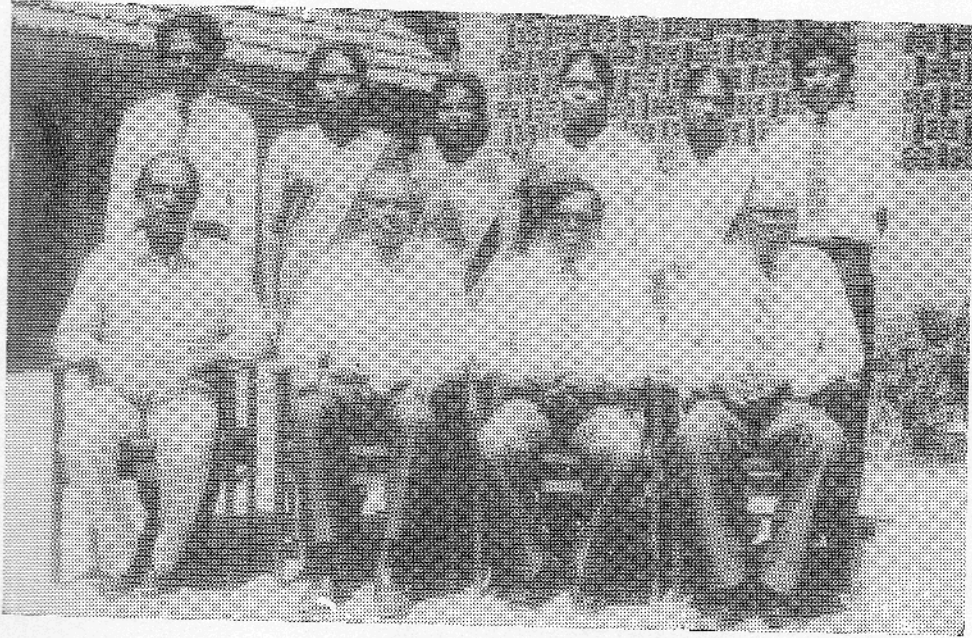
குழு :

திரு. T. பாக்கியநாயகம்
ஜனாப் M. S. A. அலீஸ்
திருமதி M. C. J. S. பாலசிங்கம்
திருமதி I. புஸ்பராஜா
திருமதி R. சிறீனிவாசன்

திரு. A. குணரெத்தினம்
திரு. S. ஜெககோசரன்
திரு. செழியன் பேரின்பநாயகம்
திரு K. விஜயரெட்டினம்
திரு. K. A. தவராஜா

செல்வி M. நடராஜா

‘மத்திய தீபம்’
175வது ஆண்டு நிறைவு மலர்
வெளியீட்டுக் குழு

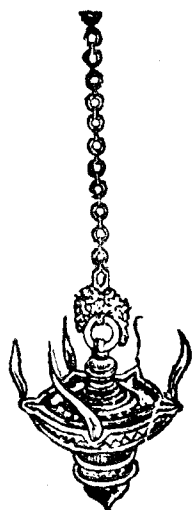

இருப்போர் - இடமிருந்து வலம் :

ஜனாப். M. S. A. அஸீஸ், திரு. A. A. அருளன்னராஜா (அதிபர்),
திரு. K. G. அருளானந்தம் (மலர் ஆசிரியர்), திரு. T. பாக்கியநாயகம்.

நிற்போர் - இடமிருந்து வலம் :

திரு. A. குணசெகரத்தினம், திருமதி I. புஷ்பராஜா, செல்வி M.
நடராஜா, திருமதி R. சிறீனிவாசன், திருமதி M. C. J. S. பால
சிங்கம், திரு. S. ஜெகத்கோசரன்.

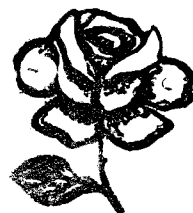

Prayer

Dear Lord and Father of mankind,
    Forgive our foolish ways!
Reclothe us in our rightful mind,
In purer lives Thy service find,
    In deeper reverence, praise.

Drop Thy still dews of quietness,
    Till all our strivings cease;
Take from our souls the strain and stress,
And let our ordered lives confess
    The beauty of Thy peace.

— JOHN GREENLEAF WHITTIER.

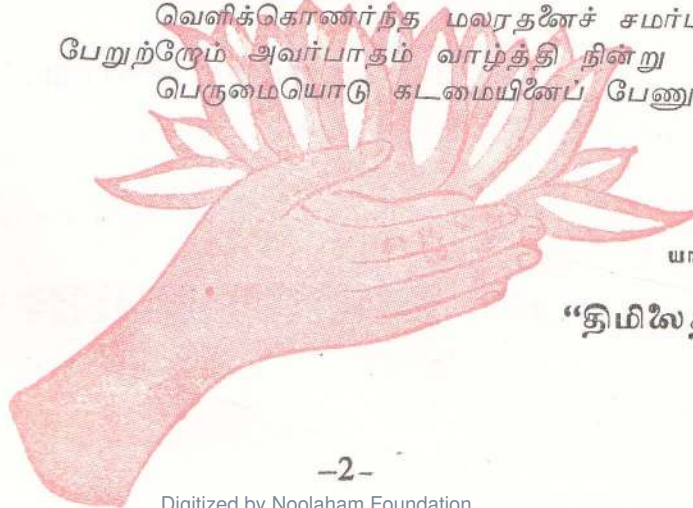

சமர்ப்பணம்

“உமதொளியில் வெளிச்சத்தைக் காண்போம்” என்னும்
 உயர்மகுட வாசகத்தோ டொழுகி நின்று
 எமதுயர்ந்த குறிக்கோளை நோக்கிச் செல்லும்
 எழில்பொழியும் மத்தியகல் லூரி யோர்யாம்
 அமைதியொடே நிறைவுசெயும் ஆண்டு நூற்று
 எழுபத்து ஐந்தகவை யதில்ம லர்ந்த
 நவநிதிய மத்தியநற் றீப மஃதை
 நாமேற்றி யிறையருளை நாடுகின்றோம்.

ஏற்றுதற்கு ஒளிவிளக்கை ஏந்தி நின்ற
 இணையில்லாத் தியாகியவர் எமது தந்தை;
 காற்றினிலும் புயலினிலும் கடல் கடந்து
 கட்டியநற் றுணைவியையும் இழந்து வந்து
 ஏற்றிவைத்த அறிவொளியில் தலைநி மிர்ந்து
 இன்றுவரை நின்றிலங்கும் பேறுந் றோம்யாம்
 ஆற்றல்நிறை உவில்லியம்ஆல்ட் அவர்கள் தந்த
 அருஞ்சுடரில் தொண்டாற்றும் அருளுந் றோமே.

பேறுற்ற கலைக்கூட மான போதும்
 பேசரிய தொண்டதிலே சாதி பேத
 ஊறின்றி ஆங்கிலத்தை ஊட்டிக் கற்றோர்
 உயர்வதற்கும் வழிசெய்து ஊழி தோறும்
 வீறுற்று வாழ்ந்திருக்கும் கல்விச் சாலை
 வெளிக்கொணர்ந்த மலரதனைச் சமர்ப்பிக்கின்ற
 பேறுற்றோம் அவர்பாதம் வாழ்த்தி நின்று
 பெருமையொடு கடமையினைப் பேணு வோமே.

யாப்பு :

“திமிலைத்துமிலன்”

கல்லூரி ஸ்தாபகர்

மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி ஸ்தாபகர்

வண. வில்லியம் ஆல்ட்
அவர்கள்

வில்லியம் ஆல்ட் நாமம் வாழ்க!

கலவினனும் சுடர்விளக்கை இங்கு ஏற்ற
கடல்கடந்து துணிபு னே வந்து கேர்ந்து
எல்லையிலாத் துன்பமதை இடைநடுவில்
எதிர்கொண்டும் தளராத உறுதியூண்டு.
சொல்லரிய சாதனைகள் பல புரிந்து
சோர்வின்நீ இறைபனிலில் ஈடுபட்டு
வல்லவனார் பெயரில் மத்திய கல்லூரி இவகு
வகுத்திட்ட வில்லியம் ஆல்ட் நாமம் வாழ்க!

— 'யாநா'

கல்லூரிக் கீதம்

பல்லவி

மட்டு நன்னகரின் மத்திய கல்லூரி
மாநிலம் புகழுறு வாழியவே - மட்டுநன்...

அனுபல்லவி

அட்டதிக்கும் புகழ் சமரசமும்
ஆங்கிலம் தமிழ் சிங்களமொழியும்
மட்டுநன் நாடுறு கலைவளமும்
வளர்குமிக் கலை நிறை வாழியவே!
வாழ்க! வாழ்க!! வாழியவே!!!

சரணம்

மெதடிஸ்த சபை நலம் விளக்க வந்த
வில்லியம் ஆல்ட் கண்ட முதல் நிலையம்
அதற்குறு பணியெனும் அருங்கலைகள்
அனைத்தும் வளர்ந்திட வாழியவே!
வாழ்க! வாழ்க!! வாழியவே!!!

தன் நிறை வடைதல் நமதிலக்கு
தாம் பெறும் செல்வம் பொதுவினுக்கு
என்றும் பொது நல சேவையின்றி,
எதுவும் வேண்டாம் வாழியவே!
வாழ்க! வாழ்க!! வாழியவே!!!

மாணவர் தனித்துவம் வளருகவே
வானவரும் நன்மை மதிக்குகவே
ஞானமுயர் கல்வி தொழில் செல்வம்
நம்மிடை நிறைந்திட வாழியவே!
வாழ்க! வாழ்க!! வாழியவே!!!

வணக்கம்!

ஒரு நாட்டின் அல்லது ஒரு பிரதேசத்தின் வளர்ச்சி என்பது அங்கு குடியிருக்கும் மக்களின் அறிவுசார்ந்த முன்னேற்றத்தைக் காட்டுகிறது. இவ்வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாய் நிற்பவை அங்கிருக்கும் கல்விச்சாலைகளே. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் கல்வித் துறைப் பங்களிப்பில் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியும் தன்னை முதன்மைப்படுத்தி வருகின்றது.

அறியாமை இருளை அகற்றவேண்டுமென்ற, பெருஞ் சேவை மனப்பான்மையுடன் மெதடிஸ்த மிஷனரியான வண. வில்லியம் ஆல்ற்றினால் ஏற்றிவைக்கப்பட்ட 'ஒளிரும் சுடரானது' அணையா தீபமாக இவ்வருடம் தனது 175வது ஆண்டை நிறைவு செய்வதையிட்டு "மத்திய தீபம்" பெருமைகொள்கின்றது.

கல்லூரியின் வளர்ச்சியின் படிமுறைகளையும், நீண்டகால வரலாறுகளையும் "மத்திய தீபத்தின்" ஊடாகத் தொகுத்துத் தருகிறோம். கல்லூரியின் முயற்சிகள் "மத்திய தீபத்தை" மேலும் ஒளிர்விக்கின்றன. எதிர்கால நம்பிக்கை உள்ளவனுக்கு வரலாற்று நினைவுகள் நினைவுகூரப்படுவதோடு அவை உறுதியான உந்து களைகளாகவும் இருக்கவேண்டும்.

175 ஆண்டுகளாக இக்கல்லூரியில் ஏணிப்படிகளாக நின்ற ஆசிரியர்கள் தளராத உறுதி கொண்டு தன்னம்பிக்கையுடன் உழைத்து, மத்திய தீபத்திற்கு ஒளி பாய்ச்சுகின்ற மாணவ செல்வங்களையும், அறிஞர் பெருமக்கள் உவந்தளித்த சிந்தனைக் கருவூலங்களையும் தொகுப்பாக்கி "மத்திய தீபம்" ஒளிர்கின்றது. கல்லூரியின் இந்நிறைவு மலர் வெளியீட்டு வரிசையில் இது கனதியானது. ஆயினும் கல்விப்பரப்பில் ஒரு சிறு துளியாகும். குறைகளைக் களைந்து "மத்திய தீபத்தின்" ஒளியில் நிறைவு காணுமாறு உங்களை அழைக்கின்றோம்.

— மலர் வெளியீட்டுக் குழு.

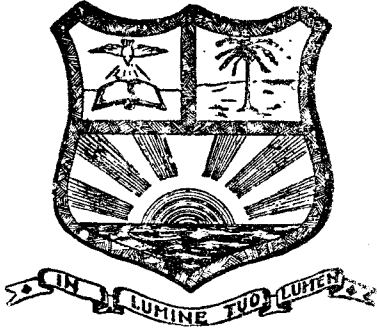

THE COLLEGE SONG

---

1. Land of our birth, we pledge to thee
Our love and toil in the years to be;
When we are grown and take our place,
As men and women with our race.
2. Teach us to bear the yoke in youth,
With steadfastness and careful truth;
That in our time; thy grace may give
The truth whereby the nations live.
3. Teach us to rule ourselves alway,
Controlled and cleanly night and day,
That we may bring, if need arise,
No maimed or worthless sacrifice.
4. Teach us to look, in all our ends,
On thee for judge, and not our friends;
That we, with thee, may walk uncowed,
By fear or favour of the crowd.
5. Teach us the strength that cannot seek
By deed or thought, to hurt the weak;
That under thee we may possess,
Man's strength to succour man's distress,
6. Teach us delight in simple things,
And mirth that has no bitter springs;
Forgiveness free of evil done,
And love to all men 'Neath the Sun'.
7. Land of our birth, our faith our pride,
For whose dear sake our fathers died,
O Motherland we pledge to thee,
Head, heart, and hand through the years to be.

—Rudyard Kipling.

சிந்திக்க வைக்கும் கல்லூரி இலச்சினை

எம்மில் பலர் எமது கல்லூரி இலச்சினையின் விளக்கத்தினை அறியாதிருக்கலாம். அதன் விளக்கத்தினை நாம் எல்லோரும் அறிந்திருப்பது இக்கால கட்டத்தில் அவசியமாகும். வண. R. W. ஹால்ற்றம் B. Sc. (Rev. R. W. Holtom) அவர்கள், எமது கல்லூரிக்கு அதிபராயிருந்த காலத்தில் உதவி ஆசிரியர்களில் ஒருவரான திரு. S. V. O. சோமநாத ரிடம் அதிபர் வண. ஹால்ற்றம் அவர்கள் எமது கல்லூரிக்கு ஓர் இலச்சினையை உரு வாக்கவேண்டும் என்று விசேட வேண்டுகோள் விடுத்தார். அதற்கிணங்க திரு. சோம நாதர் அவர்கள் இலச்சினையை உருவமைத்தார். இவ்வுருவமைப்பைப்பற்றிய குறிப்பு, எமது கல்லூரி இலச்சினையை விளக்கி நயப்பதற்கு உதவும் என எண்ணுகிறோம்.

முதலாவதாக, சின்னத்தின் அடிப்பகுதியில் பரந்த சமுத்திரம் உங்கள்முன் இருக் கிறது. அதன் பின்னணியில் கிழக்குத் தொடுவானத்தில் கதிரவன் மாட்சிபெற எழுந்து, தன் ஒளிக்கதிர்களை விரித்துப் பரப்பி, சமுத்திரத்தின் மேற்பரப்பினை பிரகாசிப்பிக்கின்றது. இதைப்போன்று, மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி அதன் மாணவர்கள்மூலம் ஒளிவீசி நாட்டு மக்களின் அறியாமையினை போக்கவேண்டும். குறிப்பாக, சமுத்திரப் பொறுத்தவரை மட்டக்களப்பு “உதிக்கும் கதிரவன்” நாடாக கருதப்படுகிறது.

அடுத்து, இடது மேற்பகுதியில் ஒரு விரிந்த புத்தகம் இருக்கிறது. மத்திய கல் லூரி மாணவன் நூல்களை விரும்பவேண்டும் - குறிப்பாக ஜீவ புத்தகத்தினை விரும்பவேண் டும் என்பதனையும், அறிவுக்காகவே அறிவை பெறுவதனை மதிக்கவேண்டும் என்பதனையும், தனது வாழ்வை அரும்பெரும் புத்தகமாகிய வேதாகமத்தின்படி நெறிப்படுத்தவேண்டும் என்பதனையும் குறிக்கின்றது.

நம் சுற்றலும், சிந்தனையும் நம்மை பாவத்திற்கும், தவறுகளுக்கும் வழி நடத்தா மல், புத்தகத்தின் மேலாக பறக்கும் புறா அறிவுறுத்துவதுபோல தூய்மை, சுள்ளம் கப டின்மை, பண்பினில் என்மை, உன்னதமான அனைத்திற்கும் மதிப்பு - இவற்றிற்கு வழி நடத்தவேண்டும். குற்றம், தன்னலம், இலஞ்சம், ஊழல் போன்ற தூர் நடத்தைகளை நோக்கி எம் அறிவு திசை திருப்பப்படுகின்ற இக்காலகட்டத்தில் இது இன்றியமை யாதது ஆகும்.

வலது மேற்புறத்தில் உள்ள தென்னை மரமும் ஒரு மேலான கருத்தை வலியுறுத்து கிறது. இது எங்கள் கிழக்குக் கரையோரத்தின் சிறப்பினை நினைவுபடுத்துவது மட்டுமல்ல, எங்கள் வளர்ச்சி உயர்ந்ததாகவும், நேரானதாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பதையும் தெளிவு படுத்துகிறது. தென்னை மரத்தின் ஒவ்வொரு பாகமும் பயன் தருவதுபோல் மத்திய கல்

சூரி மாணுக்கன் நேர்மையானவனாக மாத்திரமல்ல, அவனின் சுற்றம் ஒவ்வொன்றும் தன்னைச் சூழ வாழும் மனித சமுதாயத்திற்கு சுயநலம் அற்ற சேவைகளை ஈந்து பயன் தருவனவாய் இருக்கவேண்டும்.

அறியாமை என்னும் கடலின் மேலாக தென்னை மரம், புறா, புத்தகம், உதய சூரியன் - இவற்றினைப்போன்று நாம் வாழ்ந்து செயற்பட்டால்தான் நாம் நற்பிரசைகளாக வளர்ந்து பிரகாசிக்கலாம்.

நாம் இவ்வுலகிற்கு கதிர் வீசும் ஒளி, எல்லா ஒளிகளுக்கும் மூலமாயிருக்கும் இறைவனின் ஒளியில் இருந்து தெறிக்காவிட்டால் அதனால் பயன் ஒன்றும் இல்லை.

பரந்த உணர்வுடன் நோக்கும்போது, இவைகளெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து எமது இலச்சினையின் அடியில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் “உமது ஒளியில் நாம் வெளிச்சம் காண் போம்” என்னும் மகுட வாக்கியத்தின் கருத்தினைக் காட்டுகிறது.

— அதிபர்.

இலங்கைக்கு நற்செய்தி இறைவனின் சித்தமே !

இந்நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சிக்குக் காரணகர்த்தாவாயிருந்த மெதடிஸ்த இயக்கம் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட அடி கோலியவர் இங்கிலாந்தின் அறிஞர் டாக்டர் தோமஸ் கோக் அவர்களாகும். 66 வயதுகொண்ட அவர் சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற அப்பயணத்தை மேற்கொள்ளுமுன்னர் நண்பரொருவ ருக்குப் பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்.

“ஐரோப்பாவைப் பொறுத்தமட்டில் நான் மரித்துப்போய்விட்டேன். என் வாழ்க்கை ஆசியாவுக்கே அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கைக்குப் புறப் படுமாறு என்னை இறைவனே பணித்துள்ளார். உடுக்க உடையின்றி, நண்பர் கள் ஒருவருமேயின்றி நிர்க்கதியாய் இலங்கைக் கரையில் விடப்படுவதையே நான் விரும்புகிறேன்.....”

கல்வி வளர்ச்சி பாதிப்புகள் களையப்படல் வேண்டும்

சமுதாய, சமய பணிக்காக தியாக சிந்தையோடு கடல் கடந்து இலங்கை வந்த கிறிஸ்தவ மிசனரிமார், ஓர் அகல் விளக்காகச் சுடர வைத்த எமது அன்றைய நாள் பாட சாலையை, இலங்கையிலே முன்னோடியானதும், தலை சிறந்ததுமான ஒரு கல்லூரியாகப் பிரகாசிக்கச்செய்ய மேற்கொண்ட முயற்சிகளை எண்ணித் தலை வணங்குகின்றோம். கட்டிடங்களை அமைத்து, காலத்திற்கு காலம் தேவைப்பட்ட கல்வித் துறைகளைத் தொடங்கி, நாட்டை முன்னேற்றப் பாதையில் கட்டியெழுப்பும் சிற்பிகளான கல்விமாத்கள், நிர்வாக சேவை அதிகாரிகள், விஞ்ஞானிகள், பொருளாதார நிபுணர்கள், சட்டவல்லுனர்கள், அரசியல் அறிஞர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பொறியியலாளர்கள், மருத்துவர்கள் என்று பல்வேறுதுறை மேதைகளை உருவாக்கிய மேதகு சிறப்பினை எண்ணிப் பூரிப்படைகின்றோம்.

175வது ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில், எமது கல்லூரியின் ஸ்தாபகரான வண. வில்லியம் ஆல்ட் அவர்களின் மனம் நிறைந்த இந்த ஆவல் நிறைவேறி உள்ளதா? என்பதை சிந்திக்க கடமைப்பட்டுள்ளோம். மட்டுநகர் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி மட்டுமல்ல, பொதுவாக சகல கல்வி நிறுவனங்களினதும் இன்றைய நிலை, கல்வித் தரம், பெறுபேறுகள் பற்றியெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டியுள்ளது. கல்வி நிறுவனங்கள், தனியார் நிர்வாகத்திலிருந்து அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கு மாற்றப்பட்டமை எமது கல்வி வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய திருப்பமாகும். 1960களில் ஏற்பட்ட இந்த நிர்வாக மாற்றம், மட்டுமெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியைப் பொறுத்தவரை அது தோன்றி 148 ஆண்டு களுக்குப்பின் ஏற்பட்டுள்ளது. அன்றில் இருந்து இன்றுவரை ஒரு கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் கல்வித் துறையில் ஏற்பட்ட நிர்வாக மாற்றத்தினால் உண்டான பலாபலன்களை இட்டு கணிப்பீடு செய்தல்வேண்டும்.

இலங்கை முழுவதும் ஒருங்கிணைந்த, சீரமைக்கப்பட்ட கல்வியை வழங்குவதும். ஒரேவகையான நிர்வாகத்தை பரவலாக மேற்கொள்வதும், கல்வி கற்றலில் சகல பிள்ளைகளுக்கும் சம சந்தர்ப்பம் அளிப்பதும் இம்மாற்றத்தின் முக்கிய குறிக்கோளாகும். தனியார் நிர்வகித்துவந்தபோதிருந்த கல்வித் தரத்தைவிட, அரசாங்க நிர்வாகத்திலியங்கும் தற்போதைய தரம் பாதிப்படைந்துள்ளதாக அல்லது வீழ்ச்சியடைந்துள்ளதாக பரவலாகக் கருதப்படுகின்றது. இதற்கான காரணங்களை நாம் ஆராயவேண்டும். கல்வியைப் பெறு

ஆபத்துக்களையும் அவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. ஆல்ட் பாதிரியாரின் இளம் மனைவி கப்பலிலே கடும் சுகயீன முற்று காலமானார். பயணத்தை ஒழுங்கு செய்த தலைவர் டாக்டர் கோக் அவர்கள் தாம் எந்த நாட்டுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென வாஞ்சித்துப்புறப்பட்டாரோ, அந்த நாட்டுக் கரையையே காணாமல் அவரும் கப்பலிலே சடுதியாய் மரித்தபோது, சகாக்களுக்கு அது பேரிடியாயிருந்தது. அடுத்துச் செய்வது இன்னதென்றேயறியாது அவர்கள் அங்கலாய்த்தனர். இருந்தபோதிலும் தம்மை அழைத்த இறைவனின் திருச்சித்தத்திற்கே தம்மை ஒப்புவித்து, இன்னல்கள் பல சூழ்ந்திருந்தபோதிலும், இலங்கைக் கரைக்கு இறுதியாய் வந்துசேர்ந்தனர். கல்வி என்னும் கலங்கரை விளக்கு நமது நாட்டிலும் சுடர்விட ஆரம்பித்தது.

மட்டுநகர் வந்து சேர்ந்த பாதிரியார் வில்லியம் ஆல்ட் அவர்கள் 'கல்வியே கருந்தனம்' என்பதைக் கருத்திற் கொண்டிருந்த கல்விமானாவார். அறியாமை என்னும் இருளை அகற்றி மெய்ஞானம் என்னும் கல்வியாம் அறிவுச் சுடரை அனைவருக்கும் அள்ளி வழங்குவதே தமது தலையாய கடமை என்பதை இந்த இறையடியான் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். எனவே ஆறாயிரம் மைல்களுக்கப்பால் அன்னிய நாடொன்றிலே, முற்றிலும் மாறுபட்ட சூழல்கள் சுவாத்தியங்கள் மத்தியில், ஆறாயிர மனைவியை இழந்த ஆற்றொணுத்துயரத்திலும்கூட, அவர் சேவை மனப்பான்மையுடன் செயற்பட ஆரம்பித்தார். இலங்கை புறப்படுமுன் இங்கிலாந்தில் அவர்கள் சுற்றிருந்த போர்த்துக்கேய மொழி அச்சமயத்தில் நன்கு கைகொடுத்தது. ஏனெனில் அக்காலத்திலே மட்டுநகரில் அம்மொழி பேசுவோர் அனேகர் வசித்துவந்தனர். எனினும் ஒருசில மாதங்களில் அவர் தமிழ் மொழியையும் சுற்றுத்தேர்ந்து அறிவுரைகள் ஆற்றும் அளவிற்குப் புலமைபெற்றது அன்னரின் திடசங்கற்பத்தையே தெளிவுபடுத்துகின்றது.

மட்டுநகரின் 94 டிகிரி வெப்பமும் இப்பகுதியில் இரண்டாண்டுகளாக நிலவிவந்த கடும் வரட்சியும் பாதிரியார் ஆல்ட் அவர்களின் தேகாரோக்கியத்தைப் பெரிதும்

பாதித்தன. இங்குவந்து எட்டே மாதங்களில் அவர் இறைவனடி சேர்ந்தபோதிலும் அந்த உத்தமரால் தொடங்கப்பட்ட கல்விப்பணி காலங்காலமாக, கடந்த 175 நீண்ட ஆண்டு காலமாக, இப்பகுதி மக்களுக்கு வெளிச்சம் வீசியவண்ணமே விளங்குகின்றது. இக்கால கட்டத்தில் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியின் வகுப்பறைகளிலிருந்து வெளிவந்த மாணவமணிகள், சமுதாய மேம்பாட்டுக்குத் தத்தமது பங்களிப்பை பல்வேறு துறைகளிலும் திறம்படச் செலுத்தி வந்துள்ளனர். அத்தகையோரின் வெற்றி வாழ்க்கைக்கு அடிப்படைக் காரணம், அவர்களை உருவாக்கின இக்கல்லூரி, அன்னார்களித்த அரும்பெரும் கல்வி மரபேயாகும்.

இலங்கையின் முதலாவது ஆங்கிலக் கல்லூரியை மட்டுநகரில் ஆரம்பித்து கல்விப்பணியைத் தொடக்கிவைத்த தியாகச் செம்மல் வில்லியம் ஆல்ட் அவர்கள் உலகப் பிரகாரமாக இன்று நம்மோடில்லை. என்றாலும் அந்த நற்பணி, அவருக்குப்பின் கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்று மாணவர்களை வழிநடத்திவரும் அத்தனை அதிபர் பெருந்தகைகளாலும் சேவை மனப்பான்மை கொண்ட சிறந்த ஆசிரியர்களாலும் தொடர்ந்து பேணப்பட்டு வருகின்றதையிட்டு நாம் நிச்சயம் பெருமையடையலாம். கல்வி என்னும் ஞானப்பாலை ஊட்டுவதுடன் மாத்திரம் நின்றுவிடாது அந்தக் கல்வியுடன் சேர்த்து கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு ஆகிய சிறந்த நற்பண்புகளும் ஒழுக்க முறைகளும் இங்கு புகட்டப்பட்டு, நாட்டிற்கேற்ற நற்பிரஜைகளாகச் சிறுர்களை உருவாக்குவதும் கல்லூரி கடைப்பிடித்துவரும் காத்திரமான சேவையென்பதை, காலம்காலமாக இங்கு கல்வியின்று வெளியேறிய ஆயிரமாயிரம் மக்கள் நன்கறிவார்கள்.

கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் அந்தக் கல்வியைக் கருத்துடனும், விருப்புடனும் கற்பதற்கு, அவர்களுக்கு படிக்கும் ஆர்வம் ஏற்படுதல் மிக அவசியமாகும். வெறும் 'புத்தகப் புழுக்களாக' மாத்திரம் மாணவர்கள் செயற்படுவதும் அவர்தம் எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு ஏற்றதல்லவென்பது உளவியலாளர்களது கருத்தாகும். எனவே கல்வியை நாட்டத்துடன் உவந்து கற்க

(1981), “செம்மை” (1988) போன்ற கல்லூரி மட்டத்திலான மாத கஞ்சிகைகள் இக் கல்லூரி மாணவர்களின் படைப்புக்களாக கையெழுத்து, அச்சப் பிரதிகளாக வெளியிடப் பட்டுள்ளதை எண்ணி இவ்வேளையில் நன்றி கூறி நினைவுகூருகின்றேன். இருப்பினும் 1946 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட எமது கல்லூரியின் முதலாவது சஞ்சிகையான “சென்றலைட்” என்ற மலரில் எமது கல்லூரியின் வரலாற்றில் ஒரு பகுதியினை (1814-1876) இக்கல்லூரியின் முன்னோர் ஆசிரியராக இருந்த திரு. R. N. சேதுகாவலர் (ஜூனியர்) எழுதி உள்ளார். இதைத்தொடர்ந்து உள்ள நீண்டகாலப் பகுதியின் வரலாறு இல்லாத குறையை பல இடப் பாடுகளின் மத்தியிலும் இந்நூற்றாண்டு மலரில் வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இவ்வருடம் யூன் மாதத்துடன் பூர்த்தி அடைந்த எமது கல்லூரியின் 175வது ஆண்டு நிறைவு விழாவைச் சிறந்தமுறையில் ஒருவாரகாலம் முழுவதும் கொண்டாடுவதற்கு திட்டங்கள் வகுத்திருந்தும், நாட்டு நிலைமை காரணமாக அது நவம்பர் மாதம் வரை பின்போடப்பட்டதையிட்டு மிக மனம் வருந்துகின்றேன். இந்த மலரினை வெளியிடுவதிலும் நாம் பல இடர்களை எதிர்கொள்ளவேண்டி இருந்தது. விலைவாசி விஷம்போல் ஏறிக்கொண்டுபோகும் இக்காலப் பகுதியில் இச்சஞ்சிகை வெளியீட்டுக்கான மொத்தச் செலவிட்டை எண்ணி கவலைகொண்டிருந்தவேளையில் எங்கள் கல்லூரியின் முன்னோர் அதிபரும், நடப்பாண்டு பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவருமான திரு. பிறின்ஸ் G காசிநாதர் அவர்கள் எங்கள் நம்பிக்கைக்கு உறுதுணையாக நின்று பல வழிகளிலும் ஆக்கமும், ஊக்கமும், ஒத்துழைப்பும் நல்கியதை எண்ணி நன்றிகூறுகின்றேன். இன்றும் இதனைக் கனம்மிக்க தாயும், கவர்ச்சி நிறைந்ததாயும் வெளியிட எண்ணியிருந்தோம். ஆனால் பயமும், பீதியும், நிச்சயமற்ற தன்மையும் நிறைந்த ஓர் இக்கட்டான சூழ்நிலையில், இந்த அளவிலாவது இந்த மலரை வெளியிட முடிந்ததை எண்ணி மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். எல்லாக் காலத்திலும், எல்லாச் சந்தர்ப்பத்திலும் கல்வியே முதன்மையானதும், முக்கியமானதுமாகையால் அதன் பணிகளும், வரலாறுகளும் தவறாமல் பதிவு செய்யப்படவேண்டும். 1946ம் ஆண்டு வெளியான “சென்றலைட்” என்னும் கல்லூரி சஞ்சிகையின்பின் இவ் 175வது நிறைவு மலர் “மத்திய தீபம்” என்னும் பெயரில் வெளிவருகின்றது. அந்தவகையில், இம்மலர் தன்னாலியன்றளவு பங்கை நிறைவேற்றியுள்ளது என்று நம்புகின்றேன். கடமையைப் பொறுப்பேற்று முடிந்தளவு உழைத்துள்ளேன். உழைப்பின் பயனை - மலரின் கனதியைத் தீர்மானிக்கவேண்டியவர்கள் வாசகர்களே.

அவ்வப்போது ஏற்பட்ட தடங்கல்களையும், கஷ்டங்களையும் இலகுவாக்கி மலர் உருவாவதற்குவேண்டிய பயனுள்ள ஆலோசனைகளையும், ஒத்தாசையையும் வழங்கிய கல்லூரி அதிபர் திரு. A. A. அருளன்னராசா அவர்களுக்கு எனது உளம்நிறைந்த நன்றி உரித்தாகுக. கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்க உறுப்பினர்கள், கல்லூரி வளர்ச்சியில் அக்கறையுடையவர்கள், கல்வி வளர்ச்சிப் பணியில் ஈடுபட்டுழைப்பவர்களாகிய அறிஞர் பெருமக்கள், கட்டுரைகள் எழுதி இம்மலரைப் பொலிவுறச் செய்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கும், மலர் சிறப்பாக அமைய மனமுவந்து வாழ்த்துச் செய்தி வழங்கிய பெரியோர்களுக்கும், சஞ்சிகைக்காக பொருளுதவி நல்கிய அபிமானிகள் அனைவருக்கும் எனது உளம்கனிந்த நன்றி உரித்தாகட்டும்.

மாணவர்களின் ஆக்கங்களைச் சொற்ப அளவில்தான் இம்மலரில் சேர்க்கமுடிந்தது. ஆண்டுதோறும் “மத்திய தீபம்” தொடர்ந்து கல்லூரிச் செய்திகளையும், மாணவ ஆக்கங்களையும் தாங்கி வெளிவரவேண்டும் என்னும் உந்துதல் எம்மிடையே தோற்றியுள்ளது. ஆகவே இம்மலரில் தங்கள் பங்களிப்புப் போதவில்லை என குறைவிளங்கலாகாது. அத்துடன் இப்பணியில் எம்முடன் ஒத்துழைத்த அதிபர், எனது சக ஆசிரியர்கள், இக்கல்லூரியின் ஆசிரியரல்லாத சேவை செய்யும் ஊழியர்கள், மாணவர்கள், அன்பர்கள் அனைவருக்கும் எனது இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

குறிப்பாக எமது கல்லூரியின் பழைய மாணவரும், மலர் ஆக்கக் குழுவின் முக்கிய உறுப்பினருமான திரு. T. பாக்கியநாயகம் அவர்கள் இம்மலர் இத்துணை சிறப்பாக வெளிவருவதற்கு தனது பொன்னான நேரத்தை பல வழிகளில் என்னுடன் செலவிட்டு உழைத்தமைக்காக அன்னாருக்கு எனது இதயம் நிறைந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக. மலரின் அட்டைப்படம் கவர்ச்சியாகவும், கருத்துள்ளதாகவும் அமைவதற்கு கைவண்ணமிட்டவர் ஜனாப். M. S. A. அஸ்ஸ் அவர்களாகும். கல்லூரியின் பழைய மாணவரும், மலர் ஆக்கக் குழுவின் உறுப்பினருமான இவர் குறுகியகால அறிவித்தல் மத்தியிலும் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களை தத்ரூபமாக அட்டையில் அழகுறத் தீட்டி எமக்கு உதவியமைக்கு அன்னாருக்கு எனது நன்றிகள் உரித்தாகுக. எமது சஞ்சிகையின் ஆக்கங்களில் பெரும்பாலானவை தமிழிலே வெளியிடப்பட்டு பரந்த அளவிற்கு அனைவராலும் அறியப்படவேண்டும் என்பதுவே எமது அவா. அதற்கிணங்க வரலாற்று கட்டுரைகளின் மொழிபெயர்ப்புகளுக்கு உறுதுணையாகவிருந்து உதவிய திரு. K. கணபதிப்பிள்ளை ஐயா அவர்களுக்கும், திரு. திருச்செல்வ நேசன் அவர்களுக்கும், கையெழுத்து பிரதிகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும், ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கும் உதவிய எமது கல்லூரி ஆசிரியர்கள் திருமதி M. C. J. S. பாலசிங்கம், திரு. S. ஈஸ்வர சர்மா அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

நூல் ஒன்று வெளிவருவதானால் அதன் வெளியீட்டு வெற்றியில் அரைப்பங்கு பதிப்பகத்தைச் சார்ந்தது. அவ்வகையில் பலவித நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும், இம்மலரை அழகாகவும், விரைவாகவும் அச்சிட்டுதவிய அர்ச். ஜோசப் கத்தோலிக்க அச்சக முகாமையாளருக்கும், தொழிலாளத் தோழர்களுக்கும், குறிப்பாக திரு. S. கிங்கராசா அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரித்தாகட்டும்.

மட்டுநகர் கல்வி மாவட்டத்தில் ‘‘மத்திய தீபம்’’ சிந்தும் ஒளி, உலகெல்லாம் பரவி இருள் அகல விழைந்து நிற்கின்றேன். இறைமகன் இயேசுவிற்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக.

கே. ஐ. அருளானந்தம்

மலர் வெளியிட்டாசிரியர்.

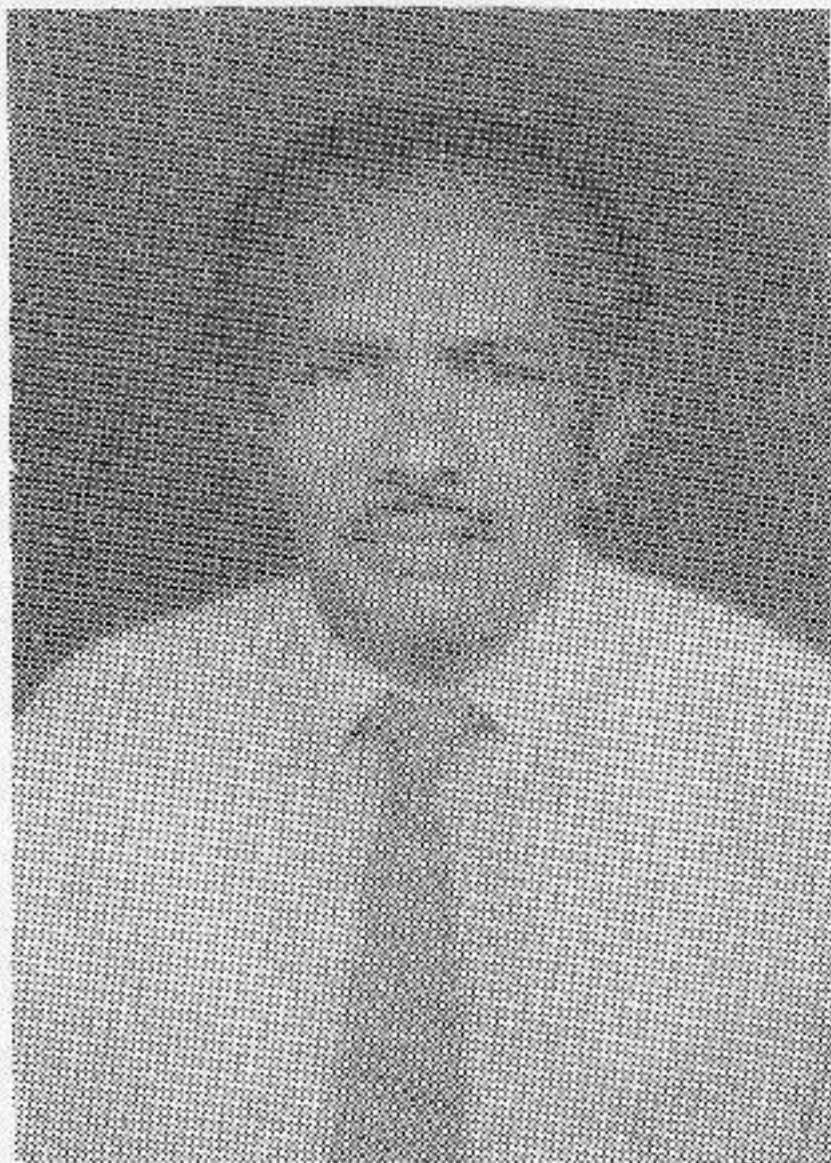
பனை ஓலை ஏடுகளே பாவிப்பு!

வண. வில்லியம் ஆல்ட் பாதிரியார் 1814ம் ஆண்டு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியை ஆரம்பித்த காலத்தில் பனை ஓலை ஏடுகளும் எழுத்தாணியுமே புழக்கத்தில் இருந்தன. முதலாவது அச்ச இயந்திரத்தை மிஷனரிமார்களே இலங்கைக்குக் கொண்டு வந்தனர். அச்சிடப்பட்ட பாடப்புத்தகங்கள் 1834ம் ஆண்டு இலங்கையில் உபயோகத்திற்கு வந்தன.

மட்டுநகரின் முதலாவது அச்சுக்கூடம் புளியந்தீவில் 1878ம் ஆண்டு மெதடிஸ்த சபையினரால் நிறுவப்பட்டது. இங்கிருந்து பெருவாரியான பாடப்புத்தகங்களும் கிறிஸ்தவ நூல்களும் வெளியிடப்பட்டன.

175வது ஆண்டு அதிபர்

திரு. ஏ. ஏ. அருள் அன்னராஜா அவர்கள்

B. Sc. Dip-in-Ed., S. L. B. A. S.

FELICITATION FROM THE PRINCIPAL OF THE COLLEGE

After more than four decades, Batticaloa Methodist Central College is publishing a magazine of this kind. The one that was published in 1946 was "Centralite" and the present issue is "Central Light" - Madhya Theepam" which marks the completion of 175 years of Educational Service of our Institution. The College which was founded in 1814 by the zealous and industrious English Methodist Missionary the Rev. William Ault with just five students has now grown into one of the leading Educational Institutions with nearly thousand students, still maintaining the Methodist traditions.

This magazine which was a long-felt need will help us not only to treasure in it, the past and present records of our College performance in both fields - Curricular and Extra Curricular but also to enlighten the readers, our College rich heritage and traditions which had been passed on through many generations for the last 175 years.

Besides, I am sure this magazine would serve as an instrument of linking up our past and present students, former Principals and teachers, parents and guardians and our well-wishers more intimately. I trust this publication will contribute to our mutual goodwill and the growth and benefit of the institution we love.

In the name of our Alma Mater, we send our Cordial greetings to our Past Pupils. We thank them for all what they have been to us and what they are to us and we are really proud of them. The Past Pupils' Association and the School Development Society were of immense help to us. If not for them, the release of this special commemorative publication would have been difficult and we owe a deep debt of gratitude to them.

The Missionaries who founded our school were men of lofty ideals and wider vision. We must follow their footsteps, and endeavour to remain true to their trust and expectations for many more years to come.

I am certain the present students are the inseparable component of the great Heritage which our Vintage Alma Mater had handed over to them. We expect our students to maintain and enrich our past traditions. I am sure Education will lead the students to great ideals - purity, innocence, Service of loyalty and reverence to all that is noble and will stand them in good stead when they prepare themselves for future life.

We are extremely happy that a special commemorative postage stamp issue is taking place on the 29th of November to mark our College 175th anniversary. Mr Prince. G. Casinader, the M. P. of Batticaloa, who is also the President of the Past Pupils Association was the Prime-mover behind it and we are greatly moved by his kindness and enthusiasm in assisting in planning our College Anniversary programme.

The College has stood the stress and strain of the past and the dedicated spirit of the Missionaries still lingers on. This has given an impetus to the College to prove its mettle and withstand the test.

I will be failing in my duty if I don't acknowledge my special thanks to the Editorial Board headed by Mr. K. G. Arulanantham, Mr. S. Punniyamoorthy, the Vice Principal and the members of the College staff for their unstinted co-operation to make the release of this magazine feasible.

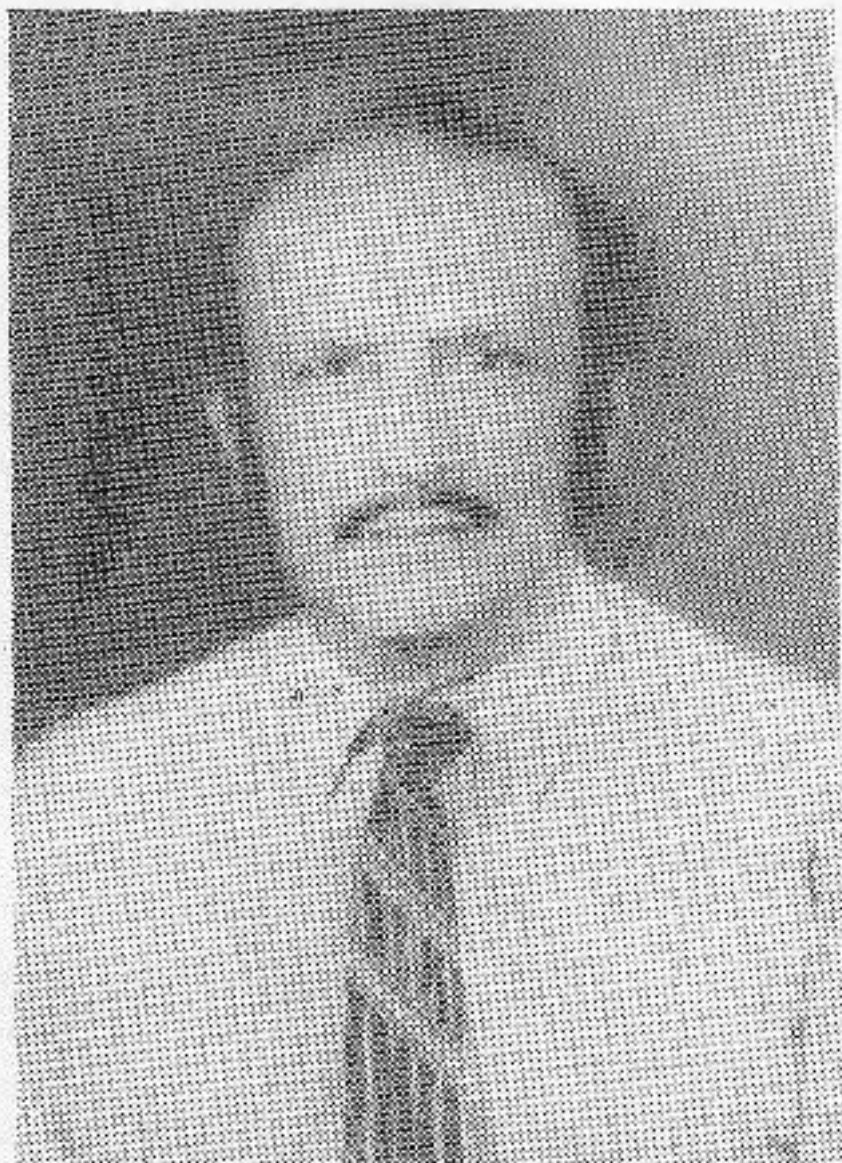
I wish the College magazine all that is best and may it be His happiness to use greatly our College in promoting His plans for the extension of His Kingdom.

Yours in Educational Service

A. A. Arulannarajah

முன்னோர் அதிபர்

திரு. பிறிள்ஸ் ஜி. காசிநாதர் அவர்கள்

S. L. E. A. S.

(மட்டக்களம்) மாவட்ட துறைமுகத் துறைமுகம் உறுப்பினர்)

MESSAGE

FROM

FORMER PRINCIPAL

Great indeed is my pleasure in sending this message to the college magazine that is being published after a lapse of more than forty years. It was during the time that my revered and respected guru Mr. S. V. O. Somanader was Principal that the last magazine was published.

The Principal, Mr. A. A. Arulannarajah, Mr. S. Punniyamoorthy Vice Principal, the staff and students and specially Mr. K. G. Arulanantham whom it's my privilege to refer to as one of my students deserve commendation for giving birth to this college magazine.

My happy attachment to Methodist Central College, Batticaloa commenced that day, when as a 7 year old boy, I walked into this great institution built up by the care, nurture and selfless service of generations of English Principals, Sri Lankan Principals and teachers belonging to many communities - Tamil, Muslim, Sinhala, Burgher, and one even belonging to Holland. In regard to students too, Tamil, Muslim, Burgher, Sinhala sat shoulder to shoulder in class in a happy national fraternal camaraderie, where this college of ancient vintage boasted of producing among others Members of Parliament belonging to the Sinhala, Tamil and Muslim communities, some of whom even served as Cabinet Ministers and Deputy Ministers.

As this 7 year old boy walked into this college for the first time, he first met a male teacher, wearing a gold chain round his neck and was intrigued by this. This was Mr. P. T. Arumugaswamy who had the distinction of walking into any class and who could teach any subject whether it was English, Tamil, Latin, Arithmetic, Geography, History or Science in strange contrast to today's situation of specialist teachers.

My Principal was Revd. H. W. Holtom an Englishman, who used to even act in Dramas and plays with the senior boys, where at every annual Prize - Giving the college staged one of Shakespeares Plays. A number of other English Principals followed in his footsteps - Revd. C. A. Smith of Australia, Mr. Harold N Saunders from Cornwall, Revd. James Cartman who is still living in England.

When that 7 year old boy walked into that ancient college, he never dreamed that he would have such a long association and history with this college, nor that he would one day end up being called to serve as Principal of that college.

I am proud and happy at the development of the college under its several Sri Lankan Principals, where the very first Principal was Mr. S. V. O. Somanader. My ambition was to become a lawyer and one day I received my letter of appointment as a Probation Officer, but it was Mr. Somanader who insisted that I continue in the educational service and I have never been sorry about this decision. Today under the able guidance and stewardship of the present Principal, Mr. A. A. Arulannarajah, I am convinced that the college is in safe and able hands, and on this occasion of the publication of a Souvenir Magazine on its 175th anniversary, I convey my very warm greetings to the college. When I approached the Hon'ble Minister for Posts, Mr. Alick Aluwihare to have a commemorative stamp published, he was taken aback when he realised that the college had been founded as far back as 175 years ago. I am deeply indebted to him for granting this college this privilege.

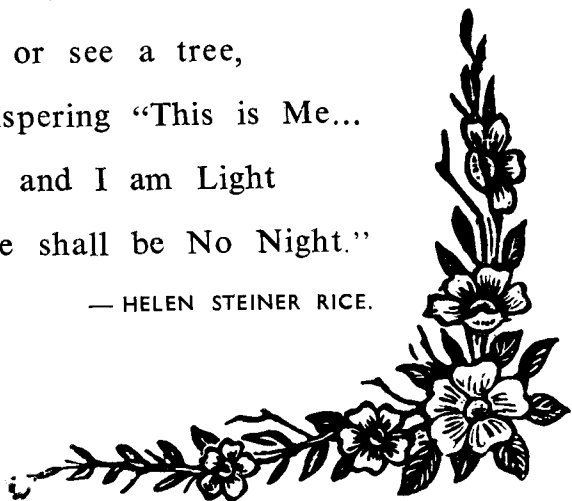
With warm greetings to the Principal, Vice Principal, staff, students and old boys,

Prince G. Casinader.

*Everywhere Across The Land
You See God's Face
And Touch His Hand*

Each time you look up in the sky
Or watch the fluffy clouds drift by,
Or feel the sunshine warm and bright,
Or watch the dark night turn to light,
Or hear a bluebird gayly sing,
Or see the winter turn to spring,
Or stop to pick a daffodil,
Or gather violets on some hill...
Or touch a leaf or see a tree,
It's all God whispering "This is Me...
And I am Faith and I am Light
And in Me there shall be No Night."

— HELEN STEINER RICE.

MESSAGE

FROM

E. J. SATGUNARAJAH ESQ. B. Sc. (Hons.) Cey., D. E. T. (Birmingham)
SENIOR DIRECTOR,
NORTH-EAST PROVINCIAL MINISTRY OF EDUCATION.

I feel highly privileged to give a message of felicitation to my old school on the occasion of its 175th anniversary celebrations.

Central has served the Eastern Sri Lanka very well in the field of Education during the last two centuries. It has the unique position of being one of the oldest institution in the Island and had been associated with traditions, culture and Education and held in very high esteem by the people of the area. Central has produced cultured MEN who were highly respected in society and it had a great influence and impact in the community at large. Great credit should go to the pioneering efforts of the Methodist Missionaries and to the dedicated effort of the long line of teachers who have helped to build, develop and consolidate the cherished traditions.

Reflecting on my student days, I wish to make special mention of Messrs. S. V. O. Somanader and Robert Setukavalar. I remember with great pride the Nature study field visits and the love and affection with which the great S. V. O. used to treat us in his home on such occasion. If at all I developed a love for the study of Mathematics, it was due to Robert Setukavalar, a highly dedicated teacher. Mr. S.V.O. Somanader also was a teacher loved by all and proved to be a highly successful Principal.

As a Regional Director of Education in Batticaloa, I have found the school excelling in studies and extra curricular activities due to the efforts of several dedicated teachers.

I wish the school several more centuries of long life and service to the community.

E J. Satgunarajah,
Senior Director,
North-East Provincial Ministry of Education,
Trincomalee.

The Methodist Church, Sri Lanka

Methodist Headquarters,

252, Galle Road, Kollupitiya, Colombo 3. Tel: 575707

Rev. Harold A. Fernando B D (Seram)

President.

MESSAGE

FROM

THE PRESIDENT,

METHODIST CHURCH, SRI LANKA.

I am deeply thankful for the opportunity given me as President, Methodist Church, Sri Lanka, to send you a message for the College Souvenir as Methodist Central College Batticaloa celebrates 175 years of Educational Service to the country.

At the very outset let me send you the hearty greetings and good wishes of the Methodist Church, Sri Lanka, on this unique occasion of the 175th Anniversary of Methodist Central College Batticaloa.

We are proud of the past achievements of the College and we would gladly join you in recalling with gratitude the pioneering work of the Revd. William Ault, one of the First Methodist Missionaries, who in the very same year he landed on our shores established Methodist Central College, Batticaloa.

We would also thank God for the life, leadership and services of past Principals and Members of Staff who during this long period have given of their best towards moulding the life and character of all who passed through the portals of this revered institution.

Batticaloa Central College has from the very start made a distinctive mark in the field of education in the Eastern Province in particular. This has been possible because of the dedicated and selfless service of the Missionary and local educationists who had spared no pains to send out youngmen equipped in head and heart to serve the Church and the nation. And on this occasion the College could be pardonably proud of those who have brought credit to their Alma Mater by acquitting themselves superbly in their particular spheres of work.

We pray for God's richest blessings on the College that has stood the test of time and troubles; that illumined by the Motto **IN LUMINE TUO LUMEN**, the College would continue to scatter light of Truth and Knowledge so that goodwill, peace and reconciliation may be fostered among the generations to come.

Methodist Head Quarters,
Colombo 03 - 12th Sept. 1989.

Rev. Harold A. Fernando
President of Conference,
Methodist Church, Sri Lanka.

Phone: 065-2752

RAMAKRISHNA MISSION

(SRI LANKA BRANCH)

RAMAKRISHNAPURAM, BATTICALOA – SRI LANKA.

24th September 1989.

MESSAGE

FROM

SWAMI JIVANANANDA

SWAMI-IN-CHARGE,
RAMAKRISHNA MISSION, BATTICALOA.

ONE HUNDRED AND SEVENTYFIVE YEARS in the life of any Institution is a remarkable milestone, but this record of service in the life of an educational institution is to be engraved in letters of gold. Generations of men would view the achievements of Methodist Central College, Batticaloa with a deep debt of gratitude. Thousands have been instructed unto justice in the portals of this living Institution. At this moment of jubilation, the Ramakrishna Mission offers its humble homage to the spirit of service of those noble-hearted Methodist Missionaries who blazed arduous trails to bring the lamp of English Education to the Eastern Province of Ceylon. The spade-work done by these pioneers has stood the test of time and contributed in no small measure to the development of a disciplined society in Ceylon.

As co-workers in the task of nation building, we feel so very edified that a gigantic job of work has been completed successfully by a sister organisation.

The imparting of knowledge is a divine duty. Central College has performed this duty most admirably. Blessed be the Methodist Mission and its noble work!

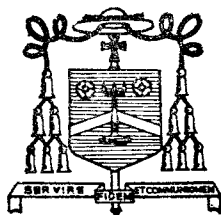
Swami Jivanananda

Swami-In-Charge
Ramakrishna Mission,
Batticaloa.

DIOCESE OF TRINCOMALEE - BATTICALOA

RT. REV.
DR. J. KINGSLEY SWAMPILLAI

TP'HONE NO : 065-2723

BISHOP'S HOUSE,
BATTICALOA,
(SRI LANKA)

19th Sept. 1959.

MESSAGE

FROM

BISHOP OF TRINCOMALEE - BATTICALOA

It is a pleasure to extend my warm greetings and congratulations to the Principal, Staff and the students both past and present of the Methodist Central College, Batticaloa on the Occasion of the 175th Anniversary of their Alma Mater. There is no other school in the Island that can boast of such a long life of 175 years at the service of education.

It appears that when there were no schools to be mentioned, the first seed was planted by the Revd. William Ault and from a green sapling of fine twigs it has become a huge tree of a thousand branches which shows the persistent and steady growth of the College.

Among its Alumni are to be found a variety of professionals who adorn the higher echelons of life. All this has been achieved by the sweat and toil of Methodist Missionaries, both clerical and lay.

I wish the College every success as in the past under the motto "In Lumine tuo Lumen" inspired by the Gospel of Christ.

✠ Kingsley Swampillai
Bishop of Trincomalee - Batticaloa.

காத்தான்குடி ஜாமிஅதுல் பலாஹ் அறபுக்கல்லூரி அதிபர்
மௌலானா மௌலவி
அல்ஹாஜ் எம். ஏ. முகம்மது அப்துல்லாஹ் (றஹ்மானி)

அவர்களது

ஆசிச் செய்தி

மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி 175வது ஆண்டு நிறைவு விழாவைக் கொண்டாடுவது குறித்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

175 ஆண்டுகளாக இக்கல்லூரி புரிந்துள்ள கல்விப்பணி மகத்தானதாகும். இலங்கைத் திருநாட்டில் சிறந்த கல்விமான்களை உருவாக்கும் பணியில் இக்கல்லூரி பெரும் பங்கு வகித்துள்ளதை அனைவரும் நன்கு அறிவர்.

பல முஸ்லிம் கல்விமான்கள் இக்கல்லூரியில் பயின்று பல துறைகளில் புகழ்பெற்றுத் திகழ்வதை முஸ்லிம்களாகிய நாம் மிக்க நன்றியுடன் நினைவுகூருகிறோம்.

இக்கல்லூரியின் வரலாற்றில், அப்துல் காதர் என்ற பெயரையுடைய ஒரு முஸ்லிம் அறிஞர் உப அதிபராகப் பதவி வகித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும். இக்கல்லூரி நிருவாகம் முஸ்லிம் கல்விமான்களை உரிய முறைப்படி கௌரவித்திருக்கிறது என்பதற்கு இது தகுந்த சான்றாகும்.

சமய நிறுவனங்களும், கல்வி நிறுவனங்களும் நாட்டில் நற்பிரஜைகளை உருவாக்கும் பணியில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. இந்த வகையில் இக்கல்லூரி சமயப் பெரியார்களின் வழிகாட்டுதலில் தனது கல்விப் பணியைச் செம்மையாகச் செய்துவருகிறது.

முஸ்லிம் ஆசிரியர்களுக்கு உரிய இடமளித்தும், முஸ்லிம் மாணவர்கள் கல்விபெற வாய்ப்பளித்தும் வருகின்ற இக்கல்லூரி தமிழ்-முஸ்லிம் நல்லுறவு நிலைக்கப் பணிசெய்துவருவதை வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன்.

இக்கல்லூரியின் 175வது ஆண்டு நிறைவையொட்டி வெளிவரும் சிறப்பு மலருக்கு எனது நல்லாசிகளை வழங்குவதில் பெரு மகிழ்வெய்துகிறேன்.

—நன்றி—

இவ்வண்ணம்

மௌலானா மௌலவி அல்ஹாஜ்
எம். ஏ. முகம்மது அப்துல்லாஹ் (றஹ்மானி)

மட்டக்களப்பு மாஷ்ட்ட கீல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. கு. சோமசுந்தரம் M. A.

அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி கடந்த 175 ஆண்டு களாக ஆற்றிவருகின்ற கல்விப்பணி மகத்தானது; பாராட்டுக்குரியது. இக்கல்லூரியை நிறுவிய மெதடிஸ்த சபையினர் நன்மனோக்கமும், அகத் தூய்மையும் கொண்டிருந்தனர் என்பதைக் கல்லூரியின் இன்றைய உயர் நிலையைக்கொண்டு அறிந்துகொள்ளலாம். நிறுவிய பெருந்தகைகளை நன்றியுணர்வோடு நினைவுகூரவேண்டியது நமது தலையாய கடமை. கடந்த காலங்களில் இக்கல்லூரியை, சிறந்த கல்விக் குறிக்கோளுக்கமையத் தலைமைதாங்கி வழிநடத்திவந்த அதிபர்கள், இங்கு கற்பித்த ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் தன்னலமற்ற பணிகள் பாராட்டுக்குரியவை.

கல்விப் பணி என்பது தெய்வீகப் பணியாகும். அறியாமை என்னும் இருளை அகற்றி, அறிவு என்னும் ஒளியை ஏற்றிவைக்கும் உத்த மப்பணி. இப்பணியைத் திரிகரண சுத்தியுடன் ஆற்றிவருபவர்கள் வணக் கத்திற்குரியர். எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் என்கின்ற மரபினைக் கொண்டவர்கள் நாம். இது சிந்திக்கற்பாலது.

“அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடையரேனு மிலர்”

என்பது வள்ளுவர் தந்த பொய்யாமொழி. அறிவறிந்த மக்களை உரு வாக்குவதே கல்வியின் தலையாய நோக்கமாகும். நமது துன்பங்களுக் கெல்லாம் காரணம் அறியாமையே. கல்விமூலம் அறியாமை அகன்று விட்டால் துன்பம் தொலைந்துவிடும்; இன்பம் சூழ்ந்துவிடும். எல்லோரும் இனிது வாழக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும். கல்வி தரக்கூடிய பாதுகாப்புத் தான் தலையாயது; நிரந்தரமானது. இதனை நம் முன்னோர் உணர்ந்து தான் கல்விக்கூடங்களை நிறுவினார்கள். மனிதப் பண்புகள் நிறைந்த சமுதாயத்தினைக் கல்விமூலம் உருவாக்கும் வகையில் நாம் அனைவரும் சிந்தித்துச் செயற்படுவோமாக. வாழ்க இக்கல்லூரி. வளர்க அதன் கல்விப் பணிகள்.

கு. சோமசுந்தரம்

பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்.

கல்வித் திணைக்களம்,
மட்டக்களப்பு.

MESSAGE

FROM

VICE PRESIDENT

METHODIST CHURCH OF SRI LANKA.

It gives me great pleasure both as an old boy and as Vice President of the Methodist Church of Sri Lanka, to send you my greetings as you celebrate the 175th Anniversary of the College.

The College has served well generations of youth spanning over a period of 175 years and I trust that the celebrations that you have planned, will contribute to the building of new friendships among the generations of old boys and the present students and all will enjoy the fellowship.

Please accept my sincere best wishes.

Leslie T. Somanader,
Vice President,
Methodist Church,
Sri Lanka.

MESSAGE

FROM

THE CHAIRMAN,

METHODIST CHURCH, NORTH & EAST DISTRICT.

All Schools and Colleges in the island have Anniversaries some time or other, to mark a time period, or mile-stone, in the existence of the school. Methodist Central College celebrating this anniversary is unique, in the sense, that it has a rare record of 175 years in the service of education in this part of the island - a note worthy record indeed.

This prestigious school in the East, had its birth, on the cow-dunged floor of a veranda in a small one-roomed Kadjan thatched little house, built on the site of the present court-yard of the College. It belonged to the Rev. William Ault, the first Missionary sent to Batticaloa. The sons of his first converts, gathered here every morning on the veranda and seated on mats, with slates in their hands, were taught the English Alphabets, by the missionary. This was the beginning of Methodist Central College.

Rev. Ault was a young man with a vision and a dream, but unfortunately, his life was short. After him, there were a succession of able self-sacrificing missionaries sent from England to take the reins of this new found school. After them, came dedicated national Methodist Principals, and the school grew from strength to strength. A hall was put up and named "Victoria-Hall" in honour of the Queen of England. Class-rooms were built to accommodate the fast growing number on roll. The school catered not only for Methodists, but also for non-Methodists, Hindus and for boys of the Muslim faith, from places as far as Sainthamaruthu and Sammanthurai etc. Soon a hostel became a necessity and this was established.

During the succession of able Principals, the standard of English Education in the school improved, and the College produced eminent men in every walk of life and profession. It has also many Ministers serving the Methodist Church, in all parts of the island.

This College has bestowed on us ministers, spiritual qualities of the heart, and has given us a rich heritage of Methodist traditions to uphold and follow. It taught us many things, apart from the contents between the two covers of a text-book. It helped us to look beyond the narrow confines of the church, and taught potential ministers the concept of a "World-Family" of God, irrespective of race, caste or creed.

In many ways, this College taught its students, their duty to their neighbour and community. I for one was able to understand and value more the concept of Rev. John Wesley, when he declared that the 'World was his parish'.

Very few Colleges can boast of such a long term of service to the youth of the land, in the cause of education, as this college. It has survived the stress and strain of life, that are normally the lot of all schools and Colleges. The secret of this, lies in the undaunted faith, of a lone missionary, Rev. William Ault who founded it.

This College has a character of its own, which in turn is stamped on the lives of all its students who pass through its portals. It is a beacon light in the East, imparting light and knowledge, to the young boys in our land.

I for one, am proud and happy that I am a past-student of this prestigious College, and I hope and pray that it would continue to be a blessing in our land for many more years to come.

Rev. T. W. Jeyaseelan,
The Chairman,
North and East District,
Methodist Church, Sri Lanka.

LIST OF PAST PRINCIPALS

Founded - 1814 - By Rev. William Ault

1.	Rev. G. Hole	...	...	...	1840 – 1842
2.	Rev. R. Pargiter	...	...	...	1844 – 1845
3.	J. Wallace (Bar at-Law)	...	...	...	1845 – 1847
4.	J. Kilner	...	...	...	1852 – 1855
5.	W. H. Dean	...	...	...	1856 – 1863
6.	H. Hornby	...	...	...	1863 – 1864
7.	E. Rigg. Inter B. A.	...	...	...	1865 – 1870
8.	J. M. Brown	...	...	...	1870 – 1871
9.	J. D. Rhodes	...	...	...	1871 – 1872
10.	J. G. Pearson	...	...	...	1872 – 1873
11.	E. Martin	...	...	...	1873 – 1877
12.	G. J. Trimmer	...	...	...	1877 – 1879
13.	T. Little	...	...	...	1879 – 1882
14.	J. West	...	...	...	1882 – 1884
15.	E. M. Weaver	...	...	...	1890 – 1891
16.	G. B. Robson	...	...	...	1898 – 1899
17.	W. M. P. Wilkes, B. A., B. D., L. C. P.	...	...	...	1901 – 1903
18.	J. T. Harris	...	...	...	1903 – 1905
19.	J. W. Garforth	...	...	...	1905 – 1907
20.	E. T. Selby	...	...	...	1907 – 1910
21.	C. A. Green	...	...	...	1910 – 1914
22.	G. F. Thompson	...	...	...	1914 – 1921
23.	A. Haw, M. C., B. A.	...	...	...	1922 – 1927
24.	E. A. Bastian	...	...	...	1927 – 1928
25.	R. W. Holtom, B. A., B. Sc.	...	...	...	1928 – 1935
26.	C. A. Smith, B. A., L. Th.	...	...	...	1935
27.	Mr. H. N. Saunders, B. Sc., A.I.C., M.R.S.T.	...	...	...	1936 – 1939
28.	Rev. J. Cartman, B. A.	...	...	...	1939 – 1942
29.	Mr. S. V. O. Somanader, M. R. S. T., M. R. A. S., F. R. G. S. Evans Teaching Prizeman	...	...	...	1942 – 1955
30.	Mr. V. T. Gnanasuriam, B.A. (London) Trained	...	...	...	1956 – 1964
31.	Mr. B. T. Chinnaiyah, B. A. Hons. (Lon), Dip-in-Ed.	...	...	...	1964 – 1974
32.	Mr. P. G. Casinader, (S. L. E. A. S.)	...	...	...	1975 – 1986
33.	Mr. A. A. Arulannarajah, B.Sc. Dip-in-Ed.	...	...	...	1987 –

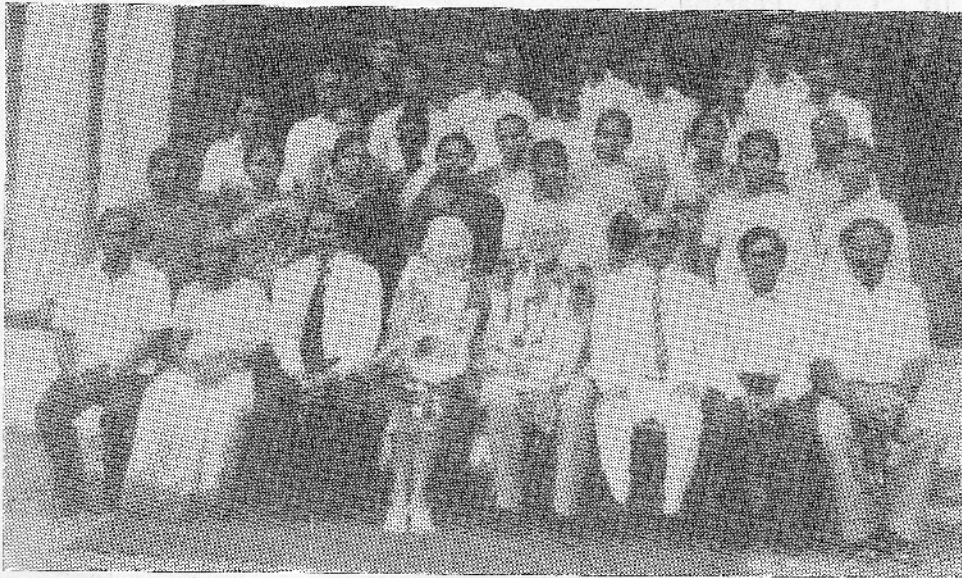

கல்லூரியின் கடைசி ஆங்கிலேய அதிபர்

வண. ஜேம்ஸ் கார்ட்மன்

மட்டுநகர் வருகை

19-1-1983

மட்டுநகர் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியின் 1938 - 42 வரை அதிபராக அரும்பணியாற்றிய ஆங்கிலேயர் வண. ஜேம்ஸ் கார்ட்மன் அவர்களும் அவர்தம் பாரியாரும் 1983ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் மட்டுநகருக்கு மீண்டும் வருகைதந்தபோது அப்போதைய அதிபர் திரு. பிரின்ஸ் காசிநாதர் அவர்கள் தலைமையில் கல்லூரி ஆசிரியர் குழுவினர் அமோக வரவேற்பளித்துக் கௌரவித்தபோது எடுக்கப்பட்ட படம்.

வண. ஹெல்விபல் ஆஸ்ட்

175 ஆண்டு அரும்பணி

வண. ஜெபரீட் பார்த்திபர்

வண. டாக்டர் ஜோன் கென்னர்

வண. எட்மண்ட் றிக்

வண. சி. ஏ. கிபித்

வண. ஜேம்ஸ் கார்லிமன்

திரு. எஸ்.வி.ஓ. சோமநாதர்

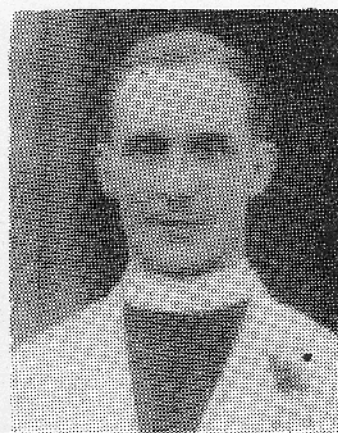
ரியாற்றிய அதிபர்கள் சிலர்

வனா. ஜி. ஜே. ட்ரீமர்

வண. உபிள்யு. எம். பி.
வில்க்ஸ்

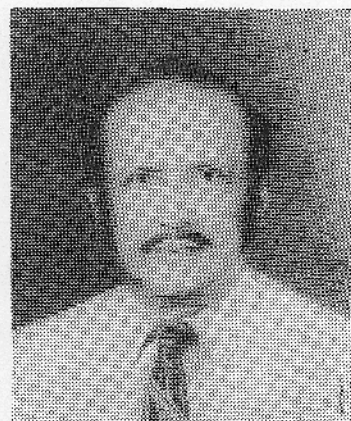
வண. ஆர். டபிள்யு.
ஹோஸ்ட்டம்

திரு. வி. ரி. ஞானசூரியம்

திரு. பி. ரி. சின்னையா

திரு. பிரின்ஸ் ஜி. காசிநாதர்

Recollecting those Happy Years.....

by Rev. James Cartman, O. B. E., M. A., M. Th.
Principal of Methodist Central College,
Batticaloa, 1938 - 42.

I write to congratulate the Principal, the staff and students of Methodist Central College, Batticaloa, on your Celebrations of the 175th Anniversary, and to record our joy in having shared just a small part in its acclaimed achievement. It is now fifty years since I took charge as Principal of the College. Winifred and I made our home in the bungalow next to the Pulianthi Methodist Church, and one year later (1940) we were blessed with our daughter, Christine Jennifer. Senior residents and contemporary old students of both Vincent and Central may remember seeing her with her 'ayah' on the esplanade. Christine was later baptised in the church by the Rev. Gilbert Jessop, the manager of the College. Little did we know during those last few weeks of peace and first few weeks of War that what far reaching struggles were ahead for all of us, the College as well as ourselves.

I was proud to be in charge of a school, founded in 1814 by the Rev. William Ault, who along with five other pioneer Methodist Missionaries had sailed to Ceylon towards the end of the

Napoleonic wars. It so happened that I was destined to be the last of a long line of missionary principals, each called by God and sent out by the Methodist Missionary Society to serve as an educationist. Each one had the task and privilege to help in building upon the one foundation, the foundation which is no other than that which is laid, which is Jesus Christ' (1 Cor. 2, xi).

The people of Batticaloa and its environs received them in love, encouraged them and greatly appreciated their coming among them. Indebtedness to all those missionaries and their families is not easy to assess in few words, but let me quote from the very first Prime Minister of Ceylon, the Hon. D. S. Senanayake, himself a Buddhist, from his speech in 1949 at the 75th Anniversary of Wesley College, Colombo, where I was then Principal and again destined to be the last European missionary in a long succession. He then said 'If it had not been for the Missionaries, who established schools like Wesley long ago, should we have been able to achieve Independence in 1948?.. I go so far as to say that

after two and a half centuries of foreign rule, it was the influence of these missionaries that enabled us to keep up the spirit of freedom... The Christian missionaries had no use for communalism, whether it took the form of colour prejudice or of divisions among the Ceylonese. They not only believed in the brotherhood of man but practised it; and they not only practised it but tried to teach us to practise it. We in our generations as schoolboys, and our fathers before us, worked with and played with all communities. If we have been able to avoid communal troubles, and have a Government in which Sinhalese, Tamils, Muslims and Burghers find a place, it must be because we were taught that these distinctions are of no political importance, and that we can keep our respective religions and cultures without bringing them into politics..."

These unsolicited observations of a much respected and loved Prime Minister are a significant tribute to the missionaries and they are worth pondering over in the light of what has since taken place in Sri Lanka.

My own work at Central, of course, was similar to that of most of my predecessors. Apart from administration, I taught English, Geography, History and Religious Knowledge, mainly in the senior classes, but it was not just simply to prepare boys for examinations; that alone would have been rather tedious and unsatisfying. Joy and satisfaction came in sharing with the staff the task of preparing boys for life, to help in so many various ways the formation of character. Character not cleverness, was the purpose which I believed to be the hall-mark of a really good school. So I identified myself with student activities and took the opportunities to develop trust and friendship. A keen sportsman myself I found much joy in playing with the boys. Many evenings I spent

coaching them in cricket and football. I shared their excursions to places of historic interest and in jungle explorations. I still remember a few days spent with three senior students in the Polonnaruwa area where we camped, cooked our meals over an open fire, and shared the thrill and adventure of forest experiences.

Winifred also had her part to play in the Hostel, in what may be called First Aid work, and in Sunday School teaching which brought her contact with combined classes of girls from Vincent and boys from Central. We were privileged to visit Sri Lanka in 1982-3 and to meet many former students. We were happy to learn of their success and to know that so many of them were serving their community and country as worthy citizens, exemplary in character and conduct. One such former student, now holding a most responsible position in the island, did not speak about academic work, but told me of an incident in which he said he learned just what it means to show sensitivity in dealing with others who work with and for you, the difference between saying bluntly what he was going to do and saying politely 'Please may I?' Ever since his school days he has tried to put into practice this kind of relationship.

With the co-operation of staff, parents old boys and friends, I was able to clear a heavy College debt, make available a Library stocked with good books, re-equip the Science laboratories, provide a prefects' room and much needed office accommodation. I took pains to select new staff, many of whom served the school for years with loyalty and outstanding success. I cannot omit at this point to acknowledge the excellent support I received from S. V. O. Somanader, Robert Setukavalar and Gunam Thamotheram, all of whom, alas, have now departed this life.

The fall of Singapore at the end of 1941, bringing the World War II nearer to Sri Lanka, marked the beginning of a new era. It was thought wiser for all the European missionary wives and children to leave the island to avoid a repetition of the chaos experienced in Malaya. The circle of Missionary colleagues in the Eastern Province then numbered 20, all of whom had gathered at our bungalow for Christine's christening party, but by Easter 1942, we were reduced to six, two men and four women: Catherine Hamilton and Barbara Atkins in Kalmunai; Gladys Croft, Elizabeth Baker, Rev. Bernard Holland and I in Batticaloa. Reorganisation was urgent. I suggested to the Chairman, Rev. James Mather, that S. V. O. Somanader be appointed Principal of Central College and that I be transferred to Kalmunai to be manager of all Methodist schools, both Vernacular and English, over 50 in all, and be responsible for finances and the payment of teachers' salaries.

I had already been asked by the Civil Defence Authorities in Colombo to undertake the Civil Defence Air Raid Precautions duties in the area of Batticaloa South, stretching even beyond Kalmunai as far as Potuvil. In that work I was assisted by the voluntary services of many senior students, including girls from Vincent School, among whom were the Canagaratna sisters, Mildred, Rosalind and Beatrice.

On the day I handed over responsibility to S. V. O. Somanader to be the first Tamil principal of Central, Japanese bombs were falling on Allied Navy vessels, including the aircraft carrier, H. M. S. Hermes, then located off the Batticaloa Bar. Great fear stalked the hearts of people in Batticaloa, but from that horrendous day, guided by Tamil principals and responsible members of staff, the College most worthily carried forward the traditions and Christian

ideals which had been received from their missionary predecessors.

For two years as College manager, I was able to give advice when required to S. V. O. Somanader but he soon made his own impact and brought to bear his many gifts and graces to the task. With ability and devotion and with great distinction, he was able to guide the College for many years until his retirement. Happily, V. T. Gnanasuriyam, formerly principal of Arasadi Teacher Training School, and much experienced in educational work, was selected to follow as the next principal. I had made an early friend and supporter in C. B. Casinader, a loyal Methodist and close neighbour. He had five able sons at Central in my day, and it was a great joy to me to learn that the next principal was his second son, Prince.

When Winifred and I were able to visit Batticaloa in January 1983, Prince Casinader and the College staff, together with the then students, gave us a wonderful reception. Seated prominently in an open jeep and led by a police escort, we were taken in procession from near the police station, across the causeway, around the bazaar and the esplanade to the College. The College band, followed by uniformed scouts led a long line of smartly dressed students. Along the route we received joyous greetings and were adorned with numerous colourful garlands. We were handsomely entertained by every section of the school. We gladly noted several changes which had taken place, e.g. the splendid upstairs building for additional classrooms, and the introduction of women teachers to the staff, bringing, as well as their own teaching gifts, bright colour and much grace to the College.

Arrangements were made for several group photographs. We were also invited to plant new tree-saplings at the College

entrance (I don't know whether they are still growing). There was a delightful lunch with Old Students and on the Sunday I was asked to preach at the evening service at Puliantivu church. We felt most honoured and were greatly touched by the kindness we received. Subsequently, Prince Casinader sent us an album containing coloured photographs of the event, and we now have this treasured gift giving us lasting joy and thankfulness. Shortly after our visit Prince Casinader soon had to face grave trials with the ethnic struggles, during which he served the whole community with great loving care and sensitivity, earning the gratitude of both school parents and local residents. Since his retirement, he was fittingly elected an M. P. and all who know him wish him well in what is now a most onerous appointment. He was succeeded at Central by the present principal, A. A. Arulannarajah, whom I have not met personally. I have, however, every reason to believe he will prove eminently worthy. I have received good reports of his academic and other qualifications. He is also a Methodist Christian, which means that he will maintain the unbroken Christian traditions of the school, even though it is a state school and no longer belonging to the Methodist church. We wish him and his staff well and assure them of our prayers.

I cannot too highly pay tribute to the succession of Tamil principals who since World War II have had the direction and the well-being of the College. They have most commendably carried forward the traditions which were those of missionary predecessors. So for these 175 years the College has been admirably served by both European and Tamil principals

During the last seven or eight years, in Sri Lanka generally and in Batticaloa and the Tamil areas in particular, there

have been unprecedented difficulties. Even at the present time pressures upon the schools are heavy and grievous. A. A. Arulannarajah will need the full support of all who love the College, and he must be upheld by our prayers. His task for the future is perhaps greater than it ever was. There are now three new R's to challenge him—Reconciliation, Renewal and Reconstruction. These R's will call forth from principal and staff not only ability but also courage, strength and above all, faith. My prayer is that all will go forward to this task with the knowledge that they are not alone. God is with us. He is able to re-create, to make all things new, and to use the present generation to help this whole process. My text at Puliantivu in 1983 was Isaiah 52, vv 12 and 13—(1) The God who goes before us—the Pioneer and Pathfinder, and (2) The God who brings up the rear, the Sustainer. Isaiah also reminds us that :

“You shall go out in joy,
And be led forth in peace;
the mountains and hills before you
shall break forth into singing,
And all the trees of the field shall
clap their hands” (55, vv 12 and 13)

Winifred and I send our best wishes to you, the present principal, and your staff both men and women, and the assurance that we have great joy in joining with you in celebrating this remarkable 175th Anniversary of Central College.

“This, this is the God we adore,
Our faithful, unchangeable Friend;
Whose love is as great as His power,
And neither knows measure nor end.

‘Tis Jesus, the first and the last,
Whose Spirit shall guide us safe home;
We'll praise Him for all that is past,
And trust Him for all that's to come.”

கல்லூரி மேற்பார்வையாளர்களும் பகுதித் தலைவர்களும்

மேற்பார்வையாளரும், பகுதித் தலைவரும்
இடைநிலை வகுப்பு

திரு. எஸ். புண்ணியமூர்த்தி
உப அதிபர்

மேற்பார்வையாளரும், பகுதித் தலைவரும்
உயர்நிலை வகுப்பு

திரு. கே. இ. அருளானந்தம்

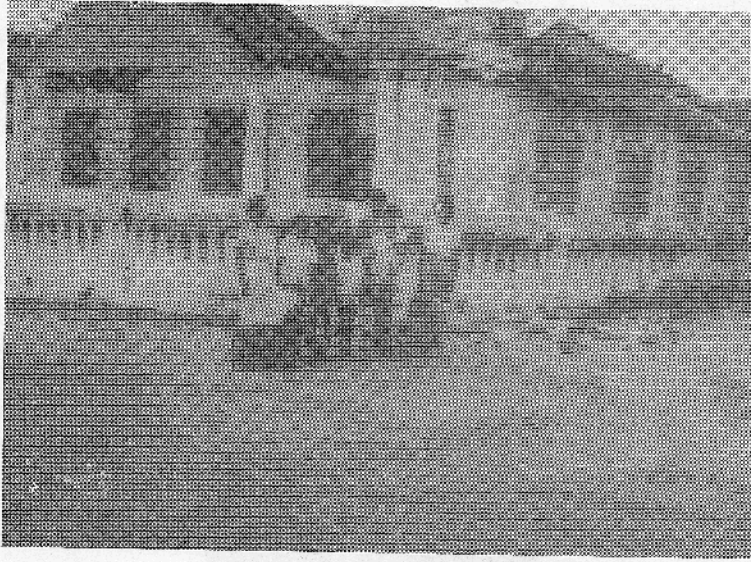
மேற்பார்வையாளரும், பகுதித் தலைவரும்
ஆரம்ப நிலை

திரு. எஸ். எஸ். சுவாமிநாதன்

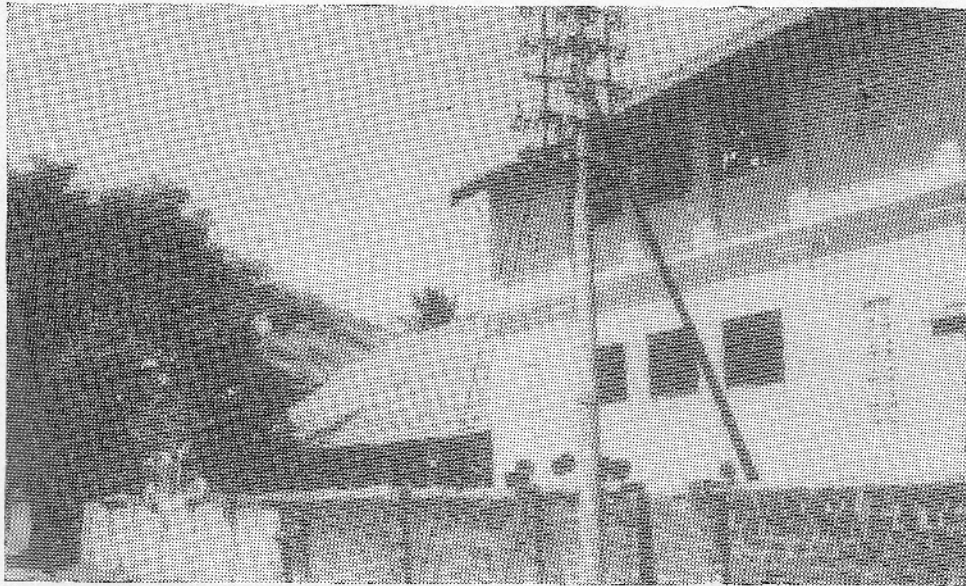

புயலின் தாக்கமும்.....

1978ம் ஆண்டு நவம்பரில் கிழக்கு மாகாணத்தைச் சூறையாடிய கோரப்புயலின் தாக்கத் தால் கல்லூரிக்கு பாரிய சேதம் ஏற்பட்டது. 1887ம் ஆண்டில் கட்டப்பட்டதும், பலத்த பாதிப்புக்கு இலக்காகியதுமான கல்லூரி மண்டபமான விக்டோரியா மண்டபத்தின் முகப்புத் தோற்றம் இதுவாகும்.

.....புதிய கட்டிடத் தோற்றமும்

சூராவளியின் பின்னர் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்ட கல்லூரி விடுதி மாடிக் கட்டிடத்தின் தற்போதைய தோற்றம் இது.

கல்வி மரபு - சில குறிப்புகள்

— ஈ. பாக்கியநாயகம்.

மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி - ஆம், தியாக சிந்தை கொண்ட, தீர்க்கதரிசனம் வாய்ந்த, ஆதி மிஷனரிமார்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட, இலங்கைத் தீவின் அதி பழைமையும் பெருமையும் வாய்ந்த அறிவுச் சுடர் பரப்பும் கல்லூரி. இற்றைக்கு நூற்றி எழுபத்தைந்து ஆண்டு களுக்கு முன்னர் நம் நாடு வந்த சேவை மனப்பான்மைகொண்ட செம்மல்களால் தொடங்கப்பட்ட இந்தக் கல்விக்கூடம், இன்று ஆல்போற் பரந்து, செழிப்புற்று கண்ணினுமினிய கல்விச் செல்வத்தை சாதிமத பேதமின்றி சகலருக்கும் தொடர்ந்து அள்ளி வழங்கிவரும் நற்பண்பை எண்ணி அகமகிழ்ந்து ஆர்ப்பரிக்கின்றோம்; அந்த ஆதி இறைபணியாளர்களின் அகன்ற, உயர்ந்த உள்ளங்களையும், உன்னத பண்புகளையும் நினைத்து இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றோம்.

மெதடிஸ்த இயக்கமானது இங்கிலாந்தில் வித்திட்டு உலகமெங்கும் வியாபிக்கக் காரணகர்த்தா, ஆழ்ந்த புலமையையும் அளப்பரிய நற்பண்புகளையும் ஒருங்கேகொண்டிருந்த ஒழுக்கசீரான வண. ஜோன் வெஸ்லி அவர்களேயாகும், 1738ம் ஆண்டில் அவர் ஆரம்பித்துவைத்த இப்புதிய மறுமலர்ச்சி இயக்கம் மக்களிடையே துரித கதியில் பரம்பி வளர்ச்சியடையப் பிரதான காரணம் 'பரிசுத்த கழகம்' (Holy Club) எனப் பெயரிடப்பட்ட அவ்உன்னத அமைப்பிற் காணப்பட்ட ஒழுங்குக் கட்டுப்பாடும் ஒப்பற்ற சேவை மனப்பான்மையுமே எனலாம். சத்தியங்களைச் சரிவர ஒழுகி நடக்கவேண்டும்; கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றைக் கருத்துடன் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்; ஒழுக்கத்தைப்பேணவேண்

டும். இவற்றினூடாகச் சீரிய வாழ்க்கையைச் சிறந்தமுறையில் சிந்தித்து அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும் - இவைதான் இந்த அமைப்பின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளாயிருந்தன.

மெதடிஸ்த பாரம்பரியக் கோட்பாடுகள் பற்றியும் இந்தக் கல்லூரியானது காலம் காலமாகக் கட்டிக் காத்துவரும் அரிய கல்வி மரபு பற்றியும் அறியவேண்டுமானால், இக் கோட்பாடுகளைக்கொண்டு கட்டியெழுப்பப்பட்ட கல்லூரியினது ஸ்தாபகர் வண. வில்லியம் ஆல்ட் அவர்களது சரிதையைச் சற்றுப் பின்னோக்கிப்பார்த்தல் அவசியமாகும். தோல்விகளின் மத்தியிலும் துவண்டுவிடாமல், இன்னல்கள் மத்தியிலும் இளைத்து விடாமல், கஷ்டநஷ்டங்கள், இழப்புக்கள் மத்தியிலும் களைப்படைந்துவிடாமல், தம்மை இந்த உன்னத பணிக்காக அழைத்து வந்த உத்தமராம் இறைவனிலே முற்றுமுழுதான நம்பிக்கைகொண்டு, தியாக சிந்தையோடும், தன்னலமற்ற சேவை மனப்பான்மையுடனும் இங்குவந்தார் ஆல்ட் பாதிரியார். அந்த ஆதி மிஷனரிமார் இலங்கை வந்துசேர்ந்த கதை நினைத்தாலே நெஞ்சை உருக்கும் கண்ணீர்க் கதையேயாகும். ஆனால் அந்தக் கண்ணீர்த் துளிகள் மத்தியிலும் கலங்கிடாமல், கடவுளையே நம்பி கல்விப் பணியை இந்நாட்டில் தொடக்கிவைத்தனர் அத்தொண்டர்கள்.

போக்குவரத்து வசதிகள் எதுவுமே இல்லாத அக்கால கட்டத்தில் பாரிய சமுத்திரத்தினூடாக பாய்க் கப்பல்களில் பயணம் மேற்கொண்டனர் அந்த இறை பணியாளர்கள். அந்தோ, வழியிலேற்பட்ட கடற் கொந்தளிப்பு, கடும் காற்று ஆகிய அத்தனை

ஆபத்துக்களையும் அவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. ஆல்ட் பாதிரியாரின் இளம் மனைவி கப்பலிலே கடும் சுகயீன முற்று காலமானார். பயணத்தை ஒழுங்கு செய்த தலைவர் டாக்டர் கோக் அவர்கள் தாம் எந்த நாட்டுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென வாஞ்சித்துப்புறப்பட்டாரோ, அந்த நாட்டுக் கரையையே காணாமல் அவரும் கப்பலிலே சடுதியாய் மரித்தபோது, சகாக்களுக்கு அது பேரிடியாயிருந்தது. அடுத்துச் செய்வது இன்னதென்றேயறியாது அவர்கள் அங்கலாய்த்தனர். இருந்தபோதிலும் தம்மை அழைத்த இறைவனின் திருச்சித்தத்திற்கே தம்மை ஒப்புவித்து, இன்னல்கள் பல சூழ்ந்திருந்தபோதிலும், இலங்கைக் கரைக்கு இறுதியாய் வந்துசேர்ந்தனர். கல்வி என்னும் கலங்கரை விளக்கு நமது நாட்டிலும் சுடர்விட ஆரம்பித்தது.

மட்டுநகர் வந்து சேர்ந்த பாதிரியார் வில்லியம் ஆல்ட் அவர்கள் 'கல்வியே கருந்தனம்' என்பதைக் கருத்திற் கொண்டிருந்த கல்விமானாவார். அறியாமை என்னும் இருளை அகற்றி மெய்ஞானம் என்னும் கல்வியாம் அறிவுச் சுடரை அனைவருக்கும் அள்ளி வழங்குவதே தமது தலையாய கடமை என்பதை இந்த இறையடியான் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். எனவே ஆரூயிரம் மைல்களுக்கப்பால் அன்னிய நாடொன்றிலே, முற்றிலும் மாறுபட்ட சூழல்கள் சுவாத்தியங்கள் மத்தியில், ஆரூயர் மனைவியை இழந்த ஆற்றொணைத் துயரத்திலும்கூட, அவர் சேவை மனப்பான்மையுடன் செயற்பட ஆரம்பித்தார். இலங்கை புறப்படுமுன் இங்கிலாந்தில் அவர்கள் கற்றிருந்த போர்த்துக்கேய மொழி அச்சமயத்தில் நன்கு கைகொடுத்தது. ஏனெனில் அக்காலத்திலே மட்டுநகரில் அம்மொழி பேசுவோர் அனேகர் வசித்துவந்தனர். எனினும் ஒருசில மாதங்களில் அவர் தமிழ் மொழியையும் கற்றுத்தேர்ந்து அறிவுரைகள் ஆற்றும் அளவிற்குப் புலமைபெற்றது அன்னரின் திடசங்கற்பத்தையே தெளிவுபடுத்துகின்றது.

மட்டுநகரின் 94 டிகிரி வெப்பமும் இப்பகுதியில் இரண்டாண்டுகளாக நிலவிவந்த கடும் வரட்சியும் பாதிரியார் ஆல்ட் அவர்களின் தேகாரோக்கியத்தைப் பெரிதும்

பாதித்தன. இங்குவந்து எட்டே மாதங்களில் அவர் இறைவனடி சேர்ந்தபோதிலும் அந்த உத்தமரால் தொடங்கப்பட்ட கல்விப்பணி காலங்காலமாக, கடந்த 175 நீண்ட ஆண்டு காலமாக, இப்பகுதி மக்களுக்கு வெளிச்சம் வீசியவண்ணமே விளங்குகின்றது. இக்கால கட்டத்தில் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியின் வகுப்பறைகளிலிருந்து வெளிவந்த மாணவமணிகள், சமுதாய மேம்பாட்டுக்குத் தத்தமது பங்களிப்பைப் பல்வேறு துறைகளிலும் திறம்படச் செலுத்தி வந்துள்ளனர். அத்தகையோரின் வெற்றி வாழ்க்கைக்கு அடிப்படைக் காரணம், அவர்களை உருவாக்கின இக்கல்லூரி, அன்னார்க்களித்த அரும்பெரும் கல்வி மரபேயாகும்.

இலங்கையின் முதலாவது ஆங்கிலக் கல்லூரியை மட்டுநகரில் ஆரம்பித்து கல்விப்பணியைத் தொடக்கிவைத்த தியாகச் செம்மல் வில்லியம் ஆல்ட் அவர்கள் உலகப் பிரகாரமாக இன்று நம்மோடில்லை. என்றாலும் அந்த நற்பணி, அவருக்குப்பின் கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்று மாணவர்களை வழிநடத்திவரும் அத்தனை அதிபர் பெருந்தகைகளாலும் சேவை மனப்பான்மை கொண்ட சிறந்த ஆசிரியர்களாலும் தொடர்ந்து பேணப்பட்டு வருகின்றதையிட்டு நாம் நிச்சயம் பெருமையடையலாம். கல்வி என்னும் ஞானப்பாலை ஊட்டுவதுடன் மாத்திரம் நின்றுவிடாது அந்தக் கல்வியுடன் சேர்த்து கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு ஆகிய சிறந்த நற்பண்புகளும் ஒழுக்க முறைகளும் இங்கு புகட்டப்பட்டு, நாட்டிற்கேற்ற நற்பிரஜைகளாகச் சிறுர்களை உருவாக்குவதும் கல்லூரி கடைப்பிடித்துவரும் காத்திரமான சேவையென்பதை, காலம்காலமாக இங்கு கல்வியின்று வெளியேறிய ஆயிரமாயிரம் மக்கள் நன்கறிவார்கள்.

கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் அந்தக் கல்வியைக் கருத்துடனும், விருப்புடனும் கற்பதற்கு, அவர்களுக்கு படிக்கும் ஆர்வம் ஏற்படுதல் மிக அவசியமாகும். வெறும் 'புத்தகப் புழுக்களாக' மாத்திரம் மாணவர்கள் செயற்படுவதும் அவர்தம் எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு ஏற்றதல்லவென்பது உளவியலாளர்களது கருத்தாகும். எனவே கல்வியை நாட்டத்துடன் உவந்து கற்க

வேண்டியதற்கான உத்திகளை, மேலதிக சக்திகளை, நன்கு உபயோகிப்பதில் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி தொடர்ந்து முன்னணியில் திகழ்ந்துவருவது கண்கூடு.

எமது காலத்தில் பிள்ளைகளிடையே ஏதும் பிணக்குகளேற்பட்டால் மத்தியட்சம் வகிப்பவரின் இறுதி முடிவு 'Centralite is always right' - மத்திய கல்லூரி மாணவன் என்றுமே சரியான பாதையில் நடப்பவன் என்பதேயாகும். இந்தப் பெருமை தரும் விசேடத்தன்மையை, நற்கீர்த்தியை உருவாக்கியவர்கள் உத்தம மிஷனரிமார்களே. அத்தகையோரின் நெறிப்படுத்துதலின்கீழ் பயிற்சியளிக்கப்பட்ட மாணவர்கள் என்றுமே சோடைபோக முடியாதென்பது திண்ணம்.

மைக்கூடும், பேனைத் தடியும்:

ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன்னர் எனது ஆரம்பக்கல்வியை இக்கல்லூரியில் ஆரம்பித்ததை நினைவுபடுத்திப் பார்க்கும்வேளையில், அந்தப் பொன்னான காலம் எம் வாழ்வில் மீண்டும் வராதா என அங்கலாய்க்கும் நிலையே ஏற்படுகிறது. ஆம், அந்த நாட்கள் நிச்சயம் பசுமை நிறைந்த நாட்களேயாகும்.

மாணவர்களது கையெழுத்து சிறந்ததாக அமைந்தாலேதான் அவர்தம் தலையெழுத்தும் சிறந்ததாகும் என்பதில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர் அக்கால ஆசான்கள். 'போல் பொயின்ட்' பேனாக்களோ, ஊற்றுப் பேனாக்களோ புழக்கத்திற்கு வராத காலம் அது. ஒவ்வொரு மாணவனின் மேசைப்பகுதியிலும் மூலையில் மைக்கூடு வைக்கப்பட்டிருக்கும். காலையில் அந்த மைக்கூடுகளில் மை ஊற்றிவைப்பது மாணவ வகுப்புத் தலைவரின் கடமையாகும். (இன்றும் ஒருசில பாடசாலைகளின் பழைய மேசைகளில் இந்த மைக்கூடுகள் வைக்கும் வட்டமான துவாரத்தைக் காணலாம்.) பேனைத் தடியால் இந்த மையைத் தொட்டுத் தொட்டு எழுதுதல்வேண்டும். எழுத்து அழகாக விளங்குவதற்காக பேனைத்தடியில் 'ஜி நிப்' என்னும் கூர்முனையையே மாணவர்கள் பாவிப்பது அவசியமாயிருந்தது. அத்தோடு அழகான எழுத்துக்களை எழுதிப் பழகுவதற்கென விசேட கோடிட்ட அப்

பியாசக் கொப்பிகளும் உபயோகத்திலிருந்தன. எழுதும்போது ஆசிரியர், மாணவனுக்குப் பின்னால்நின்று பேனையில் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது 'ஜி நிப்'பா அல்லது வேறு மட்டரகமான முனையா எனப் பரிசீலனை செய்வார். வேறு கூர்முனை பாவிக்கப்படுவது கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், அவை மேசையிலேயே அடித்து நொறுக்கப்பட்டு அம் மாணவர் வகுப்பிற்கு வெளியே நிற்குமாறு அனுப்பப்படுவார். அத்துடன் அன்று மாலை தண்டனை வகுப்பில் அவர் தரித்துநின்று "நான் அழகிய எழுத்துக்களையே விரும்புகிறேன்" (I like beautiful hand writing) என நூறு தடவை எழுதவேண்டியும் நேரிடும்! அந்த எழுத்துக்களும் அழகாயில்லாவிடின், அடுத்ததினம் அழகாக எழுத தண்டனை வகுப்புக்கு அவர் மீண்டும் தலைகாட்டுவார்!

மாணவர்களின் கல்வியோடு தொடர்பான பிறக் கிருத்தியங்களுக்கு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியில் என்றுமே வரவேற்புண்டு. கலை, இலக்கியம், பொழுதுபோக்கு ஆகிய ஆக்கபூர்வமான பணிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து மாணாக்கரை உற்சாகமுட்டி ஈடுபடவைத்தனர் அதிபர்களும், ஆசிரியர்களும். இம்முயற்சிகள்பற்றி விரிவான வேறு பல கட்டுரைகள் இம்மலரை அலங்கரிக்க விருப்பதால் ஒருசில குறிப்புக்களை மாத்திரம் இங்கு நினைவுபடுத்துகிறேன்.

வகுப்புக்கள்தோறும் வாராந்தம் நடத்தப்படும் இலக்கியத் தேர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்கள் மாணவர்களின் பேச்சாற்றலை வளர்ப்பதுடன் மேடைக் கூச்சத்தையும் நீக்குபவையாயும் அமைந்திருந்தன. சமயோகிதமான பேச்சுக்களைப் பேசப் பின்வாங்கி நடுங்கும் பின்வாங்கு மாணவர்களை யெல்லாம் பேச்சுக் கலையில் முன்னேற இத்தகைய மன்றங்கள் உதவிவந்தன.

ஒருதடவை வழக்கமாக மன்றக் கூட்டத்திற்கு தலைமை தாங்கும் தமிழாசிரியர் வருகை தராததின காரணமாக, வேறொரு ஆசிரியர் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்தார். இந்த ஆசிரியருக்கும் சிரிப்புக்கும் வெகுதூரம். சமயோகித ஐந்துநிமிட நேரப் பேச்சுக்கான சீட்டு என்பேரில் விழுந்தது. உடம்பெல்லாம் படபடவென நடுங்கி குரல்

கம்மிப்போய்விட்டது. பேச்சை எப்படி ஆரம்பிப்பதென்றே தெரியவில்லை. என்றாலும் எனக்குமுன் பேசிய மாணவனின் ஆரம்பப்பேச்சு ஒருவாறு நினைவுக்கு வந்தது. 'அறிவில் ஆதவனாகிய அவைத் தலைவருக்கும், சக மாணவருக்கும் எனது வணக்கம்' என அவன் ஆரம்பித்திருந்தான். ஒருவாறு துணிவைத் துணையாகக்கொண்டு கைதட்டல்களின் மத்தியில் நான் தலைவராகே சென்று பேச்சை ஆரம்பித்தேன்.

'அறிவில்லாதவனாகிய அவைத் தலைவருக்கும்.....' என்றதுதான் தாமதம். தலைவர் எழுந்து 'பளார்' என என் கன்னத்தில்விட்ட அறையை இப்போதும் நினைத்தால் நடுங்குகிறது. இதற்குப்பின்னர் கூட்டங்களில் பேசுவதற்கு நான் என்றுமே நடுங்கியதில்லை!

தவணை நிறைவின்போது வெவ்வேறு இல்லங்களுக்கிடையே இடம்பெறும் விவாத மேடைகளும், சொல்லாட்சிப் போட்டிகளும் (Spelling Bee) பேச்சாற்றல் போட்டிகளும் (Elocution Contests) நிறைவான கல்விக்கு ஊன்கொலாகவும், அதேவேளை மாணவர்களிடையே உற்சாகத்தையும், சிறந்த எதிர் பார்ப்புக்களையும் தோற்றுவிப்பனவாயும் அமைந்திருந்தன. அதிபர் திரு. எஸ்.வி.ஓ. சோமநாதர், திரு. ஆர். ஈ. ஜே. ஏ. சேதுகாவலர் ஆகியோர் இதுபோன்ற ஆற்றலை வெளிக்கொணரும் அரிய அம்சங்களை அறிமுகப்படுத்தி மாணவர்களிடையே இலைமறை காய்போலிருந்த தாலந்துகள் பலவற்றை வெளிக்கொணரும் முயற்சிகளில் வெற்றி கண்டனர்.

அமைதியான இயற்கைச் சூழல்கள் மத்தியில் அடிக்கடி சென்று காட்டுப் பறவைகளின் இனிய கானத்தையும், அங்குள்ள வண்ணவண்ண மலர்களது வனப்புக்களையும், விதம்விதமான செடிகளிலே இறைவனின் அற்புதக் கைவண்ணத்தையும் அவதானிப்

பது கல்வி வளர்ச்சிக்கு அவசியமென்னும் உண்மையை அதிபர்கள் பலர் அறிந்து செயலாற்றினர். வண. ஜேம்ஸ் கார்ட்மன் அவர்களும், திரு. எஸ். வி. ஓ. அவர்களும் இயற்கைச் சுற்றுலாக்களில் மாணவர்களை அழைத்துச்சென்று அவர்தம் அறிவு விருத்தியடைய உறுதுணை புரிந்தனர். மட்டுநகரின் பிரபல்யமான பாடும் மீன் பற்றியும் மாணவர் நன்கு தெரிந்துவைத்திருந்தனர். அத்தோடு பொழுதுபோக்கு அம்சங்களான முத்திரை சேகரித்தல், படமெடுத்தல், பேரூ நண்பர்கள் தொடர்பு, வீட்டுத்தோட்டம் செய்தல் ஆகியவையும் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டு, ஆலோசனைகளும் தகுந்த ஒத்தாசையும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. கல்வி வளர்ச்சிக்கு நூலகத்தின் பங்கையும் கல்லூரி உணர்ந்து தரமான நூலகத்தையும் வாசிப்புப் பகுதியையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

இவ்வாறு வண. ஆல்ட் அவர்களது பரந்த நோக்கிலும் தியாகத்திலும் உருவான இக்கல்விக்கூடமான மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி அதனது பாரம்பரிய கோட்பாடுகளையும் கல்வி மரபுகளையும் தொடர்ந்து பேணிக்காத்து வருகின்றது. காலங்கள் மாறிக்கொண்டே செல்கின்றன. அனேகம் அதிபர்களும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் கால ஓட்டத்தில் இக்கல்லூரியினூடாகத் தத்தமது பயணங்களைத் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றனர். இனிவரும் காலங்களிலும் இன்னும் ஆயிரமாயிரம் பேர் இதனூடாகச் சென்று வெளிச்சம் வீசும் தீபங்களாக என்றென்றும் பிரகாசிக்கவிருக்கின்றனர். நூற்று எழுபத்தைந்து ஆண்டு நிறைவு பெறும் இப்பழைமைக் கல்லூரி என்றுமே இளமையுடன் மென்மேலும் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் நிலைத்து சமுதாயத்திற்கு நற்பணியாற்றி வரவேண்டுமென்பதுவே சகல பழைய மாணவர்களதும் அபிமானிகளதும் பிரார்த்தனையாகும்.

உண்மையான கல்வி

உங்களிடம் உள்ள சிறந்த அம்சங்களை வெளிக்கொணர்வதே உண்மையான கல்வியின் நோக்கமாகும். மனித இயல்பாகிய நூலைக் காட்டிலும் சிறந்த நூல் வேறு என்ன இருக்கமுடியும்?

— மகாத்மா காந்தி.

கல்லூரி வரலாறு - பகுதி I

— ஆர். என். சேதுகாவலர் (ஜூனியர்)

மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரிபற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள் பல வேறு சாதனங்களிலிருந்து திரட்டப்பட்டவையாகும். இதன் ஆரம்பகால வரலாறு (1814 – 1876 வரை) மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த திரு. ஆர். என். சேதுகாவலர் (ஜூனியர்) அவர்களால் எழுதப்பட்டு 1946ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட கல்லூரி சஞ்சிகையான 'சென்றலை' இதழில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. ஆர்வமிகு தற்கால பழைய மாணவர்கள் பலரது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மதிப்புவாய்ந்த இக்கட்டுரையை தமிழாக்கம் செய்து 175வது ஆண்டு நிறைவு மலரில் வெளியிட்டுவைப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

— ஆசிரியர்.

மகா கனம் தங்கிய மேஜர் ஜெனரல் சேர் ரோபேட் பிரௌன்றிக் தேசாதிபதி அவர்களது வேண்டுகோளின் பிரகாரம் இலங்கையின் மேற்பகுதி, தென்பகுதி, வடபகுதி, கிழக்குப்பகுதி ஆகிய பிரதேசங்களில் ஆரம்பத்தில் இலங்கையில் வந்திருந்த மெதடிஸ்த மிஷனரிமார்கள் பாடசாலைகளைத் தொடங்குமாறு பணிிக்கப்பட்டனர்.

மேற்குப் பகுதியிலும், தெற்குப் பகுதியிலும் வதிந்து வந்துள்ள மிஷனரிமார்கள் சுதேசமொழிப் பாடசாலைகளை நடாத்தி வந்தனர். இதற்குக் காரணங்கள் உண்டு. மேற்குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் ஆங்கில மொழிப் பாடசாலைகள் பல இருந்து, சேவை புரிந்துவந்தன. எனவே வடக்குக் கிழக்குப் பாகங்களிலுள்ள பட்டணப் பாடசாலைகளில் ஆங்கிலம், கற்பித்தல் மொழியாக வழங்கப்பெற்றுவந்துள்ளது. இப்பாடசாலைகளின்பேரில் பாடசாலைக்கும் வருடா வருடம் உதவி நன்கொடைப் பணமாக (Grant) ரூபா 600/- வழங்கப்பெற்றுள்ளது.

மட்டக்களப்பிலுள்ள மத்திய கல்லூரி, இத்தகைய ஒழுங்கின் பிரகாரம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, நடாத்தப்பெற்றுவந்த முதன்மை கல்லூரியாகும்.

1814ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 12ம் தினத்தன்று மெதடிஸ்த மிஷனரியாகிய வண. வில்லியம் ஆல்ட் அவர்கள் மட்டக்களப்பிற்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தார்கள். அக்காலத்திலிருந்த திரு. சைமன் சோயஸ் என்னும் கலெக்டர் அவர்கள் ஆங்கில மொழி ஆண்கள் பாடசாலையொன்றினை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய ஒத்தாசையும், உறுதுணையும் வழங்கினர். இவ்வெத்தனத்தின் காரணமாக வில்லியம் ஆல்ட் பாதிரியார் அவர்கள் அரசினால் வழங்கப்பட்ட அரச களஞ்சியத்தில் முதலாவது பாடசாலையை ஆரம்பித்துவைத்தனர். இக்கட்டிடம் ஆரம்பத்திலிருந்த சுங்கவரிச்சாலை கட்டிடமாய் இருத்தல்கூடும். ஆரம்பத்தில் ஐந்து மாணவர்கள் இப்பாடசாலைக்குச் சேர்க்கப்பட்டனர். இவர்களில் மூவர் இரு பிரித்தானிய இராணுவத்தினரின் அநாதைக் குழந்தைகளாவர். இவ் இராணுவத்தினர் வண. ஆல்ட் அவர்கள் இலங்கைக்கு வந்த காலத்தில் நிகழ்ந்துள்ள மலேரியாக் காய்ச்சலினால் தாக்குண்டு மரித்துவிட்டனர். நான் காவது சிறுவன் பிற்காலத்தில் இராசகாரிய தானியேல் சோமநாதர் என்னும் பெயர் வழங்கப்பெற்றுள்ள மட்டக்களப்புக் கச்சேரி முதலியாராவார். ஐந்தாவது சிறுவன் யாரென்பது தெரியவில்லை.

இவ்வாறு ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள பாடசாலையில் ஆல்ட் பாதிரியார் அவர்கள் தினந்தோறும் சென்று ஆங்கிலமொழி வகுப்புக்களையும், சமய சம்பந்தமான பொதனைகளையும் வழங்கிவரலாயினர். 1815ம் ஆண்டு, ஏப்ரல் மாதத்தில் ஆல்ட் பாதிரியார் காலமானார். அத்தறுவாயில் பாடசாலையில் நாற்பது மாணவர்கள் கல்வி பயின்றுவந்தனர்: ஆல்ட் பாதிரியார் மறைந்துவிட்டனர்! எனினும் அவர் விளக்கேற்றிவைத்த கல்வித் தீபமானது அணையா விளக்காகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தது. ஆல்ட் பாதிரியாரவர்கள் தொடங்கிவைத்துள்ள சேவையினை அக்காலத்தில் மட்டக்களப்பில் இருந்த இராணுவத் தளபதியாகியவரும், 19ம் இராணுவத்தின் காப்டனாகியவரும் சேவையாளராக இருந்தவரும் நல்ல சமாரியனுமாகிய தொமஸ் ஆல்ட்சே ஜோன்ஸ் அவர்கள் இச்சேவையினை கையேற்று நடாத்திவந்தனர். ஆல்ட் பாதிரியார் அவர்களுக்குப் பதிலாக நியமிக்கப்பட்ட வண. எலிஜா ஜாக்சன் அவர்கள் 1816ம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் வந்துசேரும்வரை, மேற்படி கல்விச்சேவையினைத் தொடர்ந்து செய்து மாணவர்க்கு ஆங்கில அறிவை ஊட்டிவந்தனர் காப்டன் ஜோன்ஸ் அவர்கள். அவரது ஞாபகார்த்த பெயர் தகடு இன்றும் கூட ஆல்ட் நினைவு மண்டபத்தின் சுவரினை அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. வண. ஜாக்சன் அவர்கள் உடனடியாகப் பாடசாலைக்குப் புத்துயிர்கொடுத்து வளர்த்துவந்தனர். அவர் 1817இல் எழுதியுள்ள வாசகமொன்று இங்கே தரப்பட்டுள்ளது. “தேவாலயத்தில் இசைக்கப்படும் கிதங்கள் ஓரளவு நன்றாய் இருக்கின்றன. பாடசாலையிலுள்ள ஒல்லாந்துச் சிறுவர்களுக்கும், மலபார் சிறுவர்களுக்கும் வாரத்துக்கு மூன்று தடவை ஆராதனைப் பாடல்களைப் பாடுவதற்கு நான் பயிற்சிகொடுத்து வருகின்றேன்.” இதிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளக்கூடியது யாதெனில் மத்திய கல்லூரி மாணவர்கள் இக்காலத்தில் நிகழ்வது போல தேவாலய இசைக்குழுவினை இயக்குவதற்கு அக்காலத்திலும் உதவிபுரிந்து வந்துள்ளார்கள் என்பதேயாம். 1818ம் ஆண்டில் வண. ஜாக்சன் அவர்கள் இலங்கையினை விட்டுச் சென்றனர். இதன்பின் மாணவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய படிப்பிற்குரிய

உதவிகளை வண. கிறிஸ்தோபர் ஜோன் அவர்களின் (ரோயல் டேனிஷ் மிஷன், டிரங்குயிபார்) விதவையாகிய திருமதி சோபியா ஜோன் அவர்களிடமிருந்து பெறலாயினர். இவ்வம்மையாரது ஆங்கில உச்சரிப்பு அத்துணைச் சிறந்ததன்று. இதன் காரணமாக மாணவரின் உச்சரிப்பும் பாதிக்கப்படலாயிற்று. ஸ்ரீமதி. ஜோன் அம்மையாரவர்கள் 1821ம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பில் காலமாயினர். அன்னாரின் பூதவுடல் அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடம் ஆஸ்பத்திரி வீதியும் கொண்டுவென்ற வீதியும் சந்திக்குமிடத்திலுள்ள மயான வளவாகும்.

அக்காலத்தில் எழுதுவதற்கு கடதாசித்தாள் மிகவும் குறைவாக இருந்தபடியினால் வாழை இலைகளின் பிற்புறம், எழுதும் ஏடாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுவந்தது. அது மட்டுமன்றி அக்காலத்தில் ஒரேயொரு ஆங்கில அகராதி மட்டக்களப்பில் வதித்துவந்த காலே என்னும் ஒல்லாந்துப் பெருமகன் வசமிருந்தது. இவர் படிப்பில் மிகவும் ஆர்வமுள்ளவராய் இருந்ததனால் அவ்வகராதியினை கண்ணுங் கருத்துமாய் கற்பூரம்போட்டுப் பாதுகாத்துவந்தார். எனினும் அக்காலத்தில் இருந்த மாணவர்கள் இப்புத்தகம் வைக்கப்பட்டிருந்த பேழையினை திறப்பதற்கு ஒரு மாற்று வினோதச் சாவியைக் கண்டுபிடித்திருந்தனர். காலே அவர்கள் வயோதிபராகிவிட்டனர்; எனினும், புகையிலைப் புகைப்பதில் அவருக்கு அமோகமான ஆசை. இக்குறைபாட்டினை அறிந்து கொண்ட மாணவர்கள் புத்தகத்தைத் திறந்துபார்க்க விரும்பினால் அவருக்கு ஒரு திரனை புகையிலை கொடுப்பார்கள். உடனே அவர் பேழையைத் திறந்து அகராதியை வெளியே கொணர்வர். பின் அதன் ஒற்றைகளைப் புரட்டிப் பார்ப்பதற்கு அவர்களுக்கு அவகாசம் அளிப்பர். எனவே அவர்களுக்கு மிகுந்த கட்டுமட்டான கட்டளைகளின் பிரகாரம்தான் அவ்வகராதியைத் திறந்து பார்ப்பதற்கு அனுமதி வழங்குவார். அகராதி அது இருந்த இடத்திலிருந்து அகற்றப்படக்கூடாது.

மேல்வரும் இருபது ஆண்டுகட்குரிய இப்பாடசாலைபற்றிய தகவல்கள் மட்டக்களப்பு வின்சன்ட் மகளிர் பாடசாலையின்

அதிபராகக் கடமையாற்றி, ஓய்வு பெற்றிருந்த மிஸ். குரோப்ட் அம்மையார் அவர்களால் லண்டனில் உள்ள மிஷனரி ஏட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள வாசகங்களிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளன.

மேற்கொண்டுவரும் தகவல் 1819ம் ஆண்டு கல்வித்தாபன மேற்பார்வையாளராகக் கடமையாற்றிவந்துள்ள தோமஸ் ஓஸ் போன் அவர்களது ஒக்டோபர் 4ம் தின லண்டன் மிஷனரி கமிட்டியின் அறிக்கையாகும்.

“இன்று காலை 21 மாணவர்களைக் கொண்ட பாடசாலையொன்றினை ஆரம்பித்துள்ளேன். இவர்களுள் பெரும்பான்மையானோர் ஐரோப்பிய பெற்றோரின் சிறுவர்கள். இச்சிறுவர்களுள் நால்வர் தமிழர். முதல் வகுப்பு அரசினரின் தேவாலய விருந்தையில் நடத்தப்பெற்றுவந்தது. இத் தேவாலயம் பழைய ஒல்லாந்தர் தேவாலயமாகும். இது பின்னொரு காலத்தில் பிரிட்டிஷாரால் கைப்பற்றப்பட்டபின் பிரிட்டிஷ படைபின் தங்கிடமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுவந்துள்ளது. தற்போது ஆல்ட் நினைவு மண்டபம் இருக்கும் இடத்தில் இத்தேவாலயம் அமைக்கப்பட்டு இருந்தது. (இன்று இந்த நினைவு மண்டபம் மட்டக்களப்பு நீதிமன்றத்தின் முன்னால் உள்ள M. P. C. S. இரும்புக்கடையாக உள்ளது) 1820ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் திரு. ஒஸ்போன் அவர்கள் கீழ்வரும் தகவலைத் தந்துள்ளனர்.

“இப்பாடசாலையில் கல்வி கற்றுவரும் மாணவர்களின் பெற்றோர் தங்கள் சிறுவர்கள் அரசினர் தேவாலய விருந்தையில் கல்விகற்கக் கூடாது என மறுத்தனர். இதற்கு அவர்கள் கொடுத்த காரணம் யாதெனில், அவ்விடத்தில் மரித்தவர்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பதேயாகும். ஆதலால் 1820ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 29ம் திகதியாகிய இன்று ஆங்கிலப் பாடசாலைக் கென ஓர் இடம்போக்குள்ள பங்களாவினை கட்டுவதற்கு எத்தனங்கள் செய்துள்ளேன்.”

1823ம் ஆண்டு பிறிதொரு அறிக்கை வண. ஜோசேப் ரொபோன்ஸ் (மட்டக்களப்பு சேகர முகாமை குரு) அவர்களால் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அது பின்வருமாறு:

“மிசன் வளவில் ஓர் ஆங்கிலப் பாடசாலை நடத்தப்பெற்று வருகின்றது. அதில் ஓர் ஆசிரியரும் (அத்துணைத் திறமையும், முயற்சியும் வாய்ந்தவரல்ல) 23 சிறுவர்களும் உள்ளனர். இவ்விடத்தில் நாம் சற்று தாமதித்து ஆலோசிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. பூர்வ காலத்து பாடசாலை உபாத்தியாயர் ஒருவர். இவரைப் படம் வரைந்து காட்டுவோமாக. கற்பிக்கும் ஆற்றலில் அத்துணை சிறந்தவரல்லர் எனினும் அவருடைய அயரா முயற்சியும் சேவையில் ஈடுபாடும் மெச்சத்தக்கனவாகும்.

1910ம் ஆண்டில் நடத்தப்பெற்ற வட இலங்கைப் பகுதி மெதடிஸ்த மிஷன் கணக்கெடுப்பின்படி 1824ம் ஆண்டில் ஓர் ஆங்கில ஆண்கள் பாடசாலை இருந்துள்ளதென குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. 1827ம் ஆண்டிற்குரிய பாடசாலை அறிக்கையின்படி மேல்வரும் விபரம் தரப்பட்டுள்ளது.

“ஆங்கில ஆண்கள் பாடசாலையில் 14 மாணவர்கள் கல்வி பயின்றுவருகின்றனர். 1830ம் ஆண்டைத் தொடர உள்ள காலத்தில் இருபாலார் பாடசாலை ஒன்று இருந்துள்ளதாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்த தனிப் பாடசாலையாக அமைந்துள்ளதற்கு ஆசிரியர் பற்றாக்குறையே காரணமாய் இருத்தல் கூடும் என கருத இடமுண்டு”. 1833ம் ஆண்டு பதிவேட்டில் மேற்கொண்டுவரும் தகவல் தரப்பட்டுள்ளது. “மட்டக்களப்பு ஆங்கில மொழிப் பாடசாலையில் 12 ஆண்களும் 4 பெண்களும் கல்வி பயின்றுவருகின்றனர். 1837ல் 15 ஆண்களும் 12 பெண்களும் அப்பாடசாலையில் கல்வி கற்று வந்துள்ளனர். ஆனால் 1838ல் அப்பாடசாலையில் ஆண்கள் மாத்திரமே உளர். எனினும் மாணவரின் எண்ணிக்கை தெரிந்திலது.”

1839ல் மாட்சிமை தங்கிய தேசாதிபதி ஜேம்ஸ் ஸ்ருவர்ட் மக்கன்சி அவர்கள் கடமை ஏற்றுள்ள காலத்தில் அப்பெரியார் கல்வி வசதி ஏற்படுத்துவதில் மிகுந்த ஊக்கம் காட்டிவந்துள்ளனர். அப்பெருமகனார் மட்டக்களப்பிற்கு விஜயம் செய்துள்ள தருணத்தில் வண. திரு. ஜோர்ச் ஹோல் பாதிரியார் அவர்கள் மட்டக்களப்பு மிஷன்

தாபனத்தின் முகாமைக் குருவாக கடமை புரிந்துவந்தனர்.

அக்காலத்தில் மட்டக்களப்பிற்கு விஜயம் செய்துள்ள மாட்சிமை தங்கிய ஜேம்ஸ் ஸ்டீபன் தேசாதிபதி அவர்கள் பழைய ஒல்லாந்து தேவாலயத்திலுள்ள சில கட்டிடப் பொருட்களையும் கோட்டையிலுள்ள பழைய களஞ்சிய அறையொன்றினையும் 25 பவுண்களையும் பாடசாலையினை நடாத்துவதற்கு வசதிசெய்துகொள்வதற்காக நன்கொடையாக வழங்கியுள்ளனர். இவ்வுதவிகளைக்கொண்டு புளியந்தீவு மெதடிஸ்த தேவாலயத்திற்கு இரு புறத்திலும் விரிந்தைகளை வண. ஹோல் அவர்கள் அமைத்தனர். இப்போதுள்ள கல்லூரி இல்லத்தில் அண்மையில் அமைக்கப்பெற்றுள்ள விரிந்தையில் ஆண்களின் பாடசாலை அமைக்கப்பெற்றுள்ள விரிந்தையில் ஆண்களின் பாடசாலை அமைக்கப்பெற்று நடாத்தப்பெறலாயிற்று. 1840ம் ஆண்டினை தொடர்ந்துள்ள காலத்தில் அப்பாடசாலையில் கல்வி பயிற்றுவித்து வந்துள்ள ஆசிரியர்களில் மூவரின் பெயர்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அன்றாற் சொலமன் சேதுகாவலர், கென்றி நமசிவாயம், சாமுவேல் ஜோன்ஸ் என்பவர் ஆகும்.

சாமுவேல் ஜோன்ஸ் அவர்கள் பற்றி ஓர் நகைச்சுவை சம்பவம் உள்ளது. ஜோன்ஸ் அவர்கள் வெற்றிலை போடுவதில் மிகவும் பிரியமுள்ளவர். ஒரு தடவை அவர் வெற்றிலை போட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது வண. ஹோல் அவர்கள் வரும் சத்தம் கேட்டது. உடனடியாக ஜோன்ஸ் அவர்கள் வெளியே சென்று வெற்றிலைத் திரையை விசிவிட்டு திரும்பிவந்தனர். இதைக் கவனித்திருந்த வண. ஹோல் அவர்கள் ஆமணக்கு இலை யொன்றினை எடுத்து அதனில் சுண்ணாம்புக் கட்டியொன்றினை பூசிவிட்டு அதை அவர்களிடம் மிகுந்த மரியாதையுடன் கொடுத்து இதைப்போட்டுக்கொள்ளுங்கள் எனக் கூறினார். இதன்பின் வகுப்பில் வெற்றிலை போடும் பழக்கத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது.

1844ல் வண. ஹோல் அவர்கள் தாய் நாடு பயணமானார். அவர் 1845ம் ஆண்டில் தன் குடும்பத்தினருடன் கொழும்பு

மாநகரத்திற்கு மீண்டும் திரும்பிவரும் வழியில் பேரம்பூரில் மரிக்கநேரிட்டு “அன்னிய நாட்டில்” இவர் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

இவருக்கு பின் வண. ரொபட் பாகிற்றர் பாதிரியார் அவர்கள் பாடசாலை நடத்தும் பொறுப்பினை 1845ம் ஆண்டு வரை கையேற்றுக்கொண்டனர். பின்பு வண. பாகிற்றர் அவர்கள் அங்கிலிக்கன் சபையில் சேர்ந்து கொண்டு அவர் நீண்ட காலத்திற்கு யாழ்நகர் அர்ச். ஜோன்ஸ் கல்லூரியின் அதிபராக கடமையாற்றி வந்துள்ளார்.

அவரது மகனான திரு. R. S. பாகிற்றர் மட்டக்களப்பில் பிறந்தவர். பின் இலங்கை சிவில் சேவையில் சேர்ந்து கடமையாற்றி நீர்கொழும்பில் உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த காலத்தில் மரித்தார். திரு. பாகிற்றர் அவர்களுக்குப் பின் கடமை புரிந்தவர் வண. ஜேம்ஸ் வலஸ் பாதிரியார் அவர்கள். இவர் ஸ்கொத்லாந்து இளம் வழக்கறிஞராவர். பின்பு தமது சட்ட உத்தியோகப் பதவியைத் துறந்துவிட்டு பாதிரியாராக சேவைபுரிய இணங்கியுள்ளார். இவரது சுயசரிதை சோகமயமானதாகும். 1846ல் இவர் யாழ்நகரிலிருந்து மட்டக்களப்பிற்கு ஒருபடகிலேறிக்கடல் வழியாக வந்துகொண்டிருந்த தருணத்தில் திசைதவறிப் படகு நடுக்கடலுக்கு உந்தப்பட்டமையின் காரணமாக அது 6 நாட்கள் விரிகடலில் சஞ்சரிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இதனால் வண. வலஸ் அவர்கள் புயலின் மத்தியில் கடலில் 6 நாட்கள் உணவில்லாது தத்தளிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது, பச்சை அரிசியையும் நீரையும் மாத்திரமே உணடுவந்தமையால் உடல் நலிந்து மெலிந்து வருத்தப்பட்டனர். புயல்காற்று அமர்ந்ததும் அவரது படகு காப்பாற்றப்பட்டு மட்டக்களப்புக்கு வந்து சேர்ந்தது. உடல்நிலை சீர்கெட்டுவிட்டமையால், அவர் 1847ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 21ம் நாளன்று இங்கிலாந்து செல்வதற்கு முன்பாகவே கொழும்பில் காலமானார். 1847ல் வண. ஜோன் கில்னர் பாதிரியார் அவர்கள் பாடசாலை நடாத்தும் பொறுப்பினை கையேற்றுக்கொண்டனர். அக்காலகட்டத்தில் மெதடிஸ்த மிசனின் சேகர முகாமைக்குருவாக இருந்தவர். வண. J.

கில்லிங்ஸ் பாதிரியார் ஆவார். அவர் எழுதியுள்ள அறிக்கை பின்வருமாறு:

“இத்தீவிலுள்ள ஆங்கில ஆண்கள் பாடசாலைகளில் 66 மாணவர் கல்வி பயின்று வருகின்றார்கள். இவர்கள் பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவ குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். அண்மையில் நடாத்தப்பெற்றுள்ள பாடசாலைப் பரீட்சையின் பிரகாரம் இப்பாடசாலை மிகவும் திறம்பட சேவை செய்துள்ளது. இது மெச்சுவதற்குரியது. எமது 3வது கிறிஸ்தவ பாடத்திட்ட வினாக்களின் பிரகாரம் கிறிஸ்தவம் நன்றாகப் படிப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இளைஞர்களுக்கான உவாட்சனின் சம்பாஷணைகளும் அதைப் போன்ற ஏனைய சமய நூல்களும் மாணவருக்கு கற்பிக்கப்பட்டு நன்கு கிரகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. முதல் வகுப்பிலுள்ள மாணவர் திரு. J. கில்னர் அவர்களின் முயற்சியினால் பாடங்களை ஆர்வமுடன் கற்கின்றனர். இது பாராட்டுவதற்குரியது. அநேகமானவர்கள் நம் மிஷனில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் நற்செய்திப்பணி ஆற்றக் கூடிய வாய்ப்பு நிகழ்க்குடுமென்பதற்கு முற்பட்டிருக்கிறார்.”

1857ல் வண. W. H. டீன் பாதிரியார் அவர்கள் தமது மிஷன் அறிக்கையில் இவ்வாறு விளம்பியுள்ளனர். “புளியந்தீவு ஆண்கள் பாடசாலைகளில் 72 மாணவர்கள் உள்ளனர். இப்பாடசாலை திறமைவாய்ந்த ஒரு தலைமை ஆசிரியர் பொறுப்பில் நடாத்தப்பெற்றும் திருத்தம் அடைந்துகொண்டும் வருகின்றது.” குறிப்பிடப்பட்ட தலைமை ஆசிரியர் திரு. ஆதர் பிளச்சர் அவர்கள் ஆவார். இவர் யாழ்நகர் மத்திய கல்லூரியிலிருந்து இடமாற்றம் பெற்று வந்துள்ளவர். அக்காலகட்டத்தில் மட்டக்களப்பில் வலிமையாக இருந்து கடமையாற்றி வந்துள்ள பழுத்த வன்னிமை ஒருவர் இவ்வாறு திரு. பிளச்சரைப்பற்றி புகழ்வதுண்டு. “திரு. பிளச்சர் திறமைசாலி. ஒழுக்கத்தினைக் கடைப்பிடித்து நடத்துபவரும்கூட; பிரம்பை கையாள்வதில் நல்ல திறமைசாலியுமாவார்.” முதிர்ந்த வன்னிமை தொடர்ந்து கூறுகையில் திரு. பிளச்சர் அவர்கள், உழுதுண்டு வாழ்வதே வாழ்வு என்னும் முதுமொழியை அவ்வளவாக சிரத்தையுடன் கடைப்பிடிக்க

வில்லையோ என ஐயமுறவேண்டியுள்ளது. பின்வரும் சம்பவம் இக்கூற்றை ஓரளவு விளக்குவதாய் உள்ளது. “ஒருநாள் சாயங்காலம் முதிர்ந்த வன்னிமை அவர்களும், அன்னரின் தமயனாரும் கவிந்ரன் வீதிக்கு அண்மையில் உள்ள வளவில் வீட்டுத் தோட்டம் செய்யும் வேளையில் அவ்விதி வழியாக திரு. பிளச்சர் சென்றுகொண்டிருந்தனர். சிறுவர்கள் இருவரும் தோட்ட வேலையில் ஈடுபாடுடையவராயிருப்பதை பிளச்சர் கண்ணுற்றனர். உடனே அத்தோட்டத்துள் பிரவேசித்து வேலையினைப் பிடுங்கி எறிந்ததுடன் சிறுவர்களையும் விரட்டிவிட்டார். அஃது வீண்வேலையென திரு. பிளச்சர் கருதினார்போலும்”. எனினும் அம்முதிய வன்னிமை தமது பழைய ஆசிரியருக்கு மாறாக யாதொரு அபிப்பிராயமும் கொண்டிலர். வயதில் முதிர்ந்த அவர் எண்ணத்தில் பழுத்தவர். காலப்போக்கில் இவ் அபிப்பிராயத்தினைக் கொண்டிருந்தனர். அது யாதெனில் “அக்காலகட்டத்தில் மாணவர் அடியும் வாங்கினர்; மிகவும் உக்கிரமாக வேலை செய்தும் வந்தனர்.” அக்காலத்தில் கல்வி பயின்று வந்துள்ள மாணவர் ஒருவர் திரு. W. G. ரெக்லூட் ஆவார். அவர் பின்னொருகால் பெயர்போன ஒரு சத்திர சிகிச்சை நிபுணராகத் திகழ்ந்தார். அவரது சகோதரரும் அன்னாரோடு உடன் மாணவராயிருந்து கல்வி பயின்று வந்தனர்.

காலப்போக்கில் தேவாலயத்தின் வீறந்தை பகுதிகள் பாடசாலை நடாத்துவதற்கு இடம்போக்கற்றனவாக இருந்தன. பெருப்பிக்கும் எண்ணம்கொண்டு திரு. திருமதி டீன் அவர்கள் பாடசாலைக்கென கட்டடமொன்றினை அமைத்துவைக்கும் நோக்கத்துடன் பணம் சேர்க்கலாயினர். இவ் எத்தனத்தின்பேரில் தற்போது 5 B, 5 A வகுப்புகள் அமைந்திருக்கும் இடத்தில் ஒலைக் கொட்டிலொன்று அமைக்கப்படலாயிற்று. இக்கட்டிடத்தினுள் பாடசாலை நகர்த்தப்பட்டுள்ளது. 1859ல் புதுப் பாடசாலைக் கட்டடம் பூர்த்தியாயிற்று. இதற்கு 350 பவுண் செலவாயிற்று. இத்தொகையில் பெரும்பகுதியினை திருமதி டீன் அவர்கள் சேர்த்துக்கொடுத்தனர். இக்கட்டிடமானது இக்காலத்தில் வினசன்ட் பாடசாலைக்காக பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

1860ம் ஆண்டு மிஷன் அறிக்கையில் கல்விக்கு இதைவிட முன்னேற்றம் அளிக்க கப்படவேண்டும் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1860ல் திரு. பிளச்சர் அவர்கள் நாடு திரும்பியதும் அவருக்குப்பதிலாக திரு. இலிஜா ரேல்பஸ் அவர்கள் ஓர் ஆண்டு காலமே கடமையாற்றினார். பின்பு 1862ல் வண. H. J. D. சில்வா பாதிரியார் அவர்கள் தலைமை ஆசிரியர் பதவியினை ஏற்று பாடசாலையினை நடாத்திவந்தனர். 1863ல் திரு. ரெபட் கதிராமர் தலைமையாசிரியராய் கடமைபுரிந்துள்ளார். இக்காலத்தில் வண. ஹென்றி கோன்பி பாதிரியார் அவர்கள் பாடசாலை முகாமையாளராய் இருந்தனர். அவரைப்பற்றிய குறிப்பில் அன்றாது குணதிசயங்களும் ஏறுபோல் நடையும் எவராலும் மதிக்கப்பட்டு வந்தனவென்றும் சாயந்தர வேளைகளில் பாலத்தில் வெறும் தலையுடன் தொப்பியினைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டும் வண. கோன்பி அவர்கள் சாதாரண மனிதனைப்போன்று உலாவி வருவதுண்டு. இப்பெருமகனார் பின்னொரு காலத்தில் இங்கிலாந்திலுள்ள பெயர்பெற்ற லூட் கவுஸ் குறாவ் எனும் பெயர்வாய்ந்த மெதடிஸ்த பாடசாலை தலைமை ஆசிரியராக பணிபுரிந்து வந்தனர்.

1864ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் இலங்கை உள்ளூர் பரீட்சைக்கு மாணவர் தோற்றி, முடிவுகள் 1865ல் பெப்ரவரி மாதத்தில் வெளியாயின. எனினும் பரீட்சைக்குத் தோற்றியுள்ள மாணவரது எண்ணிக்கையும் பரீட்சை முடிவுகளின் விபரங்களும் காலப்போக்கில் மறைந்துவிட்டன. அக்காலத்தில் கடமையாற்றிவந்துள்ள ஆசிரியர்களுள் ஒருசிலரது பெயர்கள் பின்வருமாறு: திருவாளர்கள் ஆபிரகாம் சிற்றம் பலம், ஜோர்ச்சுரோபர்ட் அம்பிகைபாகர், வில்லியம் நாகப்பர், வில்லியம் M. வோல்டன் போன்றோராகும். 1866ல் வண. கோன்பி அவர்கள் நாடு திரும்பவேண்டிய அவசியம் நேர்ந்தமையால் அவருக்குப்பதிலாக வண. எட்மன்ட் ரிக் பாதிரியார் அவர்கள் சேகர முகாமைக் குருவாக நியமனம் பெற்றனர். இப்பெரியார் பாதிரியாராக பட்டம் பெறு முன்னர் தவுண்டனிலுள்ள குயின்ஸ் கல்லூரிக்கு தலைமை ஆசிரியராயிருந்து பணிபுரிந்துள்ளார். இப்பெருமகனார் பாடசாலை

யின் வளர்ச்சியில் மிகுந்த ஊக்கம் காட்டியும் திறமையுடன் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தும் வந்தனர். திறமைசால் ஒழுக்க நிருவாகி ஆகியும் இருந்தார். வண. ரிக் அவர்களின் மூத்த புதல்வராகிய திரு. A. E. ரிக் (M. A.) (OXON) (I. C. S.) அவர்கள் பர்மாவில் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாகப் பணியாற்றியவர். அன்றார் இக்குறிப்பினை வழங்கியுள்ளார்: “இத்தனை நீண்ட வருடங்கள் சென்றுவிட்டன. அப்படியிருந்தும் எமது தந்தையாரது பெயர் உங்கள் அழகிய தீவில் மங்காதிருப்பதைப் பார்த்து வியப்படைகிறேன்.” 1867ல் திரு. ஜோசப் வல்லிபுரம் அவர்கள் தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டு பணிபுரிவாராகினர். 1871ல் பாடசாலைகளின் பரிசோதகராயிருந்த திரு. எட்மன்ட் கெல்ப் அவர்கள் பாடசாலையில் பரீட்சை நடாத்தினர். அன்றார் பாடசாலையின் முன்னேற்றத்தினை இவ்வாறு மதிப்பீடு செய்திருந்தனர். “கீழ் வகுப்பு மாணவர்கள் தத்தம் பாடங்களில் கணிசமான அளவு முன்னேற்றம் காண்பித்தனர். 5ம், 6ம் வகுப்புகளில் முன்னேற்றம் காணப்படவில்லை.”

1870ல் வண. ரிக் அவர்களுக்குப் பதிலாக வண. ஜோன் பிறவுன் பாதிரியார் அவர்கள் கடமையில் அமர்த்தப்பட்டனர். வண. பிறவுன் அவர்கள் திறமை சார்ந்த, ஒழுக்கப் பிரியர். பாடசாலை முடிந்தபின் குழப்பம் செய்த மாணவர்களை தண்டனை வகுப்பில் தாமதித்துவைத்து மிஷன் இல்லத்தில் பாடம் சொல்லிக்கொடுப்பதில் ஊக்கம் காட்டிவந்தனர். பாடங்கள் ஆயத்தம் செய்யப்படும்பொழுது மாணவர்கள் எழுந்து நின்று இடது கரத்தினை மேலே உயர்த்தி நிற்கப் பணிக்கப்பட்டனர். எனினும் பாடமுடிவில் மாணவர்க்கு பட்டர் தடவப்பட்ட பாண் துண்டுகள் வழங்கப்பெற்றது. மகிழ்ச்சியாக வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டனர்.

1871 செப்டெம்பர் 4ம் தினத்தன்று கல்வி கமிட்டியானது வண. ஜோன் கில்னர் அவர்களின் தலைமையில் கூடியது. அவர் வட இலங்கைப் பகுதித் தலைவராகவும் இயங்கிவந்தார். அக்கூட்டத்தில் சமூகமாய் இருந்தோரின் பெயர் பின்வருமாறு:

வண. J. பிறவுண் அவர்கள், வண. S. நைல்ஸ் அவர்கள், முதலியார்கள் J. சோமநாதர், E. சோமநாதர், W. அழகக் கோன், திருவாளர்கள் J. கிறவுதர், J. அழகக்கோன், J. சுவாமிநாதர், C.J. பார்பெட், D. ஜூல்ப் அவர்கள் என்பாராகும். அக் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட ஓர் தீர்மானம் பின்வருமாறு :

“மட்டக்களப்பிலுள்ள ஆண்கள் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் ஆங்கில அதிபராக கடமை புரிவோருக்கு 50 பவுண் வழங்குவதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.” வண. R. W மொறிஸ் (அரசினர் அதிபர்) அவர்களின் தலைமையில் பொதுமக்களின் ஆதரவு கோரி கூட்டம் நடைபெறுவதாயிற்று. அக் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானம் மொன்று பின்வருமாறு:

“ஆங்கில ஆண்கள் பாடசாலையின் தரமானது மிகவும் திறமையுடன் உயர்த்தப்படவேண்டிய நிலைமை காணப்படுகின்றது. இப்பகுதியில் உள்ள மாணவர்கள் வேறு இடங்களுக்கு செல்லாமல் இங்கிருந்த பிரகாரமே ஆங்கிலமொழியில் திறமை எய்துவதற்கு வசதி ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.” 1877ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 21ம் நாளன்று அக்கமிற்றி மீண்டும் கூடிற்று. அக்கூட்டத்தில், யாழ்நகர் மத்திய கல்லூரியின் அதிபராக கடமையாற்றிக்கொண்டிருக்கும் வண. J. ஓட்லி ரோட்ஸ் பாதிரியார் அவர்கள் இப்பாடசாலையில் அதிபராயிருந்து அதை வழிநடத்த சம்மதம் தெரிவித்துள்ளார். இங்கிலாந்திலிருந்து திறமையான ஒரு ஆங்கில இளம் மிஷனரி அவர்கள் இங்கு அனுப்பப்படும் வரை வண. ரோட்ஸ் அவர்கள் கடமை புரிவர். இக்காலகட்டத்தில் இப்பாடசாலையில் 103 மாணவர்கள் இருந்தனர்.

வண. ரோட்ஸ் அவர்கள் மான்சிஸ்டரில் திறம்பட புதுக் கல்வியினைப் பெறும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்ததுடன் அன்றாது ஆங்கில இலக்கிய அறிவும் இலத்தீன் மொழித் திறமையும் பாராட்டத்தக்களவில் இருந்தன. இப்பாடசாலைக்கு வந்ததும் அவர் இலத்தீன் மொழியினை ஒரு பாடமாக படிப்பிக்க ஆரம்பித்தனர். அக்காலத்தில் மேம்பட்டு விளங்கியுள்ள மாணவர்

களுள் கற்றுத்தேர்ந்த ஒருவர் திரு. J. வைரமுத்து என்பார். இப்பெருமகனார் மத்திய கல்லூரியில் 40 வருடங்களாக உதவி ஆசிரியராக கடமையாற்றி வந்துள்ளார். இவரோடுகூட கல்வி பயின்றவர் திரு. H. W. நமசிவாயம் அவர்கள். இவர் உபதேசியாராக மிஷனில் பணிபுரிந்துவந்தனர். 1872ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 15ந் திகதியில் வண. ஜோன் G. பியசன் பாதிரியார் அவர்கள் மெதடிஸ்த மிஷனரிக் கமிட்டியால் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அன்றா இலங்கைக்கு வந்ததும் அவரைக் கல்விக்கமிட்டியானது வரவேற்று சேமமாக இலங்கை வந்ததையிட்டு தாம் இறைவனுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதாகவும், தகுந்த நியமனத்தை வழங்கியமைக்கு மிஷனரிக் கமிட்டியைப் பாராட்டுவதாகவும் அறிக்கை விடுத்தனர். வண. பியசன் அவர்களை அவருடன் நெருங்கிப் பழகி அவரது குணதிசயங்களை அறிந்துவந்துள்ள அவரது மாணவரில் ஒருவர் அவரைப்பற்றிக் கூறும்போது “இவர் மிக நல்மனம் படைத்தவர் என்றும், ஆனால் விசித்திரமான சில குணதிசயங்களைக்கொண்டவர் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாடசாலைக்கு வந்ததும் அணிநடைவகுப்புகளை பாடசாலையில் அறிமுகப்படுத்தினார். ஒரு தினம் காலை பாடசாலை மாணவர் மாத்திரமன்றி ஆசிரியர்களும் கூட இவ் அணிவகுப்பில் கலந்துகொள்ளவேண்டுமென்று அவரால் அறிவிக்கப்பட்டது. நடுத்தர வயதைத் தாண்டிய ஆசிரியர்கள் இந்த அறிவிப்பைச் சற்றுமே வரவேற்கவில்லை. ஏனெனில் தங்களது வயதில் தேகப்பயிற்சிகள் செய்வதும் அதுவும் தங்களது மாணவர்களுடன் சேர்ந்து இதில் ஈடுபடுவதும் அவர்களுக்குச் சற்றும் பிடிக்கவில்லை. ஒரு தினம் மாலை மாணவர்கள் அனைவரும் பாடசாலை முற்றத்தில் கூட்டப்பட்டனர். அத்தருணத்தில் தலைமை ஆசிரியர் ஒருவரும் அறியாவண்ணம் தமது வகுப்பறையின் மூலையில் இருந்த தமது குடையினை கையில் ஏந்திக் கொண்டு வெளியே அமைதியாக நழுவினர். இவர் போவதை அவதானித்த இளம் ஆசிரியர் ஒருவர் தாம் நற்பெயர் பெற விரும்பியோ என்னவோ, அவர் செல்வதை அதிபரிடம் சுட்டிக்காட்டினார். சற்று ஆத்திரம் கொண்ட அதிபர் அவரை தரித்துநின்று போகுமாறு பணித்தார். தேகப் பயிற்சி

தொடங்கி நன்றாய்ப்போய்க்கொண்டிருந்தது. எனினும் கால் விரல்களைத் தொடுங்கள் என்னும் அப்பியாசக் கட்டளை பிறப்பித்தவுடன் பிரச்சினை ஆரம்பமாகிவிட்டது. ஆசிரியர்களுள் ஒரு உதவி ஆசிரியர் பருத்த வயிற்றை உடையவராக இருந்தனர். அதனால் அவரால் கால்விரல்களோடு கைவிரல்களை சேர்க்க இயலவில்லை. வண. பியசன் அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் அவ் ஆசிரியரைப் பணித்தனர். உதவி ஆசிரியரால் அங்ஙனம் செய்யமுடியவில்லை. இறுதியில் காரசாரமான பேச்சுவார்த்தைகள் நிகழ்ந்து காற்றில் மறைந்துவிட்டன.

1873ல் வண. பியசன் அவர்களது காலத்தில் மட்டக்களப்பில் பணியாற்றி வந்துள்ள வேறு இரு மிஷன்கள் இரு ஆங்கிலப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து நடாத்தி வந்ததினால் மெதடிஸ்த பாடசாலையின் மாணவர் தொகை குறைய ஆரம்பித்தது. 1873ம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் வண. பியசன் அவர்கள் திருகோணமலைக்கு மாற்றப்பட்டனர். அவருக்கு பதிலாக வண. எட்வின் மார்ட்டின் பாதிரியார் அவர்கள் ஜனவரி 1874ல் அதிபரானார். அவர் மெதடிஸ்த மிஷனரிக் கமிட்டிக்கு இவ்வாறு எழுதியுள்ளார். “பொதுவாகப் பார்க்குமிடத்து பாடசாலையில் உள்ள மாணவர் கணிசமான அளவு புலமையும், திறமையும் உள்ளவர்களாயும் காணப்பட்டனர். கீதங்களைப் பாடுவதில் ஓரளவு முன்னேற்றமடைந்திருந்தனர். எனினும் என்னைப் பொறுத்தமட்டில் லங்காசாயர் பாடசாலை பாடல்களை போன்றே கேட்க விரும்புகிறேன். மாணவரது நடத்தை யினைப் பொறுத்தமட்டில் நடத்தை ஒழுங்கில் திருத்தம் குறைவாகவே இருந்தது. இதற்குக் காரணம் உண்டு. வண. பியசன் அவர்கள் சென்றபின்னரும் அடியேன் பதவியேற்பதற்கு இடையிலும் உள்ள மூன்று மாதங்களில் பாடசாலை மேற்பார்வை தளர்ச்சியுற்று இருந்தமையினால் மாணவரின் நடத்தை ஒழுங்கில் நெகிழ்வு ஏற்படலாயிற்று. இப்பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் தத்தம் சொந்த உத்தரவாதப் பொறுப்பில் தங்கியிருக்கக்கூடிய ஆற்றல் வாய்ந்துள்ளவர்களாக இருக்கவில்லை. ஏனையோரை நம்பியே தமது கருமங்களைப் பார்ப்பதில் ஊக்கம்கொண்டுள்ளவர்களாய் இருக்கின்ற

னர். இவர்கள் தமது சொந்தக் காலில் நிமிர்ந்து நிற்கொள்ள இயலாதவர்களாய் இருக்கின்றனர். “வண. மார்ட்டின் அவர்கள் பாடசாலை நடாத்தும் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்ட காலத்தில் 109 மாணவர்களின் பெயர்கள் தினவரவு இடாப்பில் இருந்தன. 1875ல் வண. மார்ட்டின் அவர்கள் இவ்வாறு எழுதியுள்ளார். “பல்வேறு தடங்கலுக்கும் இன்னல்களுக்கும் மத்தியில் நாங்கள் செயல்பட்டு வருகிறோம். வெற்றியும் கண்டுள்ளோம். இதற்கு எங்களுக்கு ஒரு முக்கிய காரணம் உள்ளது. அது எமது சலியாத உழைப்பு. என்றாவது பலன்தரும்தானே. 12 மாதங்களுக்கு முன் இருந்த நிலையினைவிட இக்காலகட்டத்தில் கணிசமான முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளோம். மாணவர் தொகை 60ஆல் கூடியுள்ளது. இப்பொழுது 169 ஆண்களின் பெயர்கள் வரவு இடாப்பில் உள்ளன. முன்பு இருந்தவர் தொகை 109 ஆகும். ஆண்கள் பெரும்பாலும் கிராமப் புறங்களை சேர்ந்துள்ளவர்களாகும். அங்குள்ள சுயமொழிப் பாடசாலைகளில் இருந்து ஆங்கிலம் பயிலுவதற்காகவும் இங்கு வந்துள்ளனர். தூர இடங்களில் இருந்துவரும் ஆண்களுக்கென மாணவர் விடுதிச்சாலை ஒன்று கோட்டமுனையில் நிறுவுவதற்கு எத்தனங்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வெத்தனம் இதுவரை பயனளிக்கவில்லை. இதற்கு இரு பிரதான தேவைகள் இருந்தன. ஒன்று கட்டிட வசதி; இரண்டாவது அத்தாபனத்தினைக்கொண்டு நடாத்துவதற்கு தகுதி வாய்ந்த (மேற்பார்வையாளர்) ஒருவர் அத்தியாவசியம் தேவைப்பட்டனர். எனினும் பொறுப்பாளர் ஒருவர் ஒழுங்கு செய்யப்படாமையினால் இவ்விடுதியினை நடாத்துவது அசாத்தியமாயிற்று. எமது ஆசிரியர் குழாம் வரவர முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டே வருகின்றது. வண. R. N. சேதுகாவலர் (M. A.) அவர்களின் புலமையும் திறமையும் விசாலித்த கண்ணோட்டமும் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு ஏதுக்களாயிருந்தன. இவ்விடத்தில் இப்பெருமகனரின் சேவை போற்றுதற்குரியது”. திரு. ஜோசப் வல்லிபுரம் அவர்கள் தலைமை ஆசிரியராக கடமைபுரிந்து எட்டு வருடங்களுக்கு அவரது அயராச்சேவை பாடசாலைக்கு கிடைத்துள்ளது. இக்காலகட்டத்தில் பாடசாலையின் மேல்பிரிவு, கீழ்பிரிவு என இரு பிரிவுகளாக

பிரித்து நடாத்தவேண்டுமென உத்தேசம் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மேல் பாடசாலை யில் 38 மாணவர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் படித்துவந்துள்ள பாடங்களாவன, ஆங்கில இலக்கியம், உயர் கணிதம், தமிழ் என்பனவாம். கீழ்ப்பிரிவு பாடசாலையில் 121 மாணவர்கள் இருந்தனர். அன்றார் படித்து வந்துள்ள பாடங்கள் பெரும்பாலும் அரசினர் பாடத்திட்டத்தின் பிரகாரம் அமையப் பெற்றிருந்தன. பாடசாலை கட்டணம் மாதாந்தம் 25 சதம் முதல் ரூபாய் 4/- வரை இருந்தது.

முதல் முதலாக நடாத்தப்பெற்றுள்ள பரிசளிப்பு விழாவின் அறிக்கை பின்வருமாறு:

பாடசாலை நண்பர்களின் வருடாந்த பொதுக்கூட்ட விழா 1876ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 10ம் திகதி நிகழ்ந்துள்ளது. அப் பொழுது பகுதி அரசினர் அதிபராக இருந்த திருவாளர் W. W. கியூம் என்பார் வைபவத்திற்கு தலைமை தாங்கினார். பாடசாலை மண்டபத்தில் நகரின் பிரபல பெரியோரும் பெண்களும் சமூகம் கொடுத்து இருந்தனர். சென்ற வருடத்தில் 60 மாணவர்கள் மேலதிகமாக சேர்க்கப்பட்டிருந்தனர். சான்ஸ் வல்லிபுரம் அவர்கள் “கிறவுதர் புலமைப் பரிசிலை” பெற்றனர். 1500 புள்ளிகளில் 989 புள்ளிகளைப் பெற்று இவர் முதல்முதலாக இப்பரிசிலை பெற்றிருந்தவராவர். பின் அனேக ஆங்கிலப் பாடல்கள் பாடப்பட்டன. அத்துடன் ஷேக்ஸ்பியரது 2ம் ரிச்சேட் எனும் நாடகம் கல்கத்தா பிரவேசப் பரீட்சை மாணவர்களால் திறம்பட நடிக்கப்பெற்று பாராட்டப்பட்டது. கூட்டத் தலைவர் அவர்கள் தகுதிவாய்ந்த மாணவருக்கு புத்தகப் பரிசில்களை வழங்கினார். “கிருன்மர்” என்னும் பொருள்பற்றி எழுதப்பெற்றுள்ள வியாசத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட முதலாம் பரிசிலை திரு. A. சபாபதி அவர்கள் பகுதி ரீதி அரசராக இருந்த திரு. வேதிங்டன் அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டனர். இவ்வைபவத்தில் திருவாளர்கள் G. E. வேதிங்டன் C. C. S., அவர்கள், முடிக்குரிய சட்டத்தரணி J. கிறவுதர் அவர்கள், உதவி குடியேற்ற நிபுணர் வைத்தியக் கலாநிதி M. கவிந்ரன்

அவர்கள், பிரதான முதலியார் E. சோமநாதர் அவர்கள் ஆகியோர் கலந்துகொண்டு பேச்சுக்கள் நிகழ்த்தினர். முதலியார் சோமநாதர் அவர்கள் நகைச்சுவைச் சம்பவம் ஒன்றை அங்கு எடுத்துக்கூறினார். அக்கதை பின்வருமாறு: “ஒரு முதிர்ந்த சிங்கநாபரிடம் இருந்து ஒரு அட்சரத்தை அவர் பெற்றதாகவும் அவ் அட்சரம் வசீகரமானது; பில்லி, குனியம் ஆகிய கேடுகளில் இருந்து அது ஒருவரைப் பாதுகாக்கும் என்றும் அவருக்கு சுமுகமான மதிப்பையும் வழங்குவதற்கு உதவிபுரியும் என்றும், தைரியமும் அரச மதிப்பும் உயர் பதவியும் ஈட்டிக் கொடுக்கவல்லது” என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். குறித்த முதியவர் இந்த அட்சரத்தின் சக்திபற்றி பாரிய நம்பிக்கைகொண்டுள்ளதாகவும் ஆனால் கூட்டத்தில் சமூகம் அளித்திருக்கும் மிகச் சிறிய பையன்கூட தற்போது இதை நம்பமாட்டான் என்றும் முதலியார் நகைச்சுவையாக தெரிவித்தார். ஏனெனில் இந்த நாட்டில் கல்வியின் சரிமுன்னேற்றம் இம்மாதிரி நம்பிக்கைகளுக்கு இடமளிக்கமாட்டாது என்றும் அவர் சொன்னார்.

1876ல் பாடசாலையின் வரவு இருமடங்காகியது. ஏனைய பாடங்களுடன் ஆரம்ப விஞ்ஞானமும் சேர்க்கப்பட்டது. மார்ட்டின் அவர்கள் இக்கால கல்வி நிலைபற்றி இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளனர். “மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் கல்வி முன்னேற்றத்தில் பின்னணியில் உள்ளது. எனினும் இப்பாடசாலை இலங்கையிலுள்ள ஏனைய எந்தப் பாடசாலையுடனும் சமதரத்தினை பெற்றுள்ளதாக கருதப்படுவதற்கான விருத்தியினை அடைவதே நம்மவரின் முழு நோக்கமுமாகும். இது குழ்நிலையைக் கொண்டமட்டில் ஒருபெரும் பகிரதப்பிரயத்தனமாகவே கருதப்படும். இதற்கு முதல் தேவை, பொருள் வசதி. பணத்தினைப் பொறுத்தமட்டில் இதற்குவேண்டிய பணம் கைவசம் உள்ளது. இத்தொகை இப்பிரயத்தனத்தில் ஈடுபடுவதற்கு போதுமானது. அதுமாத்திரமன்றி, ஓர் ஆங்கில அதிபர் அவர்கள் 4 வருடங்களுக்கு முன்னர்தானே இப்பாடசாலைக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அத்துடன் அமைந்துவிடாது நமது ஆசிரியர் தொகை கணிசமான அளவுக்கு கூட்டப்படுதல் அத்தியாவசியமாவதுடன் சில பல திருத்தங்களும்

அவசியமான கட்டிட வசதிகளும் பாடசாலைக்கு செய்துகொடுத்தல் சாலச்சிறந்தது. உள்ளூர் அரசாங்க அலுவலக தலைவர்கள் பலர் பெறுமதிமிக்க பரிசில்களை வழங்கியுள்ளனர். இலங்கை உள்நாட்டுப் பரீட்சைகளில் தோன்றியுள்ள 5 அபேட்சகர்களில் நால்வர் சித்தியெய்தியுள்ளனர். அரசினர் நடாத்திவரும் பாடசாலை வருடாந்த பரிசோதனை வரவர கடினமானதாய் இருந்துவருகின்றது. இப்பரீட்சையில் மாணவர் சித்தியெய்துவதே நமது கல்வி உயர்ச்சியின் தரத்தினை உணர்த்தி நிற்கின்றது. எமது மாணவர்கள் வருடாந்தப் பரிசோதனை பரீட்சையில் 87% வீதமானோர் சித்தியெய்தி இருக்கின்றனர். இவ்வருட எல்லைக்குள் எமது பாடசாலை கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. எமது முயற்சியின் காரணமாக மட்டக்களப்பு, பல்கலைக்கழக பாடத்திட்டங்களை கற்பிப்பதற்கு பொருத்தமான ஓர் இடமாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. C. வேலுப்பிள்ளை எனும் மாணவர் கல்கத்தா பல்கலைக்கழக புகழுகப் பரீட்சையில் சித்தியெய்தி தற்போது F. A. பரீட்சைக்குப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

பகுதி அரசினர் அதிபர் அவர்கள் மாவட்ட நீதிபதி அவர்கள், மாகாண உதவியாளர், மேன்மை தங்கிய இராணியின்

வழக்கறிஞர் அவர்கள் ஆகியோர் பரிசில் களை வழங்கி எங்களை ஊக்கப்படுத்தியமைக்காக எங்களது நன்றிகள்.

நாம் அடைந்துள்ள சித்திகளில் முக்கியமானது இளைஞர் மத்தியில் செய்யப்படும் ஊழியமேயாகும். எமது தமிழ் இளைஞர்களில் பெரும்பான்மையோர் கிறிஸ்தவ குடும்பங்களில் இருந்தோ அல்லது கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவினோ வந்தவர்களாவர். அவர்களது கல்வி அவர்களின் திறமைக்கும் எதிர்காலத்தில் எமது சபைகளில் வளர்ச்சிக்கும் நம்பிக்கையாக திகழ்கின்றதோடு ஆரம்பகால மிஷனரிமாரின் ஊக்கமான உழைப்பிற்கும் ஜெபங்களுக்கும் பிரதிபலனாக விளங்குகின்றது. வளர்ந்தவர்களின் காலத்துக்குப் பின் எமது சபைகளை வளர்ந்து வரும் சிறார்கள் வளர்ச்சியுறச் செய்வார்கள் என்றும், ஒவ்வொரு சந்ததியும் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு ஊன்றுகோலாக விளங்கும் என்றும் நாம் எதிர்பார்க்கலாம். ஞாயிறு பாடசாலை ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றது. திரு. C. S. ஹே அவர்கள் எமது சிரேஷ்ட மாணவர்களுக்கென வேதாகம வகுப்புகளை ஞாயிறுதோறும் நடத்திவருகின்றார். இளைஞர் முன்னேற்றச் சங்க கூட்டங்களிலும் நல்ல வரவு காணப்படுகிறது”.

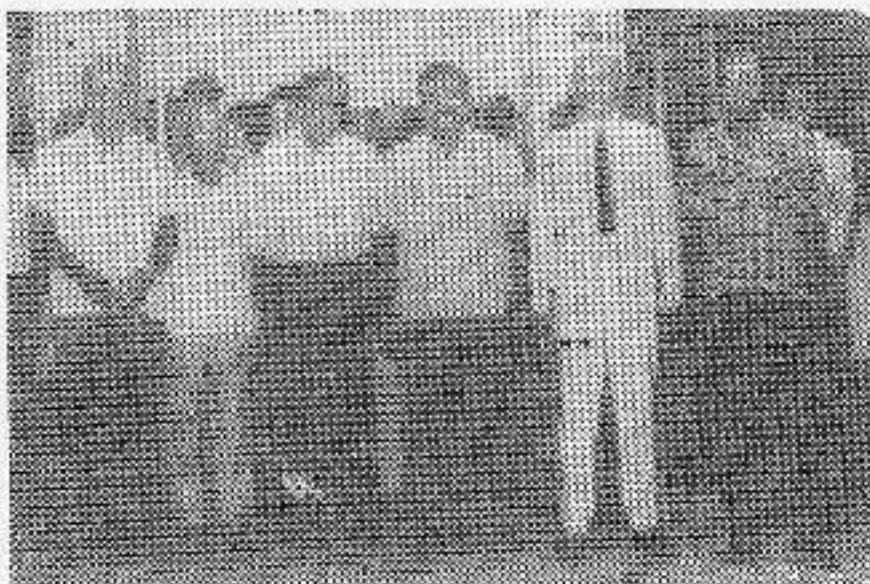
பெற்றோரைப் பேணுங்கள்

“(மனிதனுடைய தாய், துன்பத்தின்மேல் துன்பத்தை அனுபவித்து (கர்ப்பத்தில்) அவனைச் சுமந்தாள். அவன் பிறந்தபிறகும் இரண்டு வருடங்களுக்குப் பின்னரே அவனுக்குப் பால் மறக்கடித்தாள். (ஆகவே மனிதனை) நீ எனக்கும், உன்னுடைய தாய் தந்தைக்கும் நன்றி செலுத்திவா. (முடிவில் நீ) என்னிடமே வந்து சேரவேண்டியதாயிருக்கிறது.”

— (அல்குர்ஆன் : சூறா 31. ஆயத்து 14)

புதிய மாடிக் கட்டிடம்

11-7-77 அன்று கல்னூரில் புதிய மாடிக் கட்டிடமொன்று அந்நாளைய மாவட்ட அரசியல் அதிகாரியும், தேசிய அரசுபேரவை உறுப்பினரும், கல்னூரில் பண்டிய மாணவருமான திரு. இராஜன் செல்வநாயகம் அவர்களால் மோலாகவாசத்திற் திறந்துவைக்கப்பட்டது. அவ்வேளையில் அப்போதைய ஆதிபர் திரு. பீகின்ஸ் சாரிநாதர் அவர்களும் ஏனைய பிரமுகர்களும் திரு. இராஜன் செல்வநாயகம் அவர்களை வரவேற்றிப்போது கருத்துப்பரிமாற்றம்.

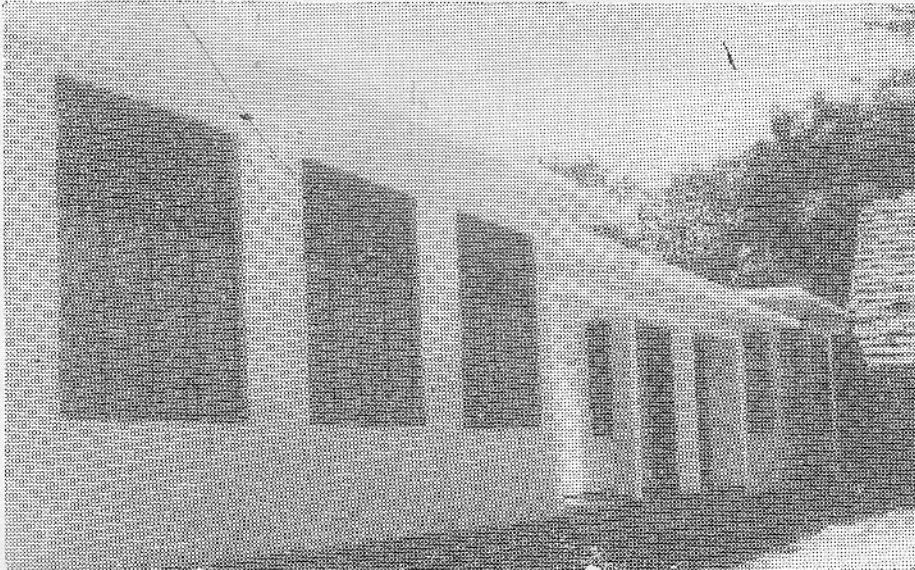
திறந்துவைக்கப்பட்ட புதிய மாடிக் கட்டிடத்தில் அழகிய ஈரப்பதத் தேவதீரம் இது.

புதிய நவீன விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம்

நவீன வசதிகள் பல கொண்டேவார் புதிய விஞ்ஞான ஆய்வுகூடத்திற்கான கல் நாட்டு வைபவத்தை 7-10-88 அன்று மெதடிஸ்த வடக்கு கிழக்கு சபா சங்கத் தலைவரும், கல்லூரியின் பழைய மாணவருமாகிய வண. ரீ. டபிள்யூ. ஜெயசீலன் அவர்கள் தொடக்கி வைக்கின்றார்.....

கட்டி முடிக்கப்பட்ட விஞ்ஞான ஆய்வுகூடத்தின் கம்பீரத்தோற்றம் இதுவாகும்.

REMINISCENCES OF OUR COLLEGE BY A PAST PUPIL, A PEDAGOGUE AND A PRINCIPAL

By
PRINCE G. CASINADER

The year was 1933, and having finished my primary education at St. Cecilia's Convent, Batticaloa, I was sent to Methodist Central College, Batticaloa. I was intrigued as I entered the sacred portals of this college, to see one of the teachers wearing national dress but sporting a prominent gold chain round his neck. The elderly teacher was Mr. P. T. Arumugaswamy a veteran teacher belonging to an era devoid of today's prestigious elitism of 'specialisation' when teachers of yore would walk into any class and were capable of teaching any subject. Mr. Arumugaswamy would teach us English, Tamil, Latin, History, Geography, Art, Literature, Physical Education with equal facility.

I was admitted to what was then called, the 'first year' which was more or less the third standard. This class was in charge of a saintly man, Mr. R. N. Setukavalar one of the most dedicated teachers at whose feet we were privileged to sit in all humility. Going, to this college from my grand-father's house, he was my next door neighbour and because he revelled in giving free tuition to especially the poorer students, at the early stage, we referred to him at home as 'A' appa since he it was who first taught not merely the A. B. C. of the English alphabet but the A. B. C. of upright living. We were a happy mix of Tamil, Sinhalese, Muslim, Burgher and Malay students and there were also boys from India of whom I remember Suppiah

and Ramaswamy. When Ramaswamy finally left for India many of us wept at his farewell, where the final episode was our literarily showering him with 'Kadalaikottai' - Gram. His father was a pawn broker and we were aghast when a school inspector came and firing at him the question - What is your father, Rama got confused and replied - My father is a PRAWN broker!

My best friend in that class was Cader Meerasaibo, now acting judge and who was then an imp of mischief.

I recall many memories - of the fig tree in the compound, where plucking these hard berries, we stood on the class cupboard overlooking the road dividing the college from the post office buildings and pelting innocent passers by with the berries. If they stomachied this patiently without demur, we were disappointed, but if they gave it back to us in choice 'Billingsgate' we were thrilled. There was a well, conveniently situated near one of our classrooms and whenever it rained and the class floors were wet, the English Principals, very concerned about our health would declare a rain holiday and sent us home. So the well became useful as for the slightest shower, we drew water from the well and wetted the floor and seeing the damp floors, the English principals little realising how the floor became so badly wet, declared the expected rain holiday. My first Principal was the Revd. R. W. Holtom and he had a yellow car and

a son whose name I remember to be Derek.

I recall those great teachers of my early days – our Head Master Mr. Victor Kadramathamby, a severe disciplinarian, with his famous Hitler moustache and who never believed in sparing the cane. There was Mr. D. R. Vyramuttu wearing a verti and a coat, who once took us on an educational excursion to see the ruins of Polannaruwa. I remember his taking us through the jungles there and he was leading us, when a villager telling us of the presence of bears in the vicinity, he promptly took off his slippers in his hands, and organised us into a solid phalanx on all four sides of him, while he put himself in the centre for absolute security purposes for himself. I distinctly remember how staying at this time in the Pilgrims Rest at Polannaruwa, and seeing a number of tortoises, one night, I lit a candle and placed it on the upper shell of one of them. But also one of the illuminated tortoises went too close to a cadjan hut and the cadjan caught fire, and as a result I received a severe caning from Mr. Vyramuttu.

One of my teachers was Mr. K. R. Aruliah, of Kalmunai, and I recall his admonishing a recalcitrant boy and this is what he told him. - You fellow you have come here hoping to obtain the Cambridge Senior Certificate, but I will tell you, that on the day you die, you will go to your eternal rest only with three certificates, - your birth certificate, your marriage certificate and your death certificate but certainly not the Cambridge Senior Certificate. There was Mr. R. W. Arasaratnam an

utter martinet and who was the master in charge of our cadet battalion, till the Methodist Church finally decided to ban cadetting in Methodist schools.

A long line of English Principals were my principals - Revds Holtom, Saunders, Smith from Australia, Cartman and I recall the day when Revd. H. N. Saunders brought to the college Mr. Robert Setukavalar on the day he had passed the B. A. with exceptional honours and we had a half day holiday in honour of this. I still remember the Latin that he taught me, though his forte was English and Maths.

One of the greatest Principals was Mr. S. V. O. Somanader and great was his influence on me. When he took us on nature rambles we listened mouth agape for all details he gave of birds, plants and what not, truly wondering how that small head could contain all he knew. I joined the college staff during the time he was Principal, and though within an year of joining, I received my letter of appointment as a Probation officer. I remember his dissuading me from accepting this post and his words – “No lad, you are meant to be a teacher and so give up the other job.” In 1933 as I as a little mite gingerly walked into this beloved college, I never dreamed that one day I would be called upon to serve my alma mater as Principal, and I still remember how on the first day of sitting on that chair, I asked myself whether I would ever prove worthy of following in the noble steps of that generation of illustrious men, who not merely sat on that chair but adorned it with dedication and service.

Reproduced below is an article written on one of our ~~former~~ Principals Mr. Prince Casinader by Mr. K. Kanapathipillai B. A., F. R. G. S., Principal Emeritus of Batticaloa Shivananda Vidyalaya. This article appeared in the "ISLAND" Newspaper of 1-8-1987.
Editor.

A man of action

— K. KANAPATHIPILLAI —

Any well organized society, tribe or nation needs the services of men of clear understanding and action — men with a keen unflinching interest in serving those who are in dire need of their unstinted service. Like unto a horse that has run its race, a hound that has hunted in the pack, a vine that has borne its luscious grapes, a goodly man, serves brother man unmindful of the task he performs, and the nobility of the service done.

In Mr. Prince G. Casinader, principal emeritus, of Batticaloa Methodist Central College, one could see a discerning administrator, an untiring worker, a devoted teacher, a stern disciplinarian and an ardent social worker. In these days of crumbling ideals and diminishing values, it is very hard to find such men of rare accomplishments and distinguished achievements. He is, to say the least and employ a ponderous term: a multifaceted personality. His interests are several and sundry: pedagogy, school administration, freelance journalism, social work, secretaryship of the Batticaloa Citizens' Committee in the early days of its growth and development.

He served truly and wholeheartedly his people, his church and his country

to the best of his ability, capacity, and with the deepest concern for every one of them. In whatever field he chose to serve he did his best. Never was he caught napping while he was in charge of any one of life's tangled projects.

Having come in the tradition of his forbears, he was meticulously orderly in his ways, punctual and cut and dry in every one of his dealings with his pupils, his colleagues, his assistant teachers, the parents of his pupils and his fellow men who came seeking his help and guidance.

He had a stern mien, an unrelenting air, though he possessed a very soft corner in his heart for friend and foe alike. He spoke with a clear, deep-toned, deep-chested enunciation that aptly conveyed whatever he intended to express. In dealing with public officials, and officers of the security armed forces with whom he had much dealings, often of a personal, man to man nature, he was absolutely honest, genuine in his intentions; logical, orderly and decorous in his art of speaking, his thinking and his dealings. Never did he mince words when it came to a matter of putting things in the most right and forceful and telling way. Every word of his told,

though it seasoned his arguments with a peculiar and characteristic sense of humour. His jokes are not the usual run of insipid utterances. Run to seed bits of humour. They had the flavour of the Ciceronian rhetorical art.

That he held the Principal's post of the Batticaloa Methodist Central College with due dignity and right eclat no one will dare deny. There was a time when his stern and tense air toned down and softened, and his rightly fitting habiliments sat shabbily on him. He was always spick and span in whatever circumstance he might have been placed.

Men of his intellectual calibre, erudition and administrative skill are becoming very rare these days. Deeply duty-conscious that he was, who would have found him nodding to the slightest extent even in his weaker moments? He was, to say the least, a man for all that. And men of his moral strength and intellectual vigour would certainly have found a special niche in the hearts of those whom he chanced to meet or pass by with a nod on the face of this 'bauble that has been said to swing between two eternities. Mr. P. G. Casinader is, in no way, less heavenly than the trees and the stars are. Such men deserve our greatest regard, respect, reverence and honour, in the fullest measure.

He was noted for his Ciceronian oratory — so terse, so direct, so simple, so much to the point. He was skilled in the oratorical art of driving his points home. His art of parley was never marred by pedantry nor verbosity, nor even bombast. He spoke his mother-tongue with equal gusto; and his words carried conviction. His convictions are few; but they are generally profound and deep-seated in an intrinsic faith in his own self and a steely rationality. If

by any chance he wounded the feelings of any person, and became to be aware of it, he buried him in mountains of apologies and 'pardon me's'.

Envy and jealousy, haughtiness and greed never did chance to cross his way. Being brim-fully of the milk of human kindness he was the loving parent of each and every child that he chanced to meet in school: truants and regular school-goers alike. When he chanced upon a child in indigent circumstances his sympathy for and interest in him had no bounds. One thing that wounded his feelings and brought dejection in its wake was the painful and soul-killing notion prevalent at the present time in the history of Sri Lanka: that it is too dangerous to be young'.

He defended the innocence of the truly innocent to the hilt, even at the risk of his life.

May men of P. G. Casinader's human traits live to up to ripe old age, and mellow into fruitfulness and gentility!

Minutes of Gold

Two or three minutes – two or three hours,
What do they mean in this life of ours?
Not very much if but counted as time,
But minutes of gold and hours sublime,
If only we'll use them once in a while
To make someone happy – make someone smile.
A minute may dry a little lad's tears,
An hour sweep aside trouble of years.
Minutes of my time may bring to an end
Hopelessness somewhere, and bring me a friend.

நிகழ்வின் நினைவுகள்

இயற்கைப் பிரியர் எஸ். வி. ஒ.

செழியன் தே. பேரின்பநாயகம்

சீமத்தில் வீழித்துக்கொண்ட பறவைகள் 'வீழுகிறது' என்ற சபிக்களுவைய கர்ப்போலித்த குரலில் தந்தன. அந்தக் காட்சிப் பொழுது எங்கள் சிப்டில் வீழிந்தது. கணத்துக்கொண்டிருந்த காலின் அமைதி கவகலப் பாகிறது. கட்டுக்கொள்ளமுடியாத பரபரப்புடன் எவ் மகன் காலைவிட்டு அந்த அழகிய அமைதியைத் தோட்டக் கதவுக்கற்றி விரித்து ஓடிவருகிறான் என்ப அருகில். ஒரு நிசுநாவைக் கொள்ளும் போதும் ஓராயிரம் நினைவுகள் செட்பாண். சாங்குப்பொருள் சொல்லி தப்ப முடியாது.

என் சிந்தை கலர்ந்த அதிபர் - பெரியார் எஸ். வி. ஒ. சோழநாதர் கால நிகழ்வுகள் என் நினைவில் நிழலாடுகின்றன. இக்கால இளை தலைமுறை அன்றைய தலைமுறையை அறிந்துகொள்ளு அவசியம்.

மாற்பது நீண்ட ஆண்டுகள் கல்வி உலகில் நய்வாடிக் காலம், ஆற்றல்மிக்க அதிபராக மிளிர்ந்த அறுபவர் இவருக்குண்டு. எழும் என்று விவரிப்பது வீற்பன்னர். 'நான் இயற்கையைத் தேடிக்கொண்டேன். இயற்கை என்னை தேடிக்கொண்டேன்' என்று சொல்லி பெரும் பேரின்ப அனுபவத்தை கண்ட சிறப்பியல்பு கொண்டவர். மட்டுமே மத்திய கல்லூரியிலேயும். கொழும்பு வெஸ்ட் கல்லூரியிலேயும் பழைய மாணவர் இவர்.

மட்டக்களப்பு - மெதடித் தாழிய கல் தூரியின் முதல் இலங்கைராண அதிபர் இவர். மெதடித் தாழிய பாரம்பரிய வழிநின்று முன்னைய அதிபர்கள் எப்படிப் பேணிவளர்த்தோ - இவரும் அதேவழி ஒழுக்கல்லூரியின் பாரம்பரியத்தை வளர்த்தார்.

'எஸ். வி. ஒ.' - என்ற மூன்றெழுத்துடன் கொடிநாதரை அணங்கும் அதிபர். அன்பின் மேனிட்டால் இம் மூன்றெழுத்து - சீர்பலவயாடுற்று. செக்கச்சிலந்தமேலிவன். நீண்டு உயர்ந்த ஆதாரப்பயானது தோற்றம். தெரிய உடை. கழுத்தில் களமழிந்த சாங்கை, நிமிர்ந்த பார்வை, ஆங்கில உடைபோல, தெரிய உடை அணிந்தாலோ - அதில் ஒரு தேர்த்தி. ஆசைக்கொரு துடிக்கல் மீளா. உதட்டில் சிரிப்பைத் தொக்கிக் கொண்டே சரணமாகப் பேசும் முகம் - இவர்தான் 'எஸ். வி. ஒ.'

அதிபர் எஸ். வி. ஒ. - வந்திருக்கின்ற கல்லூரி வளவுக்குள் இலாபப்பிரத அமைதி நிலவும். அச்சத்திலும் அவர். பாண்டிவாண நீர்வாகத் திறத்தால். 'மாணவர் ஒழுக்கம் - என் கிரியைத்தின் வெற்றி' என அவர் அடிக்கடி சொல்லி மகிழ்வதைச் கேட்டிருக்கிறேன். இவருக்குத் தோ அவர் மாணவரை கண்டிப்பார் - சீக்கர் கவிவர்.

என் மதிப்பார்ந்த ஆசிரியர்கள்-பிறின்ஸ் ஜி. காசிநாதர், ஆர். ஈ. ஜே. ஏ. சேது காவலர், எஸ். பொன்னுத்துரை, பண்டிதர் சதாசிவ ஐயர், எஸ். கணபதிப்பிள்ளை, சி. மயில்வாகனம், சி. அழகரெத்தினம், ஓவன், கியூபட், வண. தம்பிப்பிள்ளை போதகர் போன்ற ஆசிரியர் குழாமும் - இவரின் சிறப்பு நிர்வாகத்திற்கும், நற்கல்வி ஊட்டலுக்கும் முன்னோடிகள் எனலாம். தமிழ், கலை, இலக்கியம், சமய, சமூக - விளையாட்டுத்துறைகளில் பளிச்சிடுவதற்கு இவர்களது ஒப்பார்ந்த திறன் பெரிதும் ஊன்றுகோலாகவிருந்தது. 'வெற்றி நமதே' என்பதைவிட தோல்வியை அணைத்ததே இல்லை.

பத்திரிகை - எழுத்துத் துறையில் என்னை வளர்த்து நிமிர்த்தவர் ஆசிரியர் பிறின்ஸ் ஜி. காசிநாதர். தினகரனுக்கு முதன் முதலில் கோட்டைமுனைப் பாலத்திலே... என்ற புதிய தொடரொன்றை எழுதினேன். பல எழுத்தாளர்கள் இத்தொடரை கோர்த்துச் சென்றனர். ஈழத்து சிறுகதை மன்னன் எஸ். பொன்னுத்துரை - 'எஸ்பொ' எழுதத் தூண்டினார் - சன்மானமாக என் கட்டுரைக்கு பதினைந்து ரூபாவுக்கான காசோலை வந்தது. அந்நாள் என்வாழ்வில் பொன்னாள் எனலாம். இத்துணை ஊக்கப்பாடுகள் - இயற்கையை நேசித்து - எழுதி மகிழும் அதிபர் சோமநாதருடன் நெருக்க உறவை ஏற்படுத்தியது மேலும்.

பத்திரிகை எழுத்துத்துறை - ஈடுபாடு, பெரியார் சோமநாதர் பற்றியும் எழுதத் தூண்டிற்று. ஆனதால் அடிக்கடி சந்திப்பதும், இயற்கை வினோதங்கள்பற்றி வாதிப்பதும் - அறிகிற அறிவையும் பெருகச் செய்தது.

இயற்கை சாஸ்திரத்தில் பத்துவயதுச் சிறுவனாக இருந்தபோதே ஈடுபாடும், ஆர்வமும் இவருக்கு ஏற்பட்டது. நாம் எப்போதுமே மிருகங்களைப் பார்த்து பரவசப்படுவதுண்டு. ஆனால், 'எஸ். வி. ஒ.' - ஐயா பறவைகளிடத்தில்தான் தனக்கு அதிக பற்றுண்டு என்று சொல்லுவார்.

சிறுபராயத்தில் மரங்களில் ஓடி விளையாடும் சிறு பிராணிகளையும், குருவி,

கொக்குகளையும் 'கெட்டபால்' எனும் சுண்டுவில்கொண்டு தெறித்தும் - 'எயர்கண்' (Air Gun) கொண்டு சுட்டும் வந்தார். இவருக்கு இன்பமளித்த இப்பொழுதுபோக்கு அவரது ஆர்வ ஆற்றலைப் பின் திசைதிருப்பியது. குறிபார்த்து விழுத்திவிட்ட பட்சிகளின் நிறம், இறக்கை, பருமன், பார்வை பற்றி ஆராய்ந்து படிக்கத்தூண்டிற்று. வேட்டைப் பிரியர்களோடும், வேட்டைக்காரர்களோடும் காடுகளுக்குச் செல்லுவார். வேட்டையாடும் மிருகங்களினதும், பறவைகளினதும் குணதிசயங்கள்பற்றி நுணுகி ஆராய்வார். கல்லூரிப் படிப்புக் காலத்திலும் விலங்கியல், தாவரவியல் வாழ்க்கை முறைபற்றி படித்தார். பல நூல்களையும் வாசித்தார். எழுத முற்பட்டார். சேகரித்த ஆய்வுக்குவியல் - பல நுட்பமான படங்களை வைத்து விபரித்து எழுதச் செய்தது. இலங்கைப் பத்திரிகைகளுக்கு மட்டுமன்றி - இங்கிலாந்து, இந்தியா, அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற இருபத்தேழு வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளுக்கும், சஞ்சிகைகளுக்கும் இவர் எழுதலானார்.

உலகம் இலங்கையைப்பற்றி நிறைய அறிந்துகொண்டது என்றால் - அதற்கு சோமநாதர்தான் காரணம் என டங்கன் கம்புவெல் (Duncan Camphwel) என்பார் சொல்லிப் பூரிக்கிறார்.

சிலவேளைகளில் கற்குடாக் கடற்கரையோரம் தென்னந் தோப்புக்குள் அமைந்துள்ள அவரது வீட்டுக்குள் நான் நுழைந்தால் - ஐயா சோமநாதரின் வீட்டு முன்கதவு வாசலுக்கு மறைப்பாக - வண்ணச் சீலைக்குப் பதிலாக கடற்சிப்பிகளால் கோர்க்கப்பட்ட மறைவு அலங்கரிக்கும். அவர் வீட்டில் இயற்கைக் கூடத்தையே பார்க்கலாம்.

'நான் மேற்கொண்டுள்ள துறை முதலுக்கு நஷ்டம் வராததொன்று' என்று அடிக்கடி கூறுவார்.

'புதிய குருவிகள் இரண்டு ஜோடியாக எங்கள் வீட்டு மாமரத்துக்கு வந்துபோகின்றன. படம் பிடிக்க முயலுகிறேன்' - என்னிடம் ஒருநாள் சொன்னார். ஆசிரியர் அல்லவா அவர். பணிவான மாணாக்கரை நான் தலைகுனிந்து அவர்முன் ஒச்சமாக நின்றேன்.

“யேஸ்” - உங்களோடு பேசுவது பத்தா யிரம் பேரோடு பேசுவதாக நான் நினைக் கிறேன்” என்று பீடிகை போட்டார். பின் னர்தான் உணர்ந்தேன், என்னை ஒரு பத் திரிகை எழுத்தாளனாக அவர் நோக்கியிருக் கிறார் என்று.

எஸ். வி. ஓ. - ஐயா சிறந்த படப் பிடிப் பாளர். அவரது கெமரவுக்குள் சிக்கிய பாம்புகள் - பறவைகள் - மிருகங்கள் எண் கணக்கில் அடங்கா. இத்திறன் கண்டு 1929ம் ஆண்டில் பம்பாய் தேசிய சரித்திர சங்கம் (Bombay National History Society) நடாத்திய வன விலங்குகளின் புகைப்படக் கண் காட்சியில் (Wild Life Exhibition) திருவாங் கூர் மகாராஜா அளித்த சிறந்த படங்களுக் கான முதல் பரிசிலை இவருக்கு வழங்கி கௌரவித்தது.

பாசிக்குடாக் கடற்கரையும் அருகில் தானே. இப்பறவைகள் ‘லவ் மேக்கிங்’ குக் காக வருகின்றனவோ என்று கூச்சமின்றிச் சொன்னேன். பறவைகள் காதலிப்பதுபற்றி ஆதியிலிருந்து அந்தம்வரை விவரிக்கத் தொடங்கினார். அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த டாக்டர் கே. சி. வூட் (Dr. K. C. Wood), டாக்டர் ஏர்சுவான் (Dr. Earlsuan) ஆகியோர் இத்துறையில் ஈடுபாடுள்ளவர்கள் என்பதனை எனக்கு நினைவூட்ட மறந்ததில்லை.

மட்டுநந் நாட்டின் வளம், சுகம், வாழ்க்கைநெறி, சம்பிரதாயங்கள், கலை, கலாசாரம், கைத்தொழில், விவசாயம், நீர்ப்பாசனம், பண்பியல்புகள், குறவர்க ளின் வாழ்க்கைப் பயணம் என்பனபற்றி 1945ம் ஆண்டுமுதல் உலகப் பத்திரிகைகள்,

சஞ்சிகைகளுக்கு இவர் எழுதி எமது தாய கத்தின் மேன்மையை உலகறியச் செய்துள் ளார்.

இயற்கையை நேசிக்கப்போய் பல தட வைகள் அவர் அவஸ்தைப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால் காடுகளிலுள்ள வனவிலங்குகள் என் னுடன் நல்ல பாசம் வைத்திருக்கின்றன என்று சொல்லி குதூகலமடைவார் எஸ் வி ஓ.

மலைப் பாம்பொன்று புள்ளி மாளை விழுங்கிக்கொண்டிருந்தது. வேறு இனப் பாம்பொன்று மரத்தில் பட்சியொன்றை இரையாக்க எத்தனித்தது - இவற்றையெல் லாம் ‘கிளிக்’ செய்திருக்கிறார். அற்புதமான, அபூர்வ படங்கள் இவை. ஐயாவைச் சந் தித்து உரையாடுபவர்களெல்லாம் உங்களுக்குப் பயமில்லையா என்று கேட்பார். அதற்கு அவர் பதில் “இயற்கையை நேசித்து ஒன் றித்தால் உலகையை மறந்துவிடும் பேரின்ப நிலை ஏற்படும்” என்பார். இத்தகைய பேரின்ப நிலையை அனுபவித்த என் குருவை மதித்து, பாராட்டி, கௌரவிக்கும் வாய்ப்பும் எனக்கு பின்னர் கிட்டியது. மட்டக்களப்பு தமிழ்க் கலா மன்றத்தின் தலைவராக வந்ததனால் இது சாத்தியமானது. 1964ம் ஆண்டு நவம் பர் திங்கள் பதினமூன்றாம் நாள் மாநகர மண்டபம் மக்களால் நிரம்பி வழிந்தது. பெருவிழா அன்று. மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் பல்வேறு துறைகளில் ‘மெச்சு புகழ்’ சேர்ந்த பல அறிஞர்கள் தங்கப் பதக்கம் சூடி கௌரவிக்கப்பட்டனர். இயற் கைப் பிரியர் எஸ். வி. ஓ. தங்கப் பதக்கம் சூடி கௌரவிக்கப்பட்டபோது உள்ளம் பூரித்துப்போனேன்.

★

மட்டுநகரின் முதலாவது சஞ்சிகை

1881ம் ஆண்டு மட்டுநகரில் மெதடிஸ்த திருச்சபை ‘கிறிஸ்தியன் ஹெரால்ட்’ என்னும் ஆங்கில மாதாந்த சஞ்சிகையை வெளியிட ஆரம்பித்தது. அதன் இணை ஆசிரியர்களாக மத்திய கல்லூரியின் தலைமை ஆசிரியரும், சிறந்த கல்விமானு மாகிய வண. ஆர். என். சேதுகாவலர் அவர்களும், சிறந்த அருளுரையாளரும் கவிஞருமான வண. டி. பி. நைல்ஸ் அவர்களும் பணிபுரிந்தனர். மட்டுநகர் மெதடிஸ்த அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு, வெளியிடப்பட்ட இச்சஞ்சிகையின் விலை 12½ சதமாகும்.

கல்லூரி வரலாறு - பகுதி II

— ஷேர்லி டபிள்யூ. சோமநாதர்

திரு. ஆர். என். சேதுகாவலர் (ஐனியர்) அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட வரலாற்றுக் குறிப்புக்களின் (1877 – 1916 வரை) இரண்டாவது பகுதி இதுவாகும். இக்குறிப்புகள் அவரது சகோதரரின் புதல்வரும், மத்திய கல்லூரியின் முன்னாள் உப அதிபருமான காலஞ்சென்ற திரு. ஆர். ஈ. ஜே. ஏ. சேதுகாவலர் அவர்கள் வசம் இதுவரை பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்தன.

ஆங்கிலக் கல்வி அதிகாரியும், திரு. ஆர். ஈ. ஜே. ஏ. சேதுகாவலர் அவர்களின் மருமகனுமான திரு. ஷேர்லி டபிள்யூ. சோமநாதர் அவர்கள் இச்சரித்திர முக்கியத்துவமான குறிப்புகளை நாம் வெளியிடுவதற்காகக் கொடுத்துதவியமைக்கு அன்றாடம் எம் நன்றி உரித்தாகுக. அத்துடன் தாம் திரட்டிய 1930ம் ஆண்டு வரையிலான வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் அவர் இத்துடன் இணைத்துள்ளார்.

-- ஆசிரியர்.

1877

1877ல் வண. மாட்டின் அவர்கள் இலங்கையைவிட்டு சென்றதும் அவருக்குப் பதிலாக வண. ஜோர்ஜ் J. நிமர் அவர்கள் கடமை ஏற்றனர். திரு. நிமர் பின் வருமாறு எழுதி உள்ளனர்; “இவ்வருட எல்லைக்குள் பாடசாலையின் அதிபர்களைப் பொறுத்தமட்டில் சில மாற்றங்கள் நடந்துள்ளன. இதன் காரணமாக இக்காலப் பகுதி சுறுசுறுப்புள்ள வருடமாகக் கருதப்பட்டுள்ளது. எனினும் இவ்விளைவுகள் அதிகமானதாகவோ, ஆற்றல் உள்ளதாகவோ அமையவில்லை.”

வருட முடிவில் பாடசாலை மாணவரின் வரவு வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. நிரந்தரமான வரவு கிடைக்கவில்லை. எனினும் இக்கஷ்ட நிலை நிலவும் காலத்திற்கு முன்புதானே வருடத்தில் செய்யப்படவேண்டிய வேலைகள் அனைத்தும் பூர்த்தியடைந்து விட்டன. ஆகவே ஏனைய வருடங்களைப் பார்க்கிலும் இவ்வருட வளர்ச்சியில் அத்துணை தாழ்வு காணப்படவில்லை. இவ்வருட முடிவில் வரவு டாப்பில் மாணவர் எண்

ணிக்கை 140 ஆகிவிட்டது. அதுமாத்திரமன்றி மாணவரிடத்திலிருந்து பெறப்பட்ட பாடசாலைக் கட்டணங்களும் அரசினர் நன்கொடைகளும் அதிகரித்துள்ளது என்பதையிட்டு தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இங்கிலாந்திலுள்ள பல நண்பர்களின் ஊக்கத்தினால் பாடசாலைக்கென ஒரு நூல் நிலையம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு சமயம், இலக்கியம், வரலாறு, விஞ்ஞானம் போன்ற பொருள்களில் நூல்கள் காணப்பட்டன. ஒருசில விஞ்ஞானகூடக் கருவிகளும் ஒரு பூகோளமும் வழங்கப்பெற்றுள்ளன.

இலங்கை உள்ளூர் (Local) பரீட்சைக்கு ஐந்து மாணவர்கள் தோற்றினர்; நால்வர் சித்தியடைந்தனர். கல்கத்தா பல்கலைக்கழக புகழுக்குப் பரீட்சைக்கு அறுவர் தோற்றினர்; மூவர் சித்தியடைந்தனர். மட்டக்களப்புப் பகுதி புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் இரு மாணவர் அனுப்பப்பட்டனர். அன்னார் முதலாவது மூன்றாவது இடங்களைப் பெற்றனர். இப்பரீட்சை முடிவுகளில் இருந்து எத்துணை முயற்சியும் ஊக்கமும் பல்கலைக்கழக வகுப்புகளில் எடுக்கப்பட்டுள்ளது

என்பது தெளிவாகின்றது. எமது பாடசாலையின் மேல் வகுப்புகளிலும் ஆரம்ப வகுப்புகளிலும் கணிசமான அளவு ஊக்கத்துடன் கற்பித்தல் நடைபெற்றுள்ளது. இப் முயற்சியின் காரணமாக ஆக்கபூர்வமான கடின உழைப்புக்கு தொடர்ந்து அத்திவாரம் இடப்பட்டு எதிர்வரும் ஆண்டுகளில் மேலும் சிறந்த பெறுபேறுகள் பெற வழிவகுக்கலாயிற்று.

அரசினர் தொழிலுக்கான போட்டிப் பரீட்சைகளில் எமது மாணவர்களில் நால்வர் முதன்மை ஸ்தானத்தில் இடம்பெற்று தெரிவாகினர். இவர்களுள் இருவர் தபால் பகுதியினைச் சேர்ந்துள்ளனர். ஒருவர் மட்டக்களப்பு கச்சேரியில் இடம்பெற்றுள்ளனர். நான்காவது மாணவன் பகிரங்க வேலைப்பகுதியில் உத்தியோகம் பெறும் வாய்ப்பினைப் பெற்றுள்ளனர்.

1878

1878ஆம் ஆண்டில் வண. நிரம் (Rev. Trimmer) அவர்கள் இவ்வாறு எழுதி உள்ளனர்: “வெறும் சம்பவங்களும், துணிகரங்களும் மாத்திரமே நிரம்பி உள்ள தொழில் சமுதாயத்தை பொறுத்தமட்டில் கடினமானதாகவும் உபயோகமானதாகவும் இருக்கும் என கருத இடமில்லை.

கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் பாடசாலை ஆசிரியர்களது சேவையானது பிரதிபலிப்பதற்கு காரணமாக இருப்பன ஓரளவு பரபரப்பான நடவடிக்கை ஆகும். இத்தகைய உணர்ச்சிகரமான, விசித்திரமான கருமங்கள் நிரம்பப் பெறப்படாத இடத்து ஆசிரியர்களுடைய சேவை செக்கில் பூட்டப்பட்ட மாட்டின் சேவையினைப்போல போய்க் கொண்டிருக்குமேயொழிய உக்கிரமாகவும், விசித்திரமாகவும் இருக்கமாட்டாது. எனவே செயற்பாடுகளையும் சந்தர்ப்ப நிகழ்வுகளையும் ஒப்பிட்டுப்பார்ப்பதனால் மாத்திரம் வேலைத்திறத்தினை மட்டிட்டுக்கொள்ள இயலாது. குறிப்பிட்டு சொல்வதற்கு எமக்கு பரபரப்பான சம்பவங்கள் இல்லாவிடினும் எம்மிடையே உள்ள உண்மையான உழைப்பு என்றுமே தனது மதிப்பான பங்கை நிச்சயம் பெற்றே தீரும். சென்ற வருட காலத்தில் உயர்வோ, அதிக சித்தியோ, தாழ்

நிலையோ குறிப்பிடக்கூடிய அளவு நடைபெறவில்லை. ஆகவே எங்களது இழப்புக்களே சித்திகளைவிட வெளிப்படையாக தோன்றுவனவாக இருக்கின்றன. எமது பழைய சந்ததி மாணவர்கள் திறமையான அடிப்படையில் நிலைபெற்றுள்ளனர் என நாம் நம்புகின்றோம். எனவே அவர்கள் செல்லும் திக்குகளில் எல்லாம் எதிர்காலத்தில் அன்றாச் சித்தியெய்துவார்கள் என்பதற்கு சந்தேகம் இல்லை. எனினும் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து வரும் மாணவ சந்ததியினர் தம்முள் இருந்தவர்களது நிலையினை அடைவதற்கு முயற்சி எடுக்காத விடத்து எதிர்காலத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று தடவை அவர்களின் தேர்ச்சி வீதம் தாழ்த்தப்பட்டுள்ளதாகவே இருக்கும். இவ்வருட மத்தியில் மூன்று மாத காலத்தில் நாங்கள் பல்வேறு பரிசோதனைகளுக்கு ஆளாகவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. எமது மாணவர்களில் பெரும்பாலோர் கிராமங்களிலிருந்து வருபவர்கள். அக்காலத்தில் சின்னமுத்து அம்மை நோய் புளியந்திவினை தாக்கியபடியினால் பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் கிராமங்களில் உள்ள தங்களது வீடுகளிலே தமது சிறுர்களை வைத்துக் கொள்ள ஆவல் உடையவராய் இருந்தனர். மூன்று மாத காலத்தில் எங்கள் பாடசாலை வரவு டாப்பில் வரவு குறைந்துவிட்டது. இதனால் பரீட்சை முடிபுகளும் தாக்கமுற்றுள்ளன. இக்காலகட்டத்தில் வரவு டாப்பில் உள்ளவர்களின் பெயர்கள் 127 ஆகவே இருந்தது; சராசரி வரவு 115ஆகக் குறைந்து விட்டது.

இத்தகைய தாக்கங்களால் எமது பாடசாலையின் பொருள்நிலையும் தாக்கமுற்றுள்ளது. பாடசாலைக் கட்டணம் குறைந்து விட்டது. அரசினர் உதவி நன்கொடைப் பணம் கூட வீழ்ச்சியடைந்தது. இவற்றினால் நாம் மிகுந்த தாக்கமடைந்துள்ளோம். பரீட்சைக்கு 40 மாணவர்கள் குறைவாக தோற்றும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளதால் எமது உதவி நன்கொடைப்பணம் 40 பவுண்களினால் குறைந்துவிட்டது. இவ்வருடத்தில் உள்நாட்டுப் பரீட்சைக்கு மாணவர்கள் எவரையும் நாம் அனுப்பவில்லை. கல்கத்தா பல்கலைக் கழக புகுமுகப் பரீட்சைக்கு ஒரே ஒரு மாணவரின் பெயர் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

டிருந்தும் அவர்கூட அப்பரீட்சையில் சித்தி யெய்தவில்லை.

எமது மாணவர்களுள் ஒருவர் 'கிரௌ தர்' (Crowther) புலமைப் பரிசிலைப் பெற்றார். அரசினர்களது போட்டிப் பரீட்சையில் எமது மாணவர் ஒருவர் முதலாம் இடத்தினைத் தட்டிக்கொண்டு இவர் பின்னர் தபால் பகுதி உத்தியோகத்தில் நியமிக்கப்பட்டார். ஒரு மாணவர் கச்சேரியில் உள்ள உயர் பதவி ஒன்றிற்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். நால்வர் ஆரம்ப மொழிப் பரீட்சையிலும் தேறியிருந்தனர். இருவர் பகிரங்க வேலைப் பகுதியில் உத்தியோகம் பெற்றிருந்தனர்.

இத்தகைய பரீட்சைகளில் எல்லாம் தேர்ச்சியடைவதற்கு பாடத்திட்டங்களுக்கு வெளியே உள்ள சில பாடங்களை நாங்கள் படிப்பித்துள்ளோம். எனவே நாம் மாணவருக்குக் கல்வியூட்டும்பொழுது அன்றாடம் அவரது வாழ்க்கையில் பிரயோசனப்படக்கூடிய பாடங்களையும் கற்பித்துள்ளோம். இலங்கையிலும் சரி, இங்கிலாந்திலும் சரி அனேக பெற்றோர் வெளிப்பகட்டுள்ள, வாழ்க்கைக்கு பிரயோசனமற்ற சில பாடங்களைப் படிப்பிப்பதில் ஊக்கம் கொண்

டுள்ளனர். மாணவருக்குக் கல்வி தேவை தான். பெற்றோர்கள் இதனை விரும்புகின்றனர்; அதை நன்றும் உணர்ந்திருக்கின்றனர். அதற்கு எமது நன்றி. ஆனால் பகட்டு பாசாங்கிற்காக பாடங்களை தேர்ந்தெடுப்பது அறியாமையாகும். அவர்கள் அத்தியாவசிய தேவைகள் எவை என்பதை உணர்ந்தார்கள் இல்லைபோலும். பெரும் சத்தமிட்டுப் பேசுவதில் பயனில்லை. பலர் பலவாறு கல்வியை விசாரிக்கச் செய்யவேண்டும் என்ற உணர்ச்சிகொண்டு பேசுவார்கள். அத்தகைய பேச்சுக்கள் வாழ்க்கை நடைமுறைக்கு வாய்ப்பானவை அல்ல. திரு. 'கியூம்' (Mr. Hume) அவர்கள் பரிசில்களை வழங்கியுள்ளார்கள். அன்றாடம் எமது நன்றி. அப்பெருந்தகை நமது பகுதியினை விட்டு வெளிப்போவதற்குரிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளபோதிலும் அவர் இன்னும் நமது பாடசாலைக் கருமங்களில் மிகவும் ஊக்கம் காட்டி வருகின்றார். அதற்கும் எமது நன்றி. இன்னும் திரு. 'அதேட்டன்' (Mr Atherten) ஆங்கிலத்திற்கு ஒரு விசேஷ பரிசும் திரு. ஆனியல் அவர்கள் கணிதத்திற்கு ஒரு பரிசிலையும் வழங்கியுள்ளனர். இவர்களுக்கு எமது நன்றி. அரசாங்க அதிபரான திரு. R. W. மோயர் (Mr. R. W. Moir) அவர்

கல்லூரி ஸ்தாபகர் ஆல்ட் செவிமடுத்த இறுதி வேதவாக்கியம் !

மட்டுநகர் வந்து எட்டே மாதங்களில் எட்டுப் பாடசாலைகளை நிறுவிய மத்திய கல்லூரி ஸ்தாபகர் வண. வில்லியம் ஆல்ட் பாபிரியார் மலேரியா நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு மரணப் படுக்கையில் தன்னந்தனியனாகக் கிடந்தவேளையில், தமிழரான தமது சமையற்காரரை உரத்து வாசிக்கும்படி கேட்டுச் செவிமடுத்த பரிசுத்த வேதாகமப் பகுதி இதோ :

“உங்களுக்கு என் இருதயத்திற்கு ஏற்ற மேய்ப்பர்களைக் கொடுப்பேன். அவர்கள் உங்களை அறிவோடும் புத்தியோடும் மேய்ப்பார்கள்..... இதோ உம்மிடத்தில் வருகிறோம். நீரே எங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர்” — எரேமியா 3 : 4-22.

கள் கையெழுத்தில் திறமைப்பாடுள்ளமைக் காக ஒரு பரிசிலை வழங்கியுள்ளார். திரு. S. பீல்டர் (Mr. S. Fielder) அவர்கள் சகல பாடங்களிலும் திருப்திபெற்று விளங்கும் ஒரு மாணவர்க்கென ரூபா 25/- ஐ உயர்ந்த வெகுமதியாக வழங்கி உள்ளனர்.

எமது பாடசாலை நூலகம் மாணவர்க்கு பேருதவி புரிந்துவருகின்றது. அதன் வளர்ச்சிக்குத் தகுந்த நூல்களை இலங்கையில் மாத்திரமன்றி இங்கிலாந்திலும் உள்ள எமது நண்பர்களும், எமது கல்வி விருத்தியில் ஊக்கம் கொண்டுள்ளவர்களும் வழங்கு வர்களாக. இலத்தீன் (Latin) நூல்கள் எங்களுக்கு மிகவும் தேவைப்படுகின்றன. எங்களது விஞ்ஞானகூட, இரசாயனகூட பயிற்சிக்கு கருவிகளை நண்பர்கள் தந்து உதவுவார்களாயின் நாம் அன்றாடம் கடமைப்பாடுடையவராயிருப்போம். எமது வழக்கத்தின் பிரகாரம் வேதாகமம் படிப்பித்தலுக்கு நேரத்தில் ஒரு பகுதி ஒதுக்கப்பட்டு வருகின்றது. எமது இந்து மாணவர்கள் தமது அறிவு வளர்ச்சியை பெருக்குவதில் ஆர்வம் உள்ளவர்களாய் காணப்படுகின்றனர். எனினும் அவர்கள் பல வேளைகளில் ஏனோதானோ என்று இருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.”

1879

1879ல் வண. நிமர் (Rev. Trimmer) அவர்கள் உத்தியோக மாற்றம் பெற்று வண. தோமஸ் லிற்றில் (Rev. Thomas Little) அவர்கள் அதிபரானார். வழக்கறிஞர் திரு. S. குருசாமி அவர்கள் இப்பாடசாலையின் பழைய மாணவராய் இருந்தவர். வண. நிமர் அவர்களைப்பற்றி பின்வரும் வாக்கியத்தினை வழங்கியுள்ளனர்; வண. நிமர் அவர்கள் மாணவர்களினதும், ஆசிரியர்களினதும் உளத்தில் இத்தகைய உளப்பதிவினை உண்டாக்கியிருக்கின்றனர். அது யாதெனில் வண. நிமர் அவர்கள் மிகவும் கடினமான ஒழுக்கசாலி என்பதாகும். அவரது நிமிர்ந்த நடையும், நேர்நோக்கிய ஊடறுக்கும் பார்வையும் மாணவர்களை வசிகரிக்கும் தன்மையதாய் இருந்தன. இதனால் வண. நிமர் அவர்களுக்கு மாணவர் மத்தியில் அளவற்ற மதிப்பு உண்டாயிற்று. இப்பெரியார் பாடங்களில் குறைவான நிலை

யில் உள்ள மாணவர்மேல் அன்றாடைத் திருத்துமுகமாக உதவிபுரிந்து வந்துள்ளனர்.

1935ல் நடந்தேறிய பழைய மாணவர் சங்கத்திற்கு வண. நிமர் இவ்வாக்கியத்தினை வழங்கியுள்ளார்: “இக்கட்டத்தில் அதிகார ரீதியிலோ, சம்பிரதாயத்தினை முன்வைத்தோ நான் எதுவும் எழுதமுயலவில்லை. ஆயினும் எனது மனப்பூர்வமான பாராட்டுதலை இம்மெதடிஸ்த பாடசாலையில் கல்வி பயின்றோருக்கும், இத்தாபனத்தின் கொடிச் சின்னத்தின்கீழ் யேசுக்கிறிஸ்துவில் விசுவாசம்கொண்டு பணிபுரிந்துள்ள அனேக ஆசிரியர்களுக்கும் தெரிவிக்கிறேன். உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உங்கள் குடும்பத்தினருக்கும் சுக வாழ்வும், உள மகிழ்ச்சியும் உரித்தாகுக. அத்துடன் எமது அருமையான அன்பிற்குரிய கல்லூரிக்கு அது வெகு காலத்திற்கு இருந்து பேரும் புகழும் பெற்று பெருவாழ்வும் எய்தி பணிபுரிவதாக என வாழ்த்துகின்றேன். இந்நல்லெண்ணங்களில் எனது துணைவியாரும் மனப்பூர்வமாகக் கலந்துள்ளனர்.”

1882

யாழ்நகர் மத்திய கல்லூரி அதிபர் அவர்கள் சுகயினம் காரணமாக விடுதலை பெற்றுச் சென்றுள்ளமையினால் 1882 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் வண. லிற்றில் அவர்கள் யாழ்நகருக்கு உத்தியோக மாற்றம் பெற்றுள்ளார். பெப்பிரவரி மாதம் முதல் டிசம்பர் மாதம் வரை வண. ஜெ. பிரவுன் அவர்கள் இப்பாடசாலையின் சகல பொறுப்பினையும் ஏற்றுக்கொண்டனர். இப்பெருந்தகை பாடசாலையோடு சம்பந்தப்பட்டுள்ள மாணவரின் நாளாந்த ஒழுக்க நெறி, கல்வி கற்பித்தல், உயர் வகுப்புகளில் பரீட்சை நடாத்துதல் ஆகிய கடமைகளில் ஈடுபாடு உடையவராக இருந்தனர். இக்கடமைகள் அனைத்தும் அவருடைய சேகர முகாமைக்கு என்னும் பதவிக்கு புறம்பானவையாக இருந்தன. உதவி ஆளாக பணியாற்றிவந்தவர் வண. C. S. காசிநாதர் அவர்களாவார். இப்பெரியார் போரைதீவு சேகரத்தை சேர்ந்துள்ளவர். ஜனவரி மாதத்தில் 126 ஆக இருந்த மாணவர் தொகை டிசம்பர் மாதத்தில் 150 ஆகக் கூடிவிட்டது;

மாணவரின் சராசரி வரவானது 69 விருந்து 115 ஆகக் கூடிவிட்டது. பாடசாலைக் கட்டணங்களிலும் அரசினர் நன்கொடைப் பணத்திலும் முன்னேற்றம் காணப்பட்டுள்ளது. அரசினரால் நடாத்தப்பட்டுவரும் பரீட்சையில் எமது பாடசாலை 90% சித்தியினை 3 'R' (3 R's) களாகிய வாசிப்பு, எழுத்து, கணிதம் எனும் பாடங்களில் எய்தியுள்ளது. விசேஷ பாடங்களில் 40 சித்திகளை எய்தி உள்ளது. A. பொன்னையா எனும் மாணவர் சென்னை மற்றிக்கியுலேஷன் (Madras Matriculation) பரீட்சையில் சித்தியெய்தி F. A. கலைப்பகுதி முதலாம் வருட பரீட்சை வகுப்பில் கல்வி பயின்றுவருகின்றார். இவ்வருடத்தில் இப்பாடசாலை ஆனது சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருந்தது. இதற்குக் காரணம் யாதெனில் கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்மொழிப் பாடத்திற்கு இடம் வழங்கப் படாமையேயாம். இப்பாடசாலையினை இலங்கை கல்விப் பகுதியினர் உயர்தர பாடசாலையாகப் பதிவுசெய்துள்ளனர். புலமைப் பரிசில் உதவியினைப்பெறும் பரீட்சைக்கு எட்டு மாணவர்கள் தோற்றியுள்ளனர்; நான்கு இடங்களைப் பெற்றுள்ளனர். வண. நிமர் புலமைப் பரிசினைப் பெறும்

(Trimmer Scholarship) வாய்ப்பினை இப்பாடசாலை மாணவர் ஒருவர் பெற்றுள்ளனர்.

பாடசாலை நூலகம் மிகவும் குறைவாகவே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இளைஞர் அபிவிருத்தி சங்கமானது கோடைகாலத் தவணையிலும் பரீட்சை நடாத்தப்படும் மாதங்களிலும் தமது கடமையிவிருந்து ஓரளவு விலகிவிட்டது. எனினும் இனிமேல்வரும் காலகட்டத்தில் இப்பிரயத்னங்களில் திருப்தியான முன்னேற்றத்தினை மீண்டும் காணக்கூடும் என அபிப்பிராயப்படுகின்றோம்.

பாடசாலையின் ஒழுக்கநெறி மிக திருப்திகரமானது; ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் தத்தம் கடமைகளையும் பணிப்புகளையும் செம்மையாக நடாத்திக்கொண்டு வருவதால் எதிர்காலம் முன்னிலும்பார்க்க சுபீட்சநிலையை அடையக்கூடும். எமது பாடத்திட்டத்தில் புதுப் பாடவிதானத்தின் பிரகாரம் திவ்விய நிலையில்லா பல பாடங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் அவற்றிற்கு அத்துனை பிரபல்யம் நம்மால் வழங்கப் பட்டிலது. சமய பாடம் கற்பிப்பதில் கூடிய அளவு புலன் செலுத்தப்படவேண்டும் என்

தியாகச் செம்மல்கள்

இலங்கை வந்த மெதடிஸ்த மிஷனரிமாரில் 44 பேர் இங்கு ஊழியம் செய்யும்போதே மரித்ததாக சரித்திரம் கூறுகிறது. நமது நாட்டின் சுவாத்தியமும் சூழலும் அவர்களுக்கு ஏற்றதாக அமைந்திராததே இதற்குக் காரணமாகும். அத்தோடு மலேரியாவின் தாக்கத்துக்கு ஈடுகொடுக்க அவர்களிற் பலரால் முடியவில்லை.

இங்கு மரித்தவர்களில் 21 பேர் ஆண்கள்; 23 பேர் பெண்கள். மெதடிஸ்த சபை இலங்கைக்கு வந்து சேர்ந்த முதல் 75 ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே 27 மிஷனரிமார் இறக்கநேரிட்டது. இவர்களில் இலங்கைப் பயணத்தின்போது கடலிலே காலமான 25 வயதான திருமதி ஆல்ட் அம்மையாரும், மட்டுநகர் வந்து மத்திய கல்லூரியையும் ஏனைய எட்டுப் பாடசாலைகளையும் நிறுவி எட்டே மாதங்களில் மரித்த வண. வில்லியம் ஆல்ட் அவர்களும் அடங்குவர்.

பதே எமது நோக்கமாகும். இவ்வருடத்தில் 7 ஆம் வகுப்பிலுள்ள மாணவர்களில் இருவர் வண. பிறவுண் (Rev. Brown) அவர்களால் திருமுழுக்குக் கொடுக்கப்பட்டனர். ஆறாம் வகுப்பிலுள்ள திறமைசாலியான கிறிஸ்தவ மாணவர் ஒருவரை நோயினால் இழந்துவிட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இவர் இறைவனடி எய்தியுள்ளார்.

முதல் முதலாக கேம்பிரிட்ஜ் யூனியர் பரீட்சைக்கு மாணவர் தோற்றியுள்ளனர். இக்காலத்தில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட விளையாட்டுக்கள்; அதாவது கிரிக்கட், உதை பந்தாட்டம் போன்ற ஆட்டங்களுக்கு வசதி இல்லாதிருந்தது. எனினும் றவுண்டஸ், பேஸ் போல் (base ball) போன்ற ஆட்டங்களில் மாணவர் மிகுந்த அக்கறையுடன் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

நொவம்பர் மாதத்தில் வண. ஜோசப் உவெஸ்ட் (Rev. Joseph West) பாதிரியார் அவர்கள் இலண்டனில் உள்ள ரிச்மண்ட் (Richmond) கல்லூரியிலிருந்து அதிபராக நியமனம் பெற்றுள்ளார். மத்திய கல்லூரியின் மாணவர் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டு போவதினால் உயர்தர மாணவருக்கு கல்வி ஊட்டுவதற்கும், பாடசாலையின் பொதுநலன்களைக் கவனிப்பதற்கும் ஒரு பாதிரியார் தேவையென விண்ணப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. வண. West பாதிரியார் அவர்கள் டிசம்பர் மாதம் இதற்காக இலங்கைக்கு வந்தனர். தமது கடல் பிரயாணம் தொடர்பாக இவ்வாறு கூறியுள்ளார்: அத்திலாந்திச் சமுத்திரத்தில் கொந்தளிப்பு; மத்தியதரைக் கடலில் புயற்காற்று; இந்து சமுத்திரத்தில் பருவப்பெயர்ச்சிக் காற்றின் அட்டகாசம்; இவை அனைத்தும் என்னை ஆட்டி அசைத்து மயக்கிவைத்தன; எனினும் நான் 1883ல் இலங்கைக் கரையில் கால் எடுத்துவைப்பதற்கு இறைவன் எனக்கு உதவிபுரிந்துவந்துள்ளமையினால் நான் அப்பெருந்தகையினை வாழ்த்துகின்றேன். வண. ஜோசப் வெஸ்ட் அவர்கள் பாடசாலையின் அதிபராக பெப்பிரவரி முதல் அக்டோபர் வரை கடமைபுரிந்தனர். ஆகஸ்ட் மாதத்தில் பாடசாலை இடாப்பில் மாணவர் தொகை 136 ஆகவும் சராசரி வரவு 96 ஆகவும் இருந்தது.

சிரேஷ்ட மாணவர்க்குரிய புலமைப் பரிசில்களுள் இரு இடங்களை எம் மாணவர்கள் பெற்றுள்ளனர். ஒருவர் சென்னை மற்றிக்குலேஷன் பரீட்சையில் சித்தியெய்தி உள்ளனர். மேல் வகுப்புகளில் உள்ள 6 மாணவர்கள் கொழும்பில் உள்ள விவசாயக் கல்லூரியில் சேரச் சென்றனர்; எனினும் அங்கு உள்ள வசதிகள் திருப்திகரமாய் இல்லாமையினால் அவர்கள் ஏனைய கல்லூரிகளில் சேர்ந்துள்ளனர். 'புரு நிர்பன் ஆமி' (Blue Ribbon Army) என்னும் தாபனம் வண. வெஸ்ட் அவர்களால் மது விலக்கு கருதி உழைக்கும் நோக்கத்துடன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. October மாதத்தில் வண. West அவர்கள் யாழ்நகர் மத்திய கல்லூரிக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளனர். அங்கிருந்த அதிபர் அவர்கள் கல்முனைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளார்.

1884

1884 ஜூன் மாதத்தில் வண. வெஸ்ட் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மீண்டும் இங்குவந்து வருடம் முடியும் வரை பாடசாலையினை பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார். R. D. சேதுகாவலர் என்னும் மாணவர் சீனியர் பரீட்சையில் சிறப்புச் சித்தியெய்தினர். 1885ல் சென்னை மற்றிக்கியூலேஷன் பரீட்சையில் எவரும் சித்தியெய்தி உள்ளதாகத் தெரிந்திலது; எனினும் ஏனைய பரீட்சைகளில் எமது மாணவர் கணிசமான சித்தியினை எய்தினர்.

யூனியர் புலமைப் பரீட்சையில் எமது மாணவர் முதலாம் இடத்தையும் மூன்றாம் இடத்தையும் பெற்றுள்ளனர். கேம்பிரிச் சீனியர் பரீட்சையில் சிசில்வேதகன் என்னும் மாணவன் திறமைச் சித்தியெய்தினர். இலங்கையில் உள்ள ரோயல் அர்ச்.தோமஸ், உவெஸ்லி கல்லூரிகளைவிட இத்தகைய சித்தியினை வேறு எந்தப் பாடசாலையாவது பெற்றிலது. இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட வேதகன் அவர்கள் சமீபத்தில் கௌராவில் உள்ள ஆங்கிலிக்கன் தேவாலயத்தில் ஆலய குருவாக இருந்து சமீபத்தில் கோயம்புத்தூரில் காலமானார். W. G. வல்லிபுரம் என்னும் ஒரு மாணவர் விவசாய பாடசாலையினைச் சேர்ந்துள்ளனர்.

இன்னும் ஒருவர் G. W. வல்லிபுரம் என்பார் மாட்சிமை தங்கிய தேசாதிபதியுடைய அனுசரணையின் பிரகாரம் இலங்கை அரசினர் தொழிற்சாலையில் பயிற்சி பெறுவதற்காக சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

1886

1886 ஆம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பு வட்டாரத்தில் சேகர முகாமைக் குருவாக இருந்த வண. G. G. நிமர் அவர்கள் வட இலங்கை சபாசங்க கூட்டத்தில் ஓர் தீர்மானத்தினைக் கொண்டிருந்தனர். அத்தீர்மானம் ஆண்களுக்கென ஒரு புது மத்திய பாடசாலையினை அமைப்பதாகும். இப்புதுக் கூட்டம் ஒரு விசாலமான மத்திய மண்டபத்தினை கொண்டுள்ளதாய் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். இம்மண்டபம் மட்டக்களப்பிற்கு மிகவும் தேவையானது. காரணம்: பொதுக்கூட்டங்கள் நடாத்துவதற்கு மட்டக்களப்பில் ஒரு பெரிய மண்டபம் இல்லாமையேயாம்.

1887

1887 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 21ம் திகதியில் புதிய மத்திய பாடசாலைக் கூட்டத்திற்கு நடுகல் கோலாகலமாய் நடப்

பெற்றுள்ளது. அதிகாலை 8 மணிக்கு அவ்வைபவம் நிகழ்வதற்கு முன்பே அநேக பிரமுகர்கள் அதற்காக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ள ஆசனங்களில் வந்து அமர்ந்துகொண்டனர். இவ்வைபவத்தின்போது முதல் நிகழ்ச்சியாக வண. ஜோசப் பென்சமின் பாதிரியார் அவர்களால் இறை கீதம் பாடப் பெற்றது. அக்காலத்தில் சபா சங்க தலைவராய் இருந்த வண. E. றிஹ் (Rev. E. Rigg) என்பார் ஓர் அழகிய உரையினை நிகழ்த்தினர். அவ்வுரையில் அன்னார் கூறியுள்ளதாவது: வண. W. H. டீன் அவர்களும் அன்றாது துணைவியாரும் இப்பொழுது நிலைபெற்றிருக்கும் மத்திய கல்லூரியினை அமைத்துத்தந்துள்ளனர். நாம் நமது யாத்திரையில் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டி உள்ளோம். இக்கூட்ட வேலையானது மேலும் அடையவேண்டிய திருத்தங்கள் பல உள. மட்டக்களப்பு மக்கள் இவ் எத்தனத்தினை எடுத்துக்கொண்டமைக்காக அவர் பாராட்டுரை நிகழ்த்தினர். வண. றிஹ் அவர்களின் ஆரம்ப உரையின் பின்னர் அடிக்கல் நடப்பெற்றுள்ளது. அடிக்கல்லின்கீழ் ஒரு போத்தலினுள் “வட இலங்கை கிறிஸ்தவ சஞ்சிகை” (North Ceylon Christian Herald) என்னும் வெளியீடு வைக்கப்பட்டுள்ளது. அது மாத்திர

வைத்திய சேவை முன்னோடிகள்

இலங்கை வந்த ஆதி மிஷனரிமார் கல்வி வளர்ச்சியில் மாத்திரமல்ல, வைத்திய சேவையிலும் முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தனர். இப்பிரதேசத்திலேயே முதலாவது மிஷன் வைத்தியசாலைகள் 1887ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பிலும், 1899ம் ஆண்டு புத்தூரிலும், 1905ம் ஆண்டு கல்முனையிலும், 1911ம் ஆண்டு திருமலையிலும் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டன.

தற்போது கல்லூரியின் விடுதியாகவிருக்கும் பகுதியிலேயே வைத்தியசாலையின் மகப்பேறுப் பிரிவு அமைந்திருந்தது. டாக்டர் செல்வி காம்பில் எனும் ஆங்கிலேயப் பெண்மணியே முதலாவது வைத்தியராக இங்கு சேவையாற்றி தாதிமாருக்கான வைத்திய வகுப்புகளையும் நடாத்திவந்தார்.

மன்றி வடபகுதியிலும் உள்ள மிஷனரிமார்களின் பெயர்களையும், தமிழ் குருமாரின் பெயர்களும், சேகர முகாமைக் குருவும் அவரது மனைவியாரின் பெயர்களும், பெண்கள் பாடசாலை அதிபரின் பெயரும், மட்டக்களப்பு சேகரத்தில் உள்ள குருமாரினதும், சேகர உக்கிராணக்காரர்களது பெயர்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ள ஓர் ஓலை அப்போத் தலினுள் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குப் பின் தலைமையாசிரியர் வண. R. N. சேதுகாவலர், M. A. அவர்கள், பின்பு வண. E. றிஹ் அவர்களுக்கு ஒரு வெள்ளி சாந்தகப்பையினையும் முதிரை மரத்தினால் செய்யப்பட்ட தட்டுக்கட்டையினையும் கொடுத்து முதல் அடிக்கல்லை மிசனரிக் கமிட்டியின் (Home Committee) சார்பிலும் மாவட்டத்தின் சார்பிலும் இடுமாறு பணிக்கப்பட்டுள்ளார். அதே நேரத்தில் வேறு ஆறு நடுகற்கள் பின்வரும் பிரமுகர்களால் நடப்பெற்றுள்ளன: அவர்களாவது திரு. J. கிரௌதர், திரு. J. அழகக்கோன், டாக்டர் கவிந்ரன், முதலியார் E. சோமநாதர், மட்டக்களப்பு சிரேஸ்ட் சேகர உக்கிராணக்காரர், உதவி பிஸ்கால் R. கந்தையா ஆகியோர் ஆவர். இவ்வைபவத்தின்போது வண. றிமர் அவர்கள் சில குறிப்புகளைக் கூறியுள்ளார். இது மெச்சுதற் குரிய முயற்சி. அது தொடங்கப்பெற்றமை வாழ்த்துக்குரியது. இவ்வைபவத்தின்போது உதவிபுரிந்தவர்கள் திரு. H. E. 'கெயிஸ்' (Mr. H. E. Hayes) இல் மண்டபத்திற்கான வரைபடம் தயாரித்தது திரு. F. I. எட்ச் D. E., திரு. G. கொலட் மைனர் வீதிகளின் சுப்பிரிந்தர், பழைய மாணவர் இருவர் ஆகியோருக்கு நன்றி செலுத்தினர். பின் தெய்வ வணக்கம் செலுத்தப்பட்டது. இவ்வருடத்தில் மாட்சிமை தங்கிய சேர் ஆதர் கோடன் அவர்கள் பாடசாலைக்கு விஜயம் செய்துள்ளனர். அவருக்கு விமரிசையாக வரவேற்பு வழங்கப்பெற்றுள்ளது. வைபவ முடிவில் தேசாதிபதி அவர்கள் பாடசாலை வளவினைவிட்டு வெளியேறும் போது ஒரு அவல நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்துள்ளது. மாகாண எஞ்சினியர் ஆகிய திரு. L. கிறீசியின் குதிரையானது பாடசாலை மாணவர் எழுப்பியுள்ள ஆரவாரத்தின் காரணமாக வெருண்டு ஓட எத்தனித்தது. இதன் காரணமாக குதிரை ஓட்டுபவன் வீசப்பட்டதால் ஆபத்திற்குரிய காயத்தினை அடைந்தனர்.

1889

1889 ஏப்பிரல் மாதத்தில் தற்போதுள்ள பாடசாலை கட்டடமானது பூர்த்தியடைந்தது. பின் குடிபுகுதல் வைபவம் நடைபெறலாயிற்று. திருவாளர் சேதுகாவலர் அவர்கள் கொழும்பிற்கு மாற்றப்பட்டனர். அவருக்குப் பதிலாக வண. J. G. அப்பாப்பிள்ளை அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். வண. அப்பாப்பிள்ளை அவர்கள் தமிழ்ப் புலமை மிக்கவர். கவர்ச்சிகரமான ஆளுமையும் ஒழுக்கசீலரும் ஆவர். திரு. சேதுகாவலரின் காலத்தில் சிரேஷ்ட வகுப்புகளில் உள்ள மாணவருக்கு பிரம்படி கொடுத்தல் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. கடுமையான பிழைகளுக்கு மாத்திரம் தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. வண. அப்பாப்பிள்ளை காலத்திலோ கடமையில் தவறிய மாணவர்களுக்கு, அவர் பெரியவராயினும் சரி, சிறியவராயினும் சரி கடமையில் இருந்து தவறும்போது பிரம்படிகொடுக்கத் தவறவே மாட்டார்.

1890

1890ம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதத்தில் வண. E. M. வீவர் அவர்கள் அதிபராக நியமனம் பெற்றுள்ளனர். ஒரு வருடத்தின் பின் அன்றாடம் அக்காலத்தில் இருந்த 8ம் வகுப்பு மாணவர்களால் ஆழமான கருத்துள்ள ஒரு வாழ்த்துப் பத்திரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் உள்ள வசனம் பின் வருமாறு: "மாத காலங்களாகவே நாம் சேர்ந்திருந்தோம். நீங்கள் எங்களின் புயங்களில் இருந்து பிரித்து எடுக்கப்பட்டுள்ளீர்கள்." 1891ன் இறுதிப் பகுதியில் 'கொலரா' நோய் மட்டக்களப்பில் பரவிக்கொண்டு வந்ததால் பாடசாலையின் முதிர்ந்த ஆசிரியர் ஆகிய R. D. சோமநாதர் அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு மரித்து விட்டனர். 1892ல் வண. அப்பாப்பிள்ளை அவர்கள் இடமாற்றம் பெற்றுப் போய்விட அன்றாடம் பதிலாக வண. ஜேம்ஸ் டி. கனகசபை அவர்கள் தலைமையாசிரியராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அக்காலத்தில் பாடசாலையில் 150 மாணவர் இருந்தனர். உதை பந்தாட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மெதடிஸ்த விழா கொண்டாடப்பட்டு அவ்வைபவத்தின்போது மத்திய கல்லூரி மாண

கோபம் கூடாது!

கோபத்தை அடக்குவோ
ரும், மக்கள் குறைகளை மன்
னிப்போரும் பயபக்தர்கள்;
பிறருக்கு நன்மை செய்
வோரை இறைவன் நேசிக்
கிறான்.

— (அல்குர்ஆன்.

ஆல. இம்ரான் 3 : 133)

வர்கள் முதல் தடவையாக விளையாட்டுக்
களில் கலந்துகொண்டார்கள். 1894ம் ஆண்டு
ஏப்ரல் மாதம் உற்சாகமும், ஊக்கமும்,
பெருந்தன்மையும் வாய்க்கப்பெற்று விளங்கி
யுள்ள வண. கனகசபை அவர்கள் மட்டக்
களப்பு வாவியில் மூழ்குண்டு அகால மரண
மானார். வண. R. N. சேதுகாவலர் அவர்
கள் மீண்டும் தலைமை ஆசிரியராக கடமை
யாற்றினார். இவரது காலத்தில் பாடசாலை
வளர்ச்சியுற்றது. மாணவர் தொகை
கூடிற்று. ஒழுக்கநெறி உயர்த்தப்பட்டது.
பொதுப் பரீட்சைகளில் நகரத்து மக்கள்
மனதில் மாத்திரமன்றி, மாவட்டத்தில்
உள்ள சகலரதும் நம்பிக்கையை மாணவர்
கள் பெற்றுத் திகழ்ந்தனர். வண. சேது
காவலர் அவர்கள் உடன் ஆசிரியர்களோடு
அன்பாகவும் அனுதாபத்தோடும் பழகின
தினால் அவரின் கீழ் கடமைபுரிபவர்கள் அனை
வரும் அவரது அன்பையும் சாந்தத்தையும்
பிரதிபலித்தனர்.

1895

1895ல் மாணவர் தொகை கணிசமான
அளவு கூடிவிட்டது. இரு மாணவர்கள்
கல்கத்தா புதுமுகப் பரீட்சையில் தோற்றி
சித்தியெய்தி உள்ளனர். ஒருவர் S. R. டிக்
சன் (முதல் தர சேவயர்) ஆவார். இவர்
இரண்டாம் படியில் சித்திபெற்றுள்ளார்.
அன்றாடம் முதலியார் எட்வோர்ட் சோம
நாதர் விசேஷ பரிசு வழங்கப்பெற்றுள்ளது.

கேம்பிரிட்ஜ் யூனியர் வகுப்பு ஆரம்ப
மாயிற்று. விளையாட்டுக்களிலும் உடற்
பயிற்சிகளிலும் மாணவர் ஈடுபட்டிருந்
தனர். இரு ஆசிரியர்கள் மாணவர் வாசிப்பு
அறையினையும், கனிஷ்ட மாணவர் இலக்
கிய தேர்ச்சிச் சங்கத்தினையும் ஸ்தாபிப்ப
தில் ஊக்கம் கொண்டுள்ளனர்.

1896

1896ல் அரசினர் பரீட்சைகளில் அத்
துணை பெறுபேறுகள் திருப்திகரமாக அமைய
வில்லை. பாடசாலையின் விடுதிச்சாலை ஆகிய
விக்டோரியா லொட்ஜ் என்னும் விடுதியில்
முன்னைய காலத்தில் இருந்ததுபோல மாண
வர்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாய் இருந்
திலர். செப்டம்பர் மாதத்தில் உள்ள ஒரு
தினத்தில் உடற்பயிற்சி விளையாட்டு வைப
வங்கள் நடாத்தப்பட்டன. இது பெரும்
பாலும் தேவாலய விழாவினை ஒட்டிய
தாகவே இருந்தது. எனினும் மாணவருக்கு
உடற்பயிற்சி, விளையாட்டு ஆகியவற்றில்
அத்துணை சிறப்பான பயிற்சி அளிக்கப்பட
வில்லை.

1897

இக்காலத்தில் 165 மாணவர்கள் வரவு
டாப்பில் பதியப்பட்டிருந்தனர். ஆசிரியர்
களுள் நால்வர் பாடசாலையினை விட்டு
விலகிவிட்டனர். இவர்களுள் மூவர் திரு
வாளர்கள் J. W. பாபர், S. R. டிக்ஸ்சன்,
K. சீனித்தம்பி ஆகியோர் அளவைப் பகுதி
யினைச் சேர்ந்தனர். திரு. S. J. கந்தப்பா
என்பார் சட்டத்தரணியாக பயிற்சி பெறு
வதற்குச் சென்றுவிட்டனர். திரு. Y. S.
தில்லைநாயகம், B. A. அவர்கள் ஜூன்
மாதத்தில் ஆசிரியராக வந்துசேர்ந்தவர்.
இவரது விசேஷ கடமை உயர் வகுப்புகளில்
கணிதம் படிப்பிப்பதாகும். திரு. E. J.
ரெட்ணசிங்கம் அவர்கள் வருட இறுதிப்
பகுதியில் வந்துசேர்ந்தனர். அவர் கல்கத்தா
சர்வகலாசாலையில் 1ம் வருட இடை நிலை
பரீட்சையில் சித்தியெய்தி உள்ளனர். இவர்
அத்துடன் லத்தீன் பாடத்தினையும் விளை
யாட்டுக்களையும் கீழ் வகுப்புகளில் படிப்
பித்துவந்தவர்.

1898

1898 மார்ச்சில் சேர் மகாதேசாதிபதி W. நிஜ் அவர்கள் பாடசாலைக்கு விஜயம் செய்து பரிசில்களை வழங்கினர். வைபவத்தின் இறுதியில் ஆசிரியர்கள் அவருக்கு அறிமுகப்படுத்திவைக்கப்பட்டனர். ஒவ்வொரு ஆசிரியருடனும் தேசாதிபதி கைகுலுக்கி மகிழ்ந்தனர். ஏப்பிரல் மாதத்தில் வண. சேதுகாவலர் மாற்றம்பெற திரு. தில்லைநாயகம் அவர்கள் தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டனர். ஆசிரியர் குழாத்தில் சில மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. திரு. E. J. ரெட்ணசிங்கம் அவர்கள் றினிற்றி கொலிஜ் (கண்டி) ஐச் சேர்வதற்காக பாடசாலையைவிட்டு விலகிச்சென்றனர். அன்றாடம் பதிலாளாக திரு. C. G கனிபல்ஸ் என்பார் யாழ்நகர் மத்திய கல்லூரியில் இருந்து இங்கு மாற்றம் பெற்றுள்ளனர். மத்திய கல்லூரி கால வரையில் மாணவரின் கல்வி விஷயத்திலும் உடற் கல்வியிலும் ஊக்கம் காட்டி வந்துள்ளதுடன் மாணவரது நடத்தை நெறிகளிலும் உள உயர்விலும் கிரத்தைகாட்டி வந்துள்ளது. வருட இறுதியில் வண. J. B. ரொப்சன் (Rev. J. B. Robson) பாடசாலையின் அதிபரானார்.

வண. Robson அவர்கள் 1937ல் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்: நான் பாடசாலை அபிவிருத்தியில் மிகவும் ஊக்கம் கொண்டுள்ளேன். பாடசாலை வளர்ந்துகொண்டே போகின்றது. இன்னும் வளர்ச்சியடையும் என திட நம்பிக்கை கொண்டுள்ளேன். 'கான் வேர்த்' - Hand Worth என்னும் இடத்திலிருந்து வண. ரொப்சனைப்பற்றி அன்றாடம் கல்லூரி நண்பர்கள் இவ்வாறு எழுதியுள்ளனர். வண. Robson அவர்களின் ஆற்றல்கள் பலப்பல. அவர் சகலவித கருமங்களிலும் ஈடுபாடு உள்ளவர். ஒரு பூட்டினைத் திறப்பதிலும், படத்தினைச் சித்தரிப்பதிலும் அன்றார் ஊக்கம் காட்டிவந்துள்ளனர். அத்தகைய புலமைவாய்ந்த பெருந்தகை இலங்கைக்கு மாற்றம்பெற்று வருகின்றனர்.

1899

இவ்வருடத்தில் வித்தியாதரிசிகளது அறிக்கையின்படி ஆரம்ப வகுப்புகளில்

கணிதமும், சகல வகுப்புகளிலும் புவியியலும் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையை அடைந்துள்ளன.

1900

இவ்வருடத்துப் பரீட்சை முடிபுகள் திருப்திகரமானவை. புவியியல் படிப்பித்தல் குறைவாகவே இருந்துள்ளபோதிலும் கணிதம் உட்பட ஏனைய பாடங்களில் 74% சித்தி பெறப்பட்டுள்ளது.

1901

1901 ஆம் ஆண்டு பரீட்சைச் சித்திகளின் வீதம் சிறிது தாழ்ந்த நிலையில் காணப்பட்டாலும் மாணவர்கள் குறிப்பிட்ட பாடங்களில் முன்னேறியிருந்தனர். பெப்பிரவரி 13ம் திகதி திரு. S. M. பரோஸ், M. A., C. C. S. (Mr. S. M. Burrows, M. A., C. C. S.) பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் பாடசாலைக்கு விஜயம் செய்தார். அவர் இவ்வண்ணம் எழுதி உள்ளார்: இம் முக்கிய பாடசாலைக்கு முதல் முதலில் இன்று வந்தது எனக்குப்பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. 151 மாணவர்களும் சகல ஆசிரியர்களும் வருகை தந்திருக்கின்றார்கள். இப்பாடசாலையின் முகாமைத்துவமும், ஆசிரியர்களும் சகலவிதங்களிலும் முன்னணியில் திகழ்வதாகத் தெரிகின்றது.

நவம்பர் மாதத்தில் வண. W. M. P. Wilkes, B. A. அதிபரானார். அவருக்கு வரவேற்புபசாரம் விமரிசையாக அளிக்கப்பட்டது. இவர் மத்திய கல்லூரியில் நீண்ட காலம் கடமை புரிவார் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் அவ்வாறு நிகழவில்லை. 1903 ஆம் ஆண்டில் யாழ்நகர் மத்திய கல்லூரிக்கு மாற்றம் பெற்றுச் சென்றார். அதன் பின்னர் வண. G. J. கறிஸ் (Rev. G. J. Harries) அதிபரானார். ஜூலை மாதம் 22ம் திகதி திரு. J. சவாட் (Mr. J. Haward) M. A. இவ்வாறு எழுதியுள்ளார்: "நான் இப்பாடசாலையில் இன்றும் 17ம் திகதியும் சொற்ப நேரம் தங்கியிருந்தேன். கட்டடமும், உபகரணங்களும் சாதகமான நிலையில் காணப்படுகின்றது. 3ம், 6ம், 8ம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வேலை அவர்களை சிந்திக்கத் தூண்டி உள்ள

துடன் 6ம் வகுப்பு மாணவர்கள் எண் கணிதத்தில் ஆர்வம் உள்ளவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். ஆரம்ப வகுப்பு களில் எழுத்து உறுப்பமைப்பு நயம்படக் கற்பிக்கப்படவேண்டும். பழக்க வழக்கங் களும் ஒழுக்கமும் நன்றாக இருப்பதுடன் ஆசிரியர்களும் தங்கள் வேலைகளில் மிக ஆர்வத்துடனும் விளங்குகின்றார்கள்.

1908

1908 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 21ம் திகதி மத்திய கல்லூரியின் பரிசளிப்பு விழா நடைபெற்றது. திருவாளர் A. குருசாமி வழக்கறிஞர் அவர்கள் அவ்வைபவத்திற்கு தலைமை தாங்கினர். பரிசில்கள் திருமதி W. J. கரட் (Mrs. W. J. Garret) அம்மையார் அவர்கள் வழங்கினார்கள்.

வண. W. M. P. Wilkes அதிபர் முன்னேநாள், திரு. T. W. காபோத் (Mr. T. W. Garforth) ஆகியோர் உரையாற்றி னார்கள். வண. E. T. செல்பி (Rev. E. T. Selby) பாதிரியார் அவர்கள் பாடசாலை அறிக்கையினைப் படித்துக்காட்டினர். அவ் வறிக்கையின் பிரகாரம் பாடசாலை கணிச மான அளவு திருத்தமடைந்துள்ளது என்பதை குறிப்பாகக் காட்டியுள்ளனர். இதற்கு முன்னர் நடாத்தப்பெற்ற அரசினர் வகுப் பேற்றப் பரீட்சையில் 90% மாணார்க் சித்தி யெய்தினர். அவ்வருடத்தில் பெறப்பட்ட நன்கொடைப் பணம் கணிசமான அளவு கூடியுள்ளது. திரு. சாம். பூபாலப்பிள்ளை அவர்கள் கறிஸ் ஞாபகார்த்த பரிசினைப் பெற்றுள்ளார். திரு. அழகக்கோனினால் வழங்கப்பட்ட பரிசை திரு. M. C. J. பெற்றுக்கொண்டார். வண. J. A. காபோத் அவர்களது சேவை மெச்சதற்குரியதாய் இருந்தது. அவர் களைப்பின்றி உழைப்பவர். எனவே திறமையான சித்தியினை அவர் பாடசாலைக்கு ஈட்டிக்கொடுத்தனர்.

1908 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 3ம் திகதி அன்று பழைய மாணவர்கள் சங்கக் கொண்டாட்டம் நிகழ்ந்துள்ளது. அவ் வைபவம் தேவ ஆராதனை வண. J. A. பார்க்கர் பாதிரியார் அவர்களால் நிகழ்த்தப்பெற்றுள்ளது. வண. பார்க்கர் அவர்கள் நன்றடத்தை என்னும் பொருள்பற்றி

சிந்தனைக்குரியதும் வாழ்க்கை நடைமுறைக் குரியதுமாகிய ஒரு சொற்பொழிவினை தாவீ தின் வாழ்க்கை வரலாற்றில் உள்ள சில சந்தர்ப்பங்களை எடுத்து விளக்கி நயம்பட நிகழ்த்தினார்கள். பழைய மாணவர் சங்கப் பொதுக்கூட்டத்தில் இவ் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது சங்கத் தின் சேவைத்திட்டம் பாதிக்கப்பட்டு இருப் பதாகக் கருதப்படுகின்றது. எனவே சங்க நிர்வாகக் கமிட்டியானது மிகவும் முக்கிய மான சேவைகள் எவை என்பதை சமீபத் தில் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்வர்.

பழைய மாணவர் சங்க விளையாட்டு நிகழ்ச்சி :

இப்போட்டியில் திரு. A. V. C. பொன்னையா அவர்கள் உயரம் பாய்தலில் மீண்டும் முதலிடத்தைப் பெற்றுள்ளார். சிரேஷ்ட மாணவர்கள் ஓட்டத்தில் திரு. C. துரைரெட்டணம் அவர்கள் முதலிடத்தைப் பெற்றுள்ளார். கயிறு இழுக்கும் போட்டி யில் பழைய மாணவர்கள் வெற்றி ஈட்டி னர். இவ்வைபவத்தில் பரிசில்களை செல்வி டக்கறிங் அம்மையாரும், செல்வி புரொஜெற் கரட் அம்மையாரும் வழங்கி வைப்பதைச் சிறப்பித்தனர். திரு. G. N. கென்ஸ்மன், B. A. (Hon's) அவர்கள் கல்லூரியில் நிய மனம் பெற்றுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள் ளது. இப்பெருந்தகை உயர் கணிதத்திலும் ஆங்கில இலக்கியத்திலும் திறமைசாலி என ஸ்கொட்லாந்து (Scotland) தேவாலய கல் லூரி பேராசிரியர்கள் சான்றிதழ் வழங்கி யுள்ளார்கள். திருவாளர் கென்ஸ்மன் அவர் களை இப்பாடசாலை மாணவர்களும் ஆசிரி யர்களும் உள மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்க ஆயத்தமாக இருந்தனர். உத்தியோக பரீட்சைகளிலும் ஏனைய போட்டிப் பரீட்சை களிலும் மேல்வரும் பழைய மாணவர் சித்தியெய்தியுள்ளனர்: அன்னார் திருவாளர் J. I. தம்பு அவர்களும், E. T. கதிர்காமர் அவர்களும் வழக்கறிஞர் இறுதிப் பரீட்சை யில் சித்தியடைந்தனர். W. G. ஜோன்சன் அவர்கள் இடைநிலைப் பரீட்சையிலும், திரு. J. W. வல்லிபுரம் அவர்கள் கிளரிக்கல் பரீட்சையிலும், திரு. E. F. கனகசபை அவர்கள் தபால்பகுதிப் பரீட்சையிலும் சித்தியடைந்துள்ளார்கள்.

1909

மட்டக்களப்பு மத்திய கல்லூரியின் பரிசளிப்பு விழா : பின்வரும் ஆங்கிலக் காவியங்கள் அழகுற இசைக்கப்பெற்றுள்ளன. 'Forsaken Merman', 'Drake's Drum', 'The Three Kings'. இந்நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டவர்கள் திருவாளர்கள் நல்லையா, சோமநாதர், கனகசபை ஆகியோராகும்.

சேக்ஸ்பியருடைய 'Much Ado About Nothing' நாடகத்தின் சில காட்சிகள் திறம்பட நடித்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. நடிகர்களுள் திரு. கனகசபை அவர்கள் 'Dog Burry' ஆகவும், திரு. முத்தையா அவர்கள் 'வேர்கீர்ஸ்' ஆகவும் திறம்பட நடித்தனர். குருசாமி அவர்களின் நகைச்சுவைப் பேச்சு கேட்டிருப்போரை மகிழ்வித்தது. திருமதி கரட் (Mrs. Garret) அம்மையார் அவர்கள் பரிசில்களை வழங்கினர். அதிபர் அவர்கள் தமது அறிக்கையில் பாடசாலையானது குறைவின்றித் தாழ்வற்ற நிலையில் சென்றவருடத்தில் விருத்தியடைந்துள்ளது எனக் கூறினார். திருவாளர் W. D. வேர்க் கவுஸ் (W. D. Work House) அவர்கள் வைபவத்திற்குத் தலைமைதாங்கினர். வண. J. W. காபோத், ஸ்ராபோட்வியாரைச் சேர்ந்த E.R. கோபி அம்மையாரை ஆகஸ்ட்

மாதம் 25ம் திகதி வெஸ்லி தேவாலயம், மருதானையில் மணம் புரிந்துகொண்டார்.

குருநாகல் நீதிமன்றத்தைச் சேர்ந்த முதலியார் திரு. கிறிஸ்தியன் கதிராமர் காலமானார். இவ்வருடம் டிசம்பர் மாதத்தில் திருவாளர் J. W. M. கென்ஸ்மன், தலைமை ஆசிரியர் அவர்கள் மட்டி மத்திய கல்லூரியைவிட்டு விலகிச் சென்றனர். இவர் மாணவர்களின் அன்பையும், சக ஆசிரியர்களின் மதிப்பையும் பெற்றுள்ளனர். வண. E. T. செல்பி அவர்கள் கென்ஸ்மன் அவர்களுக்கு வாழ்த்துரை நிகழ்த்தினர். அவரது சேவையினைப் பாராட்டினர். அவரது குறிக் கோள்கள் செம்மையானவையாயும் மாணவர்களின் கல்வியின் நோக்கத்தினை நன்றாக அறிந்திருந்தவராயும் விளங்கின. பரீட்சையில் சித்தியடைந்தது மாத்திரமன்றி மாணவர்கள் கல்வியின் விழுமிய நோக்கத்தினையும் உணர்ந்திருப்பதற்கு வழிகாட்டி உள்ளார். அவர் பாடங்கள் படிப்பித்து வந்த வகுப்புகளில் இருந்த மாணவருக்கு தம் மால் இயன்ற உதவியினைச் செய்துவந்துள்ளனர். திரு. கென்ஸ்மன் தனது பதில் உரையில் மாணவரது ஆத்மீக வாழ்க்கையினை பிரதிபலிக்கச் செய்யவேண்டும் என்பதே தனது முழு நோக்கம் எனவும் எண்ணும் உள வளர்ச்சியினையும் மாணவர் பெற்றிருத்தல் இன்றியமையாததென்றும் குறிப்பிட்டார்.

இருள் தீர்க்கும் ஒளி இறைவன்

பொருளாகக் கண்ட பொருளெவைக்கும் முதற்
பொருளாகிப் போதமாகித்
தெருளாகிக் கருதும் அன்பர் மிடிதீர்ப்
பருகவந்த செழுந்தேனாகி
அருளானோர்க்ககம் புறமென்றுன்னுத
பூரண ஆனந்தமாகி
இருள்தீர் விளங்கு பொருளியாதந்தப்
பொருளினையாம் இறைஞ்சிநிற்பாம்.

— தாயுமானவர் சுவாமிகள்.

இறையொளி

இறைவன் வானங்களினுடையவும் பூமியினுடையவும் ஒளியாக இருக்கிறான்... தான் விரும்பியோரைத் தனது ஒளிக்கு (வந்து சேரும்படி) இறைவன் வழிகாட்டுகிறான்.

- (அல்குர்ஆன்: நூர் 24: 35)

பிறிசெப்ரஸ் கல்லூரி பரீட்சையில் 2ம் தரத்தில் P. T. ஆறுமுகசாமி சித்தியடைந்துள்ளனர். கேம்பிரிட்ஜ் யூனியர் பரீட்சையில் C. W. ஞானமுத்து, J. C. கிருஷ்ண பிள்ளை, V. சீனித்தம்பி, M. R. சிவப்பிரகாசம், E. W. D. சோமநாதர் ஆகியோர் சித்திபெற்றுள்ளனர். உதவி ஆசிரியர் A. C. ஸ்ரீக்னி அவர்களுக்கு பிரியாவிடை நிகழ்ந்துள்ளது. இவர் உவெஸ்லி மிஷன் பாதிரியாராக பயிற்சி பெறுவதற்கு சென்றனர்.

1910

வருடாந்தப் பரிசளிப்பு விழா 1910 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 14ம் நாளன்று நிகழ்ந்துள்ளது. திரு. W. R. D. சான்டஸ் (Mr. W. R. D. Sanders) C. C. S. பகுதி நீதிபதி அவர்கள் வைபவத்திற்கு தலைமை தாங்கி பரிசில்களை வழங்கினர். அதிபரின் அறிக்கையில் திருவாளர் குலசேகரம் அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பெருமகனார் பொது மக்களது நம்பிக்கையை பெருமளவு பெற்றுள்ளார். இதற்குக் காரணம் இவர் தமது கடமைகளை மிகுந்த உற்சாகத்தோடும் ஆர்வத்தோடும் ஏற்றுக்கொண்டமையாகும். தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் இருந்து நீண்ட காலம் கல்வி பயின்று இப்பாடசாலைக்கு வந்து சேர்ந்தமையால் ஆங்கில அறிவு குறைவாய் இருந்த மாணவர்க்கென ஒரு விசேஷ ஆங்கில வகுப்பொன்று நடாத்தப் பெறலாயிற்று. பெற்றோருடைய நெருக்கடித் தூண்டுதலின் பிரகாரம் வகுப்பு ஏற்றப்பட்டுள்ள மாணவர்கள் அரசினர் பொதுப் பரீட்சைகளில் சித்திபெறுவது

குறைவாய் இருந்தது. இத்தகைய மாணவரது புலமை அன்றாடம் மேல் வகுப்புகளைச் சென்றடைந்து கல்வி பயிலும்பொழுது கற்பதில் கஷ்ட நிலையை எதிர்நோக்கியுள்ளதாக அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னுமொரு குறையினை எடுத்துக்காட்டுவது நலம். பயிற்சிபெறாத தனிப்பட்டோர் ஊட்டும் கல்வியில் செலவிடும் நேரத்தை மாணவர்கள் பொழுதுபோக்கு அம்சங்களில் செலவிட்டால் அது நிச்சயம் மாணவர்களின் தேகாரோக்கியத்திலும் சுறுசுறுப்பிலும் நன்மை தருவதாக அமையும்.

1910ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 12ம் திகதி முன்னேநாள் உதவியாசிரியரும், பழைய மாணவருமாகிய வழக்கறிஞர் A. J. கந்தப்பா அவர்கள் காலமானார்.

வண. E. T. செல்பி அவர்களுக்கு அன்றாடம் புரிந்துள்ள நான்கு வருட வேலைத் திறனைப்பற்றி வியந்துரை கூறி அன்றாளுக்கு பிரியாவிடை வைபவம் நிகழ்த்தப்பெற்றுள்ளது. தமிழில் கீர்த்தனைகள் பாடப்பட்டு வாழ்த்துப்பத்திரம் ஒன்றும் திரு. W. C. ஞானமணி அவர்களால் படித்து வழங்கப்பட்டுள்ளது. இப்பெருமகனாரது ஞாபகார்த்தமாக 8ம் வகுப்பில் திறமை சாலியாகப் படித்துவரும் ஒரு மாணவர்க்கு அவரது பரீட்சை முடிபுகளின் அடிப்படையைக்கொண்டு நிர்ணயிக்கப்பட்ட 'செல்பி பரிசில்' என்னும் பெயரில் பரிசில் ஒன்று வருடாவருடம் வழங்குவதற்கு உத்தேசம் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. துரைராஜா அவர்கள் கேம்பிரிட்ஜ் லோக்கல் கனிஸ்ட் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். பெப்பிரவரி மாதம் திருவாளர் G. H. V. குலசேகரம் தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர்கணிதம், இலத்தீன் மொழி ஆகியவற்றில் திறமைசாலி. இப்பாடங்களை தமது சென்னை B. A. பரீட்சைக்கு பாடங்களாகச் சமர்ப்பித்து சித்தியடைந்துள்ளார்.

1910 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 21ம் நாளன்று வண. C. A. கிறீன் அவர்கள் வருகைதந்தபோது ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் சேர்ந்து பெருவரவேற்பு வழங்கினர்.

1911

1911ம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் முடிசூட்டு விழாவை ஒட்டி ஓர் விளையாட்டுப்

போட்டி நடத்தப்பெற்றது. அப்போட்டியில் திரு. G. W. வுட் கவுஸ் (Mr. G. W. Wood House) மாவட்ட நீதிபதி அவர்களால் பரிசு வழங்கப்பெற்றது. 'யூனியன் ஜக்' கொடியினைப் பரிசில் ஆக மட்டக் களப்பு மத்திய கல்லூரி மாணவர்கள் ஈட்டியுள்ளார்கள். இப்போட்டியில் ஒரு வெற்றிக்கிண்ணம் சட்டத்தரணிகளால் வழங்கப்பட்டது. இப்போட்டியில் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியும், புனித மைக் கல் கல்லூரியும் இடம்பெற்றன. அதில் மத்திய கல்லூரி 30 புள்ளிகளில் 21 புள்ளிகளைப் பெற்று வெற்றி ஈட்டியது. இக்காலத்தில் திரு. R. W. அழகக்கோன், C. C. S. பொலிஸ் நீதிபதி, பருத்தித் துறை அவர்கள் காலமானார். இவர் மட்டக் களப்பு மத்திய கல்லூரியின் பழைய மாணவர் ஆவார். இதே காலத்தில் மட்டமத்திய கல்லூரி மாணவர்களுள் மேல்வருபவர்கள் சீனியர் கேம்பிரிட்ஜ் பரீட்சையில் இரண்டாம் தரச் சித்தியைப் பெற்றுள்ளார்கள். அவர்கள்: S. செல்லத்துரை ஆவார். யூனியர் கேம்பிரிட்ஜ் பரீட்சையில் A. சந்திரசேகரம் அவர்களும் C. W. கனகசபாபதி அவர்களும் சித்திபெற்றுள்ளார்கள்.

1912

1912 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் திருவாளர் S. S. கணபதிப்பிள்ளை, B. A. அவர்கள் தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் படிப்பித்தலில் மிகவும் திறமைசாலி, படிப்பாற்றல் மிகுந்தவரும்கூட. நவம்பர் மாதம் 23ம் திகதி அன்று பரிசனிப்பு விழா நிகழ்ந்தது. தலைமை தாங்கியவர் திரு. R. P. டௌணி அவர்களாவார். (Mr. R. P. Doudney). திருமதி டௌணி அம்மையார் அவர்கள் பரிசில்களை வழங்கினார்கள். அதிபரின் அறிக்கையின்படி கூறப்பட்டுள்ளது யாதெனில்: பாடசாலை இவ்வருடத்தில் கணிசமான அளவு முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. பரீட்சை முடிபுகள்: கேம்பிரிட்ஜ் உள்ளூர் பரீட்சையிலும், பிறிசெப்டஸ் கல்லூரிப் பரீட்சையிலும் 6 மாணவர்கள் சித்தியடைந்துள்ளனர். அத்துடன் 'Kilner' புலமைப் பரிசில்களும் வித்தியாதிபதியின் திறமைச் சான்றிதழ்களும் இப்பாடசாலை மாணவர்களால் பெறப்பட்டுள்ளன. வைப

வத் தலைவர் தமது தலைமை உரையின் போது இவ்வாறு கூறினர்: வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் வெற்றிபெறக்கூடிய அளவுக்குப் போராடுவதற்காக வேண்டிய ஆற்றல்கள் அனைத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியது மாணவரின் தலையாய கடமையாகும்.

கேம்பிரிட்ஜ் உள்ளூர் பரீட்சை முடிபுகளில் நான்கு சீனியர் மாணவர்களும் ஐந்து யூனியர் மாணவர்களும் சித்தியெய்தியுள்ளார்கள். ஏனைய பாடசாலைகளுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்குமிடத்து கிழக்கு மாகாணத்தில் மத்திய கல்லூரி முன்னணி இடத்தினை வகித்துவருகின்றது.

1913

இவ்வருடத்தில் இலத்தீன் மொழியும், பரிசோதனை இரசாயனமும் பாடவிதானத்தில் பாடங்களாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இஸ்லாமிய மாணவர்க்கென தனிப்பட்ட இடவசதி மாணவர் விடுதியில் வழங்கப்பட்டது. ஏப்பிரல் 1913ல் வண. C. A. கிறீன் அதிபர் அவர்கள், செல்வி மிக்கினர் (Miss Mitchener) வெஸ்லி தேவாலயம், மருதானையில் திருமணம் புரிந்து கொண்டனர். இவ் இருவருக்கும் விக்டோரியா மண்டபத்தில் வரவேற்பு வைபவம் ஒன்று ஆசிரியர்களாலும், மாணவர்களாலும் நடத்தப்பட்டது. இதுவே இவ் இருவரும் (திரு. திருமதி Green) செய்து வந்துள்ள சேவைக்கும், அன்றாது அயரா முயற்சிக்கும் கல்வியில் கொண்டுள்ள உற்சாகத்திற்கும் சான்றாகும்.

1913ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் மத்திய கல்லூரியின் பரீட்சை முடிபுகள் பின்வருமாறு: ஒரு 3ம் வருட மாணவரும் ஒரு 2ம் வருட மாணவரும் சித்தியெய்தியுள்ளனர். வித்தியாகத்தர் அவர்களின் புலமைச் சான்றிதழ்களை நால்வர் பெற்றுள்ளனர்.

சிரேஸ்ட புலமைப் பரிசில் பரீட்சை:

1. S. V O. சோமநாதர் - 1வது ரூ. 60/- (கிரௌதர் பரிசு)
2. M. S காரியப்பர் - 2வது ரூ. 40/- (Killner பரிசு)

கனிஸ்ட - M. Osman (M. ஒஸ்மன்)
- 1வது (ஸ்குவான் பரிசு)

- M. M. காரியப்பர்
- 4வது (Rock Wood பரிசு)
Rs. 20/-

சின்னத்தம்பிப் பரிசு - S. V. O. சோமநாதர்.

சீனியர் கேம்பிரிட்ஜ் சித்தி - S. V. தம்பி
ராஜா, K. செல்லையா, M. M. காரியப்பர்,
D de Low..., S. K. பொன்னையா.

இலண்டன் L. C. P. பரீட்சையில்
இலங்கையில் 1ம் இடம்: V. ஏரம்பமுதலி.

2ம் வகுப்பு: M. A. M. காரியப்பர், S. V.
தம்பிராஜா, M. வினாசித்தம்பி, E. D. S.
காசிநாதர், T. தம்பிராஜா.

1914

1914ம் ஆண்டு திருவாளர் S. S. கண
பதிப்பினை, B.A. அவர்களுக்கு விக்ரோரியா
மண்டபத்தில் பிரியாவிடை நடைபெற்றது.
வழக்கறிஞர் தம்பிராஜா, திரு. W. C.
கனகசிங்கம் ஆகியோரும், அதிபர் வண.
C. A. கிறீன் ஆகியோரும் உரை நிகழ்த்
தனர். திரு. கணபதிப்பினை அவர்களது
ஆற்றல், ஊக்கம், திறமைசால் குணதிசயங்
கள், வசீகரிக்கும் மாண்பு ஆகியவற்றினை
யிட்டு வியந்து பேசியுள்ளார்கள். M. ஒஸ்
மன் அவர்கள் வாழ்த்துப் பத்திரம் படித்
தனர். S. V. தம்பிராஜா அவர்கள் ஒரு
கைப்பை ஒன்றினை ஞாபகச் சின்னமாக
வழங்கினர்.

வண. தொம்சன் B. A. அவர்கள் நவம்
பர் மாதத்தில் வந்துசேர்ந்தார். திரு. T.
C. தர்மலிங்கம் B. A. அவர்கள் பெப்பிர
வரி மாதத்தில் உதவி ஆசிரியராக இப்
பாடசாலையினைச் சேர்ந்துள்ளனர். திரு.
J. D. முத்தையா அவர்கள் (உதவி ஆசிரி
யர்) வனபகுதி மேற்பார்வை ஆளராக
(Forest Ranger Grade II) நியமனம் பெற்
றுக்கள்.

1915

1915ம் ஆண்டு பெப்பிரவரி மாதம்
யுத்தத்தின் காரணமாக, நிதி பற்றாக்குறை
காரணமாக வண. C. A. கிறீன் அவர்

களை பாடசாலையிலிருந்து மிஷனரி சங்கத்
தினால் திருப்பி அழைக்கப்பட்டார். சபா
சங்கம் அன்னாரின் சேவை செய்யும் திறனை
அறிந்திருந்தும் அன்னாரை திருப்பி அழைத்
தமையையிட்டு மிகவும் மனம் வருந்தியது.
வண. C. A. கிறீன் அவர்கள் மத்திய கல்
லூரியில் நான்கு வருடங்களாக சேவை
யாற்றி உள்ளனர். அத்துடன் இப்பாட
சாலை அன்னாரின் அயராது சேவைக்காக
மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளது. திரு. திருமதி
கிறீன் விடைபெறும்போது அனைவரது
அன்பையும் மதிப்பினையும் பெற்றிருந்தனர்.
வண. கிறீன் அவர்கள் இப்பாடசாலையை
விட்டு பெப்பிரவரி மாதம் 26ம் திகதியன்று
சென்றனர்.

திரு. திருமதி கிறீன் அவர்களுக்கு
பிரிவுபசாரம் :

இப்பாடசாலையில் கடமையாற்றிய
நான்கு வருடங்களில் பாடசாலையின் சில
முக்கிய வெற்றிகளுக்குக் காரணமாயிருந்
தனர். இவர் இன்னும் சிலகாலம் இங்கிருந்து
சேவையாற்றுவார் என எதிர்பார்க்கப்பட்
டது. வண. W. T. கரட், B. A. முகாமை
யாளர் பேசும்போது, வண. கிறீன் அவர்கள்
இப்பாடசாலைக்காற்றிய திறமையான வேலை
யினைப் பாராட்டினார். திரு. R. N. சேது
காவலர் அவர்கள் பேசுகையில் வண. கிறீன்
அவர்களுக்குத் தாய்நாட்டில் பொறுப்பு
வாய்ந்த தொழில்வாய்ப்பு காத்திருப்பதாக
கூறினார். திரு. C. W. கனகசபை அவர்கள்
அன்னாரின் நற்குணங்களைப்பற்றிக் கூறினார்.
முதலியார் இளையதம்பி அவர்கள் வண.
கிறீன் அவர்களின் தலைமைத்துவம் பெற்
றோராலும் பாதுகாவலர்களாலும் உணரப்
பெற்றமையை எடுத்துக்கூறினார். திரு. தம்பி
ராசா அவர்கள் ஒரு பாராட்டுரையை
வாசித்து அத்துடன் திருமதி கிறீன் அவர்
களுக்கு ஒரு தங்க வளையலைப் பரிசளித்தார்.
வண. கிறீன் அவர்கள் உணர்ச்சிகரமான ஒரு
உரையினை நிகழ்த்தினர். அவர் சகலரின்
அன்பு வார்த்தைகளுக்கும் பரிசுப் பொருட்
களுக்கும் தமது நன்றியைக் கூறியதுடன்,
இப்பாடசாலையைவிட்டு விலகுவது தனக்
குப் பெருங்கவலையைத் தருவதாகவும் கூறி
னார். இவர் மேலும் தன்னிடம் விசுவாச
மும் ஒத்துழைப்பும் கொண்டிருந்ததுபோல
தனக்குப் பதிலாளாக வரும் அதிபரிடமும்

நடந்துகொள்ளும்படி ஆசிரியர்களையும், மாணவர்களையும் கேட்டுக்கொண்டனர்.

1915ம் ஆண்டு மே மாதம் பழைய மாணவர் சங்க விழா சில வருடங்களின் பின் மீண்டும் ஆரம்பமானது.

வண. கரட் அவர்களின் சிரேஷ்ட புதல்வர் காயப்பட்டிருப்பதாக அமெரிக்க தூதரகச் செயலாளரிடமிருந்து தகவல் வந்துள்ளது.

வழக்கறிஞர் பூபாலப்பிள்ளை அவர்கள் செயலாளராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். வினையாட்டுப்போட்டி இடிமுழக்கத் துடன் கூடிய மழையினால் தடைப்பட்டு விட்டது.

வழக்கறிஞர் அப்துல் காதர், B. A. அவர்களும் N. K. நல்லையா அவர்களும், பாடசாலையில் ஆசிரியர்களாகக் கடமை ஏற்றனர். ஏப்பிரல் 1915ல் சேர். ரொபேட் சாமஸ் (Sir Robert Chalmers) K. C. B. கவனர் (Governor) பாடசாலைக்கு விஜயம் செய்தனர். செப்டெம்பர் மாதத்தில் வெஸ்லியன் மிஷனின் பிரதிநிதியான திருமதி W. T. கரட் (Garret) அவர்கள் புது கட்டிடத்திற்கான அத்திவாரத்திற்கான முதல் மண்ணை வெட்டினார்கள்.

தலைமை ஆசிரியர் E. C. டேவிட் அவர்கட்கு பிரிவுபசார வைபவம் நடந்தேறியது. குழுவாக இருந்து ஒரு படம் எடுத்துக் கொண்டனர். J. L. T. காகிநாதர் மாணவர்கள் சார்பில் உரையாற்றினார். வண. G. T. தொம்சன் அவர்கள் ஆசிரியர்கள் சார்பில் உரையாற்றினார். இரு அழகான படங்கள் அன்னரின் நற்குணங்களுக்குச் சான்றாகப் பரிசிலாக வழங்கப்பட்டன.

வண. J. T. அப்பாப்பிள்ளை முன்னாள் தலைமை ஆசிரியர் (1889 - 1892 வரை) அவர்கள் மரணமானார்கள். இவர் சகல நற்குணங்களும் நிரம்பிய சிறந்த தலைவர். கவர்ச்சிகரமான ஆண் தகை.

1916

1916ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 2ம் திகதி மார்ஷல் காட்லி (Marshall Hartley) விஜயம்

யம் செய்தார். இவர் பாடசாலையில் தேவைகளைப்பற்றிக் கலந்துரையாடினார். அவர் இவ்விடயத்தை மிஷனரிக் கமிட்டி (Home Committee) யினருக்குத் தெரிவிப்பதாக நம்பிக்கையளித்துச் சென்றனர். திரு. S. N. நெல்சன் B. A. தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்.

வழக்கறிஞர் A. M. ஷேரீப் (A. M. Sheriff) காலமானார். இவர் ஒரு பிரசித்தி பெற்ற முஸ்லீம் வழக்கறிஞராவார். இவர் மத்திய கல்லூரியின் பழைய மாணவரு மாவார். இவர் இலங்கை சட்டசபையின் முஸ்லீம் மக்களுக்கான பிரதிநிதியாக சில காலம் கடமையாற்றிவந்தனர். இவர் ஒரு போதும் தம் மக்களை நியாயஸ்தலம் வரை செல்வதை ஊக்குவித்துவந்தவரல்ல. அத்துடன் தானே மத்தியஸ்தம் வகித்து பேதங்களைத் தீர்த்துவந்தார்.

1916ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 16ம் திகதி மட்டக்களப்பு மத்திய கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் முதலாவது இரவு விருந்துபசாரம் நடந்தேறியது. வண. G. T. தொம்சன் அவர்கள் இவ்விருந்துபசாரத்திற்குத் தலைமைதாங்கினார். பிரதம விருந்தினர்களாக H. E. ஜான்ஸ் (அரசாங்க அதிபர்), வண. J. R. தம்பிமுத்து (முகாமை யாளர்), வழக்கறிஞர் E. R. தம்பிமுத்து, Dr. C. சிவசிதம்பரம் D. M. O., புதிய தலைமையாசிரியர் திரு. S. N. நெல்சன் B. A. தமது உரையில் பழைய மாணவர் சங்கத்தினர் பாடசாலைக்கு எப்போதும் விசுவாசமாக இருந்து ஆதரவு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

வண. G. F. தொம்சன் அவர்கள் திரு. ஜோஜ் கெல்சன் அவர்களின் புதல்வி செல்வி போப் E. கெல்சன் அவர்களை கொள்ளுப் பிட்டியில் திருமணம் செய்துகொண்டார். அவர்கள் மீண்டும் மட்டக்களப்பு வந்த போது பழைய மாணவர் சங்கம் அவர்களுக்கு ஒரு விருந்துபசாரத்தினை நடத்தியது.

V. T. தலைவரான திரு. W. G. வல்லிபுரம் அவர்கள் திருகோணமலை P. M. ஆகவும், திருகோணமலை உதவி அரசாங்க அதிபருக்கு O. A. ஆகவும் நியமிக்கப்பட்டார். மத்திய கல்லூரியின் ஆசிரியர்களில் ஒருவ

ரான திரு. G. E. Vanderhoeven அவர்கள் ஆசிரியர் கலாசாலைக்குச் சென்றுவிட்டார். திரு. J. N. கென்ஸ்மன் முன்னாள் தலைமை ஆசிரியர் அவர்கள் நவம்பர் மாதம் 13ம் திகதி மரணமானார். இவர் மட்டக்களப்பில் இருக்கும்போது பெரும் தொகையான மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தனர். மட்டக்களப்பு நீதிமன்றத்தில் திரு. V. C. M. ஐயாத்துரை அவர்கள் முதலியாரின் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டனர்.

1923ம் ஆண்டில் விக்டோரியா மண்டபம் தேவாலயமாகப் பாவிக்கப்பட்டது. புளியந்தீவு மெதடிஸ்த தேவாலயத்தில் திருத்தவேலைகள் நிகழ்ந்ததால் விக்டோரியா மண்டபத்தில் பிரசங்கம் (Services) சில சமயங்களில் நடைபெற்றுள்ளது. உண்மையில் அதேகாலத்து மத்திய கல்லூரி அதிபர் வண. R. W. கோல்ட்டம் அவர்களதும் திரு. C. B. காசிநாதர் அவர்களினதும் திருமணம் இம்மண்டபத்திலேயே நடைபெற்றது.

1927ம் ஆண்டில் விஞ்ஞானம் கற்பித்தல் முக்கியத்துவம்பெற ஆரம்பித்தது. மத்திய கல்லூரிக்கு தகுந்த கட்டடங்களும், தராதரம்மிக்க ஆசிரியர்களும் தேவையாய் இருந்தது. அத்துடன் ஓர் விடுதிக் கட்டடமும் அவசியமானதாய் இருந்தது. பழைய மாணவரும், பெற்றாரும் (மெதடிஸ்த, இந்து, முஸ்லீம்) இவ்வசதிகளை பெற்றுக் கொடுக்க மிகவும் ஆவலாய் இருந்தனர். மத்திய கல்லூரி இப்படியான சிரமமான கட்டடங்களை சிறிது சிறிதாக நிவர்த்தி செய்யப்பட்டுவருவதாகத் தெரிகின்றது என்றும், தனது பழைய மதிப்பையும், தன்னம்பிக்கையும் மீண்டும் பெற்றுவருகின்றது என்றும் வண. அல்பெட் Haw - அதிபர் அவர்கள் கூறினார்கள்.

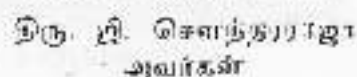
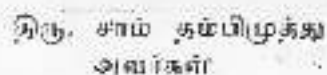
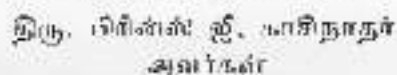
மெதடிஸத்தின் இதயம்:— மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி அமைந்துள்ள வீதியின் பெயர் 'சப்பல்' வீதி (Chapel) ஆகும். இத்தெருவில் மெதடிஸ்த தேவாலயம், வின்சன் மகளிர் உயர்தர பாடசாலை, மெதடிஸ் மகளிர் விடுதி ஆகியவற்றுடன் பேளி கவுஸ் (Burleigh House) ஆகியன அமைந்துள்ளன. இவ்வீதி கிழக்கு மாகாணத்தில் மெதடிஸத்தின் இதயமாகத் திகழ்கிறது.

புனித மிக்கேல் கல்லூரி, மத்திய கல்லூரி ஆகியவற்றுக்கான பாடசாலை போட்டிகள் பல வருடங்களாக இடம்பெறவில்லை. இதற்குக் காரணம் ஆதரவாளர்களிடையே அளவிற்குமீறிய அவதூறான போட்டிமனப் பான்மையாகும்.

1930ம் ஆண்டில் கற்பித்தல் முறையின் முன்னேற்றம் சிறந்த பரீட்சை முடிபுகளைத் தந்துள்ளது; மாணவர் வரவு அதிகரித்தது; பண நிலைமையும் முன்னேற்றமாகக் காணப்பட்டுள்ளது.

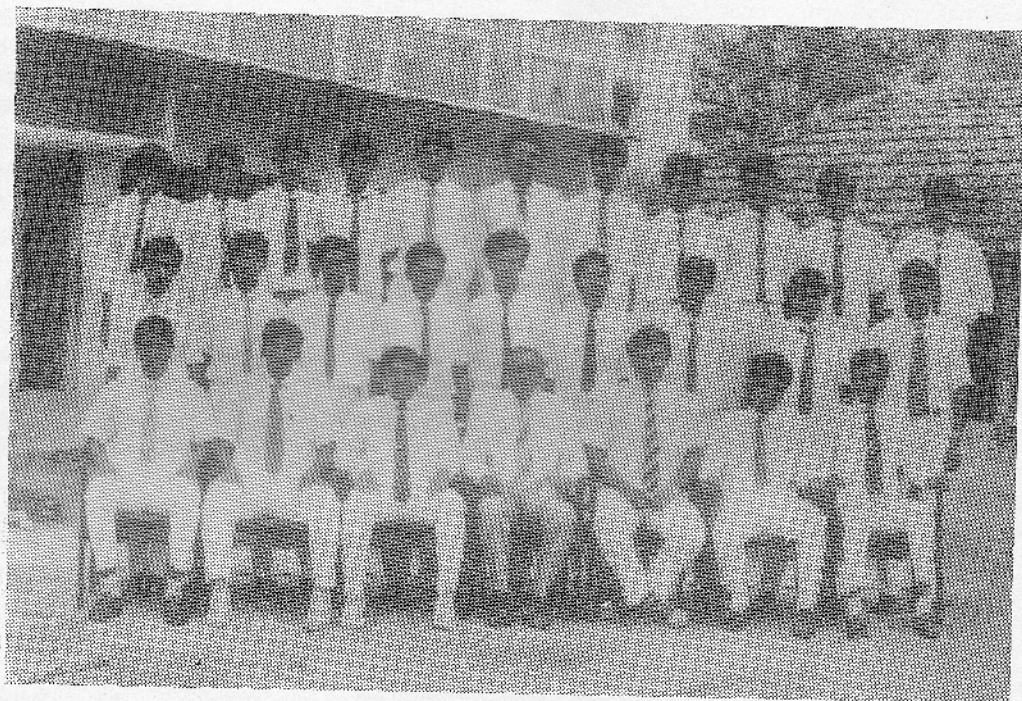
1930ம் ஆண்டில் வண. R.W. ஹோல்த்றம் அவர்களின் அறிக்கையின்படி புதிய கட்டடங்களும், வகுப்பு அறைகளும் அமைக்கப்பட்டதாகவும் (ஒரு விடுதிக்கட்டடம் முன்னரே கட்டப்பட்டிருந்தது) மாணவர்கள் புதிய ஊக்கத்துடன் பாடசாலைச் செயல்பாடுகளில் - அதாவது சாரணியம், வாகிக சாலைக் குழு, விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் காணப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. மத்திய கல்லூரி தற்போது மாவட்டத்தில் ஒரு முன்னோடியான பாடசாலை யாகக் காணப்படுகின்றது. இக்கால கட்டத்தில் திரு. எஸ். வி. ஓ. சோமநாதர் (இவர் பின்னர் மத்திய கல்லூரியின் முதல் இலங்கை அதிபராக வரவிருப்பவர்) பாடசாலைக்குரிய சின்னத்தினை அதிபர் வண. R. W. கோலரத்தினது வேண்டுகோளின்பிரகாரம் உருவாக்கினார். தற்போதய அதிபர் வசிப்பிடம்: பாடசாலைக்கருகில் உள்ள மெதடிஸ்த மிஷன் இல்லம் கல்லூரி அதிபரது வசிப்பிடமாக எப்போதும் இருந்துவந்துள்ளது.

பரிசளிப்பு விழா: ஒரு தடவை புனித மிக்கேல் கல்லூரியின் காரணகர்த்தாவும், கல்லூரியை அமைத்தவருமான வண. பிதா பொணல் அவர்கள் மத்திய கல்லூரி பரிசளிப்பு விழாவிற்கு பிரதம அதிதியாக அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அவரை "எமது சகோதர கல்லூரி"யின் முன்னோள் அதிபர் என அறிமுகம் செய்துவைக்கப்பட்டது. வண. பிதா பொணல் அவர்களின் பதில் சுவையானதாக இருந்தது. கூடியிருந்தோரின் சிரிப்பொலிக்கு இடையில் அவர் சொன்னார்: "மத்திய கல்லூரிதான் மூத்த சகோதரி, புனித மிக்கேல் கல்லூரி அடுத்த இளைய சகோதரியாகும்."

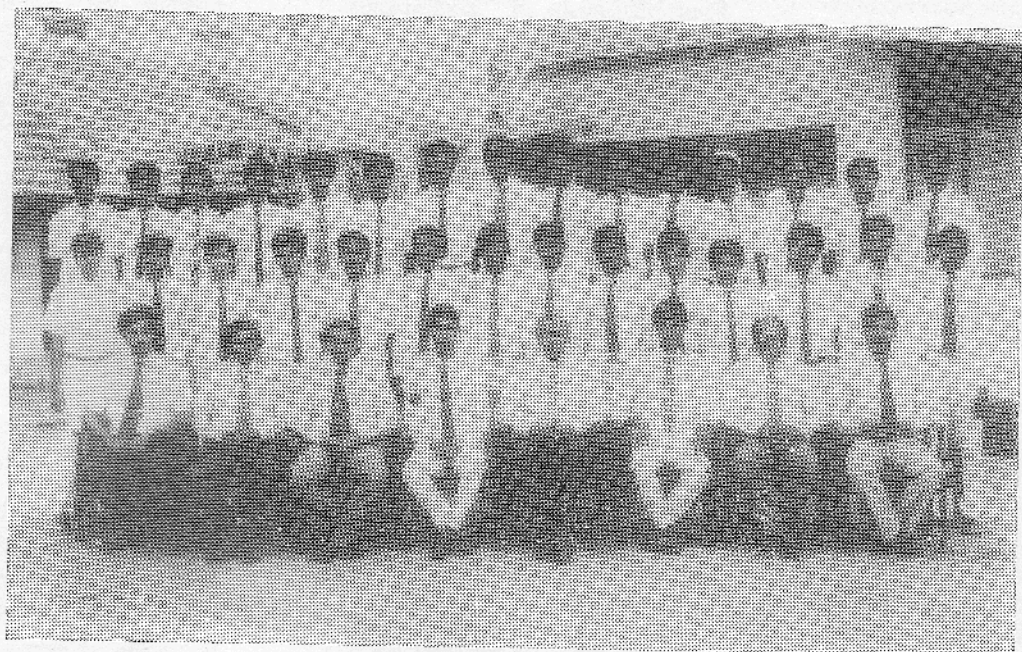
[illegible]

வருங்காலத்தை வளமாக்கவுள்ளோர்

கல்லூரி மாணவ தலைவர்கள் - 1988

கல்லூரி மாணவ தலைவர்கள் - 1989

LIST OF LEGISLATORS CENTRAL PRODUCED

1. **S. O. CANAGARATNAM ESQ.,** M. S. C., Batticaloa South.
2. **Hadji M. M. IBRAHIM,** M. P., Nintavur.
3. **Gate Mudliyar M. S. KARIAPPER,** M. P., Kalmunai.
4. **Mudliyar A. SINNALEBBE,** M. P., Batticaloa.
5. **P. P. SUMANATHILAKE ESQ.,** M. P., Nuwara Eliya.
6. **R. B. KADIRGAMAR ESQ.,** M. P., Batticaloa.
7. **C. RAJADURAI ESQ.,** M. P., Batticaloa.
8. **M. M. MUSTAPHA ESQ.,** M. P., Nintavur.
9. **K. W. DEVANAYAGAM ESQ.,** M. P., Kalkudah.
10. **P. RAJAN SELVANAYAGAM ESQ.,** M. P., Batticaloa.
11. **M. CANAGARETNAM ESQ.,** M. P., Pottuvil.
12. **DR. A. FAREED MEERALEBBE,** M. P., Batticaloa.
13. **DR. M. A. M. JALALDEEN,** M. P., Pottuvil.
14. **M. I. UTHUMALEBBE ESQ.,** M. P., Pottuvil.
15. **PRINCE G. CASINADER ESQ.,** M. P., Batticaloa Dist.
16. **SAM. THAMBIMUTHU ESQ.,** M. P., Batticaloa Dist.
17. **G. SOUNDRARAJAH ESQ.,** M. P., Batticaloa Dist.

CENTRAL'S CONTRIBUTION TO MUSLIM EDUCATION

By

M. M. MUSTAPHA

(Ex. M. P., Nintavur and Former Minister of Finance)

East Ceylon is indeed singularly fortunate that the first Methodist Missionaries who came out to Sri Lanka 175 years ago thought it fit to establish the first English medium school in Batticaloa town. When we look back on the many generations of students who have gone through the portals of Central, their contribution inturn to the progress and development of our country more particularly the eastern province, the 175th. anniversary of the birth of our Alma Mater which has served as a radiating centre of education in this part of the country deserves to be celebrated with joy and pride.

Although a Methodist denominational school, its doors were wide open to all other communities, the Hindus, the Muslims and Buddhists who were able to reap the benefits of a first class English education at their door step.

During the Colonial regime, when English was the only official language, a knowledge of which was a sure passport to employment under Government and social status, Central College was the cradle where most public servants were nurtured and nursed from our areas.

The great English Principals who guided the destinies of Central for over 125 years 1814 - 1943 left us a truly great school with traditions painfully built over the years. This is an occasion when we should remember them and the other brilliant men on the staff who assisted them with gratitude.

A word about Central's contribution to Muslim education. There was a time when every Muslim English educated person from down south of Batticaloa was presumed to be an old Centralite until the contrary was proved. Indeed the administration of the Province was largely in the hands of old Centralites.

The number on roll in every class from the start, the result sheets of successive Cambridge Junior and Senior Examinations of Central would bear ample testimony and provide sufficient evidence of the contribution that Central has made towards Muslim education in this part of this country.

At Central, no matter to what religion a student belonged, it was merit and his performance that mattered. I like to cite just one instance to show to what

extent an English Principal of Central went to promote the welfare of a deserving student. Rev. James Cartman who was the last English Principal in the early forties saw in a Muslim student from Sammanthurai a promising athlete. When he took up the Principalship of Wesley College, Colombo, he had this boy admitted to Wesley and from there got him a scholarship to Harvard University in the States for an advanced course in athletics. This boy is now a permanent resident in the States after a stint in the

Foreign Service of Sri Lanka. In the Cambridge Senior Examination of December 1942, the last exam to be held in Ceylon, out of the seven students who passed, three were Muslims including me.

On this historic occasion, as an old boy of Central, I on behalf of my community wish to pay my humble tribute to our school and unreservedly offer our debt of gratitude for all the services rendered to my community. ✱

PAST CENTRALITE MENTIONED IN AMERICAN 'WHO'S WHO' !

The name of **Moses Rajeevan Bonney** M.B.A. (Missouri, U.S.A.), M. Com. (Varnasi, Bihar), B. Tax (Missouri, U. S. A.) a past student of Batticaloa Methodist Central College has been nominated by the International University for inclusion in the 1989 edition of WHO'S WHO AMONG STUDENTS IN AMERICAN UNIVERSITIES AND COLLEGES. He is one of the 62 students nominated for such inclusion.

கல்லூரி வரலாறு - பகுதி III

— ஏ. ஏ. அருளன்னராஜா

கல்லூரி வரலாற்றின் முன்னுதவு பகுதி (1930 - 1960) இங்கு பிரசுரமாகின்றது. கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரின் கல்விப்பணியில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தக் காலகட்டம் பற்றிய விபரங்களை இங்கு சுவைபடத் தொகுத்து எழுதுகிறார் கல்லூரியின் தற்போதைய அதிபர் திரு. ஏ. ஏ. அருளன்னராஜா அவர்கள்.

-- ஆசிரியர்.

1930 - 1960

இக்காலப் பகுதி முன்னைய காலப் பகுதியினை விட விரைவான சமூக, அரசியல் மாற்றங்களை உள்ளடக்கியதாய் இருக்கிறது. 1930 ஆம் ஆண்டில் அரச சபை ஆரம்பிக்கப்பட்டு, டொனமூர் அறிக்கையின்படி கூடிய அதிகாரமும், பொறுப்புக்களும் அரசாங்கத்திலுள்ள இலங்கையருக்கு கொடுக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக மக்களுக்கு அரசில் கூடிய பங்களிப்புக் கிடைத்தது. இதைத் தொடர்ந்தேற்பட்ட நிகழ்வுகள் 1948 ஆம் ஆண்டில் மக்களை சுதந்திரத்துக்கு இட்டுச் சென்றன. சுதந்திரம் பெளத்தத்திலும், சைவத்திலும் தேசிய உணர்வைக் கொண்டுவந்தது மட்டுமல்ல, சிங்கள கலாசாரத்திலும், தமிழ் கலாசாரத்திலும் அதனைக் கொண்டுவந்தது. இது கல்வியிலும், அரசியலிலும் ஆதிக்கம் செலுத்திய கிறிஸ்தவ தலைமைத்துவத்தினை எதிர்க்கும் அளவுக்கு இலங்கை மக்களினது மனப்பாங்கினை மாற்றியது. இவ் அரசியல், சமூக மாற்றங்கள் மெதடிஸ்த திருச்சபையினைப் போன்ற கிறிஸ்தவ சபைகளையும், அவற்றினால் நிர்வகிக்கப்படும் கல்விக்கூடங்களையும் பாதிக்காமலில்லை.

நாம் கருத்திற்கொள்ளும் இக்காலப் பகுதியில் வண. ஆர். டபிள்யூ. ஹோல்ந்ரம் மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியின் அதிபராக இருந்தார். அவர் மட்டக்

களப்பைவிட்டு வெளியே சென்றிருந்த குறுகிய கால ஆறு மாதத்திற்கு வண. சி. ஏ. சிமித் கல்லூரிக்கு பொறுப்பாக இருந்தார். 1930ம் ஆண்டில் மாணவர் தொகை 131 ஆக மட்டுமே இருந்தது. 1936 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1939 வரை மத குரு அல்லாத ஒரு மிசனரியான திரு. எச். என். சோண்டேர்ஸ் அதிபராகக் கடமையாற்றினார். அவர் குறிப்பாக கணிதத்தில் சிறந்த ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தார். மாணவரில் கூடிய அக்கறை செலுத்தி ஒழுக்கத்தினையும், கட்டுப்பாட்டினையும் வலியுறுத்தி நான்கு ஆண்டு காலம் சேவை செய்தார்.

1939 ஆம் ஆண்டில் வண. ஜேம்ஸ் காட்மன் அதிபராகப் பதவி ஏற்று தனது சேவையினை 1942 ஆம் ஆண்டு வரையும் செய்தார். வழக்கமான பாடசாலை நிகழ்ச்சிகளை விட வண. காட்மன் சிரேஷ்ட வகுப்புக்களுக்கு ஆங்கிலம், புவியியல், வரலாறு, வேதபாடம் என்பவற்றைக் கற்பித்தார். மாணவர்களைப் பரீட்சைக்கு மட்டும் ஆயத்தப்படுத்துவதால் அது அவர்களுக்கு சலிப்பையும், திருப்தியின்மையையும் கொடுத்திருக்கும். மாணவர்களை வாழ்க்கைக்கு ஆயத்தப்படுத்தும் பணியினை ஆசிரியர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வதிலும், மாணவர்களின் நல் நடத்தையினையும், ஒழுக்கத்தினையும் உருவாக்குவதிலும், அவருக்கு மகிழ்ச்சியும், திருப்தியும் இருந்தது. “ஒரு நல்ல பாடசாலையின் சிறந்த நோக்கம் கெட்டித்

தனத்தை உருவாக்குவதை விட ஒழுக்க முள்ள நன் மாணுக்களை உருவாக்குவதே” என்பதை அவர் நம்பினார். அதையே அவர் வலியுறுத்தினார். எனவே அவர் மாணவர் செயற்பாடுகளுடன் தன்னை ஒன்றித்து அந்தச் சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்தி மாணவர் மத்தியில் நம்பிக்கையையும், அன்பையும் வளர்த்தார்.

வண. காட்மன் அவர்களின் காலத்தில் தான் விளையாட்டுத்துறைக்கு புத்தாக்கம் அளிக்கப்பட்டதெனலாம். அவர் ஒரு ஆர்வமுள்ள விளையாட்டு வீரராக இருந்தது மட்டுமல்ல, மாணவருடன் சேர்ந்து விளையாடி மகிழ்ச்சி அடைந்தார். மாலை வேளைகளில் மாணவர்களுக்கு உதைபந்தாட்டத்திலும், கிரிக்கட்டிலும் பயிற்சி கொடுத்தார். அவர் விளையாட்டுத்துறைக்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததினால் அது மாணவர்களை கட்டொழுங்குபடுத்தி, நல்லொழுக்கத்தினை உருவாக்க வழிகோலியது. 1940 ஆம் ஆண்டில் உதைபந்தாட்டம், கரப்பந்தாட்டம், ரெனிஸ் பந்தாட்டம், கிரிக்கட் பந்தாட்டம் என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாக ஒரு மகோன்னத வாரத்தினை ஒழுங்குபடுத்தி, பழைய மாணவர் சங்கத்திற்கு புத்துயிர் கொடுத்தார். ஆண்டுப் பொதுக்கூட்டத்துடனும், நண்பகல் விருந்துடனும் தொடர்பாக விளையாட்டு

விழாத தினமொன்றினை ஒழுங்குபடுத்தியிருந்தார். இறுதியாக அனைத்து நிகழ்ச்சிகளுக்கும் உன்னத நினைவாக அவ்வார முடிவில் ஞாயிறு அன்று புளியந்தீவு மெதடிஸ்த ஆலயத்தில் நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை நடைபெற்றது. இவ்வாராதனையில் அதிபரே பிரசங்கம் நிகழ்த்தினார். வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களுக்கும் வளமும், வனப்பும் செறிந்துகிடக்கும் வனங்களுக்கும் மாணவர்களுடன் சேர்ந்து சுற்றுலாச் சென்றுள்ளார். ஒரு முறை சில சிரேஷ்ட மாணவர்களுடன் சேர்ந்து பொலன்னறுவைக்கு கல்விச் சுற்றுலா சென்று, அங்கு பாசறை அமைத்து தங்கியிருந்து, திறந்த அடுப்பில் உணவு சமைத்து உண்டுகளித்து வனவாச அனுபவங்களின் வீரதீர உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

திருமதி வினிபிரட் காட்மன் கல்லூரி விடுதி மாணவர்களுக்கு முதலுதவிச் செய்த பாட்டில் உதவிகள் வழங்கினார். அத்துடன் ஓய்வுநாட் பாடசாலைக் கற்பித்தலிலும் உதவினார். ஓய்வுநாட் பாடசாலையில் வின்சன் மகளிர் கல்லூரி மாணவிகளும், மத்திய கல்லூரி மாணவர்களும் இணைந்து கற்றதினால் இரு சாராரோடும் திருமதி காட்மன் தொடர்புகொண்டிருந்தார்.

ஆசிரியர், பெற்றோர், பழைய மாணவர், நண்பர்கள் அனைவரினது ஒத்துழைப்போடு நூலகத்திற்குச் சிறந்த நூல்களைப் பெறக்கூடியதாயிருந்தது. விஞ்ஞான ஆய்வுகூடங்களுக்கு உபகரணங்களை பெறக்கூடியதாயிருந்தது. தேவையான அலுவலக இட வசதியினையும், மாணவ தலைவர்களுக்கு ஓர் அறையையும் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. கல்லூரிக்குப் புதிய ஆசிரியர்களைத் தெரிந்தெடுக்கும்போது மிகக் கவனமெடுத்து தகைமையுள்ளவர்களைத் தெரிந்தெடுத்தார். அவர்களில் பலர் பல வருடங்களாக கல்லூரிக்கு விசுவாசத்துடனும் திறமையுடனும் சேவை செய்தனர். திருவாளர்கள் எஸ். வி. ஓ. சோமநாதர், ரூபட் சேதுகாவலர், குணம் தாமோதரம் போன்றோர் காட்மன் அவர்களுக்குத் தம் முழு ஒத்துழைப்பையும் கொடுத்தனர்.

இறைவனின் மகிழ்ச்சி.

பெற்றோர்களின் மகிழ்ச்சியில் இறைவனுடைய மகிழ்ச்சி இருக்கிறது. அவர்களுடைய வெறுப்பில் இறைவனுடைய வெறுப்பு இருக்கிறது...

பெற்றோரின் பாதத்தின் கீழ் சொர்க்கம் இருக்கிறது.

— (நபி மொழி)

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் போது ஏற்பட்ட தாக்கத்தின் காரணமாக கிழக்கு மாகாணத்தில் மிசனரி ஊழியம் செய்த 20 பேரை 6 ஆகக் குறைக்கும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. வண். காட்மன் மெதடிஸ்த பாடசாலைகளுக்கு (சுய மொழிப் பாடசாலைகளும், ஆங்கிலப் பாடசாலைகளும்) முகாமையாளராக 1942 ஆம் ஆண்டு கல் முனைக்கு மாற்றப்பட்டார். அவர் அதிபரின் பொறுப்புக்களை திரு. எஸ். வி. ஓ. சோம நாதரிடம் கையளிக்கும் தினமன்று ஜப் பானியக் குண்டுகள் மட்டக்களப்பு முகத்து வாரத்துக்கு அப்பால் நேசநாடுகளின் கடற் படைக் கலங்களின்மேல் விழுந்துகொண் டிருந்தன.

திரு. எஸ். வி. ஓ. சோமநாதர், M. R. S. T. (Lond.), F. R. G. S. அவர்கள் இலங்கையைச் சேர்ந்த முதல் அதிபராக 1942 ஆம் ஆண்டு கடமை ஏற்றபோது கல்லூரி மகிழ்ச்சியுடன் அவரை வரவேற் றது. அவர் ஏற்கனவே ஒரு ஆர்வமுள்ள இயற்கைப் பிரியராகவும், சிறந்த ஆசிரிய ராகவும் நற்பெயர் பெற்றவர். அப்போது மாணவர் தொகை 300 ஆக இருந்தது. இதில் 50 பேர் கல்லூரி விடுதியில் இருந்தனர். கல் லூரிப் பரீட்சைகளை முன்னேற்றுவதற்கு கூடியதகைமையுள்ள ஆசிரியர்களை நியமித்து, கல்லூரியின் தரத்தினை உயர்த்துவதற்குரிய வழிகளை ஆராய்ந்தறிவது, புதிய அதிபரின் பொறுப்பாக இருந்தது. அதிபர் ஒரு சிறந்த இயற்கைப் பிரியராக இருந்த காரணத்தி னால் அவர் நாட்டுச் சீவன சாத்திர செய் முறை வேலையில் கூடிய அக்கறை செலுத் தினார். அவரே தன்னுடைய வழிகாட்ட லில் மாணவர்களை அவதானத்துக்காக, கரடியனறு பண்ணைப் பள்ளிக்குக் கொண்டு சென்ற சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

1945 ஆம் ஆண்டில் வரலாறு, பௌதீக வியல், இலத்தீன், தாவரவியல் ஆகிய பாடங்களில் வின்சன்ட் மகளிர் கல்லூரி யுடன், இணைந்த வகுப்புக்கள் நடாத்தி ஆசிரியர் வளம் பொதுவாகப் பகிரப்பட்டு, முறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. 1945ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் திரு. E. G. B. வான்ஹோய்சன் ஆசிரியராகக் கல்லூரியில் சேர்ந்து பயனுள்ள சேவைதனை ஆற்றினார்.

ஒக்டோபர் மாதத்தில் இலவசக் கல்வித் திட்டத்தினுள் மத்திய கல்லூரி அடி எடுத்து வைத்தது. இது தொடர்பாக அதிபரினால் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளை கல்வி அதிகாரி திரு. ஞானசேகரம் மீளாய்வு செய்யும் போது “மாற்றங்கள் வலுவுள்ளனவாக முறையான வழியில் கொண்டுசெல்லப் படுகின்றன” எனப் பாராட்டினார். அதே மாதத்தில் வின்சன் மகளிர் கல்லூரி ஆசிரியை திருமதி சுந்தரம், B. A. பகுதி நேர ஆசிரி யராக வரலாற்றையும், அரசியலையும் மத் திய கல்லூரியில், நல்ல முறையில் கற்பித் தார்.

திரு. எஸ். வி. ஓ. சோமநாதர், 1948ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் முதலாம் தேதி யன்று, இக்கல்லூரியில் தனது 25 வருட ஆசிரிய சேவையை நிறைவு செய்தார். ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் அவருக்கு ஒரு விசேட வெள்ளிவிழாக் கொண்டாட்டத் தினை ஒழுங்கு செய்தனர். அவர்களின் அன் பினையும், ஆர்வத்தினையும் கண்டு சோம நாதர் அவர்கள் உள்ளம் பூரித்தார். அவர் களின் விசுவாசத்திற்கும், அன்பிற்கும் நன்றி கூறினார். அத்துடன் தன் சொந்தப் பட்டி னத்திலுள்ள, தான் கற்ற கல்லூரிக்கும், தனது திருச்சபைக்கும் தனது தாழ்மையான சேவையினைப் புரியக் கிடைத்த சந் தர்ப்பத்திற்காக இறைவனுக்குத் துதி செலுத்தினார்.

உயர்பாடசாலை தராதரப்பத்திர வகுப்பு (கலைப் பிரிவு) 1945 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 4 ஆம் தேதியன்று முதன் முதலாக கல்லூரியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதற்கான ஆசிரியர் ஒழுங்குபற்றிய கல்வி யதிகாரியின் அனுமதியை எதிர்பார்த்தே இது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த அனுமதி பின்னர் வழங்கப்பட்டது. இவ்வகுப்பு 4 ஆண் பிள்ளைகளுடன்தான் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. இவர்களில் இருவர் ஆகஸ்ட் மாத சிரேஷ்ட பாடசாலை தராதரப்பத்திர பெறு பேறுகளை எதிர்பார்த்தவண்ணம் இருந்த னர். இந்தப் பரீட்சையின் பெறுபேறுகள் குறிப்பாக மிகச் சிறந்ததாயிருந்தன. கல் லூரி 100% சித்தியைப் பெற்றது. பரீட் சைக்குத் தோற்றிய ஒன்பது பரீட்சாத்தி களும் மொத்தமாக ஏழு விசேட சித்தி களைப் பெற்றார்கள். இதில் இருவர் முதற்

பிரிவில் சித்தியடைந்தனர். நோபிள் ஏ. காசிநாதர் என்னும் மாணவன் 5 விசேட சித்திகளைப் பெற்றது கல்லூரிக்கு ஒரு சாதனையாகும். இப்பெறுபேறு குறிப்பாக இப்பரீட்சையில் இலங்கையிலேயே மிகச் சிறந்த பெறுபேறாகும்.

1945ஆம் ஆண்டு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி மட்டும் இலவசக் கல்வித்திட்டத்தினுள் நுழையவில்லை. மட்டக்களப்பிலுள்ள ஏனைய பெரிய ஆண்கள் பாடசாலை யான புனித மிக்கேல் கல்லூரியும், சிவானந்த வித்தியாலயமும் இத்திட்டத்தில் சேர்ந்துகொண்டன. இலவசக் கல்வித்திட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முதல் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளத்தின் ஒரு பகுதியை மானியமாக இலங்கை அரசு வழங்கியது. சம்பளத்தின் மறு பகுதியும், கல்லூரியை நடத்துவதற்கு தேவையான பிற செலவுகளும் கல்லூரி வசதிக் கட்டணத்திலிருந்து பெறப்பட்டது. சகல மிஷன் பாடசாலைகளும் பாடசாலைக் கட்டணம் அறவிடுவதை 1948ஆம் ஆண்டு நிறுத்தி விட வேண்டும், அதன்பின் எவ்வித மானியமும் வழங்கப்படமாட்டாது என்று அரசு சொல்லிற்று. அரசின் உதவியில்லாமல் தனியே கல்லூரியை நடாத்த போதிய நிதி இல்லாத காரணத்தினால் அது இலவசக் கல்வித் திட்டத்தினுள் நுழையவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. மட்டக்களப்பிலுள்ள ஏனைய ஆண்கள் பாடசாலைகளும் அப்படியே.

1945ஆம் ஆண்டு இறுதியில் கல்லூரியில் ஆசிரிய சேவைதனைச் செய்த செல்வி ஹென்ஸ்மன் கொழும்புக்குச் செல்லவேண்டி இருந்ததால் கல்லூரியை விடவேண்டியிருந்தது. ஆர்வமுள்ள இரு ஆசிரியர்களான திருவாளர்கள் எஸ். நடராஜாவும், ஜி. என். ராஜசிங்கமும் 1946ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் சேர்ந்தனர். இவர்களின் வெற்றிடங்கள், முழுத் தன்கமைபெற்ற சித்திர ஆசிரியரும் 'லூட்' சின்னம்பெற்ற சாரணருமான ஈ. ஆர். வில்லியம்ஸ் அவர்களினாலும், பயிற்றப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியரான கந்தசாமி முதலி அவர்களாலும், ஜோசப்பின்னை அவர்களாலும் நிரப்பப்பட்டன. (கடைசியாகக் குறிப்பிட்ட

இருவரும் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் ஆவர்.)

கல்லூரியின் பொது அமைப்பினையும், நிர்வாகத்தினையும்பற்றித் தெளிவான கருத்தினை 1946இல் உள்ள பின்வரும் அரசாங்க மேற்பார்வை அறிக்கையின் பகுதியிலிருந்து அறியக்கிடக்கிறது.

“மத்திய கல்லூரி 307 மாணவர்களையும் 12 ஆசிரியர்களையும்கொண்ட சிரேஷ்ட இடைநிலைப் பாடசாலையாகும். வகுப்பறைகள் இடவசதி உள்ளதாகவும், காற்றோட்டமுள்ளதாகவும், துப்பரவானதாகவும் உள்ளன. கல்லூரிச் சூழல் ஒழுங்குமுறையாக, சுத்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்லூரியின் கட்டொழுங்கும், பண்பும் நன்றாக அமைந்திருக்கிறது. அதிபருக்கும், ஆசிரியர்கட்குமிடையே கூட்டுறவு நிலவுகிறது. கல்லூரியின் பொது அமைப்பும், நிர்வாகமும் நன்றாக இருக்கிறது.”

“பாடவேளையில் மட்டுமல்ல இடைவேளைகளிலும் மாணவர்கள் நன்கு நடந்து கொண்டார்கள். இது பாராட்டிற்குரியது. எல்லா வகுப்புக்களின் மனப்பாங்கும் மிக ஆரோக்கியமாகக் காணப்பட்டது. சுருங்கச் சொல்லின்; கல்லூரி தங்களினுடைமை என்ற உணர்வு அங்கு நிலைபெற்றிருந்தது.”

1946ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 25ஆம் திகதி அன்று மாட்சிமைதங்கிய தேசாதிபதி சேர். ஹென்றிமூர், கப்டன் ஜே. டி. புரோமின் A. D. C. அவர்களுடனும், கிழக்கு மாகாண அரசாங்க அதிபர் திரு. பி. ஜே. ஹட்சன் அவர்களுடனும் கல்லூரிக்கு விஜயம் செய்தார்.

அவர் வருகை தந்தபோது கல்லூரியின் அதிபர் திரு. எஸ். வி. ஓ. சோமநாதர் அவர்களை வரவேற்றார். அதன்பின் திரு. எஸ். பி. ஜே. மாட்டின் நெறிப்படுத்த குருளைச் சாரணர் அவரை வரவேற்றனர். திரு. வி. ஆர். தங்கராஜா அவர்களின் தலைமையில் சாரணர் தேசாதிபதிக்கு மரியாதை அணி செலுத்திய பின்னர், சிரேஷ்ட மாணவ தலைவனான வி. ரி. பொன்னையா அவர்கள் அவருக்கு மாலை அணிவித்தார். அச்சமயம் இன்னும் இரண்டு மாணவத்

தலைவர்களான எஸ். ஏ. காதர் அவர்களும், எம். பாக்கியராஜா அவர்களும் அவருக்கு மலர் தூவி, பன்னீர் தெளித்தனர்.

தேசாதிபதி அவர்கள், அவர்தம் பரிவாரத்துடன் கல்லூரி மண்டபத்தில் உள்ள மேடையில் வீற்றிருந்தார். ஆசிரியர்களும் அவர்களுடன் இருந்தனர். அதிபர் அவர்கள் சேர். ஹென்றி அவர்களுக்கு கல்லூரியின் சார்பில் மனமுவந்த வரவேற்பினை அளித்துப் பேசுகையில், முன்னர் தேசாதிபதியாக இருந்த சேர். வெஸ்ட் றிட்ச்வே, சேர். ஹென்றி பிறேக், சேர். ஹியூ கிளிவர்ட் ஆகியோர் ஏற்கனவே விஜயம்செய்து கல்லூரியைக் கௌரவப்படுத்தினர் என்பதைத் தெரிவித்தார். மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி, கல்விக்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்திருக்கிறது என்றும், அது இலவசக் கல்வித்திட்டத்தினுள் மிஷனரிப் பாடசாலைகள் அமைகின்ற முயற்சியில் தேசாதிபதி தனது செல்வாக்கைப் பிரயோகித்து அது தொடர்ந்தும் நியாயமான வசதிகளுடன் இயங்குவதற்குத் துணைபுரியவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். மட்டக்களப்பில் சேர். ஹென்றி மூர் அவர்களும், அம்மையார் மூர் அவர்களும் தங்கியிருக்கும் காலம் மகிழ்ச்சியாய் இருக்கவேண்டும் எனவும், அவர்கள் திரும்பிச் செல்லும்போது கிழக்கின் களஞ்சியமானதும், மீன்பாடும் நாடானதுமான மட்டுநகரின் இனிய நினைவுகளைக் கூடவே கொண்டுசெல்லவேண்டும் எனவும் இறுதியாக அதிபர் கேட்டுக்கொண்டார்.

தேசாதிபதி தமது பதிலுரையில், அதிபரின் அன்பான வரவேற்பு வார்த்தைகளுக்கும், கல்லூரி தமக்களித்த அன்புகனிந்த வரவேற்பு உபசாரத்திற்கும் தனது நன்றியினைத் தெரிவித்தார். கல்லூரி தொடர்ந்தும் நற்பிரசைகளை உருவாக்கும் என்று நம்பிக்கை தெரிவித்தார். கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் புதிய கல்வித் திட்டத்தில், மாணவ மாணவியருக்கு குறிப்பாக ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு, தமது மூளையை விருத்திசெய்ய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு என்று கூறினார். ஆனால் கடந்த காலங்களில், கல்விக்கு கூடிய பங்களிப்பைச் செய்த மட்டக்களப்பு மத்திய கல்லூரி கல்வித் திட்டங்களில் மாறல்கள் ஏற்படினும் தங்களது

சிறந்த நிலை தளராது தொடர்ந்து பராமரிப்பது நிச்சயம் எனக் கூறினார்.

தனது விஜயத்தின் அடையாளமாக பிற்பகல் வேளை மாணவர்களுக்கு விடுமுறையாக அமையவேண்டும் என விரும்பினார். மாணவர்கள் இதைக் கேட்டவுடன் பலத்த கரகோஷம் செய்தனர். கூட்டம் தேசிய கீதம் பாடியதுடன் நிறைவுபெற்றது. தேசாதிபதி கல்லூரியைவிட்டுச் செல்லுமுன் சாரணர் அணித் தலைவர் பி. பி. யோசேப் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட பதிவேட்டில் கையொப்பமிட்டார்.

விசுவாசத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் சேவை செய்த மதகுருவான வண. ஈ.கே. இளையதம்பி, 1946ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் மாற்றப்பட்டார். அவரைத் தொடர்ந்து வண. ஆர். வி. தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் பதவியேற்றார். கிழக்கிலும், மேற்கிலும் சிறந்தனவற்றை இணைத்து கலாசார மறுமலர்ச்சியை பிரதிபலித்த வண. ஆர். வி. தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்திலுள்ள பெரிய கல்லாற்றைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்டவர் மட்டுமல்ல, மத்திய கல்லூரியின் பழைய மாணவரும் ஆவார். இது கல்லூரிக்கு அதிக மகிழ்ச்சியினைக் கொடுத்தது.

வருடாந்த பரிசளிப்பு விழா மார்ச் மாதம் 29ம் தேதி அவையினர் நிரம்பிய விக்டோரியா மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. கிழக்கு மாகாண அரசாங்க அதிபர் திரு. பி. ஜே. ஹட்சன் இதற்குத் தலைமை தாங்கினார். திருமதி ஹட்சன் பரிசில்களை வழங்கினார்.

அரசாங்க அதிபரும், துணைவியாரும் வருகை தந்தவுடன் அவர்களை அதிபர் திரு. எஸ். வி. ஓ. சோமநாதரும், துணை அதிபர் திரு. ஆர். ஈ. ஜே. ஏ. சேதுகாவலரும் வரவேற்றனர். திரு. ஹட்சன் அவர்களுக்கு சிரேஷ்ட மாணவ தலைவர் எஸ். ஏ. காதர் மாலை அணிவித்தார். ஹட்சன் அம்மையாருக்கு ஏ. டபிளியூ. செபரெத்தினம் அவர்கள் பூச்செண்டு வழங்கினார்.

1946ம் ஆண்டில் கல்லூரியிலும், வெளியிலும் மாணவர்கள் தம் வாழ்வினை பய

னுள்ள வகையில் அமைத்துக்கொள்ள பல கல்லூரிச் செயற்பாடுகள் திட்டமிடப்பட்டன. இந்நோக்கத்திற்காக இலக்கிய மன்றங்கள் (ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும்), சாரணியம், குருளைச் சாரணியம் அமைந்திருந்தன! விளையாட்டு, ஒழுக்கம், விவாதம், பாட அறிவு, சொல்வதெழுதல் போன்றவற்றில் இல்லங்களுக்கு இடையேயான போட்டிமுறை அடிப்படையில் போட்டிகள் நடைபெற்றன. புவியியல் மன்றம், விஞ்ஞான மன்றம், தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுச் சங்கம் போன்றவை தமது பருவ சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டன. கிறிஸ்தவ மாணவர் மன்றம், செயற்பாட்டுக் குழுக்கள், மற்றும் இளைஞர் சங்கம், 'கலிபுட்' மாணவர் தேர்ச்சிச் சங்கம் என்பனவும் செயற்பட்டன.

மாணவர்களின் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்த நடிப்புத்திறன் ஊக்குவிக்கப்பட்டது. முன்னைய வருடத்தில் (1945ம் ஆண்டு ஆகஸ்டில்) "ஜென்ம பூமி" என்னும் தமிழ் நாடகம் மட்டக்களப்பு, கல்முனை, கண்டி ஆகிய இடங்களில் கல்லூரி மாணவர்களால் நடித்துக்காட்டப்பட்டு பலரின் அமோக பாராட்டுதலையும் பெறக்கூடியதாய் இருந்தது. 1946ம் ஆண்டு எஸ். எஸ். சி. மாணவர்கள் நடிப்புக் கலையில் ஆர்வம் கொண்டு "ஜெய மனோகரா" என்னும் நாடகத்தினை அரங்கேற்றிப் பாராட்டைப் பெற்றனர். அதே வருடத்தில் நடைபெற்ற கல்லூரிப் பரிசளிப்பு விழாவின் முடிவில் கல்லூரியின் துணை அதிபர் திரு. ஆர். ஈ. ஜே. ஏ. சேதுகாவலர் அவர்களின் முயற்சியினால் "பிஷப்பின் மெழுகுவர்த்திகள்" என்னும்

ஓர் ஆங்கில நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. இந்நாடகத்தினைப் பழகுவதற்கு கல்லூரி நண்பர்களான திரு. ஜோர்ஜ் ஞானமுத்து, திரு. எஸ். ஜி. பி. தம்பு, செல்வி ரெசலின் கனகரெத்தினம் ஆசிரியரும் உதவி செய்தனர். செல்வி புஷ்பம் ஹென்ஸ்மன் அவர்களும் ஒரு நடன நிகழ்ச்சியை ஒழுங்குபடுத்தி கல்லூரிக்கு உதவியுள்ளார்.

இக்கல்லூரியின் விடுதி நிர்வாகம் மிகத்திறமையாக இருந்தது. தொடர்ந்து விடுதி திறமையாக இயங்கி பிரபல்யம் அடைந்த காரணத்தினால், 58 ஆக இருந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை இந்த ஆண்டில் 70 ஆக உயர்ந்துள்ளது. விடுதியில் 6 ஆசிரியர்கள் தங்கியிருந்து மாணவர்களை நன்கு மேற்பார்வை செய்து ஒழுக்கத்தினையும், கட்டுப்பாட்டினையும் நிறுவினார்கள். கல்லூரியில் கடந்த ஆண்டு ஒக்டோபர் (1945)ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சிற்றுண்டிச்சாலை பயன்தரும் வகையில் இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது. இது மாணவர்களின் உணவுத் தேவையைப் பூர்த்திசெய்வதுமட்டுமல்ல, அவர்கள் சிற்றுண்டிக்காக கல்லூரிக்கு வெளியே செல்வதையும் தடுக்கின்றது. அதுமட்டுமல்ல இச்சிற்றுண்டிச்சாலை விடுதி மாணவர்களினால் கூட்டுறவு அடிப்படையில் நடத்தப்படுவதினால், அது மாணவர்களுக்கு பயனுள்ள பயிற்சியினைக் கொடுக்கின்றது.

1946ம் ஆண்டு உதைபந்தாட்டம், கரப்பந்தாட்டம் விளையாட்டுக்கள் என்பவற்றில் மத்திய கல்லூரி உயர்ந்த தரத்தினைப் பெற்றிருந்தது. ஆனால் புனித மிக் கேல் கல்லூரியுடன் நடைபெறும் கிரிக்கெட்

குடுமியே 'பாஷன்' !

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் நமது ஆண்களிடையே குடுமியே 'பாஷனாக' இருந்துவந்துள்ளது. பாடசாலை மாணவர்களிற் பலர், சைட் குடுமி, பின் குடுமி, உச்சிக் குடுமி ஆகியவற்றுடன் கைகளில் சிலேட், குச்சி ஏந்தி பாடசாலைக்கு வருகை தந்தனர். அவர்களது ஆசிரியர்கள்கூட தலைவாரிச் சீவி குடுமி வைத்திருந்தனர் !

பந்தாட்டப் போட்டியில் வெற்றிபெறத் தவறியது துர் அதிஷ்டமே.

ஐன் மாதம் 9ம் திகதி வருடாந்த இல்லவிளையாட்டுப்போட்டி நடைபெற்றது. மூன்று இல்லங்களான வெஸ்லி, கோக், ஆல்ட் என்பன போட்டியிட்டன. வெஸ்லி இல்லம் சிறந்தமுறையிற் செயல்பட்டு சிறந்த விளையாட்டு இல்லமாக வெற்றியீட்டியது. கிழக்கு மாகாண அரசாங்க அதிபர் திரு. ஆர். எச். பி. மண்டேஸ் பரிசில்களையும் சான்றிதழ்களையும் வழங்கினார். கிரேஷ்ட மாணவர்களுக்குரிய போட்டியில் ஏ. கனக சிங்கம் அவர்களும் கனிஷ்ட மாணவர்களுக்குரிய போட்டிகளில் கே. ராஜரெட்ணம் அவர்களும் சிறந்த விளையாட்டு வீரராகத் திகழ்ந்தனர்.

கரப்பந்தாட்டத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்த ஆசிரியர் திரு. கே. ஆர். அருளையா ஆவார். அவர் கரப்பந்தாட்டக் குழுவை திறமையாகப் பயிற்றி அதை நெறிப்படுத்தினார். இல்லங்களுக்கு இடையே விளையாடப்பட்ட ஆட்டங்களை விட, மேலும் ஐந்து ஆட்டங்கள் விளையாடப்பட்டன. இதில் மத்திய கல்லூரி மூன்று ஆட்டங்களில் வெற்றிபெற்றது. கல்லூரியினது கரப்பந்தாட்டக் குழுவிற்குத் தலைமைதாங்கிய செல்வன் ஏ. கனகசிங்கம் மிகச்சிறந்த ஒரு ஆட்டக்காரராகத் திகழ்ந்தார்.

உதைபந்தாட்டத்தில் ஐந்து போட்டிகள் நடைபெற்றன. இவற்றில் இரண்டு போட்டிகளில் வெற்றியும் ஒரு போட்டியில் தோல்வியும் மற்றொன்றில் வெற்றி, தோல்வியற்ற நிலையிலும் முடிவுற்றது. ஒழுங்கான சுற்றுப்போட்டிகள் இல்லாத காரணத்தினால் உதைபந்தாட்டக் குழுவின் ருக்குப் போதிய பயிற்சியில்லாமற் போய் விட்டது. எனவே இக்குழு தனது திறமையை நன்குவெளிப்படுத்த முடியவில்லை. சி. டபிள்யூ. எஸ். உலகசேகரம் அவர்கள் குழு வின் சிறந்த ஆட்டக்காரராகத் திகழ்ந்தார்.

குழு ஆட்டங்களையும், விளையாட்டுக்களையும் அதிபரும், ஆசிரியர்களும் மிகக் கவனமாக மேற்பார்வை செய்தனர். குறிப்பாக விளையாட்டு ஆசிரியர்களான திரு

வாளர்கள் பி.வி. கணபதிப்பிள்ளை, யோகம் வேலுப்பிள்ளை ஆகியோர் விசேட கவனம் செலுத்தினர்.

ஆசிரிய தலைவரான திரு. ஆர். ஈ. ஜே. ஏ. சேதுகாவலர் அவர்களின் தலைமையில் கிரேஷ்ட இலக்கிய மன்றம் (ஆங்கிலம்) சிறப்பாக விளங்கியது. மன்றத்தில் பல அறிஞர்கள் வந்து மாணவர்களுக்கு விரிவுரைகள் நிகழ்த்தினர். இவர்களுள் சட்டத் தரணிகள், பட்டதாரிகள், அதிபர்கள், சிவில் சேவையாளர்களும் அடங்குவர்.

அனேகமான விரிவுரைகளுக்கு வின்சன் மகளிர் கல்லூரி மாணவிகள் சமூகமளித்து இருந்தனர். இது சக கல்லூரிகளின் உறவினை வளப்படுத்தியது. இடையிடையே கட்டுரை வாசித்தலும் சமயோசித பேச்சுக்களும் இடம்பெற்றன. இம்மன்றம் மாணவர்களுக்கு அமைப்பொழுங்குத் திறனிலும், மேடைப்பேச்சிலும் பயிற்சி அளித்தது.

திரு. ஐ. கே. தொமஸ் அவர்களின் தலைமையில் இயங்கிய விஞ்ஞான மன்றம் இளம் உள்ளங்களில் விஞ்ஞான ஆர்வத்தினை ஏற்படுத்தியது. ஆர். ஜே. கனகசபை அவர்கள் இம்மன்றத்தின் பொதுச் செயலாளராகச் செயற்பட்டார். விஞ்ஞான மன்றத்தின் பருவ சஞ்சிகை “விஞ்ஞான மஞ்சரி” (The Science Digest) என்பதாகும். இவ்வருடத்தினுள் இரு சஞ்சிகைகள் வெளியிடப்பட்டன. இங்கிலாந்தில் உள்ள பிரித்தானிய சபையில் இருந்து கிடைக்கப் பெற்ற பிரபல பிரித்தானிய விஞ்ஞானிகளின் கட்டுரைகளும் இந்தச் சஞ்சிகையில் அடங்கும். பிரித்தானிய சபை கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க, “விஞ்ஞான மஞ்சரி” சஞ்சிகைகள் அவர்களுக்கு கிரமமாக அனுப்பப்பட்டன. பிரித்தானிய சபையைச் சேர்ந்த சங்கத்தினர் சிலர் மிக அண்மைக் காலத்தில் வெளிவந்த சஞ்சிகைக்கு கட்டுரைகளை வழங்கியுள்ளனர்.

கல்லூரி நூலகம் பல பாடத்துறைகளில் அதிக புத்தகங்களை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. அங்கு விஞ்ஞான மாணவர்களுக்குத் தேவையான தகவல்களைக்கொண்ட விஞ்ஞானப் புத்தகங்கள் இருந்தன. அதிக தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் நூலகத்துக்குச் சேர்க்க

கப்பட்டதால், வாசகர்களின் எண்ணிக்கை கூடிற்று. கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கத்தினர், செல்வி ஆர். கிறீன்லூட், திரு. எஸ். எச். யூனஸ் (பழைய மாணவர்), இன்னும் ஓரிகுவர் சில பயனுள்ள புத்தகங்களை நூலகத்திற்கு அனுப்பிவைத்தனர். எட்கார் வாலேஸ், டேவிட் ஹியூம்போன்ற எழுத்தாளர்களின் ஆங்கில வீரதீர உணர்வுகளை ஊட்டும் நூல்களைப் படிக்க அநேக மாணவர் விரும்பினர். இது தொடர்பாக, வண. B. ஹொலன்ட், தாம் இங்கிலாந்து செல்வதற்கு முதல் அம்மாதிரியான 40 நூல்களை அனுப்பியிருந்தார். இவைகளில் அநேகமானவை “பென்குயின்” தொடரைச் சேர்ந்தவையாகும். இங்கிலாந்தில் உள்ள பிரித்தானிய சபையும், அநேக பிரித்தானிய சஞ்சிகைகளை நூலகத்துக்கு அனுப்பி வைத்தது. பி. வி. யோசேப் அவர்கள் நூலகராகக் கடமையாற்றினார்.

கல்லூரியின் ஆரம்ப கல்விப் பிரிவில் உள்ள மாணவர்கள் தங்களுக்கென ஒவ்வொரு வகுப்பிலும், அவர்களுக்குகந்த புத்தகங்களைக்கொண்ட நூலகத்தினை அமைத்துக் கொண்டார்கள். இவ்வகுப்புக்களில் உள்ள ஒவ்வொரு மாணவனும் ஒரு புத்தகத்தினை தங்கள் வகுப்பு நூலகத்துக்கு கொடுத்து தவினார்கள். இப்புத்தகங்கள் வகுப்புக்கு வகுப்பு பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டு, வாசிக்கப்பட்டன. வகுப்பு ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் புத்தகங்கள் வாசிப்பதை கவனமாக மேற்பார்வை செய்தனர்.

சாரணியத்தைப் பொறுத்தவரையில் 39 அங்கத்தவர்களைக்கொண்ட அணி இருந்தது.

இதில் 10 பேர் இரண்டாம் வகுப்பு சாரணர் ஆவர். இவர்கள் முதலாம் வகுப்பிற்கான சாரண சின்னத்தினைப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்தார்கள். திரு. ஜே. எல். ரி. காசிநாதர் அவர்கள் குழு சாரண ஆசிரியராகவும், திரு. E. G. B. வான் ஹோய்சன் சாரண ஆசிரியராகவும் இருந்தனர். இவர்களுக்கு உதவியாக திரு. பி. வி. கணபதிப்பிள்ளை இருந்தார். அணித் தலைவர் பி. வி. யோசேப் அவர்கள் தனது 1946 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் முன்னைய வருடத்தில் நடைபெற்ற ஒரு வார கால

பாசறையைப்பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்.

“சாரண வாரத்தின்போது மட்டக்களப்பு மைதானத்தில் கடந்த ஆண்டு நடாத்தப்பட்ட மிக முக்கியமான நிகழ்ச்சி ஒரு வாரகால பாசறையாகும். இது சிறந்த வெற்றியை அளித்தது. சாரணியத்தில் ஆர்வமுள்ள பல பிரபல பெரியார்கள் பாசறையில் எங்களைத் தரிசித்துத் திரும்பும் போது எங்கள் சாரணரால் வெளிக்காட்டப் பட்டு ஒழுங்கின் திறமையையும், சாரணர் உணர்வையும் கண்டு பாராட்டிச் சென்றார்கள்.”

உள்ளூர் சாரண சங்கத்தின் கௌரவ செயலாளரான திரு. ஜே. ஈ. ராஜகாரியர், மாவட்ட சாரண இணைப்பாளரான திரு. ஆர். எச். டி. மன்டேஸ், செல்வி ஜி. குறேவ்ற் ஆகியோர் பாசறையைத் தரிசித்து, மத்திய கல்லூரி மாணவர்களைப் பாராட்டிச் சென்றனர். சாரண வாரத்தின் தேசிய நிகழ்ச்சிகளாக நடைப்பயணம், சாரணர் சின்னம் சூட்டும் வைபவம், மாவட்ட சாரணர் ஒன்றுகூடல் ஆகியன இடம் பெற்றன.

திரு. ஏ. எஸ். தம்பிராஜா புவியியற் கழகத்தினை தாபித்து, முதல் தலைவரானார். அவர் ஏறாபூரில் ஆங்கிலப் பாடசாலைக்கு அதிபராகப் பதவியுயர்வு பெற்றுச் சென்றதினால், திரு. வி. ஆர். தங்கராஜா தலைவரானார்.

இயற்கைப் பாடத்திலும், புவியியலிலும் ஆர்வத்தினை ஆக்கவும், வளர்க்கவும், கரடியனாறு, பொலன்நறுவை, அனுராதபுரம் போன்ற இடங்களுக்கு சுற்றுலாக்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எதிர்வரும் ஆண்டுகளில் இக்கழகம் மேலும் வளர்ந்தது.

புவியியற் கல்வியை கல்லூரியில் பிரபல்யப்படுத்த இவை உதவும் என நம்பிக்கை தெரிவிக்கப்படுகிறது.

திரு. வி. ஆர். தங்கராஜா அவர்களின் தலைமையில் கிறீஸ்தவ மாணவர் மன்றம் உணர்வோடும், ஆர்வத்தோடும் செயற்பட்டது. கிழக்கு மாகாண கிறீஸ்தவ மாணவர் ஒன்றியத்தினை ஆரம்பிப்பதற்கும் இவர்

காரணமாக இருந்தார். அவர் தலைவராயிருந்த காலத்தில் வண. வி. ஹொலன்ட், வண. ஆர். வி. தம்பிப்பிள்ளை ஆகியோர் மன்றத்தில் உரைகள் நிகழ்த்தியுள்ளனர். திரு. தங்கராஜா அவர்கள் கல்லூரியை விட்டு விலகியதன்பின் திரு. பிரின்ஸ் ஜி. காசிநாதர் அவர்கள் தலைவரானார். இவர் தலைவராக இருந்த காலத்தில் பல சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன. வண. ஈ. எல். ரெப்பின்சன் இளைஞர்களுக்கு உரை நிகழ்த்தினார். இறைவனுக்கு ஊழியம் செய்ய இந்நாட்டிற்கு குருமார் தேவைப்படுகின்றனர். எனவே இளைஞர் இறை ஊழியத் திற்காகத் தங்களை அர்ப்பணிக்கவேண்டும் என்று அவர் கேட்டுக்கொண்டார். இக் கூட்டத்தில் வினசன் மகளிர் கல்லூரி உயர்வகுப்பு மாணவிகளும் சமூகமளித்திருந்தனர். இதன்பின்னர் கூட்டத்தில் சாதுஸ்ரீபன் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கிறிஸ்தவ மாணவர்களுக்கு இங்கிலாந்தில் தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை எடுத்துக்கூறினார். அவ்வாரத்துக்குரிய இறுதி நிகழ்ச்சியாக “இன்றைய உலகில் இறைவனின் திருச்சபை” என்ற தலைப்பில் கொழும்பு மறை மாவட்டத்து ஆயர் உரை நிகழ்த்தினார். கிறிஸ்தவ மன்றம் பாடசாலை நேரத்தின் பின் நடத்தப்படுகின்ற செயற்பாடாயினும், அது சிறப்பாக நடைபெறுகின்றதென கௌரவ செயலாளர் ஆர். ஜே. கனகசபை அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1947ம் ஆண்டில், மத்திய கல்லூரியில் குறிப்பிடத்தக்க முஸ்லிம் மாணவர்கள் கல்வி பயின்றனர். கல்லூரி நிர்வாகம் அவர்களின் உணர்வுகளுக்கு உரிய முறையில் மதிப்பளித்தது. நபிகள் நாயகம் அவர்

களின் பிறந்த நாளுக்கு முந்திய நாளினை, விடுமுறை நாளை கப் பிரகடனப்படுத்துவதற்கு, அதிபர் அவர்கள் ஒரு சனிக்கிழமை தினத்தன்று இரு வேளைகளும் பாடசாலை நடத்திய சந்தர்ப்பமும் உண்டு. பாடசாலையின் முன்னேற்றமும், வரவும், கட்டொழுங்கும் பாதிக்கப்படாமலிருப்பதற்காகவே இந்த நல்ல ஒழுங்கினை அதிபர் மேற்கொண்டார்.

விடுதி மாணவர்களிடையே தொற்று நோயான கூகைக்கட்டு பரவிய காரணத்தினால், 1947ம் ஆண்டு பெப்ரவரி பிற்பகுதியில் மாணவர் வரவில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. 22 மாணவர்கள் கூகைக்கட்டினால் பீடிக்கப்பட்டார்கள். இதனை அதிபர் சுகாதார வைத்திய அதிகாரிக்கு அறிவித்தார். நோயாளிகள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டார்கள்; சிலர் வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். நோயைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு தொடர்ந்து முற்காப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. இன்னும் 14 பேர் கூகைக்கட்டினால் பீடிக்கப்பட்டனர். இது கல்லூரியின் வரவினைப் பாதித்தது.

1947ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளரான திரு. கே. எஸ். அருள்நந்தி கல்லூரிக்கு விஜயம் செய்தார். பாடம் நடைபெறும்பொழுது ஒவ்வொரு வகுப்பினையும் பார்வையிட்டார். கல்லூரி வேலைபற்றி நல்லெண்ணம்கொண்டார். பாடசாலை வேளை முடிவில், கல்லூரி ஆசிரியர்கட்கும், மாணவர்கட்கும் உரைநிகழ்த்தினார். மத்திய கல்லூரி அப்பொழுது 122 ஆண்டுகள் கல்விச் சேவையை நிறைவு செய்திருக்கின்றது என்பதை அறிந்து வியந்தார்.

பயப்படாதீர்கள் !

பயப்படாதீர்கள் - உங்களை வழிநடத்திச் செல்கிறவர் கடவுள். அப்படியிருக்க யாருக்கு நீங்கள் பயப்படவேண்டும்? கடவுளே உங்கள் துணையாயிருக்கிறார். அவரைக் கெட்டியாய் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள். அவர் உங்களை அழைத்துச்செல்வார்.

-- ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்.

மார்ச் மாதத்தில் கல்லூரியின் மாணவர் தொகை 342ஆக இருந்தது. 25-2-47 தொடக்கம் கூகைக்கட்டினால் பீடிக்கப்பட்டவர் தொகை 48 ஆகும். இதனால் கல்லூரியின் சராசரி வரவு வீழ்ச்சியுற்றது. இது அடுத்த பாடசாலை வருடத்தில் (பாடசாலை வருடம் 47 தொடக்கம் பெப்ரவரி 48 வரை) உள்ள மாணவர் வரவை பாதிக்கக் கூடியதாய் இருந்தது. யூன் மாதத்தில் கல்லூரி அதிபர் 22 கனிஷ்ட பாடசாலை கல்வித் தராதரப் பத்திர வகுப்பு (J.S.C.) மாணவர்களைக் கல்விச் சுற்றுவரலில் கூட்டிச் சென்றார். ஒக்டோபர் மாதத்தில் ஆசிரியர் திரு. V. D. ஜேசு அடியான் அவர்களுடன் ஐவர் அடங்கிய மாணவர் குழு கொழும்பில் நடைபெற்ற அகில இலங்கை பாடசாலை விளையாட்டுப்போட்டிக்குச் சென்றது. வேணன் ஜோசப் அவர்கள் சாரணர் தலைமை அலுவலகத்திற்குப் பயிற்சிக்காகச் சென்று, பின்னர் பாரிஸ் நகரில் நடைபெற்ற உலக ஜம்பூரியில் கலந்துகொண்டார்.

பிரதம சித்திரப் பரிசோதகர் திரு. பீலிங் சித்திரம் கற்பித்தலை பரிசோதிப்பதற்கு கல்லூரிக்கு வருகை தந்தார். ஆக்க வேலையை, கருத்து வெளிப்பாட்டு சித்திரம் மூலமாகவும் அலங்கார மாதிரி வடிவ சித்திரம் மூலமாகவும் வலியுறுத்த வேண்டும் என்று ஆசிரியர்களுக்கு ஆலோசனை கூறினார். பொருள் பார்த்து வரையும் சித்திரத்தினை தேவையான இடத்தில் அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் எனவும் கூறினார். விளம்பரம் செய்திருந்தும் தகைமையுள்ள ஒரு சித்திர ஆசிரியரை பெறுவது அதிபருக்கு கிரமமாய் இருந்தது. கல்லூரியின் பொதுவான நடத்தைப் பண்பு, துப்பரவு, ஒழுங்கு அனைத்தும் மிக நன்றாக இருந்தன. அவை பீலிங் அவர்களின் மனதைக் கவர்ந்தன.

சங்கீத பாடத்திற்குரிய பாடசாலைப் பரிசோதகர் அதே மாதத்தில் கல்லூரியின் சங்கீதத்தின் வளர்ச்சிபற்றியும், அதன் அம்சங்கள்பற்றியும் அதிபருடன் கலந்தாலோசித்தார். அவர் பரிசோதித்த வகுப்புகளில் மாணவர்களின் சங்கீதத்தின் தரமானவையாக இருந்ததெனக் கண்டார். வருடாந்த பரிசோதனைக் குழு அறிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. "இவ்வருடத்

தில் கல்லூரியின் பொதுவான முன்னேற்றம் திருப்தியாய் உள்ளது. கல்லூரியின் அதிபரினதும், துணை அதிபரினதும் அமைப்பொழுங்கு, நிர்வாகம், செயற்பாடு அனைத்தும் நன்றாக இருந்தன."

1930 தொடக்கம் 1950 வரை வருடா வருடம் மட்டக்களப்பு பாடசாலைகளில் உள்ள கிரேஷ்ட பாடசாலை கல்வித் தராதரப் பத்திரத்தில் (S. S. C.) சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெறும் மாணவர்களுக்கு இரு பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன. ஆங்கிலத்தில் திறமையாகச் சித்தியெய்திய மாணவனுக்கு "மனிங்" பரிசும், மற்றையது கணிதத்தில் திறமையாகச் சித்தியெய்திய மாணவனுக்கு "பிறையன்" பரிசும் வழங்கப்பட்டன. 1932 தொடக்கம் 1949 வரை மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி ஆங்கிலப் பரிசை எட்டு தடவையும், கணிதப் பரிசை 13 தடவையாகவும் பெற்றுள்ளது. (1944ல் இரு பாடசாலைகள் சரிசமமாக புள்ளி பெற்றதால் ½ பகுதி எமது கல்லூரிக்குக் கிடைத்தது.)

இப்பெறுபேற்றின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது ஆங்கிலத்திலும் கணிதத்திலும் இக்கல்லூரியில் S. S. C. வகுப்பில் கற்பிக்கும் தரம் மிகச் சிறந்ததாய் உள்ளது என்பதற்குச் சான்றாக அமைகின்றது. அத்துடன் 1949 - 1953 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் J. S. C. பரீட்சையின் பெறுபேறுகளை நன்கு அலசி ஆராய்ந்த மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி மாணவர்களே ஏனைய கல்லூரிகளின் மாணவர்களின் பெறுபேறுகளைவிட கூடுதலான திறமைச் சித்திகளைப் பெற்றுள்ளனர் என்று குறிப்பிட்டுப் பாராட்டியுள்ளார்.

H. S. C. வகுப்பில் கற்ற நான்கு மாணவிகள் 1950 இல் இலண்டன் இடைநிலை கலைமானிப் பரீட்சைக்குத் தோற்றினர். அவர்களில் மூவர் சித்தியடைந்தனர். அனைவரும் லத்தீன், தூய கணிதம், தமிழ் ஆகிய பாடங்களுக்குத் தோற்றினர். இவர்கள் எல்லோரும் இரு வருடங்கள்தான் லத்தீனைப் படித்திருந்தாலும், அவர்களில் ஒருவரான செல்வி T. P. கிருஷ்ணபிள்ளை (திருமதி P. வைத்தியநாதன்) லத்தீன் பாடத்தில் 'A' தரத்தினைப் பெற்று சாதனை புரிந்தார்.

1940 களின் பிற்பகுதிகளிலும் 1950 களின் முற்பகுதிகளிலும் உள்ள காலப் பகுதியில் விளையாட்டுத் துறையில் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி அகில இலங்கை ரீதியாக புகழ்பெற்றுள்ளது. பழைய மாணவனான திரு. அலிக் கதிராமத்தம்பி அக்காலப் பகுதியில் அகில இலங்கை உயரம் பாய் தலில் சிறந்த வீரனாகத் திகழ்ந்துள்ளார். நீளம் பாய்தலிலும், தத்திமிதித்து பாய்தலிலும் திரு. M. A. M. சரீப் அவர்கள் அகில இலங்கை விளையாட்டு வீரனாகத் திகழ்ந்துள்ளார். இவர் 1950 ஆம் ஆண்டில் நியூசிலாந்தில் உள்ள 'ஒக்கிலன்' என்னும் இடத்தில் நடைபெற்ற சாம்ராச்சிய நாடுகள் போட்டியிட்ட விளையாட்டுகளில் பங்கு பற்றிய இலங்கைக் குழுவின ஓர் அங்கத்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் திரு. J. R. D. சில்வா 800 மீற்றர், 1500 மீற்றர் ஆகிய நீண்ட தூர ஓட்டங்களில் அகில இலங்கை விளையாட்டு வீரனாகத் திகழ்ந்துள்ளார். திரு. சில்வா அவர்கள் 800 மீற்றர் தூரத்தினை 2 நிமிடத்துக்குள் ஓடிமுடித்த முதலாவது இலங்கையர் என்ற பெருமைக்குரியவரும் ஆவார். அத்துடன் நியூசிலாந்தில் நடைபெற்ற சாம்ராச்சிய நாடுகளுக்கிடையிலான போட்டியில் பங்குபற்றிய இலங்கைக் குழுவில் இவரும் ஓர் அங்கத்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த நியூசிலாந்து சென்ற அந்தச் சிறிய விளையாட்டுக் குழுவில், மாவட்ட கல்லூரியான மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியின் இரு பழைய மாணவர்கள் அங்கம் வகித்தமை பாராட்டுதலுக்கும், பெருமைக்கும் உரியதே.

'கிரிக்கட்' விளையாட்டில் எமது கல்லூரி புனித மிக்கேல் கல்லூரியுடன் வருடா வருடம் நடைபெறுகின்ற ஆட்டங்களில் பங்குபற்றி பெற்ற பெறுபேறுகள் பின்வருமாறு:

- ஜூலை 1947 - புனித மிக்கேல் கல்லூரி - வெற்றியீட்டியது.
- „ 1948 - மத்திய கல்லூரி - 1 இன்னிங்ஸாலும் 39 ஓட்டங்களாலும் வென்றது.

- „ 1949 - மத்திய கல்லூரி - 1 இன்னிங்ஸில் வென்றது.
- „ 1950 - புனித மிக்கேல் கல்லூரி - 1 இன்னிங்ஸாலும், சில ஓட்டங்களாலும் வென்றது.
- „ 1951 - மத்திய கல்லூரி - ஒரு ஓட்டத்தால் வென்றது.
- „ 1952 - புனித மிக்கேல் கல்லூரி - 7 விக்கெட்டால் வென்றது.
- „ 1953 - மத்திய கல்லூரி - 7 விக்கெட்டால் வென்றது.

பெறுபேறுகளின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது மத்திய கல்லூரி கிரிக்கட் விளையாட்டில் இக்காலப் பகுதியில் திறமையாக விளையாடி உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1951ம் ஆண்டில் திரு. T. கிருபைராசா அவர்கள் அகில இலங்கை கனிஷ்ட மாணவர்களுக்கான விளையாட்டுப் போட்டியில் பங்குபற்றி 400 மீட்டர் ஓட்டத்தில் முதலாம் இடத்தைப்பெற்று (53.3 செக்கன்) புதிய சாதனையை நிலைநாட்டினார். இச்சாதனை பல வருடங்களாக பிறரால் முறியடிக்கப்படாமல் இருந்ததென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதே வருடத்தில் இவர் 400 மீற்றர் ஓட்டத்தில் தேசிய ரீதியில் நடைபெற்ற சிறந்த விளையாட்டு வீரருக்கான தெரிவுப்போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றார். 1952ல் இவர் 400 மீற்றர் ஓட்டத்தில், தேசிய ரீதியில் நடைபெற்ற சிறந்த விளையாட்டு வீரருக்கான தெரிவுப் போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப்பெற்று (51.3 செக்கனில்) புதிய சாதனையை நிலைநாட்டினார். சென்னையில் நடைபெற்ற ஒலிம்பிக் போட்டியில் இலங்கையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தச் சென்ற விளையாட்டு வீரர்களுள் இவரும் ஒருவராவார். இலங்கையில் நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டியில் இலங்கை, இந்தியா, பாகிஸ்தான், மலாயா ஆகிய நாடுகளில் உள்ள வீரர்கள் பங்குபற்றியபோது இவர் களுக்கெதிரான போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார். இவரைப் போன்ற ஒரு சிறந்த விளையாட்டு வீரர் இதுவரை இக்கல்லூரிக்கு கிடைக்கவில்லை என்பது பெருமையுடன் குறிப்பிடத்தக்கது.

தாகும். 1951ல் கரப்பந்தாட்டத்தில் மத்திய கல்லூரி கிழக்கிலங்கை விளையாட்டு வீரர்களாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டது. இரு வருடங்களின்பின் கல்லூரியின் கிரிக்கட், உதைபந்தாட்டக் குழுக்கள் பதுளைக்குச் சென்று அங்குள்ள பாடசாலைகளுடன் விளையாடி சகல ஆட்டங்களிலும் வெற்றியீட்டி பெருமைதேடித் தந்தனர்.

சிலவேளைகளில் மட்டக்களப்பு நகருக்கு வருகின்ற அறிஞர்களை கல்லூரிக்கு அழைத்து சிரேஷ்ட மாணவர்களுக்கு உரை நிகழ்த்து மாறு கேட்பது வழக்கம். இந்த வகையில் 1953ல் ஈட்டி எறிந்து மீன்பிடிக்கும் கலையில் தேர்ச்சி பெற்றவரும், கடல் உயிரியல் ஆராய்ச்சியாளருமான திரு. ரெட்னி ஜோன்கியஸ் அவர்களைக் கல்லூரிக்கு அழைத்து, உரை நிகழ்த்தி அவரோடு சிரேஷ்ட மாணவ குழு ஒன்று பல தடவை கடல் உயிரின மாதிரிகளை சேகரிப்பதற்காக கடல் சுற்றுலா சென்ற சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இக்காலப்பகுதியில் விளையாட்டுத் தலைவராக இருந்த திரு. C. அழகரெத்தினம் பாடசாலையின் பாடவேளை முடிவடைந்தபின் பி. ப. 4-00 மணி தொடக்கம் 6-00 மணி வரை தினமும் முக்கிய விளையாட்டுக்களில் மாணவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுப்பது வழக்கம். அத்துடன் ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்களுக்கு குழு செயற்பாட்டு பாட வேளைகளில் முக்கியமான விளையாட்டின் அடிப்படைத் திறன்களையும் கற்பித்து வந்தார்.

1952ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் கல்லூரியின் மாணவர் தொகை 416 ஆக இருந்தது. 1953 இல் கல்வித் திணைக்களத்தின் பாடசாலைகளை தரம்பிரித்தல் தொடர்பான பிரேரணைகள், மத்திய கல்லூரியைப் பாதிக்கக்கூடியனவாய் அமைந்தன. இது சம்பந்தமாக, அதே வருடம் ஆகஸ்ட் 19ம் திகதி அன்று, அதிபர் திரு. S. V. O. சோமநாதர் அவர்கள் இரு விடயங்களைப் பற்றி கொழும்பில் உள்ள கல்விப் பணிப் பாளருக்கு கடிதமொன்றினை எழுதினார். அவையாவன:

1. பாடசாலைக்கு உடனடியாக கல்லூரிசார் தரத்தினை வழங்குதல்.
2. ஆரம்ப கல்விப்பிரிவினை தொடர்ந்து நடத்துதல்.

இவற்றினைப்பற்றி எழுதும்போது அவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். ஆனால் “மத்திய கல்லூரி மாணவர்கள், ஒவ்வொரு துறையிலும் இன்னும் பிரதான இடத்தினை வகித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பது உண்மை; சிலர் இலங்கையின் வேறு பகுதிகளில் திறமையுடன் சேவையாற்றுகின்றனர். இந்த மாவட்டத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு நகரத்திலும், கிராமத்திலும், எங்கள் பழைய மாணவர்கள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து தம் சந்ததியினருக்கு சேவை செய்கின்றனர்.

வித்தகர் விபுலாநந்த அடிகள்

துறவறம் பூணுமுன் மயில்வாகனன் எனப் பெயர் கொண்டிருந்த வித்தகர் விபுலாநந்த அடிகளார் தமது இளமைப் பராயத்தில் பின்வரும் பாடசாலைகளில் கல்வி பயின்றுள்ளார் :-

- 1898 — காரைதீவு மெதடிஸ்த தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை — ஆரம்பக்கல்வி.
 1901 — கல்முனை மெதடிஸ்த லீஸ் உயர்தரப் பாடசாலை — ஆங்கிலக்கல்வி.
 1904 — மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி — ஆங்கிலக்கல்வி.
 1906 — மட்டக்களப்பு அர்ச். மிக்கேல் கல்லூரி — ஆங்கிலம், விஞ்ஞானம்.

-- நன்றி : அடிகளார் படிவமலர்.

எங்கள் தகைமையினை உறுதிப்படுத்துவதற்குச் சான்றாக, என் நினைவில் இருந்து எழுந்தமானமாக ஒருசில பழைய மாணவர்களை, கல்லூரி வரலாற்றின் ஒவ்வொரு காலப்பகுதியிலிருந்தும் குறிப்பிடுகின்றேன்.

அக்காலத்தில் கிழக்கில் இருந்த சிறந்த அறுவைச் சிகிச்சை வைத்தியர் டாக்டர் W. G. ரெக்லூட், M. A. பட்டம்பெற்ற முதலாவது இலங்கையரான வண. R. N. சேதுகாவலர், சிலோன் டெயிலிநியூஸ் பத்திரிகையின் முன்னாள் பத்திரா அதிபரான திரு. S. J. K. கிறவுதர், போக்குவரத்து அமைச்சின் இளைப்பாறிய நிரந்தரச் செயலாளரான திரு. J. N. ஆறுமுகம், B.Sc. ஈழத்தின் தலைசிறந்த தமிழ்ப் பேரறிஞரான சுவாமி விபுலாநந்தர், இலங்கைப் பல் கலைக் கழகத்தில் உள்ள பௌதிகவியல் பாடநெறிக்கு பேராசானான கலாநிதி J. T. அப்பாப்பிள்ளை, B. Sc., Ph. D., இலங்கை சட்ட சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவரான சட்டத்தரணி S. J. C. கதிர்காமர், பிரதி கணக்காய்வு நாயகமான திரு. J. R. ரௌவுசன், அரசுசபை அங்கத்தவரான திரு. S. O. கனகரத்தினம், கேற் முதலியார் M. S. காரியப்பர், அரசு சபை அங்கத்தவரான திரு. S. தர்மரெட்ணம், சட்ட நிருபண சபையின் அங்கத்தவரான கௌரவ A. சபாபதி, இலங்கை சிவில் சேவையைச் சேர்ந்த கேற் முதலியார் R. W. அழகக் கோன், கிழக்கு மாகாணத்தின் பிரதான முதலியாரான கேற்முதலியார் எசேக்கியேல் சோமநாதர், இலங்கை சிவில் சேவையைச் சேர்ந்த திரு. W. G. வல்லிபுரம், இலங்கை சட்டநிருபண சபையின் அங்கத்தவரான, சட்டத்தரணி A. M. செரிப், இன்னும் பலரும். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்குரிய 5 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களில் மூவர் மத்திய கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களாவர். அத்துடன் நுவரெலியா பாராளுமன்ற உறுப்பினரான திரு. P. P. சுமணதிலகவும் இக்கல்லூரியின் பழைய மாணவரே. கல்லூரி அளிக்கும் பயிற்சிக்கு உதாரணமாக, அனேகமாக இக்கல்லூரியின் சக மாணவர்களாய் இருந்த மூன்று இளைஞர்கள் இன்று இலங்கை ஒப்சேவர் பத்திரிகையின் துணை ஆசிரியர் ஆகவும், சிலோன் டெயிலி நியூஸ் பத்திரிகையின் துணை ஆசிரிய

ராகவும், இலங்கை அரசின் உதவித்தகவல் அதிகாரியாகவும் இருந்திருக்கின்றனர்.

மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியின் மாணவராய், ஆசிரியராய், தலைமை ஆசிரியராய், இறுதியில் அதிபராய் இருந்து மெதடிஸ்த திருச்சபைக்கான கல்லூரி நிருவாகப் பொறுப்பினை ஏற்று, கஸ்டமான காலத்தின் ஊடாக மிகச்சிறப்பாக நடத்தியவர்திரு. S. V. O. சோமநாதர் ஆவார். இவர் ஒரு மிகச் சிறந்த ஆசிரியர் என்பதையும், இயற்கைப் பிரியர் என்பதையும், அவர் இங்கிலாந்தில் உள்ள விசேட துறைகளுக்கான அரசு சபைகளில் அங்கம் வகித்ததினால் புலப்படுத்தி இருக்கின்றார். ஆசிரியர்களுக்கு உரிய அரசு சபை அங்கத்தவராகவும், அரசு ஆசிரிய சங்கத்து அங்கத்தவராகவும், அரசு புவியியற் சங்கத்து அங்கத்தவராகவும் இருந்து கல்லூரிக்கு பெருமையைத் தேடித்தந்தது மட்டுமல்ல, இந்நாட்டுக்கும் சர்வதேச ரீதியில் பெருமையைத் தேடித்தந்துள்ளார். அத்துடன் சிறந்த ஆசிரியராக மதிப்புப்பெற்று “கிவான்ஸ் கற்பித்தல் பரிசிலையும்” பெற்றவர் என்ற பெருமையும் அவருக்குக் கிடைத்தது. ஆற்றலும் அறிவும் இணைந்து விளங்கிய இப்பெரியசர் சேவையில் இருந்து இளைப்பாறியது கல்லூரிக்கு பேரிழப்பாய் இருந்தது. எனினும் கல்லூரியுடன் அவர் தாம் இறக்கும்மட்டும் தன் தொடர்பினைவைத்துக்கொண்டது, கல்லூரியில் அவர்கொண்ட மேலான அன்பை விளக்குகின்றது.

அன்றாது அரும்பெரும் சேவைதனைப் பாராட்டி ஆசிரியர்களாலும், மாணவர்களாலும் பிரிவுபசார வைபவம் நடத்தப்பட்டது. அவர் சேவையில் இருந்து இளைப்பாறியிருக்கும் காலத்தே சுகபெலத்துடன் மகிழ்ச்சியாக இருக்கவேண்டும் என்று, ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் அவருக்கு அன்பான ஆசிகளைக் கூறினர்.

இக்கல்லூரியில் 35 வருட தனது நீண்ட கால சேவையினை பூர்த்திசெய்து 31-12-55ல் திரு. S. V. O. சோமநாதர் அவர்கள் தனது சேவையில் இருந்து இளைப்பாறினர். இதைத் தொடர்ந்து திரு. V. T. ஞானசூரியம் அவர்கள் கல்லூரியின் அதிபராக 1-1-1956ல்

பதவி ஏற்றுக்கொண்டார். இக்காலப் பகுதியில் கல்லூரிக்கு விஜயம் செய்த பதில் கல்வி அதிகாரி திரு. S. மெண்டிஸ், மாவட்ட பாடசாலை பரிசோதகரான திரு. ஞானசேகரம், மற்றும் பாடசாலை பரிசோதகரான திரு. ஞானசேகரம், மற்றும் பாடசாலை பரிசோதகரான திரு. சிறிசேன ஆகியோர் கல்லூரியின் ஆங்கில தரத்தினை உயர்த்துவதற்கு பல நல்ல ஆலோசனைகளை அறிபருக்கும், ஆங்கிலம் சுற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்கினார்கள். அதாவது மாணவர்களை வகுப்பேற்றும்போது ஆங்கிலப் பாடத்தைக் கருத்தில்கொள்ளவேண்டும் என்பதும், மாணவர்களுக்குக் கல்லூரி நூலகத்தின் ஊடாக ஆங்கிலப் புத்தகங்களை வாசிப்பதற்குக் கூடிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதும் அவர்களது கருத்தாக இருந்தது.

1956 இல் மல்யுத்தப் போட்டிக்குழு கொழும்புக்குச் சென்று, அகில இலங்கை பாடசாலைகளுக்கு இடையே நடந்த போட்டியில் பங்குபற்றி மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றது. சுற்று வெற்றிக்கிண்ணம் ஒன்றினை 50 இருத்தல் நிறை விளையாட்டில் பெற்றுக்கொண்டது. 1957 யூன் மாதத்தில், கடற்குற்றுலா ஒன்றினை மேற்கொள்ள ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டன. ஆசிரியர் திரு. பிரின்ஸ் காசிநாதர், 6 மாணவர்களை கனேடிய இழுவைப் படகொன்றில் கடற்குற்றுலாவிற்கு கூட்டிச் சென்றார். ஆகஸ்ட் மாதத்தில் 60 மாணவர்கள் அடங்கிய குழுவொன்று “எப்னேசர்” என்னும் கப்பலுக்கு விஜயம் செய்ய மட்டக்களப்பிலுள்ள முகத்துவாரத்திற்குச் சென்றது.

1957ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 17ம் திகதி, திருவாளர்கள் K. M. மத்தியு, T. நல்லரெட்ணம் ஆகியோர் 32 மாணவர்களுடன் 4 நாள் சாரணர் பாசறைக்காக உன்னிச்சைக்குச் சென்றனர். இறுதி நாள் 20ம் திகதி, கல்லூரி வரலாற்றிலேயே யாருமே எதிர்பாராத ஒரு சோகச் சம்பவம் நடைபெற்றது. உன்னிச்சைக் குளத்தில் நீச்சல் பயிற்சி நடைபெற்றபொழுது, சிரேஷ்ட மாணவ தலைவரும், சாரணர் குழுத் தலைவருமான செல்வன் ஜோச மத்தியு, மாலை 5-30க்கு உயிர் இழக்க

நேர்ந்தது. நீரில் மூழ்கிய மத்தியு உடனடியாக மட்டக்களப்பு மருத்துவமனைக்கு விரையப்பட்டார். அங்குகொண்டு சேர்க்கும்பொழுதேயே அவர் இறந்துவிட்டார். அவருடைய மரணச்சடங்கு அடுத்தநாள் நடைபெற்றது. அன்று பிற்பகல் அவருடைய உடல் இறுதிமரியாதை செலுத்துவதற்காக கல்லூரி மண்டபத்தில் வைக்கப்பட்டது. அதன்பின் சாரண கௌரவத்துடன் அவரின் உடல் அடக்கம் பண்ணப்பட்டது. மரித்த செல்வன் ஜோச மத்தியுவிடமிரு மரியாதை செய்வதன் அடையாளமாக கல்லூரி 23ம் திகதி ஒரு வேளையுடன் மூடப்பட்டது.

டிசம்பர் மாதத்தின் முதல் வாரத்தில், சித்திரபாட பரிசோதகரான திரு. K. M. சுந்தரலிங்கம், கல்லூரிக்கு விஜயம் செய்து, பிரதம சித்திர ஆசிரியரான திரு. S. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் வேலையைப் பார்வையிட்டு “சித்திரம் சுற்பித்தல் முன்னேறுகிறது. அவரின் சிறந்த பணியின் பயனாக மாணவர் வரைந்த மாதிரி உருவங்கள் மிகவும் சிறப்பாக இருந்தன. அவர் திறமையான ஆசிரியர் மட்டுமல்ல, தனது பணியில் மிகவும் ஊக்கமுள்ளவரும் ஆவார்” எனப் பாராட்டியுள்ளார். ஏற்கனவே சித்திர பாடப் பரிசோதகரால் பார்வையிடப்பட்ட பாடசாலை மாணவர்களின் சித்திரங்களை விட, மத்திய கல்லூரி மாணவர்களினால் வரையப்பட்ட சித்திரங்கள் அப்பரிசோதகரின் கூடிய பாராட்டுகளைப் பெற்றன.

கல்லூரியின் வழமையான செயற்பாடுகளில் கல்விச் சுற்றுலாவும் ஒன்றாகும். 1958 நவம்பரில் கல்லூரியின் விஞ்ஞானக் கழகத்தின் அனுசரணையுடன், 65 மாணவர்களும் 3 ஆசிரியர்களும், அம்பாறை - இங்கினியாகலைக்குக் கல்விச் சுற்றுலா சென்றனர்.

1959ம் ஆண்டு மே மாதத்தில், விஞ்ஞான கல்விப் பரிசோதகர் திரு. K. கமலநாதன், பாடசாலைக்கு விஜயம் செய்து விஞ்ஞான ஆய்வுகூடத்தினது உத்தியோகபூர்வ அங்கீகாரத்துக்காக, ஆய்வுகூடத்தினைப் பார்வையிட்டார். இரசாயன ஆய்வுகூடத்தில் போதியளவு இடவசதி இருந்தாலும், கூடுதலான செயல்முறைக்கான மேசைகள் தேவைப்பட்டன. பௌதிகவியல் ஆய்வு

கூடத்தில் தரை இடவசதி போதாததாக இருந்தது. பௌதிகவியல் உபகரணங்களை அடுக்கிவைப்பதற்கு இடம் குறைவானதாக இருந்தது. உயிரியல் ஆய்வுகூடத்திலும் இடவசதி போதாததாக இருந்தது. எனவே செய்முறைக்குரிய மேசைகளை சுவரோடு இணைத்துக்கட்ட வேண்டும் என்றும், சில மேசைகளை அறையின் நடுப்பகுதியில் வைக்கலாம் என்றும் ஆலோசனை கூறப்பட்டது. உயிரியல் ஆய்வுகூடத்தினை அடுத்து உள்ள விருந்தையினையும் சேர்த்து, நுணுக்குக் காட்டியைப் பயன்படுத்தக்கூடிய இடமாக, ஒளிபெறக்கூடிய வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. போதிய உபகரணங்கள் கொண்ட உயிரியல் ஆய்வுகூடத்திற்கு தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு முழுத்தொகுதி மாதிரிகளும், இன்னுமொரு நுணுக்குக் காட்டியும் தேவைப்பட்டன.

1959ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதத்தில் கொழும்பில் நடைபெற்ற விஞ்ஞான, மருத்துவ கண்காட்சிக்கு, அதிபரும், திருவாளர்கள் R. பாலக்கிருஷ்ணன், C. அழகரெத்தினம் ஆகிய ஆசிரியர்களும் 20 மாணவர்களை இக்கல்லூரியில் இருந்து கூட்டிச் சென்றனர். ஒக்டோபர் மாதத்தின் கடைசிப் பகுதியில் இக்கல்லூரியில் நடைபெற்ற விஞ்ஞான கைப்பணி பொருட்காட்சியினை ஐக்கிய அமெரிக்க தூதரகத்தைச் சேர்ந்த பொதுச் செயற்பாடுகளுக்கு உரிய திரு. ரொபர்ட் A. இலிங்கன் திறந்துவைத்தார். இக்கண்காட்சியினை 4500 சிறுவர்களும் 1000 வயதுவந்தவர்களும் பார்வையிட்டனர். கண்காட்சிப் பொருட்களினதும் அமைப் பொழுங்கினதும், அடிப்படையிலும் மற்றும் பார்வையாளர் தொகையின் அடிப்படையிலும், இக்கண்காட்சி கல்லூரிக்குச் சிறந்த வெற்றியாகும். கண்காட்சி நடைபெற்ற இரு நாட்களிலும், மத்திய கல்லூரி பார்வையாளர்களினால் நிறைந்து வழிந்தது. கல்லூரி வரலாற்றிலேயே இம் மாதிரியான கண்காட்சியினையும் ஜனத் திரளையும் ஒருபோதும் கண்டதில்லை எனலாம்.

1960ம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் ஐக்கிய அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த விளையாட்டுகள் பயிற்றும் ஆசிரியரான கலாநிதி விலிங் கல்லூரிக்கு விஜயம் செய்து அங்குள்ள

மாணவர்களுக்கு உரை நிகழ்த்தினார். ஈஸ்டர் விடுமுறைக்குப் பின் கல்லூரி மே மாதம் 16ம் திகதி மீண்டும் ஆரம்பித்த பொழுது திருவாளர்கள் K. செபரெத்தினம், C. S. அருள்நாயகம் ஆகியோர் ஆசிரியர்களாக சேர்ந்துகொண்டனர்.

1960ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவின் காலத்தில் பாரிய கல்விமாற்றங்கள் நடைபெறுவனவாயிருந்தன. பாடசாலைகளை அரசு பொறுப்பேற்கும் மசோதா அமுலாகியபின், பாடசாலைகளின் முகாமைத்துவ மாற்றம் சட்டமாகியது. அண்மையில் நடைபெற்ற மாற்றங்கள் மத்திய கல்லூரியினை எவ்வண்ணம் பாதித்துள்ளன என்பதை அறிய பெற்றோர் ஆவலாய் இருந்தனர். இவ்விடயத்தில் மெதடிஸ்த திருச்சபை அரசுடன் முற்றாக ஒத்துழைத்தது மட்டுமல்ல ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் தன்னால் இயன்றளவு முழுப் பங்களிப்பையும் புதிய முகாமைத்துவத்திற்கு கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டது. இம்முகாமைத்துவ மாற்றம் பெரிய கல்வித்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாய் இருக்கின்றபடியால், கல்வியின் மறுசீராக்கத்தின் முதற்படி என்றே கூறலாம். ஆரம்பத்தில் இம்மாற்றம் கல்விநிருவாகத்தினை தாமதப்படுத்தியுள்ளது. ஆசிரியர் வெற்றிடங்களை நிரப்புவது கஷ்டமாய் இருந்தது. வேண்டிய உபகரணங்களைப் பெறுவதும் ஏற்பட்ட செலவினங்களை ஈடுசெய்வதும் கஷ்டமாய் இருந்தன. 1960ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் புதிய முகாமைத்துவத்தின்கீழ், மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியின் வரலாற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை, நான்காவது பகுதி வரலாறு ஆராய்கின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்:

1. "Centralite" - 1946.
2. பாடசாலைப் பதிவேடு - 1932 - 1960.
3. முன்னாள் அதிபர் திரு. S. V. O. சோமநாதர் கொழும்பு கல்விப் பணிப்பாளருக்கு எழுதிய கடிதம் - The Zoning of School and Bt/Methodist Central College - 19th August 1953.
4. A History of Methodist Church in Ceylon 1814 - 1964.

இடமிருந்து வலம் : (முதல் வரிசை) திரு. ரீ. நித்தியானந்தன், திருமதி ஏ. ஏ. புஷ்பராஜா, திருமதி எம். சி. ஜே. எஸ். பாலசிங்கம், திரு. எஸ். சஸ்வரசர்மா, திரு. எஸ். புண்ணியமூர்த்தி (உப அதிபர்), திரு. ஏ. ஏ. அருள்அன்னராஜா (அதிபர்), திரு. கே. ஜி. அருளானந்தம், செல்வி கே. எம். ஞானரெட்டினம், திருமதி என். சாம்பசிவம், செல்வி சி. வை. பீடில், திரு. ஐ. கமலராஜ்.

(இரண்டாம் வரிசை) செல்வி ஆர். அருளம்பலம், செல்வி எஸ். வேல்முருகு, திருமதி எம். ஜே. எம். குணரெத்தினம், திருமதி வி. கருணாநிதி, செல்வி எஸ். மாணிக்கசிங்கம், செல்வி ஜி. கணேசமூர்த்தி, திருமதி பி. ஜி. விஸ்வாசம், திருமதி ஆர். கிறீனி வாசன், செல்வி எஸ். சிவநேசராஜா, செல்வி கே. பாலசிங்கம், செல்வி எம். நடராஜா, செல்வி எம். விராகநாதன், திருமதி ஜே. ராஜா குரூஸ்.

(மூன்றாம் வரிசை) திருவாளர்கள் பி. பி. ஏ. சாந்தகுமார். எச். எம். பெல்ட்மென், சி. கிறிஸ்தோபர், பி. கோவிந்தராஜ், ஜே. ஆர். பி. விமலராஜ், ஏ. எல். யு. சாய்பு, எஸ். கிரிதரன், கே. மாணிக்கவாசகர், கே. கோவிந்தசாமி, ஆர். நவரெட்டன் ராஜா (சிறுமூழியர்).

சமூகமளிக்காதோர் : திருமதி ஐ. புஷ்பராஜா, திருமதி ரீ. இரத்தினசிங்கம், திருமதி எஸ். பரமானந்தம், திரு. பி. பத்மநாதன், திருமதி எப். பி. அரசரெத்தினம், திருமதி எஸ். இராசநாயகம், திரு. கே. வேல்முருகு, திரு. பி. பாக்கியராஜா (எழுதுவினைஞர்), திரு. ஜே. பி. ஹென்ரிக் (ஆய்வுகூட உதவியாளர்), திரு. எஸ். ஏ. செல்வராஜா (சிறுமூழியர்), திரு. கே. குழந்தைவடிவேல் (சிறுமூழியர்), திருமதி எல். தியாகராஜா (சிறுமூழியர்)

Reminiscences of a former Principal

By

B. T. CHINNAIYAH.

A school, like any other institution, can have its ups and downs. Methodist Central College, which has had its moments of triumph and glory, has also been through periods when circumstances were not quite favourable for its progress and expansion.

In the nineteen-sixties, prior to my assumption of duties as Principal, 'Central' appeared to be experiencing a setback or a decline that was evidenced by an apparent thinning in numbers and a partial exodus of students to other schools. The immediate task that lay before me was to arrest this decline and restore confidence in the school among parents and students.

Fortunately for me, I had the able assistance of the Deputy Principal, Mr. Prince Casinader, an old boy of great distinction who is now a Member of Parliament. I was also lucky to have the unstinted support of a loyal and co-operative staff.

It was our collective aim to see that the sound traditions, for which the school enjoyed a reputation, continued to be maintained. We worked within the const-

raints imposed on us in the shape of lack of suitable buildings and other factors including the absence of advanced level classes, resulting in our losing some of our most capable science teachers and also some of our best students who went over to schools with 'A' level classes soon after obtaining their promotions from Grade 8.

Through the combined efforts of the staff, many of whom were efficient and conscientious, there was a noticeable improvement in academic standards. Examination results, though not the best we might have hoped for, were good enough to restore the image of 'Central' as a school which imparted a sound education.

A happy feature of life at 'Central' which one recalls with pleasure is the prevalence of harmony and good-will among the staff as well as among the students. There was a complete absence of religious or racial prejudices. Religious assemblies were held regularly and there was common participation in the celebrations of some of the important festivals. Sinhala was taught as a subject throughout the school, and many of the students

showed keen interest as well as enthusiasm in studying it.

There was active interest in all co-curricular activities which contributed to the liveliness of the atmosphere in the school and helped to give the boys a sound training for life. The standard of cricket was maintained at a high level, our only disappointment being our failure to defeat St. Michael's at the annual cricket encounter, though we came near to it once or twice. Our boys also did well in athletics, on one occasion becoming champions at the Central and Senior Schools Sports Meet. The school's performance in soccer too was noteworthy.

Special mention must be made of scouting which has always been one of the activities to which an important place was given at 'Central'. There is no doubt about the value of scouting as a means of character training and as a preparation for life. Mention may also be made of the Pathfinders' Club which functioned under the guidance of Mr. Prince Casinader and was another example of an activity that kept alive the spirit of social service at the school and helped to instil discipline into the boys.

The school had close links with the community through the activities of clubs like the Pathfinders and of the scouts who went outside the school to engage in social service. School functions such as the annual prize-givings, sports meets and the annual hostel dinner were well organized with the full co-operation of the staff and the students, and were social events to which the parents, past pupils and well-wishers looked forward.

One of the shortcomings of the school was the inadequacy of the buildings, most of which were very old and in a state of disrepair. The floor of the college

hall began cracking up and had to be completely re-laid. The roof of the row of class rooms adjoining the road by the side of the Post Office showed signs of collapsing and had to be re-placed. A temporary shed adjoining the Methodist Church was converted into a permanent structure. Certain improvements were also carried out to the hostel buildings. An entirely new set of equipment had also to be obtained for the office which left much to be desired when I assumed duties as Principal.

Shortly before my retirement, in 1974, I made a request for a new block to replace the building that comprised the staff room and the science laboratories. The labs were clearly unsuitable even for 'O' level work, and an additional building was in any case essential for the expansion of the school's activities. I discussed this matter with Mr. S. Navaratnarajah who had been functioning as Deputy Principal since Mr Prince Casinader's transfer from 'Central' in 1972 as Principal of a Government School. The two of us decided to meet the then Member of Parliament, the late Mr Rajan Selvanayagam, and explain to him our needs. We were happy when he readily agreed to provide the sum required for a new building, out of the funds that had been allocated to him. The initial steps regarding the building were taken by Mr Navaratnarajah during the short period when he was Acting Principal. The building was begun and completed under the direction of Mr Prince Casinader who became Principal of 'Central' in 1975.

I was happy to note the rapid improvement and expansion of the school that had taken place under the dynamic leadership of Mr Prince Casinader. This was noticeable when I paid a visit to the school in 1984 on the invitation of the Principal. The commencement of

advanced level classes supplied a long-felt need and enhanced the prestige of 'Central' as one of the leading schools in Batticaloa. I am glad to hear that the school is making further progress under the present Principal, Mr. A. A. Arulannarajah, who possesses the qualifications and the capacity required for providing the leadership that 'Central' needs.

Among my happy memories are those of the many visits paid to the school by the late Mr. S. V. O. Somanader who was one of the best known of its former Principals. We looked up to him as the first Ceylonese Principal who had many of the characteristics of his predecessors and was ideally fitted to step into the position held by the English Principals of the past. His appearances at the school were always welcome and were a source of inspiration to the staff and the students, especially as he always had a word of advice or encouragement for them. An event I recall with happiness was the unexpected opportunity I had, shortly before my retirement, of meeting the oldest living Ex-Principal at that time, Mr Thompson, who was Principal of this institution during the First World War and soon after it. I had the privilege

of welcoming him at a school assembly along with Mr S. V. O. Somanader. He returned to England and died shortly afterwards, but he wrote to me before his death, paying a warm compliment to the staff and students of whom he had formed a high impression, and expressing his appreciation of the spirit that prevailed in the school.

What is remarkable about 'Central' is its tone and spirit which will be evident to anyone who visits the school. The traditions, built up by an illustrious line of Principals, dedicated teachers and loyal students of the school, continue to be well maintained and help to give 'Central' its distinctive character as an institution that attaches importance not only to the attainment of high standards in studies and in sports but also to the imparting of a sound civic training and the cultivation of a moral and ethical sense among its pupils.

There is no doubt that if these principles are adhered to, Methodist Central College will continue to flourish and fulfil the high purposes for which its founders, the early Methodist missionaries, had laboured and striven.

GO TO SCHOOL !

There was a Mother who was having a hard time getting her son to go to school one Morning. "Nobody likes me at school" said the son. "The teachers don't and the boys don't. Even the school peons hate me. I don't want to go".

"You've got to go son" insisted the Mother. "You are healthy. You have a lot to learn. You've got something to offer others by doing your duty without fear or favour. You are a leader. Besides, you are only 49 years old and you are the Principal. You've got to go to school, son". — T. P.

இந்து மாணவரின் கல்வி முன்னேற்றத்தில் மட் / மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியின் பங்கு.

— க. கணபதிப்பிள்ளை

எந்த ஓர் அரிய சனசமூக சேவையினை யும் அன்புகூர்ந்து வியந்துகொள்ளவேண்டியது மக்களின் தலையாய கடமையாகும். இது மக்கட் பண்பு. தனி மனிதர்களால் அல்லது மனித தாபனமொன்றினால் புரியக் கூடிய சமூகச் சேவை, கல்விச் சேவையெனக் கருதப்பட்டு வருகின்றது.

ஏறக்குறைய 175 வருடங்களாக இவ்வரிய மேம்பாடுற்ற பணியினை இந்து மாணவர்க்கு மாத்திரமன்றி ஏனைய சகல மாணவர்களுக்கும் இக்கிழக்குக்கரை மாநிலத்தில் மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மிசன் மத்திய கல்லூரியானது ஆற்றி வந்துள்ளது. இதை எவரும் பூரண உளம்நிறைந்த நன்றியறிதலுடன் ஒப்புக்கொள்ள கடமைப்பாடுடையவராயிருக்கின்றனர். 175 வருடங்கள் மனித வரலாற்றில் ஐந்து தலைமுறை காலமாகும். அது மிகவும் நீண்டகால ஓட்டம்: வெள்ளப் பெருக்கினைப்போல: கரைபுரண்டோடும் கான்யாறு எனக் கொள்ளலாம். உயர்வும் உண்டு, தாழ்வும் உண்டு, அமைதியும் உண்டு, கொந்தளிப்பும் உண்டு. காரணம் மனித சமூக வரலாறுதானே! குற்றங்குறை கடிந்து குணத்தினை விதந்துகொள்வது கற்றோர் கடனாகும். மிசனரிமாரின் பணி மகத்தானது, கரிசனம் நிரம்பியுள்ளது, உணர்ச்சியும், உற்சாகமும், ஊக்கமும் கணிசமான அளவில் அதில் வியாபித்துள்ளது.

அக்கால கட்டத்தில்தால்தான் ஐரோப்பிய எண்ணங்களும், சிந்தனைகளும் நாகரிக நடவடிக்கைகளும் கிழைத் தேசங்களை நோக்கிப் பரம்பலாயின. சமயப் பிரசாரமும், சமய ஆட்சியும் பிரபல்யமடைந்தன. அவ்வெள்ளப் பிரவாகத்தில் கிழைத் தேச

நாடுகளாகிய இலங்கை, இந்தியா போன்றன மூழ்கிவிடும்போலிருந்தது. மேலை நாடுகளின் கல்வி, கலாசாரம், சமயம், வியாபாரம் ஆகியன பரந்து வியாபித்துக் கொண்டேயிருந்தன. ஐரோப்பியத் தீபகற்பத்தின் தாக்கம், அலைமோதலின் கொந்தளிப்பு ஆகிய கிழக்குத் தேச உயரிய வேத நாகரிகத்தினை விழுங்கிவிடும் போலிருந்தது. மேலை நாட்டவரின் நாடு கவரும் சிந்தனையும், உளங்களை தம்மாட்டு வசிகரித்துக் கொள்ளும் அபிலாசைகளும் 'பயங்கர'த் தோற்றத்துடன் உருக்கொண்டு, விருத்தியடைந்துவந்துள்ளன. இலங்கையின் கிழக்குக்கரைப் பிரதேசத்திலும் அத்தாக்கம் இருந்துவந்தது. சின்னஞ்சிறிய பிரித்தானியா பென்னம்பெரிய பிரித்தானியாவாகப் பரிணமித்துவிட்டது. காலப்போக்கின் கோலம் இது. அதை உலக வரலாறு எடுத்தியம்பியுள்ளது. கிழைத்தேச மக்கள் அலைகடல் காக்கை போலாகிவிட்டனர். திக்குத் தெரியாது திணறினர், தத்தளித்தனர், தடுமாற்றமடைந்தனர். இங்கும் அங்கும் அன்னரின் உளம் நிலை தவறித் தடுமாற்றங் கொண்டது.

ஆசைக்கோரளவில்லை. இப்பூகோளம் முற்றிலுமே பெரிய பிரித்தானிய நாகரிக வெள்ளப் பெருக்கு ஓரிந்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது. 'முன்னையோர் நமது நாட்டில் முனிவரர் தேடிவைத்த முழுமுதல் ஞான மெல்லாம் மூட நம்பிக்கை'களெனக் கருதப்படலாயின. கிழைத் தேசத்தவர் வேதப் (சத்ய) பொருளனைக் கண்டிலர், கேட்டிலர் போலாகிவிட்டனர். உலகத்தினதும் உளத்தினதும் ஒருமைப்பாட்டினை உவந்துணர்ந்து கொண்ட காலம் போய்விட்டது. மேலை நாகரிக ஆட்சி கிழைத் தேசங்களில் நிலைநாட்டப்படுவதாயிற்று.

மேலை நாடுகளின் நாகரிக நடை, உடை, நடமாட்டம் சங்கப் பொருள்களுடன் இலங்கைக் கரையிலும் கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பிரித்தானிய சாம்ராச்சியம் விசாலித்து விருத்தி எய்தியது. இங்கும் அங்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோதெல்லாம் படிக்கப்போன மாணவர் கூட்டத்தில் ஒரு சிலர் உத்தியோக வாஞ்சை, மேலைநாட்டு நாகரிக அபிவிருத்தி, பதவி மோகம் ஆகிய மோகனியங்களில் ஈடுபாடுடையவராகித் தம்மைத்தாமே அவ்விலைகளில் சிக்கவைத்துக் கொண்டனர்.

இத்தகைய நடைமுறைகளால் பாரதாரமான தவறுகள் ஏதும் நிகழ்ந்து விடவில்லை. எனினும் உளத்தாக்கம், ஆத்மீகத் தாக்கம் இருக்கத்தானேவேண்டும். இவ்வுண்மையினை நாம் மனப்பூர்வமான நன்றியறிதலுடன் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான்வேண்டும். மட்/மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியில் கல்வி பயின்றவர்களில் மெதடிஸ்த ஒழுங்கிற்குரிய சில அருமையான சீரிய குணங்கள் தென்படுகின்றன. அன்றாது நடையென்ன, உடையலங்காரமென்ன, பாவனையென்ன, மனப்போக்கென்ன, மானம் என்ன, மரியாதையுள்ள நடமாட்டமென்ன, பிறரின் மீது, அன்றார் உயர்வு தாழ்வுகளில் கரிசனையென்ன: இவை அனைத்திலும் அம் மாணவர் மேம்பாடுற்றவர்களாயிருந்தனர். வீடு வாசல், தோட்டம் துரவு, வளவு சுற்றுப்புறம் ஆகியவற்றினை கண்ணூர, உளமாரக் கவனித்து, கண்காணித்து வந்தனர். சீரிய வாழ்க்கை ஒழுங்கு அவர்களிடம் உளது. நவநாகரிக வாழ்க்கைமுறை அவரைச்சாரும். மேலைத் தேசத்தவரை அவர்கள் அச்சொட்டாய், அரும்பொட்டாய் ஒத்திருந்தனர்.

மக்கோலே பிரபு இந்தியர்க்கும், இலங்கையர்க்கும் கல்வித் திட்டமொன்றினைத் தயாரித்தனர். அத்திட்டத்தின் பிரகாரம் அவர் எடுத்தாண்ட பொருளின் அர்த்தம் இதுவாகும்: பேரவை அசைக்கவும், எழுதவும், 'காப்பி' பண்ணவும், நாம் உமது கீழ்ப்படிவுள்ள பணியாளன் என மரியாதையுடன் கூறவும்வேண்டிய எழுத்துப் பயிற்சியே அவர்களுக்குப் போதுமானது. இது ஓரளவு அடிமை வாழ்க்கையினை ஸ்திரீப்படுத்தும் பாங்கினது. மறுப்பதற்கில்லை.

இஃது அக்காலக் கல்வித் திட்டம். பிரபு தந்த கல்வி ஒழுங்கு.

எனினும் மட்/மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியில் கல்வி பயின்று, கல்லியில் தேறி வெளிப்போந்த மாணவர்களில் உவப்பதற்கான சீரிய குணங்கள், குணநெறிகள் காணப்படுவதை நாம் கண்ணூரக் காணக் கூடியதாயிருக்கின்றது. சிறப்பான உவப்பிற்குரிய நடை உடை பாவனை, மரியாதையுள்ள நடத்தை, இனியமொழி, பொருள் பொதிந்துள்ள வாசகம், அன்பு, தயை தாட்சணியம், பிறர் நலம் கருதல் ஆகிய சீரிய குணங்கள், சீலங்கள் அவரிடம் காணப்படுகின்றன. நடத்தையில் 'பெரும் போக்கு' என்பது அவர்களின் பிறப்புரிமை. கடிந்து பேசுதல் அவர்களிடமில்லை. தெளிவான எண்ணம், நேர்மையான போக்கு அவரைச்சாரும். பேரளவு 'மேதைகள்' - gentlemen எனக் கருதப்படுவோர் இக்கல்லூரியில் படித்துத் தேறிய உயர்நிலை மாணவரையே சாரும்: ஒழுக்கத்தில் சிறந்தவர்கள்.

எனது தாயார் எனக்குக் கூறிப் போந்த வார்த்தைகள் எனது காதில் அமுத வார்த்தைகளென இன்றுகூடத் தொனித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. நான் சிறு பிள்ளையாயிருக்கும்பொழுது எனக்கு அரிவரி ஏடு தொடக்கிப் பாடம் சொல்லித் தந்தவர் மகான்: ஆசான்: பழகாமத்து மாணிக்க பிள்ளையவர்கள். மறக்கொண மாண்புடையவர். பின்னர் எனக்கு ஞான தீட்சை கொடுத்தவர் மகாவித்வான் பு. பொ. வைத்திலிங்க தேசிகர். இவர்கள் எனது குல தெய்வங்கள். ஒருவர் மெதடிஸ்தவர், மற்றவர் சைவ நெறியினர்.

நான் கண்டு தேர்ந்து நண்பர்களாகக் கொண்டுள்ளவர்களுள் எனது உள்ளத்தில் 'மேதை' என உளப்பதிவு செய்துகொண்டவர் ஒருவர் உளர்: அவர் எனது பெருமதிப்புக்கும், அன்பிற்குமுரிய காலஞ்சென்ற மகான்: R. E. J. A. சேதுகாவலர். அவர் ஒரு சிறந்த மெதடிஸ்தவர். மட்/மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியின் விழுமிய மாணவமணி. பல இந்து மாணவர்க்கு கல்வித் தானம் மனமார வழங்கி வந்துள்ள மகான்.

கல்லூரி வரலாறு - பகுதி IV

— கே. ஜி. அருளானந்தம்

மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியின் 175 ஆண்டுகள் கொண்ட நீண்ட சரித்திரத்தின் தற்கால வரலாறு (1961 - 1989) இங்கு பிரசுரமாகிறது. அரசாங்கம் பாடசாலைகளைச் கவிகரித்துக்கொண்ட 1961ம் ஆண்டு, நம் நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சியில் மற்றுமோர் மைல்கல்லாக அமைந்திருந்ததை அனைவரும் அறிவர். அந்தக் காலகட்டத்தையும் அதற்குப்பின் கல்லூரி வளர்ச்சியையும்பற்றி ஃபிரிவாக இங்கு குறிப்பிட்டு வரலாறு எழுதுகின்றார் மத்திய கல்லூரியின் பழைய மாணவரும் கல்லூரியின் தற்போதைய சிரேஷ்ட ஆசிரியருமான திரு. கே. ஜி. அருளானந்தம் அவர்கள்.

-- ஆசிரியர்.

மானிட சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக் குரிய சாதனங்களில் எல்லாம் கல்வியும் முக்கியம் உடையது என்பதை கல்வியாளர் நெடுநாட்களாகவே உணர்ந்திருக்கின்றனர். இதைக் கருத்தில்கொண்டே மக்களாட்சி பெற்ற சுதந்திர சமூகங்களில் - கல்வி, மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி, பொருளாதார வளர்ச்சி - இம்மூன்றுக்கும் இடையே தொடர்பை நன்குணர நேரிட்டது. தவிரவும், குடியாட்சியின் முக்கிய பங்கு மக்கள் யாவரையும் எழுத்தறிவு படைத்தவராக்குவதும் ஆகும்.

கல்வியில் எல்லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் வழங்கவேண்டும் என்ற கோட்பாடு நம் அரசியல் சுதந்திரத்தை பின்தொடர்ந்து தேசிய மட்டத்தில் பலரும் உணரத்தொடங்கினர். இவர்களுக்கு சாதகமாக 1961இல் உதவிபெறும் பாடசாலைகள், பயிற்சிக் கல்லூரிகள் (குறைநிரப்பு விதி) சட்டம் இல 8 இன்படி இதுவரை காலமும் கிறிஸ்தவ மிஷனரிக் குழுக்களாலும், வேறு ஸ்தாபனங்களினாலும் நடாத்தப்பட்ட பாடசாலைகளின் உரிமையை அரசாங்கத்திற்கு அளிக்கிறது. அசையும், அசைவற்ற ஆதனங்கள் அரசின் உரிமையாயின. ஆசிரியர்களும், ஆசிரியரல்லாத ஊழியர்களும் அரசாங்க சேவையினராயினர். ஆனால், இலவசக் கல்வித் திட்டத்தில் முன்னர் வராத பாடசாலைகள் அரசின்கீழ் வராதிருந்தன. இக்காலப் பகுதியில் மெதடிஸ்த திருச்சபையானது இலங்கையெங்கும் 177 கல்வி நிலையங்களை சாதி, சமய வேறுபாடின்றி பரிபாலித்து வந்தது. இக் கல்லூரிகளில் ஒன்றுதான் வண. வில்லியம் ஆல்ஹ் ஐயரால் 1814ம் ஆண்டு இலங்கையிலேயே முதன்முதல் ஆண்கள் ஆங்கிலப் பாடசாலையாக உதயமாகியது.

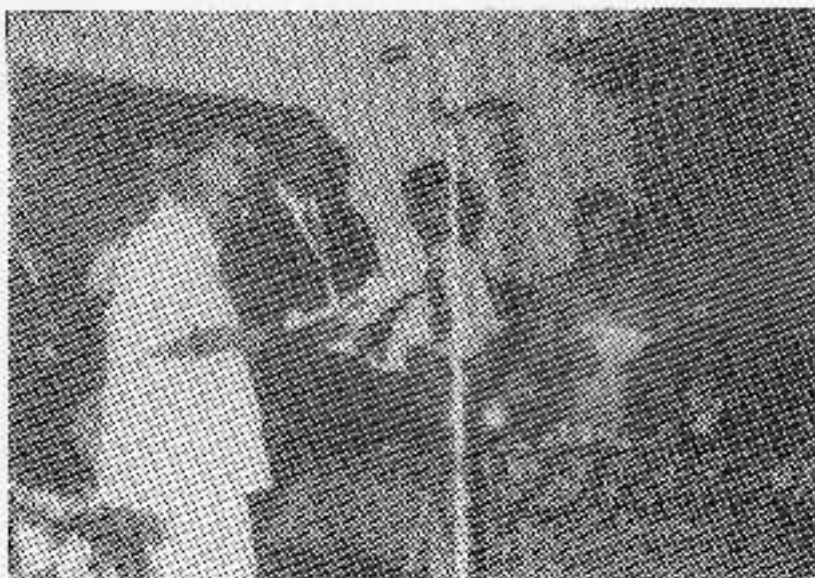
மெதடிஸ்த மிஷனினால் நிர்வகிக்கப்பட்ட கல்லூரிகளில் ஆண் - பெண் இருபாலாருமாக மொத்தம் 47,000பேர் 1960இல் கல்விபயின்று வந்தனர். ஒரு நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சியில் நல்லதோர் சமுதாயத்தை உருவாக்க அயராது பாடுபட்டுழைத்த மெதடிஸ்த மிஷனரிமாரையும் அதைதொடர்ந்து சேவையாற்றிய அதிபர்கள், நிர்வாகிகள் அனைவரையும் இவ்வேளையில் நன்றி செலுத்தி நினைவுகூருவது நமது தலையாய கடமையாகும். ஏனைய மத ஸ்தாபனங்களைப்போல் மெதடிஸ்த திருச்சபையும் நாட்டில் ஏற்பட்ட அடிப்படை மாற்றங்களை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டு இலங்கையெங்கும் இரு பாடசாலைகள் நீங்கலாக மற்றெல்லாப் பாடசாலைகளையும் அரசுக்குக் கையளித்தது. 1960இல் உதவிபெறும் பாடசாலைகள் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் (விசேட விதி) சட்ட இல 5

கல்லூரி பரிசளிப்பு விழாக்களில் பிரமுகர்கள்

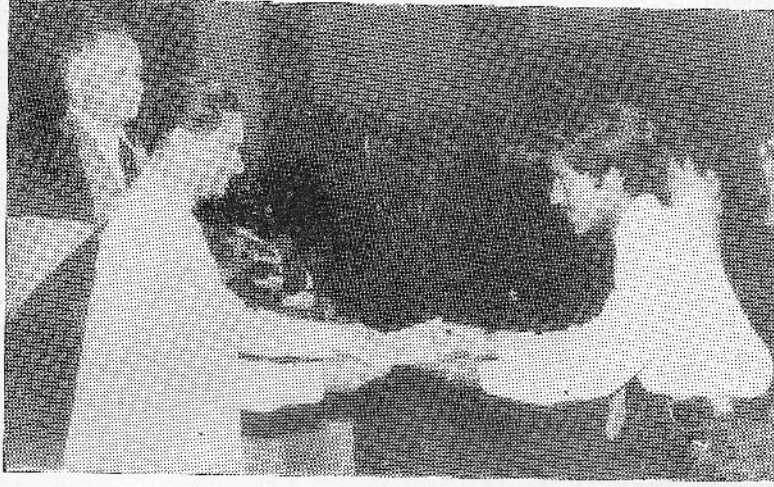

5-10-1968 அன்று கல்லூரியில் நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவில் உயர்கல்வித் தேசிய சபையின் தலைவர் கவாநிதி ஜி. பி. மலையேசகரா அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டிருந்தார். அடக்கமானவேளையில் மாணவனுக்குத் திருமதி மலையேசகரா முகமளர்ச்சியுடன் பரிசை வழங்கி அகத்துறங்களுமையும், இயங்கிபெற்று அதிபர் திரு. எஸ். ஓ. ஓ. சீராமநாதர், அப்போதைய அதிபர் திரு. பி. டி. இல்லையா, கவாநிதி மலையேசகரா ஆகியோர் அக்காட்சியை எடுப்பதையும் படத்தில் காணலாம்.

18-11-83 அன்று அதிபர் திரு. பி. பி. எஸ். காலிதாதர் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவில் இலங்கை சர்வோதயத் தலைவர் கவாநிதி ச. சி. ஆசிரியருக்கு அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு நிறுவப்பட்டார். அப்போது கல்லூரிக் கீதம் இசைக்கப்பட்டதொரு கருத்தும் படம்.

1981ம் ஆண்டு அகில இலங்கை ரீதியில் விஞ்ஞான முன்னேற்றச் சங்கம் நடாத்திய பேச்சுப் போட்டியில் மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி மாணவன் சிங்காரம் திவாகரன் இரண்டாமிடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். அவருக்கான பரிசை அப்போதைய பிரதமரும், தற்போதைய ஜனாதிபதியுமான கௌரவ ஆர். பிரேமதாச அவர்கள் வழங்குவதைப் படத்திற் காண்க.

கல்லூரி உருவாக்கிய தற்கால மெதடிஸ்த குருமார்

1. வண. ஆர். என். சேதுகாவலர்
2. வண. ஜே. டபிள்யூ. ஏ. கனகசபை
3. வண. ஆர். வி. தம்பிப்பிள்ளை
4. வண. எஸ். பி. சரவணமுத்து
5. வண. எஸ். டபிள்யூ. அரசரெத்தினம்
6. வண. ரீ. டபிள்யூ. ஜெயசீலன்
7. வண. ஆர். என். ஜெயராஜசிங்கம்
8. வண. ஜே. விவேகநாதன்
9. வண. ஜெகசோதி ஜோன்
10. வண. பி. ஜே. ஆனந்தராஜா
11. வண. எஸ். ஜே. கதிரேசபிள்ளை
12. வண. எஸ். டி. தயாசீலன்
13. வண. ஏ. ஆர். ஜெயராஜா.

இன்படி, மெதடிஸ்த திருச்சபையின் செயலாணைக்குட்பட்ட மட்/மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியும் 25-5-62இல் கல்விப் பணிப் பாளரின் செயலாணைக்குட்பட்டது. இது கல்லூரியின் முழுக் கட்டுப்பாட்டையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் முதற்கட்ட நடவடிக்கையாகும். அரசு பொறுப்பேற்கும் போது, கல்லூரியில் அதிபர், உப அதிபர் உட்பட 15 நிரந்தர ஆசிரியர்களும் 400 மாணவர்களும் இருந்தனர்.

பல சமுதாய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய கல்வி முறையொன்று ஆயத்தப் படுத்தப்பட்டு 1960இல் அறிமுகம் செய்யப் பட்ட காலத்தில் திரு. V. T. ஞானசூரியம் அதிபராகவும், திரு. P. G. காகிநாதர் உப அதிபராகவும் கடமையாற்றினர். பல புதிய தாக்கங்களையும் கல்லூரி எதிர்நோக்கி நின்ற அறுபதாம் தொடர் ஆண்டுகளில் கல்விச் சூழ்நிலை, மாற்றத்துக்குள்ளாகியது. சமூக மதிப்புத் தரங்கள், கல்லூரியில் பெற்றோரின் பங்கு, உணர்ச்சி ஒருமைப்பாட்டில் மொழியின் இடம், ஆசிரியரும் கற்பித்தல் செயல்முறைகளும், ஆகிய புதிய கல்விப் பிரச்சினைகள் தலைதூக்கின. அத்துடன் மேலதிக மாணவர் தொகையின் தேவைகளை நிறைவு செய்யக்கூடிய கல்வித்துறை வசதிகள் இக்காலப் பகுதியில் கல்லூரியில் குறைவாகவே காணப்பட்டன. இவ்வகையான நிலையில் கல்லூரியின் கல்விப் பாரம்பரியத்தின் திறமைகளையும், குறைகளையும் மதிப்பீடு செய்து, இதுவரை காலமும் நிலைத்து வந்த கல்லூரியின் கல்விப் பாரம்பரியத்தின் கட்டுக்கோப்புகளைச் சரியவிடாமல் கட்டிக் காத்துவந்த பெருமை அப்போதைய அதிபர் திரு. V. T. ஞானசூரியத்தினதும், உப அதிபர் திரு. காகிநாதரதும் சாதுரியத்திறமை என்று கூறினால் மிகையாகாது.

இக்காலப் பகுதியில் இக்கல்லூரியில் முன்னோடி எழுத்தாளர்களாகிய திரு. S. பொன்னுத்துரை (எஸ். பொ), வித்துவான் திரு. K. செபரெட்ணம் போன்றவர்கள் ஆசிரியர்களாக இருந்ததினால் மாணவர்கள் மத்தியில் பேச்சு, எழுத்தாற்றல், நாடகத்துறை மிகவும் செழிப்பாக வளரத் தொடங்கியது. “முதல் முழக்கம்” என்ற நாடகம் மாணவர்களைக்கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டு,

நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் மேடையேற்றப்பட்டு பாடசாலைக்கு பெருமையைத் தேடிக்கொடுக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இக்காலப்பகுதி கல்லூரியில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் செழிப்பான காலம் என்று கூறினால் மிகையாகாது. எழுத்தாற்றல் துறை வளர்ந்ததற்கு சான்றாக, அக்காலப் பகுதியில் “பரணி” என்ற மாதாந்த கையெழுத்து சஞ்சிகை உதயமானது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் நாடகத்துறை மாத்திரம் அல்ல, ஆங்கில நாடகத் துறையிலும் நாம் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்ற நிலையில் வருடாந்தம் நடைபெறுகின்ற பரிசளிப்பு விழாக்களில் ‘சேக்ஸ்பியரின்’ பல நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டு பலரின் பாராட்டுதலையும், பரிசில்களையும் பெற்றன. இதற்கு உறுதுணையாக இருந்தவர் எங்கள் மதிப்புக்குரிய அப்போதைய முன்னாள் உப அதிபர் திரு. காகிநாதராவார்.

அதிபர் திரு. V. T. ஞானசூரியம் அவர்கள் 16-11-64ல் நீண்ட விடுமுறையில் சென்றதைத் தொடர்ந்து 18-11-64ல் கல்விப் பணிப்பாளரின் தொலைபேசி உத்தரவின் பேரில் உப அதிபராக இருந்த திரு. காகிநாதர் அவர்கள் தற்காலிகமாக கல்லூரி

பாழடைந்த மாளிகை

அற்புதமான ஒரு மாளிகையில் உள்ளவர்கள் அதை விட்டுவிட்டு வெளியேறிவிட்டால் அது பாழடைந்து காணப்படுவதைப் போலவே, ஒழுக்கமில்லாத ஒரு மனிதனுக்கு எவ்வளவு சொத்துகள் இருந்தாலும் அவன் பாழடைந்தவனாகவே காணப்படுகிறான்.

— மகாத்மா காந்தி.

சுத்தமே சுகம்

துப்பரவு தெய்வத்தன்மைக்கு அடுத்ததாகும். அசுத்தமான மனத்துடன் நாம் எப்படிக்கடவுளின் அருளைப் பெறமுடியாதோ, அதுபோல அசுத்தமான உடலுடனும் அவரது அருளைப் பெறமுடியாது. ஒரு சுத்தமான உடல் அசுத்தமான நகரில் வாழமுடியாது.

— மகாத்மா காந்தி.

யைப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார். அதைத்தொடர்ந்து 3-12-64ல் நிரந்தர அதிபராக இக்கல்லூரிக்கு திரு. B. T. சின்னையா அவர்கள் நியமனம்பெற்று கடமை ஏற்றார். 1966 - 1968 காலப் பகுதியில் கல்வித் திட்டத்தில் ஆங்கிலம் போதனை மொழியாக இருந்த காலம் மாறி, எமது அன்னை மொழியான தமிழ் போதனை மொழி என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றது. ஒழுங்கு முறையான ஒரு கல்வித் திட்டத்தில் நூலகத்தின் தேவை உணரப்பட்டது. 1966 - 1968க்கு இடையில் நூலகத்திற்கென நூல்கள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு நூலகம் புனரூபணம் செய்யப்பட்டது. நூலகத்திற்கு வசதியான இடம். அலுவலர்கள், படிப்பகங்கள், தமிழ் மொழியில் அறிவியல், பொருளியல், தொழிலியல், வார, மாத இதழ்கள் முதலியவற்றை அளிக்கும் வகையில் கல்லூரி நிர்வாகம் உதவிகளை வழங்கியது. இந்த ஏற்பாடு வெற்றிகரமாகவே செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது.

1970ம் ஆண்டில் குறிப்பிடத்தக்க இன்னொரு சம்பவம், எமது பழைய மாணவரான திரு. கிங்ஸ்லி சோமநாதர் அவர்கள் மட்டக்களப்பு புனித மிக்கேல் கல்லூரிக்கு நிறைவேற்று அதிபராக வந்தமையாகும். அதுகாலவரை இவ் உன்னத பதவியை

கத்தோலிக்க மத குருமாரே அலங்கரித்து வந்தனர். எமது கல்லூரியின் பழைய மாணவரும், மெதடிஸ்த சபையினருமான ஒருவர் இவ்வாறு நியமனம் பெற்றது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும்.

1971ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் தரப்படுத்தல், மாவட்ட ரீதியில் பல்கலைக் கழகத்திற்கு மாணவரைத் தெரிவு செய்தல், மாணவரிடையே வெறுப்பை உண்டாக்கிய காலம். தமிழ் மாணவரின் நலமான கல்வி வாழ்க்கைக்கு வசதியின்மை, இடர்பாடுகள் ஆகியன ஏற்பட்டன. 1972இல் கல்வி முறையிலும் மாற்றங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. 6ஆம் வகுப்பில் ஆரம்பமாகும் புதிய கல்வி 9ஆம் வகுப்பில் (தேசிய கல்வி தராதரப் பரீட்சை) முடிவடையும். குறித்த சில தகைமைகளைப் பெறுபவர்கள் உயர் கல்வி பெற உருத்துடையவர். மாணவர் தமது எதிர்காலத்திற்குத் தேவையான முன்னறிவைச் சிறுகைவினைகள், தொழில் முறைகளைப் பெறுதல் இக்கல்வியின் நற்பயனாகும். ஆனால் இக்காலப் பகுதியில் இருந்த அதிபர், ஆசிரியர்கள் செயற்படுத்திய கைவினைக் கல்வி அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து அரசின் புதிய தொழிற் கல்வித் திட்டத்தை செயற்படுத்தி வெற்றியும் கண்டனர்.

1972ம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் உப அதிபராக இருந்த திரு. காசிநாதர் அதிபராக பதவி உயர்வுபெற்று பாண்டிருப்பு மகா வித்தியாலயத்திற்குச் சென்றதைத் தொடர்ந்து கல்லூரியின் உப அதிபராக திரு. S. நவரெட்டினராசா நியமிக்கப்பட்டார். இவர்களுடைய காலத்திலும் கல்லூரியின் பாரம்பரியங்களும் சம்பிரதாயங்களும் பேணப்பட்டு கல்வி வளர்ச்சி முன்னேக்கி வளரத்தொடங்கியது. இக்கால கட்டத்தில் கல்லூரியில் மாணவர் அதிகரிப்பின் காரணமாக இரு மாடிக் கட்டடத்தின் அவசியம் தேவை என உணரப்பட்டதினால் அப்போதைய கல்லூரி நிர்வாகமும், பழைய மாணவர் சங்கத்தினரும், பெற்றோர் ஆசிரிய சங்க உறுப்பினர்களும், அப்போதைய தேசிய அரசபேரவை உறுப்பினரும், மாவட்ட அரசியல் அதிகாரியும், இப்பாடசாலையின் பழைய மாணவனுமான திரு. ராஜன் செல்வநாயகத்தை அணுகி

கல்லூரியின் தேவையைக் கூறியபோது மனமுவந்து அவர் தனது பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இரு மாடி கட்டடம் அமைத்துத் தருவதாக வாக்களித்தார்.

திரு. B. T. சின்னையா அதிபராக இருந்த காலத்தில் கல்லூரியின் வருடாந்த பரிசளிப்பு விழாக்களில் கலாநிதி G. P. மல்லசேகரா (தலைவர், உயர் கல்வி தேசிய சபை), திரு. பிறட்டின் வீரக்கோன் (அரசாங்க அதிபர், மட்டுநகர்), திரு. செல்லையா குமாரகுமாரியர் (அப்போதைய தபால் தந்தி அமைச்சர்), திரு. M. J. பெரேரா (செயலாளர், கல்வி அமைச்சு) போன்றவர்கள் பிரதம விருந்தினராக வருகை தந்து சிறப்பித்துள்ளனர். இப்பரிசளிப்பு விழாக்களில் “ஆபிரகாம் லிங்கன்” என்ற ஆங்கில நாடகம், “வீரத்தின் எல்லை”, “கலைக்கோயில் தந்த காகியப்பன்” போன்ற நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டு பலரின் பாராட்டுதலையும் பெற்றுள்ளன.

அதிபர் திரு. B. T. சின்னையா 27-7-74 இல் இளைப்பாறியதைத் தொடர்ந்து தற்காலிக அதிபராக திரு. S. நவரெட்னராசா கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார். 4-11-74இல் தேசிய பேரவை உறுப்பினரான திரு. ராஜன் செல்வநாயகத்தினால் இரு மாடிக் கட்டடத்திற்கான கல்நாட்டு விழா மிக விமரிசையாக நடைபெற்றது.

வழிகாட்டவரும் தெய்வம்

வானம் முழுவதும் ஆழ்ந்த
அந்தகாரம் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும்போதுதான் பெரும்பாலும் தெய்வம் வழிகாட்ட வருகின்றது.

— மகாத்மா காந்தி.

இவ்வைபவத்திற்கு அப்போதைய கல்விப் பணிப்பாளரும், இப்பாடசாலையின் பழைய மாணவருமான ஜனாப். M. A. மஜீத் வருகைதந்து சிறப்பித்தமை மேலும் இவ்விழாவை மெருகூட்டியது.

இக்கல்லூரிக்கு 15-1-75இல் மீண்டும் நிரந்தர அதிபராக திரு. காசிநாதர் நியமனம் பெற்றது இப்பாடசாலைக்கு கிடைத்த ஓர் வரப்பிரசாதம் என்றே கருதவேண்டும். ஏனெனில் கடந்த கால்நூற்றாண்டுகளாக இக்கல்லூரியில் ஆசிரிய சேவை ஆற்றியவரும், இக்கல்லூரியின் பழைய மாணவரும், கல்லூரியின் நீண்டகால பாரம்பரியங்களையும் சம்பிரதாயங்களையும் நன்கு அறிந்தவரும், ஒரே கல்லூரியில் கால்நூற்றாண்டுகளுக்குமேல் கற்ற தலைமுறையினரை நன்கு அறிந்தவருமான ஓர் அதிபரை இக்காலத்தில் இக்கல்லூரி பெறுவதென்றால் அது இறைமகனின் வரப்பிரசாதம் என்றே கருதவேண்டும். இவ்வகையில் இவருடைய அதிபர் சேவை இக்கல்லூரிக்கு 11 வருடங்கள் கிடைத்தது. திரு. காசிநாதர் அதிபராகவும், திரு. S. T. ஆனல்ட் உப அதிபராகவும் இருந்த காலத்தில் இக்கல்லூரி பல சவால்களை எதிர்கொள்ளவேண்டி ஏற்பட்டது. பல வருடங்களின் பிற்பாடு மீண்டும் க. பொ. த. (உ/த) வகுப்பு இக்கல்லூரியில் நிறுவுவதற்கு பல தடைகள் இருந்தபோதிலும் அதிபரின் விடாமுயற்சியினாலும், அவருடைய தனிப்பட்ட நடவடிக்கையினாலும் 24-2-76இல் கல்வி அமைச்சுக்கு திரு. கி. லக்ஷ்மண ஐயர் தலைமையில் இக்கல்லூரிக்கு விஜயம் மேற்கொண்டு H. N. C. E. (தே. உ. க. த.) பத்திர வகுப்பு வைக்க அனுமதி அளித்தது. இவ்வகுப்பு இப்பாடசாலையில் நடத்த அனுமதிக்கப்பட்டமை இக்கல்லூரிக்கு கிடைத்த ஒரு பெரு வெற்றி என்றே கருதவேண்டும். கல்லூரியின் உப அதிபராக இருந்த திரு. S. I. ஆனல்ட் தனது உயர் கல்வி பெறும் பொருட்டு ‘மணிலா’ என்ற இடத்திற்குச் சென்று அங்கு அவரின் ஆய்வுக்கட்டுரையான “A Diagnostic Assessment of the Administrative System of the Methodist Central College, Batticaloa, Sri Lanka” என்ற 223 தாள்களைக்கொண்ட பெரியதோர் ஆய்வு நூலை புத்தக உருவில் எழுதி இக்

கல்லூரியின் பெருமையை வெளி உலகு அறியச்செய்தார். அன்றோர இவ்வேளையில் நினைவுகூருவது எமது தலையாய கடமையாகும்.

மாவட்ட அரசியல்¹ அதிகாரி திரு. ராஜன் செல்வநாயகத்தினால் 11-7-77இல் கல் நாட்டப்பட்டு தற்போது கல்லூரியின் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட மாடிக் கட்டடம் அன்றைய அரசியல் நெருக்கடியின் மத்தியிலும் “நன்றி மறப்பது நன்றன்று” என்ற முதுமொழிக்கேற்ப அதிபர் திரு. காசிநாதரின் ஆலோசனையிலும், வழிநடத்தலிலும் திரு. ராஜன் செல்வநாயகத்தினால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இக்கல்லூரியின் நீண்ட காலமாக இருந்த புராதன தோற்றம் மாறி ஒரு புது மெருகேறிய தோற்றத்திற்கு இக் கட்டிடம் வழி வகுத்தது எனலாம். குறிப்பிட்ட ஒரு காலப் பகுதியில் இக் கல்லூரியின் விளையாட்டு சாதனைகள் மந்தமாக இருந்தபோது அதை முன்னேற்றவேண்டும் என்ற பெருமனதுடன் இக் கல்லூரியின் பழைய மாணவரும், சிறந்த விளையாட்டு வீரரும், இக் கல்லூரிக்கு சிறந்த ஆங்கில ஆசிரியராக நியமனம்பெற்று வந்த திரு. G. செளந்தரராஜா அவர்கள் தனது அயராத காலம், மாலை பயிற்சிகளை மாணவர்களுக்கு கொடுத்து தானும் மாணவர்களோடு மாணவராகக் களத்தில் இறங்கி பயிற்றுவித்ததன் விளைவாக இக் காலப் பகுதியில் விளையாட்டு துறையில் பல மாணவர்கள் அகில இலங்கை சாதனைகளை பெறக் கூடியதாகவும், மாவட்ட மட்டத்தில் குண்டெறிதல், ஈட்டி எறிதல், உயரம் பாய்தல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் புதிய சாதனைகளையும் ஏற்படுத்த முடிந்ததை எண்ணி அன்றாடம் இக் கல்லூரி நன்றிகூற கடமைப்பட்டுள்ளது.

இதைத் தொடர்ந்து மட்டுநகர் பிரதேசவாழ் மக்கள் வாழ்க்கையில் என்றும் மறக்க முடியாதவாறு 23-11-78இல் ஏற்பட்ட குருவளி அனர்த்தம் இக் கல்லூரியையும் விடுதியையும் விட்டு வைக்கவில்லை. இதன் பெறுபேறுக இக்கல்லூரியின் கூரைகளின் ஓடுகள் வீசப்பட்டு விடுதியின் படுக்கை அறை ஒன்றும் முற்றாக இடிந்து விழுந்தது. இதைத்தொடர்ந்து அப்போதைய கல்விப்

பணிப்பாளரின் நிர்வாகத் திறமையினால் குறுகிய கால இடைவெளிக்குள் மீண்டும் மட்டுநகர் மாவட்ட பாடசாலைகள் அனைத்தும் கல்வி கற்கக்கூடியவாறு புனரமைக்கப்பட்டன. இந்தவகையில் மட்டுநகர்வாழ் கல்வி உலகம் அக்கல்விப் பணிப்பாளருக்கு நன்றி உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். இவ்வகையில் மட்டுமெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியும் பல இடர்பாடுகளின் மத்தியில் கல்வித் திணைக்களத்தின் உதவியுடன் அதிபர், ஆசிரியர் மாணவர்களின் கூட்டு ஒத்துழைப்புடன் புனரமைக்கப்பட்டது. குருவளியின் அனர்த்தத்தினால் இடிந்த கட்டிடங்களும், கூரைகளும், ஓடுகளும் ஈடுசெய்யக் கூடியதாக இருந்ததே தவிர கல்லூரியின் வாசகசாலையில் இருந்த அனைத்துப் புத்தகங்களஞ்சியங்களும், கல்லூரியின் பழைய சரித்திர வரலாற்று ஏடுகள், படங்கள் அனைத்தும் நீரினுள் அமிழ்ந்து முற்றாக மறைந்தன. இது வரலாற்றில் இக்கல்லூரிக்குக் கிடைத்த பெரும் பேரிழப்பு என்று கூறுவதில் மனவேதனை அடைகிறோம்.

திரு. காசிநாதர் அதிபராக பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட நாளில் இருந்து இக் கல்லூரியில் மாணவரின் தொகை கணிசமான அளவு அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. காரணம் கால் நூற்றுண்டுகளாக இக் கல்லூரியில் ஆசிரியர், உப அதிபராக கடமையாற்றியதினால் இவரிடம் கல்வி கற்ற மாணவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளையும் இவருடைய முகாமைத்துவத்தின்கீழ் கற்பிக்கவேண்டும் என்ற மனோநிலையில் இக் கல்லூரியில் சேர்த்தமையே ஆகும். இதைத் தொடர்ந்து கல்லூரியில் மாணவர்களின் மேலதிக சேர்வினாலே விடுதிப் பகுதியில் மாடிக் கட்டிடத்தின் அவசியம் உணர்த்தப்பட்டது. இதைத்தொடர்ந்து அதிபரின் விடாமுயற்சியினால் அப்போதைய மட்டக்களப்புத் தொகுதியின் இரண்டாவது பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் இக் கல்லூரி அதிபரின் நேரடி மாணவருமான ஜனாப. Dr. பரீட் மீரா லெவ்வையை அணுகி அவரிடம் கட்டடத்தின் அவசியம்பற்றிக் கூறியபோது அவர் முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதியாக இருந்தபோதிலும் தனது கல்லூரியை மறவாது தனது பண ஒதுக்கீட்டில் இருந்து மாடிக் கட்டிடத்திற்கான ரூபா 2½ இலட்சம் ஒதுக்

கினர். இதை ஒட்டி அக் கட்டிடத்திற்
கான கல்நாட்டு விழா 3-8-81இல் மிக
விமரிசையாக நடைபெற்றது. தற்போது
விடுதிப் பகுதியில் வகுப்பறை மாடிக் கட்டட
மாக மிளிர்வதைக் காணக்கூடியதாக இருக்
கிறது. இதனூடாக மாணவரின் இட
நெருக்கடி ஓரளவு தீர்க்கப்பட்டதை அவ
தானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

நீண்டகால இடைவெளிக்குப் பின்னர்
15-11-82இல் கல்லூரியின் பரிசளிப்பு விழா
மிக விமரிசையாக நடாத்தப்பட்டது.
இதற்கு பிரதம விருந்தினராக அகில
இலங்கை சர்வோதய தலைவர் கலாநிதி
A. T. ஆரியரெட்டு அவர்கள் வருகைதந்து
சிறப்பித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதைத்
தொடர்ந்து இக் கல்லூரியில் 19-1-83இல்
ஐரோப்பிய அதிபர்களின் வரிசையில் கடை
சியாகக் கடமையாற்றி ஓய்வுபெற்ற வண.
ஜேம்ஸ் காட்மன் அவர்கள் இப்பாட
சாலைக்கு விஜயம்செய்தபோது அவருக்கு
அதிபர், ஆசிரிய, மாணவர்களினாலே மட்டு
நகர் மத்தியில் இருந்து கல்லூரி பாண்டு
வாத்தியத்துடன் ஊர்வலமாக அழைத்து
வரப்பட்டு மாபெரும் குதூகல வரவேற்பு
வைபவம் ஒன்று கல்லூரி மண்டபத்திலே
நடாத்தப்பட்டது. இவ் வைபவம் கிழக்கு
மாகாணத்திலுள்ள எப்பாடசாலைக்கும்
கிடைக்காத அரிய ஒரு சந்தர்ப்பம் என்று
கூறினல் அது மிகையாகாது.

கல்லூரி கட்டடங்களைவிட்டு வெளிச்
சென்று நாட்டின் தேசிய வாழ்வில் பங்கு
கொள்ளும் ஒவ்வொரு மாணுக்கனும் தனது
திறமையை மாத்திரம் வெளிக்காட்டாமல்,
நற்பண்புகளுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக
விளங்கவேண்டும் என்ற இசுக்கொத்தலாந்து
கவிஞர் “ரெபர்ட் செளதேயின்” கோட்
பாட்டிற்கிணங்க அதிபர் திரு. காசிநாதர்
அவர்கள் கல்லூரியில் கல்வி பயின்ற மாண
வர்களின் கட்டொழுங்கைப் பேணிவந்ததை
இக்காலப்பகுதியில் குறிப்பிடவேண்டும்.
எமது கல்வியின் இலக்குகள் எண், எழுத்து,
வாசிப்பு ஆகிய ஆரம்ப திறமைகளை மட்டுமே
கொண்டிருக்கின்றது என பலர் தவறாக
எண்ணுகின்றனர். பிள்ளையின் அறிவு அபி
விருத்தி அடைந்துவரும் அதேவேளையில்
அதனோடு அன்பு, பரஸ்பர அன்னியோன்னி

யம் ஆகிய மனித நற்பண்புகளும் அதே
துரிதகதியில் அபிவிருத்தி அடையவேண்டும்
என்று அயராது பாடுபட்டவர் திரு. காசி
நாதர். எந்த ஒரு தனி மனிதனுக்கும் ஒரே
கல்லூரியில் கிடைக்காத ஆசிரிய சேவை
இவருக்கு கிடைத்தது இறைவன் கொடுத்த
வரப்பிரசாதம் என்றே கருதவேண்டும்.
காரணம் என்னவெனில் 1946 - 1972 காலப்
பகுதியில் ஆசிரியர், உப அதிபராக கடமை
யாற்றியும், 1975 - 1986வரை அதிபராக
வும் ஒரே கல்லூரியில் சேவையாற்றிய
பெருமை இவருக்கே உரியது.

கல்லூரி கற்றலுடன் மாணவர்கள்
நின்றுவிடாது சமூகசேவையிலும் மாணவ
சமுதாயம் ஈடுபடவேண்டும் என்ற நல்
லெண்ணத்துடன் கல்லூரியில் “பாத்தபண்
டேஸ் கழகம்”, “இன்றறற் கழகம்” போன்ற
சமூகசேவைக் கழகங்களை உருவாக்கி இத்
னூடாக சமுதாய சேவைகளில் மாணவர்
களை ஈடுபடுத்திய பெருமையும் அன்றா
ரையே சாரும். இவ்வாறு இக் கல்லூரியின்
நீண்டகால வரலாற்றிற்கு உருத்துடைய
வரும், தொடர்ந்து 11 வருடம் இக்கல்
லூரியின் பெறுமதிமிக்க அதிபர் சேவையை
ஆற்றியவருமான திரு. காசிநாதர் அவர்
கள் 21-7-86இல் ஓய்வுபெற்றார். இவ
ருடைய சேவைநலம் பாராட்டு வைபவமும்
பிரிவுபசார வைபவமும் மிகவும் சிறப்பாகக்
கல்லூரியில் நடாத்தப்பட்டது. தொடர்ந்து
திரு. S. புண்ணியமூர்த்தி சிரேஷ்ட ஆசிரிய
ரின் பொறுப்பில் இருந்து 01-05-87இல்
இக்கல்லூரிக்கு நிரந்தர அதிபராக திரு.
A. A. அருளன்னராசா நியமனம் பெற்றுக்
கடமை ஏற்றார்.

இவர் இக் கல்லூரியின் முன்னோர்
உப அதிபராக இருந்ததினாலும், இக் கல்
லூரியின் பாரம்பரியங்களையும், சம்பிர
தாயங்களையும் நன்கு அறிந்திருந்ததினாலும்
நிர்வாகத்தை தொடர்ந்து சீராக நடத்தக்
கூடியதாக இருக்கின்றது. இவருடைய
இரண்டு வருடகால அதிபர் சேவையில் இக்
கல்லூரி பல கல்விச் சாதனைகளையும், விளை
யாட்டுச் சாதனைகளையும் மிகவும் சிறப்பாக
ஈட்டியுள்ளது. 1988ம் ஆண்டு க. பொ. த.
(உ/த) விஞ்ஞானப் பிரிவில் மட்டக்களப்பு
மாவட்டத்திலேயே அதிகூடிய புள்ளியை
பெற்று வைத்தியத்துறைக்குத் தெரிவுசெய்

யப்பட்ட மாணவரை உருவாக்க உதவியாக இருந்த முகாமைத்துவத்தின் திறமை அன்றையே சாரும். இவருடைய காலத்தில் இக் கல்லூரியின் பல கட்டிடங்கள் புனரூத் தாரணம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. நீண்ட காலமாக இருந்த பழைய விடுதிக் கட்டிடங்கள் புனரமைக்கப்பட்டு அழகான தோற்றத்தை தற்போது தந்துகொண்டிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. அத்துடன் இது காலவரையும் க. பொ. த. உயர் வகுப்பிற்கான தரமான விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம் இல்லாத குறை நீக்கப்பட்டு 7-10-88இல் நவீன விஞ்ஞான ஆய்வுகூடத்திற்கான கல்நாட்டு விழா நடைபெற்று தற்போது முடியும் தறுவாயில் உள்ளது. இதைத் தொடர்ந்து எமது முன்னோர்கள் அதிபரும் தற்போதைய எமது நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான திரு. காசிநாதர் அவர்கள் இக் கல்லூரிக்குத் தரமான நிர்வாகக் கட்டடம் இல்லாத குறையை நீக்கும்பொருட்டு தனது பிரதேச நிதியில் இருந்து 5 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி உள்ளமை இக் கல்லூரிக்குக் கிடைத்த ஓர் வளர்முக வெற்றி என்றே கருதவேண்டும். தற்போதைய அதிபர், ஆசிரிய சகபாடிகளின் ஒத்துழைப்போடு இக்கல்லூரிக்குத் தொடர்ந்து அரும்பணியாற்றி வருகிறார்.

இன்று கல்லூரித் தேவைகள் அதிகம். கல்வி வழிகளை விரிவாக்க இன்றுள்ள அரசு “கல்விச் சீர்திருத்தத்திற்காய ஆலோசனைகள்” வழங்கிப் படிப்படியாகச் செயற்படுத்தும் காலம். இன்றைய நிலையில் கல்லூரியின் தேவைகளை பூர்த்திசெய்யும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு ஒரு பெரும் செலவீடு அவசியமாயிருக்கும். இருந்தும் கால சூழ்நிலைக்கேற்ப தேவைகள் பூர்த்தி

செய்யப்படுகின்றன. மாணவர்களின் தொகைக்கும் தேவைகளுக்கும் ஏற்ப தளபாடங்கள் பெறப்பட்டு தளபாடப் பற்றாக்குறை தீர்த்துவைக்கப்பட்டுள்ளது. புதிய நீர்த்தாங்கி விடுதிப் பகுதியில் கட்டப்பட்டு நீர் விநியோகம் சீராகச் செயல்படுகின்றது.

எது எவ்வாறாயினும், நெருக்கடி நிறைந்த இச் சூழ்நிலையில் எமது இளைஞர்களை கட்டுக்கோப்பான திசையில் மேற்கொண்டு செல்லவும், முன்னேற்றவும் எமது கல்லூரியின் பாரம்பரியமாக வரும் பண்புத் தரங்களின்மீது ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். எமது கல்லூரியின் மரபையும், சம்பிரதாயத்தையும் குறித்து பெருமைகொள்ளும் நேரத்தில், சிறந்த சமுதாயத்தை அமைத்தற்குத் துணைபுரியும் வகையில் மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி அதன் பணியைத் தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ளும் என்பது எமது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாகும். தொடர்ந்தும் இக் கல்லூரி பல நூற்றாண்டுகள் கல்வி உலகிற்கு சேவை செய்ய எமது நல்வாழ்த்துக்கள்.

உசாத்துணை நூல்கள் :

1. The Ceylon Methodist Church Record, January – February 1964 (Synod Issue) Page 15.
2. பாடசாலைப் பதிவேடு – 1961 - 1989 வரை.
3. இலங்கையின் கல்வி நூற்றாண்டு விழா மலர், பகுதி II, 1969. (பக்கம் 713)

கல்லூரி காலத்தில் கண்டி அரசு!

1814ம் ஆண்டில் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வேளையில் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகள் பிரிட்டிஷார் ஆட்சிக்குள்ளிருந்தன. மத்திய பிரதேசமான கண்டி ராட்சியத்தைச் சிறீ விக்கிரமராஜசிங்கன் என்னும் தமிழ் மன்னன் ஆண்டுவந்தான். அடுத்த ஆண்டு பிரிட்டிஷார் கண்டி அரசையும் கைப் பற்றினர்.

பல்வேறு துறைகளிலும் சாதனை புரிந்த
கல்லூரி மாணவர்கள்

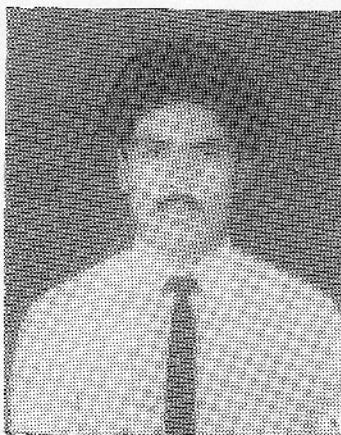

ஷிகான் லிஸ்லியாமிஸ்
1987 - 88

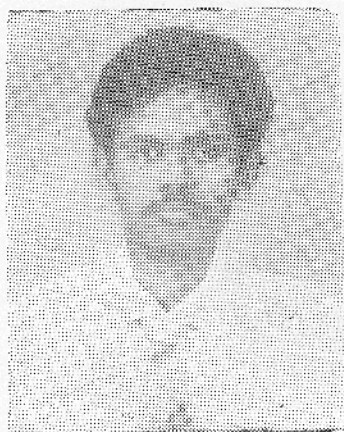

எஸ். பங்கஜ்குமார்
1988 - 89

அதிகப் புள்ளிகள் பெற்று பல்கலைக்கழகம் செல்லும்
மாணவ மணிகள்

எஸ். பகீரதன்
(மருத்துவம்)

எஸ். ஜெயகாந்தன்
(பொறியியல்)

ஆர். உதயகுமார்
(முகாமைத்துவம்)

MY YEARS AT CENTRAL

By

A. SHANMUGANATHAN.

I joined Central in 1955 and left in 1966. When I joined Central Mr. S. V. O. Somanader was the Principal and when I left Mr. B. T. Chinnaiyah was the Principal. Mr. Somanader was sometimes a bit fuzzy; but he was large-hearted and deeply charitable. Mr. Chinnaiyah was one of the best teachers of English I have come across. He was self-effacing, learned and a man of impeccable integrity. Those years were momentous years for Central, the Methodist Church and the Tamil community.

It was in 1956 that the first of a long series of attacks against the Tamils took place. It occurred at Amparai where Sinhalese colonists had been planted by the Government to alter the demographic pattern of the area. This attack gives the lie to the theory that mixing the communities paves the way for communal harmony. Mr. Somanader retired and was succeeded by Mr. V. T. Gnanasuriyam, a self-made man with a penchant for meticulous organisation. Mr. R. E. J. A. Sethukavalar, a distinguished old boy of the school and a very talented and able teacher, who should have been made Principal was overlooked and he left the school sometimes later and became Training Master at Palaly.

I remember some of my old colleagues very vividly. Mr. Prince Casinader M. P., a forthright and dependable friend was with me. Mr. S. Ponnuthurai was there, he was a prolific and brilliant Tamil writer who shared all the vices of a genius. There was Mr. R. Balakrishnan, an able teacher, calm, quiet, efficient and learned. There was Mr. S. Kanapathipillai, an accomplished teacher who could teach Art, Arithmetic, Tamil and Maths with equal facility, an absolutely dependable friend. Mr. V. A. Manicavasager was there. He was the Scout Master and taught Art, English and Maths with great success. He was very quiet, able and an unforgettable friend. There was the affectionate Mr. S. Sithamparapillai, always on the look out to help anyone who was in need. Mr. K. Gunaratnam, the unflappable colleague was there. There was Mr. C. S. Arulnayagam, a good teacher with a love for all games of chance. There was Mr. J. P. Pakkiyam, a methodical teacher, meticulous in keeping proper records and a good bridge partner. There were Mr. Leslie Karunaratne, Mr. George Perera and Mr. Kulasinghe, all lovable and decent human beings. Mrs. H. Olegasegaram was a volunteer who helped us out with Geography teaching whenever we were stuck for Geography teachers. She had

travelled widely and had visited almost all the countries she was teaching about. She was a candid and honourable lady who displayed all the virtues of her distinguished brother Dr. E. M. V. Naganathan. Mrs. L. Arulpragasam, the wife of the A. G. A. was there. She was a gifted and kind lady who won the affection of both the staff and the students.

The staff reflected every shade of political thinking of the time, during Election times we used to have heated arguments; but those were civilized times and those disagreements or arguments had nothing to do with the affection and regard we had for each other. We shared fully in the joys and sorrows of each other.

The staff was very united and we stood by each other in times of need. The school had a long tradition of

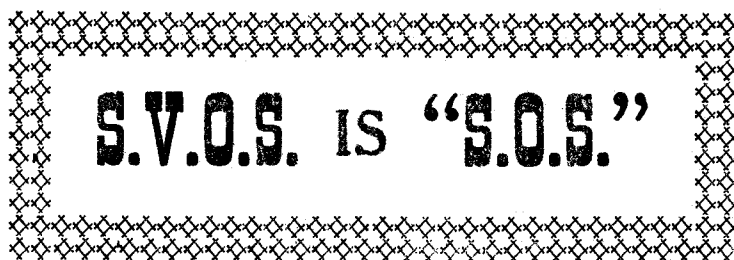
service to the students and the community. Whenever blood was needed at the hospital, teachers and senior students volunteered to donate blood. There was the Path-Finders' club, ably directed by Prince, which helped poorer people to repair or thatch their huts. The tradition of the school was that it was a teachers duty to help the students to excel in their examinations, to set an example to them by standing up for what is right in the face of all opposition and to follow their careers even after they had left school and help them for many long years after they had left school.

The years at Central were happy years for me, it is still a second home to me and whenever I visit Batticaloa, I never fail to drop in at Central. May it go from strength to strength. *

Before It Is Too Late

If you have a tender message,
Or a loving word to say,
Do not wait till you forget it,
But whisper it today;
The tender word unspoken,
The letter never sent,
The long forgotten messages,
The wealth of love unspent —
For these some hearts are breaking,
For these some loved ones wait;
So show them that you care for them
Before it is too late.

— Frank Herbert Sweet.

1. S. V. O. (May his tribe increase: Thank God, being increased now)
Awoke one night from a deep sleep,
And saw within the moonlight a vision in his
room of the College House,
housed in the land of the Singing Fish:
Making it rich and like a lily in bloom.
2. Rev. William Ault writing in a book of Gold,
Exceeding peace had made, S. V. O. Sir bold and to this
young Methodist Minister and Master present in the
room, he said "What writest thou, LAD?"
Young Padre and Principal raised his head with a look
made of all sweet accord.
Answered "The names of those who carried the love and
Principles of Lord Jesus Christ besides the flame of "Saraswathy"
to the people of Batticaloa through the pupils of Methodist
Central effectively after me as principal".
3. And is mine, one, Son? said S. V. O. Sir, No not so: replied
the young principal and Pastor, S. V. O. Sir then spoke more
low but clearly still and said "I request thee then to
write me as one that loved his students best:
The English Padre wrote and vanished.
The next night, the young Ault had a halt with
a great wakening light
and showed the names and S. V. O. S. name led all the
rest even the English Successors of Rev. William Ault!

(With Apologies to James Henry Leigh Hunt.)

— T. Jebarajah,
(Past Pupil)

நனைத்துப் பார்க்கிறேன்

வித்துவான் க. செபரத்தினம்

நான் படித்து, படிப்பித்து இன்றைய நிலையில் இருக்க எனக்கு வழிகாட்டிய எனது கல்லூரியினை, மனம்நிறைந்த நன்றிப் பெருக்குடன் நனைத்துப் பார்க்கிறேன். எனது கல்லூரியின் இனிய நினைவுகள் என் நெஞ்சினை நிறைத்து நிற்கின்றன.

எமது கல்லூரியினை நிறுவி உதவிய பெருமகன் உவில்லியம் ஒலர் ஐயர் அவர்களைப்பற்றிய நினைவுகளே என் உள்ளத்தில் மேலோங்கி நிற்பதை நான் உணர்கிறேன்.

மெதடிஸ்த திருச்சபையினுக்கூடாக, கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியினை இலங்கையிற் பரப்பிட விழைந்த கலாநிதி தொமஸ் கோக் ஐயர் அவர்களுடன், இப் பணிக் கென இணைந்துகொண்ட முதல் மிஷனரி என்ற பெருமை ஒலர் ஐயர் அவர்களுக்கே உரியது.

1814ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 29ஆம் திகதியன்று இலங்கையை வந்தடைந்த மிஷனரிமார் ஐவருள் ஒருவராக இருந்த ஒலர் ஐயர் அவர்கள், அதே ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 14ஆம் திகதி காலியிலிருந்து தோணியிற் புறப்பட்டு, ஏறத்தாழ 200 மைல் தூரத்திலிருக்கும் மட்டக்களப்பை எட்டு நாட்களின்பின் வந்தடைந்தார்.

ஆபத்து நிறைந்ததும், சிரமஞ் செறிந்ததுமான கடற் பயணத்தை மேற்கொண்டு மட்டக்களப்பை வந்தடைந்த ஐயர் அவர்களுக்கு, இங்கு நிலவிய காலநிலையும் உவந்ததாய் அமையவில்லை. இரண்டு வருடங்களாக நிலவிய கடும் வரட்சியின் பிடியிற் சிக்கியிருந்த மட்டக்களப்பின் அன்றைய வெப்பநிலை 94° ப. ஆக இருந்ததாக அறிகிறோம்.

பயணத்தின் பெரும்பாடும், கால நிலையின் கடும் கொடுமையும் சேர்ந்து ஐயர் அவர்களுக்குக் கடுமையான காய்ச்சலை ஏற்படுத்திவிட்டன.

இங்கிலாந்திலிருந்து புறப்பட்டுவந்த கப்பற் பயணத்தின்போது, தமது துணைவியாரை இழக்கநேர்ந்த நிலையிலும், கவலையோ, கலக்கமோ கொள்ளாத ஒலர் ஐயர் அவர்கள், நோய்வாய்ப்பட்டபோதிலும் தளர்ந்துவிடவில்லை; தமது புனித இலட்சியத்தைத் துறந்துவிடவுமில்லை.

மட்டக்களப்புக்கு வந்து ஒருசில மாதங்களுள் 150 பேரைக்கொண்ட கிறிஸ்தவ சபை ஒன்றினைக் கட்டி எழுப்பிடவும், 8 பாடசாலைகளை நிறுவித் தந்திடவும் முடிந்த ஐயர் அவர்களின் சாதனையைப் பெருமையுடன் குறிப்பிடவேண்டும்.

கடின உழைப்பினால் ஐயர் அவர்களது உடல்நிலை பாதிப்புக்குள்ளாகி, மட்டக்களப்புக்கு வந்து எட்டு மாதங்களின்பின், அதாவது 01-04-1815ல் இறைவனுடைய கரத்தில் ஐயரவர்களுடைய ஆவி நித்திய இளைப்பாறுதலை அடைந்தது. அவர்களது பூதவுடல் மட்டக்களப்பிலேயே நல்லடக்கம் செய்யப் படலாயிற்று.

ஆசிய மண்ணில் கிறிஸ்துவுக்காக உயிரைத் தியாகம்செய்த முதல் மிஷனரி என்ற பெருமைக்குரிய ஐயர் அவர்களால் நிறுவப்பட்ட எட்டுப் பாடசாலைகளுள் ஒன்றே நமது மத்திய கல்லூரியாகும்.

இப்பெருமகனார் வித்திய வித்து, இன்று ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேருன்றி, கிழக்கிலங்கையின் தரமான கல்லூரிகளுள்

ஒன்றாக வளர்ந்து நிற்கக் காண்கிறோம். ஐயர் அவர்கள் ஏற்றிவைத்த ஒளி இன்றும் சுடர் விட்டுப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

நமது கல்லூரி நிறுவப்பட்டு 175 ஆண்டுகள் நிறைவுபெறுவதனைக் கொண்டாடும் வேளையில் இக்கல்லூரியினை நிறுவியுதவிய உவில்லியம் ஒல்ற் ஐயர் அவர்களது நினைவாக, நன்றியையும், வணக்கத்தையும் செலுத்துதல் நம்மவரின் தலையாய கடனாக இருக்கிறது.

அடுத்ததாக, எனது நினைவுகள் எனது பெருமதிப்புக்குரிய ஆசானாகவும், அன்புக்குரிய அதிபராகவும் விளங்கிய அமரர் உயர்திரு. எஸ். வி. ஓ. சோமநாதர் என்னும் பெரியாரைச் சுற்றி வட்டமிடுகின்றன.

எமது கல்லூரியின் முதலாவது இலங்கை அதிபராக 1942ல் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட எஸ். வி. ஓ. அவர்கள், இக் கல்லூரியின் புகழ்மிக்க பழைய மாணவருமாவார்.

அமரர் சோமநாதர் அவர்களது நிமிர்ந்துயர்ந்த தோற்றமும், முகத்திற் பொலிந்து தவழ்ந்த சாந்தமும், சேர்ந்தோரைத் தம்பால் ஈர்த்திழுக்கும் ஒளிமிகுந்த பார்வையும், அப்பெரியாரை என்றென்றும் நினைவில் நிலைத்திடச் செய்வனவாம். தூய வெண்ணிற தேசிய உடையிற் தோற்றமளித்த அப் பெரியாரின் திருவுருவம் நம் உள்ளங்களையெல்லாம் நிறைத்து நிற்கிறது.

நன்னூல் இலக்கண நூலார் கூறும்,

“குலன் அருள் தெய்வம்

கொள்கை மேன்மை
கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலம் மலை நிறைகோல்

மலர்நிகர் மாட்சியும்
உலகியல் அறிவோடு

உயர்குணம் இனையவும்
அமைபவன் நூல்உரை

ஆசிரியன்னை” —என்னும் நல்லாசிரியரிலக்கணத்துக்குத் தக்கதோர் இலக்கியமாக எஸ். வி. ஓ. அவர்கள் திகழ்ந்தார்.

பாடஞ் சொல்வதிலும் எஸ். வி. ஓ. அவர்கள் ஒப்பாரும் மிக்காரும் அற்றவ

ராகவே விளங்கினார். தமது ஆசிரிய பயிற்சிக் காலத்திலே கற்பித்தத் திறமைக்கான ஈவான்ஸ் பரிசிலினைப் பெற்றுக்கொண்ட எஸ். வி. ஓ. அவர்களது பாடஞ் சொல்லும் முறையானது, தனிச் சிறப்புடையதாகவே இருந்தது.

பாடஞ் சொல்லும் வரலாறானது,

ஈதல் இயல்பே இயம்பும் காலைக்
காலமும் இடனும்

வாலிதின் நோக்கிச்
சிறந்துழி இருந்துதன்

தெய்வம் வாழ்த்தி
உரைக்கப் படும்பொருள்

உள்ளத்து அமைத்து
விரையான் வெகுளான்

விரும்பி முகம் மலர்ந்து
கொள்வோன் கொள்வகை அறிந்து

அவன் உளம் கொள்க
கோட்டமின் மனத்தின்நூல்

கொடுத்தல் என்ப” — என நன்னூலாராற் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அமரர் எஸ். வி. ஓ. அவர்களிடம் பாடங்கேட்ட மாணக்கர் எவ்வாறு அவர் நன்னூலார் காட்டிய விதி முறைப்படி பாடஞ் சொல்லித் தந்தார் என்பதனை நன்கறிவர். சிறப்பாக, “விரையான் வெகுளான் விரும்பி முகம் மலர்ந்து, கொள்வோன் கொள்வகை அறிந்து அவன் உளங்கொள்” அவர் பாடஞ் சொல்லித்தந்த சிறப்பினை அவர்தம் மாணக்கர் என்றென்றும் மறவார்.

நான் ஆரம்ப வகுப்பு மாணக்களாகியிருந்த காலையிலும், கனிட்ட தராதரப் பத்திர வகுப்பு மாணக்களாகியிருந்த காலையிலும் அமரர் எஸ்.வி.ஓ. அவர்களிடம் ஆங்கில மொழியினைப் பாடங் கேட்கும் பாக்கியத்தினைப் பெற்றிருந்தேன்.

மகனே! என அப்பெருமகனார் ஒவ்வொரு மாணவனையும் அழைத்தபோது, அதிலே இழையோடியிருந்த அன்பும், பாசமும், காந்தத்தால் ஈர்க்கப்படும் இரும்பு போல் எம்மையெல்லாம் அவர்பால் ஈர்த்து நின்றன.

விடுதலை நாட்களில் அப்பெரியாருக்கு நாங்கள் கடிதங்கள் எழுதுவோம். முக்கிய

வேலைகள் இருந்தாலும், எமது கடிதங்களைப் படித்து சிவப்பு மையினால் பிழைகளைத் திருத்தி, அன்பு சுரக்கும் கடிதமும் எழுதி எம்மை ஊக்குவித்த அப்பெரியார் என்றென்றும் எம் உள்ளங்களில் வாழ்ந்து கொண்டே இருப்பார்.

இயற்கை விஞ்ஞானியாக விளங்கிய எஸ்.வி.ஓ. அவர்கள், சாரணர் இயக்கத்திற் சேர்ந்திருந்த எம்மையெல்லாம் சனி, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் கற்குடா, பாசிக்குடாப் பகுதிகளுக்கு அழைத்துச்சென்று, காட்டுப் பகுதிகளில் எழும் பறவைகளின் ஒலிகளைக் கொண்டு அவற்றை இனங் கண்டுகொள்ளவும், மிருகங்களை, மரங்களை அறிந்துகொள்ளவும் பயிற்சி அளித்தார். மாணுக்கருடன் மாணுக்கராக அப்பெருமகனார் பழகிய அவர்தம் உயர்பண்பினை என்றும் மறவோம்.

1946ஆம் ஆண்டு, மத்திய கல்லூரியின் வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க ஓர் ஆண்டாகும். அவ்வாண்டு ஆவணித் திங்களில் நடைபெற்ற சிரேஷ்ட தராதரப் பத்திர வகுப்புப் பரீட்சைக்கு மத்திய கல்லூரியிலிருந்து தோற்றிய மாணுக்கர் அனைவரும் சித்தியடைந்து நூறுவீத வெற்றியை ஈட்டித் தந்தனர். இவர்களுள் ஒருவர் 5 பாடங்களில் அதிவிசேட திறமைச் சித்தியினைப் பெற்று சாதனையும் செய்திருந்தார். இதன் பெறுபேருக அவ்வாண்டிலே உயர்தரப் பத்திர வகுப்பின் கலைப்பிரிவு ஆரம்பித்து வைக்கப்படலாயிற்று. இஃது, இவ்வாண்டிலே தமது ஆசிரிய பணியின் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளை நிறைவு செய்து கொண்ட, அதிபர் எஸ்.வி.ஓ. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட, தகுந்ததொரு பரிசிலாகவும் அமைந்திருந்தது.

எனது உடன் மாணுக்கரும், இன்று கல்விச்சேவையில் உயர் பதவி வகிப்பவருமாகிய திரு. ரீ. கிருபைராசா அவர்கள் எமது பாடசாலை நாள்களில், கொழும்பிலே நடைபெற்ற அகில இலங்கை விளையாட்டுப் போட்டியிலே பங்குகொண்டு 400 மீற்றர் ஓட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றுச் சாதனை நிகழ்த்தியபோதும் எமது கல்லூரியிற் கற்று, சென்னை உடற்பயிற்சிக் கல்லூரியிற் பயிற்சி பெறச் சென்ற திரு. க. அழகரத்தினம்

அவர்கள், அங்கு சாதனைகள் பல நிகழ்த்திய போதும், எஸ்.வி.ஓ. அவர்கள் பாடசாலை ஒன்றுகூடவில்லை அவர்களுையெல்லாம் வெகுவாகப் பாராட்டி ஆற்றிய உரைகள் இன்றும் எனது செவிகளில் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கின்றன.

கல்லூரி மாணுக்கர் கல்வித்துறையில், விளையாட்டுத்துறையில், சமய, கலாசாரத்துறைகளிற் சாதனைகள் புரிந்தவேளைகளில், எஸ்.வி.ஓ. அவர்கள், அவர்களைப் பாராட்டத் தவறியதேயில்லை. அப் பெருந்தகையின் பாராட்டுரைகள், மத்திய கல்லூரியின் மாணுக்கரைப் பல்துறைகளிலும் வளர்த்தெடுத்திடப் பெரிதும் உதவியாய் அமைந்திருந்தன.

பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களை வெளிவந்த நான், எனது கல்லூரியிலே, எனது மதிப்புக்குரிய அதிபர் எஸ்.வி.ஓ. அவர்களுடன் ஆசிரியர்களைப் பணியாற்றிடும் நற்பேற்றினைப் பெற்றுக்கொண்டேன். “பணியுமாம் என்றும் பெருமை” – என்னும் வள்ளுவர் வாக்குக்குத்தக்கதோர் உதாரண புருடராக விளங்கிய அப்பெரியாரின் நன் முன்மாதிரியிலிருந்து நான் கற்றுக்கொண்டவை மிகப் பல. இன்று என்னிடம் நல்லாசிரியர்க்குரிய பண்புகள் ஏதும் இருந்தால் அவையாவும் அப்பெருமகனார் இட்ட பிச்சை என்பதனைப் பணிவுடன் கூறிவைப்பது எனது கடமையாகின்றது.

மத்திய கல்லூரியின் இன்றைய எழுச்சிக்கு அடித்தளமிட்டு அரும்பணியாற்றிய பெரியார் எஸ்.வி.ஓ. அவர்கள், 1954ஆம் ஆண்டு இறுதியில் ஓய்வு பெற்றுகொண்டார். அப்பெரியாருக்கு, மத்திய கல்லூரியானது என்றென்றும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அப்பெருமகனின் அடியொற்றிப் பணிசெய்வதே, நாம் அவருக்குச்செய்யும் நன்றிக்கடனாக அமையும் என்பேன்.

அதிபர் எஸ்.வி.ஓ. சோமநாதர் அவர்கள் ஓய்வுபெற்றதைத் தொடர்ந்து, 1955ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களில் திரு. வி. ரீ. ஞானசூரியம் அவர்கள், கல்லூரிப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டார். திரு. ஞானசூரியம் அவர்களுடன் பணியாற்றும் சந்தர்ப்பமும் எனக்குக் கிடைத்தது.

அமரர் எஸ்.வி.ஓ. காலத்தில் தொடங்கப் பட்ட உயர்தராதரப் பத்திர வகுப்பானது, சில பல காரணங்களால் நிறுத்தப்படவேண்டியதாயிற்று. இவ்வகுப்பினை மீண்டும் ஆரம்பித்திட திரு. ஞானசூரியம் அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சியினை, அவருடன் நெருங்கி உழைத்தவன் என்றவகையில் நான் நன்கறிவேன். அவர்களது முயற்சி வெற்றி பெற்று மேற்படி வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டதோடு, அவரது நேரடியான வழிகாட்டுதலுடன் வளர்ச்சியும் கண்டது.

திரு. ஞானசூரியம் அவர்கள் காலத்திலே, தமிழ் விழாக்களையும், கலை விழாக்களையும் நானும், நண்பர் திரு. எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்களும் இணைந்து நடத்தினோம்:

நாங்கள் நடத்திய விழாக்கள் அனைத்திலும், 1962 ஜூலைத் திங்கள் 19ஆம் நாளில் வைக்கப்பட்ட, விபுலாநந்த அடிகளார் நினைவுதின விழாவே சிறப்புப்பெற்று விளங்கியது.

மத்திய கல்லூரியின் வழிகாட்டலுடன் நடைபெற்ற மேற்படி விழாவிலே, மட்டக்களப்பின் அனைத்துப் பாடசாலைகளும், அனைத்து மன்றங்களும் பங்குகொண்டமையை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அனைத்துப் பாடசாலை மாணாக்கரும், ஆசிரியர்களும், பொதுமக்களும், கல்லடி உப்போடையில் அமைந்திருக்கும் அடிகளாரது சமாதி நோக்கி அன்று அதிகாலையில் மேற்கொண்ட நடைபவனி புதுமையானதாக அமைந்திருந்தது.

அன்றையத் தினம் நமது கல்லூரி மண்டபத்திலே அதிபர் திரு. ஞானசூரியம் அவர்களது தலைமையில் நடைபெற்ற கூட்டம் மாபெரும் கூட்டமாகவே இருந்தது. மட்டக்களப்பின் வரலாற்றிலே முன் எப்போதும் கண்டிராத கூட்டமாகவே அஃது அமைந்திருந்ததெனப் பங்குகொண்டோர் கூறினர்; அஃது உண்மையே.

மேற்படி விழாவிலே, தமிழ்கூறும் நல்லுலகுக்கு அளப்பரிய சேவைசெய்துள்ள விபுலாநந்த அடிகளாரின் நினைவாக மட்டக்

களப்பிலே அவர்தம் உருவச்சிலை ஒன்று நிறுவப்படுதல்வேண்டுமென நண்பர் திரு. எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டு, என்னால் வழிமொழியப்பட்ட தீர்மானம், ஒருமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டமையையும், இதன்விளைவாக 1963ல் தமிழ்க்கலா மன்றத்தினரால் அடிகளாரின் திருஉருவச் சிலையொன்று மட்டக்களப்பிலே நிறுவப்பட்டமையையும், இதனைத்தொடர்ந்து 1969ல் காரைதீவிலும், பின்னர் பல்வேறு இடங்களிலும் உருவச்சிலைகள் நிறுவப்பட்டமையையும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்; மனநிறைவடைகிறேன்.

நாங்கள் மேற்கொண்ட புத்தம்புதிய முயற்சிகளுக்கு திரு. ஞானசூரியம் அவர்கள் களம் அமைத்துத் தந்ததோடு, தமது ஆசிரியனையும், ஒத்துழைப்பினையும் பூரணமாக நல்கியமையை நன்றியுடன் நினைவுகூருகிறேன். அவர் காலத்தில் மத்திய கல்லூரியிலே தமிழ் வளர்ந்தது; கலை வளர்ந்தது; கல்வி வளர்ந்தது. மொத்தத்தில் கல்லூரியானது பல துறைகளிலும் வளர்ச்சிகண்டதெனத் துணிந்து கூறலாம்.

அடுத்து, எனது ஆசிரியர்களாக இருந்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்திட வழிகாட்டி, என்னுள்ளத்தில் இடம்பெற்ற பெரியார்களின் நினைவு என் நெஞ்சை நிறைத்து நிற்கிறது. அவர்களுள் ஒருசிலரைப் பற்றியாவது எழுதாமல்விட்டால் நன்றிகொன்ற குற்றத்திற்கு ஆளாவேன்.

அமரர் திரு. ஆர். ஈ. ஜே. ஏ. சேதுகாவலர் அவர்கள் கல்லூரியின் துணை அதிபராக இருந்தவர். ஒழுங்குக்கும், கட்டுப்பாட்டுக்கும் இலக்கியமாகத் திகழ்ந்த அப்பெரியார் தமது பாடங்களில் மிக்க பாண்டித்தியம் பெற்றவராக விளங்கினார். அவரிடம் படிப்பதற்குக் கொடுத்துவைத்திருக்க வேண்டும் என்பதனை அவர்தம் மாணாக்கர் நன்கறிவர். அவரிடம் சிரேட்ட தராதரப் பத்திர ஆரம்ப வகுப்பிலே கணித பாடத்தினைப் பயின்றிடும் நற்பேறு எனக்குச் சித்தித்தது.

கனிட்ட தராதரப் பத்திர வகுப்பிலே ஆங்கில இலக்கியத்தை திரு. பிரின்ஸ் காசிநாதர் அவர்களிடம் பாடங்கேட்ட பெருமை

எனக்குண்டு. ஆங்கில இலக்கியத்தைக் கற்பிப்பதில் அவருக்கு நிகர் அவரே. மிகுந்த கண்டிப்பானவர் எனப் பெயர்பெற்றிருந்த அவரிடம் பயத்துடன் இணைந்த மதிப்பு அன்றும் எனக்கு இருந்தது; இன்றும் இருக்கிறது.

நான் சிரேட்ட தராதரப் பத்திர ஆரம்ப வகுப்பிலே பயின்றபோது, வகுப்பாசிரியையாகவும், ஆங்கில பாட ஆசிரியையாகவும் இருந்தவர் திருமதி ஆர். சின்னையா அம்மையார் ஆவார். நான் வகுப்புத் தலைவனாகக் கடமையாற்றிய காரணத்தால், அம்மையாரிடம் எனக்கு ஏற்பட்ட பக்தியுடன் கலந்த உறவு இன்றுவரை நிலைத்து நிற்கிறது.

மத்திய கல்லூரியிலே என் உடனாசிரியர்களாகக் கடமையாற்றி என்னுடன் இனிமையுடன் பழகி, பல்லாற்றினும் எனக்குத் தவி, என் உள்ளத்தில் இடம்பெற்றவர்களுள், ஓரூவரைப்பற்றியாகுதல் குறிப்பிடாவிட்டால் எனது கட்டுரை நிறைவுடையதாயிராதென்பதனை உணருகிறேன்.

பிரபல எழுத்தாளரான திரு. எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்களது தொடர்பே, எழுத்துத்துறையில் என்னையும் ஈடுபடுத்திய தென்பதனை நன்றிமறவா உள்ளத்துடன் கூறிக்கொள்ள விழைகிறேன். அமரர் திரு. எஸ். கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள், திரு. ஆர். பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள், எனது மதிப்புக்குரிய ஆசிரியர் திரு. பிறின்ஸ் காசிநாதர் அவர்கள் எழுத்துத்துறையில் நான் வளர்ந்து செல்ல உதவினார்கள்.

மத்திய கல்லூரி ஆசிரியனாக இருந்த போது ஒருசில கட்டுரைகளையும், சிறுகதைகளையும் எழுதியிருந்த நான், 1962ல் 'வாழையடி வாழை' என்னும் புலவர் சரிதை நூலினை வெளியிட்டேன். அதிபர் திரு. ஞானசூரியம் அவர்களும், திரு. பொன்னுத்துரை, திரு. பாலகிருஷ்ணன் ஆகியோரும், ஏனைய ஆசிரிய நண்பர்களும், எனது மாணவச் செல்வங்களும் அக்காலத்தில் எனக்கு நல்கிய ஒப்பிடமுடியாத ஆதரவு என் நெஞ்சை நிறைத்து நிற்கிறது. அவர்கள்

அனைவருக்கும், சிறப்பாக எனது கல்லூரிக்கும் நான் என்றென்றும் நன்றிக்கடன் உள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

இறுதியாக, என்னுடன் படித்தவர்களும், என்னிடம் படித்தவர்களுமான மத்திய கல்லூரியின் பழைய மாணாக்கரைப்பற்றி நினைக்கிறேன். இவர்களுட் பலர் சமயம், கல்வி, கலை, வைத்தியம், பொறியியல், தொழில்நுட்பம், நீதி, அரசியல், வர்த்தகம் - முதலிய பல்வேறு துறைகளிலும் சாதனைகள் பலசெய்து, எமது கல்லூரிக்குப் புகழ்தேடித் தந்துள்ளார்கள்: தந்தும் வருகிறார்கள் என்பதனையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருத்தம் என நினைக்கிறேன்.

தமிழ் மொழியை 'என்றுமுள தென் தமிழ்' என்றும், 'கன்னித் தமிழ்' என்றும் பாராட்டியுள்ள சான்றோர், "அழிந்தொழிந்து சிதையாத" அம்மொழியின், "சீரிளமைத் திறம் வியந்து செயல்மறந்து" வியந்திருக்கின்றனர். அவ்வாறே நாமும், நூற்றெழுபத்தைந்தாண்டு அகவையினை நிறைவு செய்துள்ள போதிலும், அழிந்தொழிந்து சிதையாது, எழுச்சி பெற்றுத் திகழ்கின்ற எமதருமை அன்னையாம் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியானவள், "என்றுமுள தென்தமிழ்" போல் விளங்கி, தனது தூய பணியாம் கல்விப் பணியினைத் தொடர்ந்து ஆற்றிவரும், அவளது 'சீரிளமைத் திறம்வியந்து' அவளைப் பாராட்டுவோமாக.

தமிழ் விடுதலில் வரும் ஒரு பாடலிற் சிறிது மாற்றஞ்செய்து,

"தித்திக்கும் தெள்ளமுதாய்த்

தெள்ளமுதின் மேலான முத்திக்கனியே! எம்மத்திய

கல்லூரியே!" என எம் அன்னையாம் மத்திய கல்லூரியினை விளித்து, ஒளிமயமாக இருக்கும் இறைவனிடமிருந்து ஒளியைப்பெற்று, நமது மக்களின் அகஇருள் நீக்கிடும் பணியினை, மேலும் பல நூற்றாண்டுகாலம் ஆற்றுவாயாக; வெற்றி சிறந்திடுவாயாக; என அவனை வாழ்த்தி அமைவோமாக.

ஜெயகேசரி -

கையெழுத்துப் பத்திரிகைகளின் முன்னோடி.

மாணவ மணிகளின் அறிவு வளர்ச்சிக்குக் கல்லூரிகளில் காலத்துக்குக் காலம் மாணவர்களாலேயே தயாரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்படும் கையெழுத்துப் பத்திரிகைகளும் பெருமளவில் ஊன்றுகோலாக அமைகின்றன. பிஞ்சு உள்ளங்களில் புதைந்துள்ள கற்பனா சக்தியையும் எழுத்துவன்மையையும் அவை வெளிக்கொணர்ந்து பிற்கால இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பயனளிக்கும் அடித்தளமாக அமைந்துவிடுவது கண்கூடு.

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்திலேயே முன்னோடி கையெழுத்துப் பத்திரிகையை மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியே வெளியிட்டுள்ளது என்பது குறித்து நாம் நிச்சயம் பெருமைப்படலாம். 1946ம், 1947ம் ஆண்டுக் காலகட்டத்தில் 'ஜெயகேசரி' எனுமோர் அழகிய கையெழுத்து சஞ்சிகையைக் கல்லூரியின் அக்கால மாணவரும், இன்று ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளருமான திரு. ரீ. பாக்கியநாயகம் அவர்கள் தயாரித்து வெளியிட்டுள்ளார்.

இதுபற்றி பிரபல நாளேடான 'தினபதி' அதனது 16-8-80 இதழில் வெளியிட்டிருந்த குறிப்புகளில் ஒருசில பகுதிகளை இங்கு மறுபிரசுரம் செய்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

--- ஆசிரியர்.

நமது பத்திரிகை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கும் கையெழுத்துப் பத்திரிகைத் திட்டத்திற்கு நாட்டின் பல பாகங்களிலுமுள்ள பாடசாலைகள், கலை இலக்கிய மன்றங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து பாராட்டுக்கள் வந்த வண்ணமிருக்கின்றன. இதற்கு முன்னர் கையெழுத்துப் பத்திரிகையை நடத்தியவர்கள் கூட இத்திட்டத்தை வெகுவாகப் பாராட்டியுள்ளார்கள். இதோ மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவரும், பிரபல நகைச்சுவை எழுத்தாளருமான திரு. ரீ. பாக்கியநாயகம் தெரிவித்துள்ள பாராட்டுக்களைத் தருகிறோம்.

“இந்த கையெழுத்துப் பத்திரிகைப் பரிசுத் திட்டம் மாணவர்கள் மத்தியில் இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி, பாடசாலைகளில் எல்லாம் எழுத்தாளர்களை

உருவாக்கிவருவது குறித்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்துத்துறையின் எதிர்காலம் இனி நிச்சயம் வளமாக அமையப்போகிறதென்பதற்கான அறிவுறுத்தல்கள் இப்போதே தென்படுகின்றன.

எனது பாடசாலை நாட்களில் கையெழுத்துப் பத்திரிகை நடத்துவதில் 'த்றில்' (Thrill) கண்டவன் நான். காலக்கிரமத்தில் எழுத்துத்துறையில் ஆர்வமுடன் ஈடுபடவும், அதில் மனநிறைவு காணவும் இம் முயற்சி எனக்குப் பெரிதும் அனுகூலமாயிருந்ததைத் தாங்களும் அறிவீர்கள்.

இலக்கிய மேதையும், இயற்கை சாஸ் திர விற்பன்னரும், எழுத்தாளருமான திரு. எஸ். வி. ஓ. சோமநாதர் அவர்கள் மட்டு நகர் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி அதிபராயிருந்த வேளையில் இம்மாதிரி இலக்கிய

ஆக்கங்களுக்குப் பெரிதும் ஊக்கமும், உற்சாகமும் அளித்தார்.

33 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எனது 15 வயதுப் பிராயத்தில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் போதிய விழிப்புணர்ச்சி இல்லாமலிருந்த காலத்தில் (அக்காலம் ஆங்கிலமே கொடிகட்டிப் பறந்தது.) மட்டுநகர் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியில், எமது வகுப்பில் மாதாந்தம் வெளியிடப்பட்டுவந்த “ஜெயகேசரி” என்னும் கையெழுத்துப் பத்திரிகையைத் தங்களது பார்வைக்கு இத்துடன் அனுப்பிவைக்கிறேன்.

1978ம் ஆண்டு இப்பகுதியில் பலத்த சேதத்தை ஏற்படுத்திய சூறாவளியின் கோரம் இப்பிரதியையும் தாக்கியுள்ளதையும் தாங்கள் காணலாம்.

ஒவ்வொரு மாதமும் இதை அதிபர் அவர்கள் பாடசாலை அசெம்பிளியில் அறிமுகம் செய்துவைத்து, பின்பு சகல மாணவரும் படிக்கும் வகையில் பாடசாலை வாசிகசாலையில் இதை வைப்பார். அந்நாட்களில்

கல்லூரி மாணவரிடையே “ஜெயகேசரி” பிரபல்யமாயிருந்ததைப் பலர் அறிவார்கள்.

கையெழுத்துப் பத்திரிகைகள் நடத்தும் மாணவர்கள் பிற்காலத்தில் இலக்கிய ஈடுபாடுள்ள சிறந்த எழுத்தாளர்களாக வருவதற்கு இச்சஞ்சிகை சிறந்த உதாரணமாகும்.

கையெழுத்துப் பத்திரிகைகள் தயாரிப்பது ஒரு சிறந்த பொழுதுபோக்கு மாத்திரமல்ல, அறிவை விருத்தி செய்யும் நற்பணியாகவும் அமைவது கண்கூடு. எதிர்கால எழுத்தாளர்களை இளம் வயதில் இனம் கண்டுகொள்ளும் ஒரு சாதனாகுடமாகவும் இந்தக் கையெழுத்துப் பத்திரிகைகள் அமைகின்றன.

உங்களது கையெழுத்துப் பத்திரிகை முயற்சிக்கு எனது பாராட்டுக்கள். இதன் மூலம் நமது நாட்டில் ஆயிரமாயிரம் புதிய எழுத்தாளர்கள் உதயமாக வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

இங்கிலாந்து - to - இலங்கை ஆறுமாதப் பயணம் !

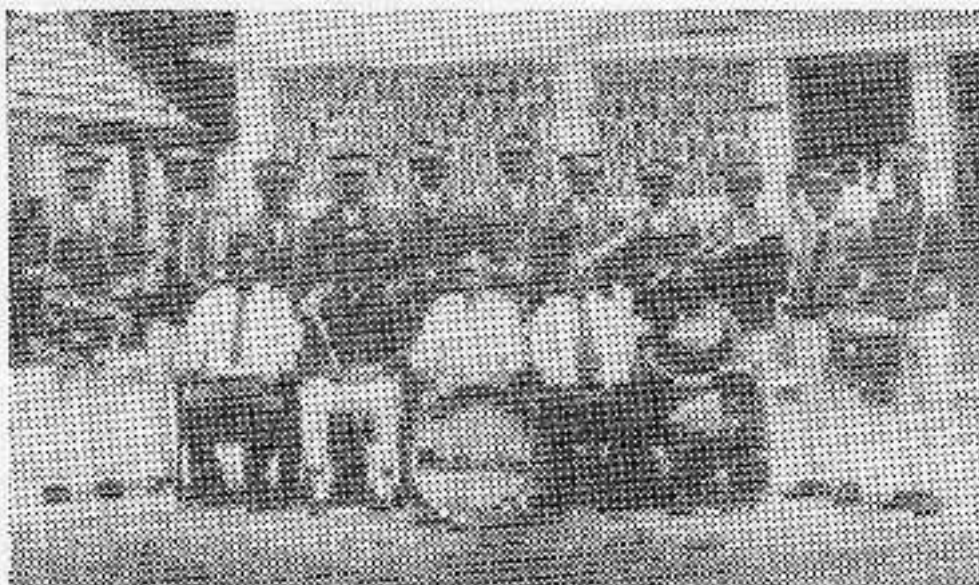
தற்போது நவீன ரூப்பர்ஜெட் விமானங்கள்மூலம் இங்கிலாந்திலிருந்து இலங்கைக்கு ஒருசில மணித்தியாலங்களில் பயணம் செய்யலாம். ஆனால் வில்லியம் ஆல்ட் பாதிரியார் காலத்தில் அவர்களது இந்தப் பயணம் ஆறுமாத காலம் எடுத்ததென்பதை எண்ணவே ஆச்சரியமாயிருக்கிறது !

ஆம்; ஆகாய விமானங்களோ, மோட்டார் கார்களோ, புகையிரதங்களோ, மின்சாரமோ மற்றும் தற்கால விஞ்ஞான சாதனங்கள் எதுவுமே கண்டு பிடிக்கப்பட்டிராத அக்காலத்தில், பாய் விரித்த கடற் கப்பலில் கொந்தளிக்கும் கடலினுடே கடுங்காற்று, புயலின் மத்தியில் ஆரூயிரம் மைல் பயணத்தைத் துணிவுடன் மேற்கொண்டு, இங்குவந்து இருளகற்றி கல்விச் சுடரை ஏற்றி வைத்த அந்த ஆதி மிஷனரிமாரின் தியாக சிந்தைதான் என்னே ! என்னே !

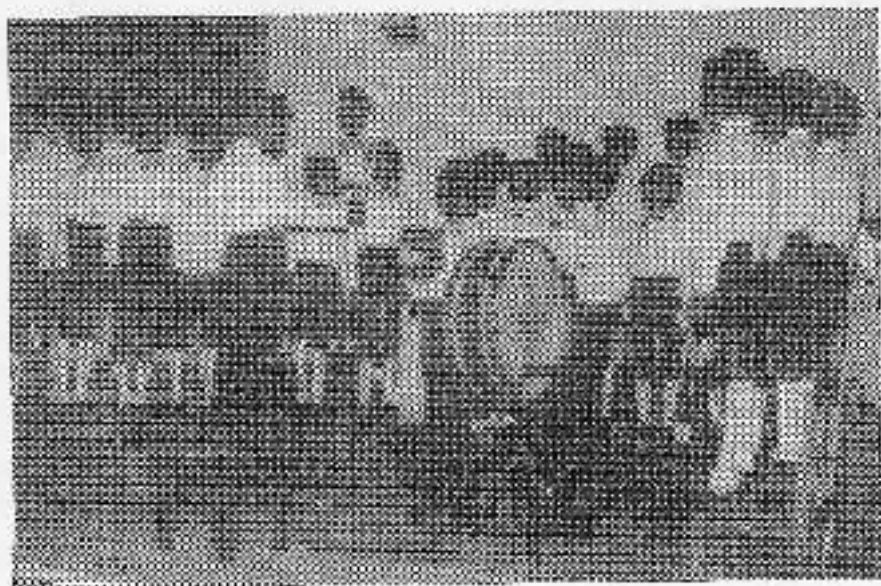
‘பிறர் வாழத் தாம் வருந்தும் பேர்வாழ்வே வாழ்வு’

கல்லூரி 'பாண்டி' இசைக் குழுக்கள்

கிரேஸ்ட் மாணவர்

கனிஷ்ட மாணவர்

Rest

Are you very weary? Rest a little bit.

In some quiet corner, fold your hands
and sit.

Do not let the trials that have grieved
you all the day

Haunt this quiet corner; drive them all
away!

Let your heart grow empty of every
thought unkind

That peace may hover round you, and
joy may fill your mind.

Count up all your blessings, I'm sure
they are not few,

That the dear Lord daily just bestows
on you.

Soon you'll feel so rested, glad you
stopped a bit,

In this quiet corner, to fold your hands
and sit.

செம்மை வழி வாழ்ந்த சேதுகாவலர்

— ஏ. ஏ. அருளன்னராஜா.

மத்திய கல்லூரியின் பழைய மாணவரும், முன்னாள் உப அதிபருமாயிருந்த திரு. ஆர். ஈ. ஜே. ஏ. சேதுகாவலர் அவர்கள் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உழைத்த பெரியாராகும். அன்னர் காலமானபோது அவரது சேவைகளை நினைவுகூர்ந்து கல்லூரியின் தற்போதைய அதிபர் திரு. ஏ. ஏ. அருளன்னராஜா அவர்கள் 'தினகரன்' பத்திரிகையில் எழுதியிருந்த அஞ்சலிக் கட்டுரை இங்கு மறுபிரசுரம் செய்யப்படுகிறது.

-- ஆசிரியர்.

மட்டக்களப்பில் மெதடிஸ்த திருச் சபைதனைத் தாபித்த முதல் மெதடிஸ்த மிஷனரியான வண. வில்லியம் ஓல்ட் அவர்கள் தனது குறுகிய கால ஒன்பது மாத இறை ஊழியத்தின்போது மதமாற்றம் செய்யப்பட்டவர்களுள் அண்மையில் மறைந்த திரு. ரெபேட் எட்வர்ட் ஜோன் அழகக் கோன் சேதுகாவலர் அவர்களின் முற்சந்ததியினரான திரு. டானியல் சோமநாதர் அவர்களும் சொலமன் சேதுகாவலர் அவர்களும் அடங்குவர். டானியல் சோமநாதர் மட்டக்களப்பு கச்சேரியின் பிரதம முதலியாராகப் பின்னர் பதவிவகித்த பெருமைக்குரியவர். சொலமன் சேதுகாவலர் அவர்கள் மட்டக்களப்பில் மிகப் பழைமை வாய்ந்ததும் மெதடிஸ்த பாரம்பரியத்திலும் பண்பாட்டிலும் வளர்க்கப்பட்டதுமான மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியில் சுற்பித்த சிறந்த ஆசான்களில் ஒருவர். அவர் டானியல் சோமநாதர் அவர்களின் புத்திரிகளில் ஒருவரான சுதரின் என்பவரை மணந்தார். சுதரின் சேதுகாவலர், இளம் வயதான 26ல், இறக்கின்றதறுவாயில் தனது ஆறு வயதான மகன் ரெபேட் நியூட்டன் சேதுகாவலர் அவர்களை மெதடிஸ்த திருச்சபை ஊழியத்திற்கென ஒப்புக்கொடுத்தார். ரெபேட் நியூட்டன் சேதுகாவலர் அவர்கள் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்து எம். ஏ. பட்டம் பெற்றவர். பட்டதாரியாக மெத

டிஸ்த ஊழியத்திற்கென அழைக்கப்பட்ட முதல் இலங்கையர் என்ற பெருமைக்குரியவர் இவரே. இவர் மறைந்த ஆர்.ஈ.ஜே.ஏ. சேதுகாவலர் அவர்களின் பாட்டனாராவர். பிரபல சட்டத்தரணியான ஜே. ஏ. சேதுகாவலர் அவர்கள் மதிப்பிற்குரிய மறைந்த சேதுகாவலர் அவர்களின் அன்புத் தந்தையாராவர். சட்டத்தரணி சேதுகாவலர் அவர்களின் தூரதரிசனத்தாலும் சிறந்த வாதிடும் திறனாலும்தான் புளியந்தீவு மெதடிஸ்த ஆலயத்தை அண்டியிருக்கும் மெதடிஸ்த மத குருமனை பிறரது கைகளில் சிக்காது காப்பாற்றப்பட்டது. மறைந்த சேதுகாவலர் அவர்களின் முன்னோனித்த வளமான ஆத்மீக உணர்வும் பாரம்பரியமும் பண்பாடும் அவரின் தனிச் சிறப்பையும் பெருமையையும் உணர்த்துகின்றன.

திரு. சேதுகாவலர் அவர்கள் தனது ஆரம்பக் கல்வியை முதலில் மட்டக்களப்பிலுள்ள வின்சன்ற் மகளிர் கல்லூரியிலும் பின்னர் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியிலும் பெற்றுக்கொண்டார். அவர் கல்வித் துறையில் ஈட்டிய தகைமைகளும் வெற்றிகளும் பல. 1926ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஈ. எஸ். எல். ஸி. தேர்வில், இலங்கையில் முதலாவதாகச் சித்திபெற்றதற்கான ஹேவ விதாரண பரிசைப் பெற்றார். இலண்டன் பல்கலைக்கழக பி. ஏ. பட்டப் பரீட்சையில்

முதலாவது பிரிவில் சித்தியெய்தினார். அந்த வருடத்தில் கடல் கடந்த மாணுக்கருள் இருவர் இப்பரீட்சையில் முதல் பிரிவில் சித்தியடைந்தார்கள். அவ்விருவரில் சேது காவலர் அவர்களும் ஒருவர். அதுமட்டுமல்ல, 1944ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பயிற் றப்பட்ட பட்டதாரிகளுக்கான இறுதிப் பரீட்சையில் முதலிடத்தைப் பெற்றார்.

கல்வியில் பல முதல் நிலைகளை எய்திய சேதுகாவலர் அவர்கள், 1937ம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி யில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றத் தொடங்கி 1945ம் ஆண்டில் அக்கல்லூரியின் துணை அதிபராகப் பதவியுயர்வு பெற்றார். அதே வேளையில் உயர்தர வகுப்பின் கலைப் பிரி வுக்குப் பொறுப்பாசிரியராக இருந்தார். ஆசிரியர்களினதும் மாணவர்களினதும் நன் மதிப்பையும் அன்பையும் அவர் பெற்றது மட்டுமல்ல, துணை அதிபராகவிருந்து அப் பதவிக்குப் பெருமையைப் பெற்றுக்கொடுத் தார். அப்போது அதிபராகப் பதவி வகித்த முதல் இலங்கையர் திரு. எஸ். வீ. ஓ. சோமநாதர் அவர்கள் 1954ம் ஆண்டு இறுதியில் இளைப்பாறியபோது, சேதுகாவ லர் அவர்கள் அதிபராகப் பதவி வகிப்ப தற்குரிய எல்லாக் கல்வித் தகைமைகளும் அனுபவங்களுமிருந்தும் அ தி ப ர் பதவி கிடைக்காமல்போனது துர்ப்பாக்கியமே.

1956ம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பு அரசினர் கல்லூரியில் ஆசானாக, மூன்று ஆண்டு கட்டு மேலாகக் கடமையாற்றிக் கொண் டிருக்கும்போது 1959ம் ஆண்டில் பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைக்கு ஆங்கில மும் கணிதமும் கற்பிப்பதற்கு விரிவுரை யாளராக நியமிக்கப்பட்டார். ஏறத்தாழ 12 ஆண்டுகள் கடமையாற்றிய பின்னர் 1971ம் ஆண்டு தனது சேவையிலிருந்து இளைப்பாறினார். அரச சேவையிலிருந்து இளைப்பாறினாலும் அவர் கற்பித்தற்றொழிலை மனமார நேசித்ததினால் யாழ்ப்பாணத்தி லுள்ள தனியார் பாடசாலையான பரி. யோவான் கஸ்தூரியில் சேர்ந்து கல்வித் தொண்டைச் சிறப்பாகச் செய்தார். அவர் இக்கல்லூரியில் கற்பித்த காலத்தில் இலங் கையில் மிகச் சிறந்த அதிபர்களுள் ஒரு வராகக் கருதப்படுபவரும் இலங்கை மெத

டிஸ்த திருச்சபையின் துணைத் தலைவர்களுள் ஒருவராக இருந்தவருமான திரு. கே. பூர ணம்பிள்ளை அவர்கள் அதிபராயிருந்தமை அவரின் கல்விசார் அனுபவங்களை மேலும் வளப்படுத்தியது. இருவரும் இணைந்து யாழ்ப்பாணத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் மெதடிஸ்த திருச்சபையின் வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் உழைத்தனர்.

திரு. சேதுகாவலர் அவர்கள் ஒரு தலை சிறந்த கல்விமானாக நம் நாட்டிற்கு அளப் பரிய சேவைகள் பல செய்துள்ளார். பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் அவர் விரிவுரையாளராக இருந்ததுமட்டுமல்ல, ஆசிரியர்களுக்கு நடத்தப்பட்ட மீள் பயிற்சி நெறிகளிலும் பங்குபற்றி விரிவுரை நிகழ்த்தி யுள்ளார். அவருடைய விரிவுரைகள் எப் போதும் நிறைவான உள்ளடக்கத்தையும் தெளிவான விளக்கத்தையும் கொண்ட தாயிருந்தன. அவர் ஒரு சிறந்த ஆசானாக, தன் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்த உன்னத இலட்சியங்களை பல மாணவர் மனதில் பதித்துள்ளார். சிறந்த கணித ஆசிரியர் களுள் இவரும் ஒருவர். கணிதப் பாடப் பொருளுடக்கத்தை மாணவர் எளிதில் விளங்கக்கூடிய வண்ணம் கற்பித்தது மட்டு மல்ல, அவர்கள் அப்பாடத்தை விருப்புடன் கற்பதற்குரிய உணர்வையும் ஊட்டினார். பயிற்சியாளர்கள் சேதுகாவலரிடமிருந்து கணிதத்தைக் கற்றதுமட்டுமல்ல, தங்களை யறியாமலே நல்லாசிரியராக வருவதற்கும் கற்றார்கள். தேவைக்கேற்ற அவரின் விவேக மும் நகைச்சுவையும் அவர் கற்பிக்கும் பாடங் களுக்கு மணமும் மெருகும் ஊட்டின. இலத் தின் மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றவராயிருந்த படியால் ஆங்கிலத்தைக் கற்பிக்கும்போது ஆங்கில உச்சரிப்புக் கலையில் கூடிய கவனம் செலுத்தினார். ஆங்கிலச் சொற்களின் அடிச் சொற்களை விளக்கி, அவை எப்படி சரியாக உச்சரிக்கப்படவேண்டும் என்பதையும் வலி யுறுத்தினார். “ஒரு நல்லாசிரியன் நன் மாணுக் கன் ஆவான்” என்பதற்கொப்ப சேதுகாவ லர் அவர்கள் எப்போதும் புதிதானவற் றைக் கற்க ஆவலும் ஆயத்தமும் உள்ள வராயிருந்தார். கற்பித்தற் திறன், அவ ருக்கு இறைவன் ஈந்த இயல்பான ஆற்றல் என்றே கூறலாம். இறுதிவரை ஊக்கத் துடன் ஆக்கத்திறன் நிறைந்த ஆசானாகப் பணியாற்றினார்.

அவர் கல்வித்துறையில் மட்டுமல்ல, ஆத்மீகத்துறையிலும் சிறந்த பணியாற்றியுள்ளார். இலங்கை மெதடிஸ்த திருச்சபை வளர்ச்சிக்கு - குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்திலும் மட்டக்களப்பிலும் உள்ள மெதடிஸ்த திருச்சபையின் வளர்ச்சிக்கு அயராது உழைத்துவந்தார். இத்திருச்சபையில் பல உயர் பதவிகளை வகித்தார். ஸ்தானப் பிரசங்கியராக, உக்கிராணக்காரராக அவர் சேவை செய்துள்ளார். அன்னை மொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் அவர் ஆற்றிய பிரசங்கங்கள் கேட்போரின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. ஆத்மீகக் கருத்துக்கள் பலரை நல்வழிப்படுத்தின. மெதடிஸ்த திருச்சபைக்கு அவர் ஆற்றிய சேவைதனை மதித்து, இலங்கை மெதடிஸ்த மகா சபா சங்கம் தனது துணைத் தலைவராக 1971ம் ஆண்டில் சேதுகாவலர் அவர்களைத் தெரிந்தெடுத்தது. இறைபணியில் ஈடுபாடுள்ள ஒரு சாதாரண மகனுக்கு இலங்கை மெதடிஸ்த மகா சங்கம் அளிக்கும் மிகப்பெரிய கௌரவம் இதுவேயாகும். சேதுகாவலர் அவர்கள் தனது அன்பு மனைவியின் மறைவுக்குப்பின், யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுவந்து தனது தாயகமாகிய மட்டக்களப்பில் தனது இறுதி வருடங்களைக் கழித்தார். வயது சென்றாலும் தனது கல்விப் பணியையும், சமயப் பணியையும் அவர்கைவிடவில்லை. தொடர்ந்து ஊக்கத்துடன் அவற்றைச் செய்தார். 1982ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் தொடக்கம் 1988ம் ஆண்டு நடுப்பகுதி வரை மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் கணிதப் பாடத்தில் பகுதிநேர விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்தார். தரமான பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களை உருவாக்க இறுதிவரை அவர் செய்த சேவைதனை கல்வியுலகம் என்றும் மறக்கமுடியாது.

1988ம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் புளியந்தீவு மெதடிஸ்த ஆலயத்தின் 150வது ஆண்டு நிறைவு விழாவைச் சிறப்பாக நடத்துவதற்கு வடக்கு, கிழக்கு மெதடிஸ்த சபா சங்கத்தின் தலைவர் வண. ரீ. டபிள்யு. ஜெயசீலன் அவர்களின் ஆலோசனைக் கிணங்க ஏறத்தாழ ஒரு வருடத்திற்கு முன்னதாகவே மிகத் திறமை வாய்ந்த குழுவொன்று நியமிக்கப்பட்டது. இவ்விழா அமைப்புக் குழுவிற்கு வழிநடத்துநராகவும்

நாற்பதினாயிரம் அருளுரைகள் !

மெதடிஸ்த சபை ஸ்தாபகரான வண. ஜோண் வெஸ்லி அவர்கள் தமது நற்செய்திப் பணியில் இங்கிலாந்து முழுவதும் வெண்குதிரையில் ஏறிப் பயணம்செய்த தூரம் இரண்டுலட்சத்து ஐம்பதினாயிரம் மைல்களாகும். அவர் ஆற்றிய அருளுரைகளோ நாற்பதினாயிரத்திற்கும் அதிகம் !

ஆலோசகராகவும் திரு. சேதுகாவலர் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். நான் இக்குழுவில் செயலாளராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமையால் சேதுகாவலர் அவர்கள் தனது நேரத்தையும் ஆற்றலையும் எந்தளவிற்குச் செலவிட்டார் என்பதை நன்கறிவேன். பிறநாடுகளில் வாழும் தனது உறவினர்களிடமும் நண்பர்களிடமுமிருந்து நிதி திரட்டுவதற்கு அயராது உழைத்த பெருமை அவரையே சாரும். இன்று 150வது ஆண்டு விழா சிறப்பாக நடந்தேறி, எங்கள் புளியந்தீவு மெதடிஸ்த ஆலயம் புதுப் பொலிவுடன் தோற்றமளிப்பதைக் காணும் போது அவரது சிறந்த சேவையின் நினைவுகள் நம் மனதில் பசுமையாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

திரு. சேதுகாவலர் அவர்களுக்கு நூல்கள் என்றால் உயிர். நல்ல நூல்களைப் பன்முறை பயின்று அவற்றில் உள்ள பொருள் பொதிந்த கருத்துக்களைத் தனது மாணவர்களுடனும் நண்பர்களுடனும் பகிர்ந்து கொள்வதில் அவருக்குத் தனி இன்பம். மட்டக்களப்பு பொது நூலகத்தின் ஆலோசனைக்குழு உறுப்பினர்களில் ஒருவராகப் பணியாற்றினார். அவரது திறமைமிக்க சேவைதனை மதித்த நூலக ஆலோசனைக்

குழுவினர் 1989ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் நடந்த ஆலோசனைச் சபைக் கூட்டத்தில் அவரின் சேவையைப் பாராட்டியது மட்டுமல்ல, அவர் நினைவாக “சேதுகாவலர் புலமைப் பரிசில்” ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தீர்மானித்தனர்.

தனது 76வது வயதில் கண்பார்வை மங்கிக் காணப்பட்டமையால் அவருக்கு நூல்கள் வாசிப்பது கஷ்டமாயிருந்தது. எனவே கண்ணில் வளர்ந்த சவ்வை அறுவை சிகிச்சை மூலம் அகற்றுவதற்கு கொழும்பு சென்றார். அங்கு அதற்குரிய அறுவைச் சிகிச்சை நடைபெற்றது. உடல் தேறிவருகின்ற வேளையில் அவரது உடலியல் தொழிற் பாட்டில் வேறு சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. இவற்றை நீக்குவதற்காக மேலும் இரண்டு அறுவை சிகிச்சைகள் இடம்பெற்றன. ஓரளவு உடல் தேறி மட்டக்களப்புக்குக் கொண்டுவரப்பட்டார். அவரது இல்லத்தில், நான் அவரைச் சென்றுபார்த்தபோது சேதுகாவலர் அவர்களிடம் நான் முன்பு கண்ட உற்சாகம் நிறைந்த நிமிர்ந்த தோற்றத்தைக் காணவில்லை. ‘கணீர்’ என்ற வெண்கலக் குரலைக் கேட்கவில்லை, ஆனால் தளதளத்த மெல்லிய குரலில் மறுமைக்குரிய நித்திய வாழ்க்கைக்குரிய சிந்தனைகளைக் கேட்கக் கூடியதாயிருந்தது. அவர் சுகம் பெற வேண்டுமென்று அவரது குடும்பத்தினர், மாணவர்கள், நண்பர்கள், திருச்சபையினர் யாவரும் ஜெபித்தார்கள். ஆனால் இறைவனின் சித்தமோ வேறாக இருந்தது.

1912ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 22ம் திகதி பிறந்த சேதுகாவலர் அவர்கள் 76 வருடங்களுக்கு சற்று மேலாக இவ்வுலகில் பயன் தர வாழ்ந்து 1988ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 27ம் திகதியன்று இறைவனடி சேர்ந்தார். அவரது வாழ்வுக்கும் சேவைக்குமாக இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை 1989ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 4ம் திகதியன்று புளியந்தீவு மெதடிஸ்த ஆலயத்தில் அருட்திரு ரி. டபிள்யூ. ஜெயசீலன் அவர்களால் நடத்தப்பட்டது. அருட்திரு பிதாவெபர் அவர்களும், திரு. பிறின்ஸ் காசிநாதர் அவர்களும் சேதுகாவலர் அவர்களினது வாழ்வின் சிறப்புக்களை எடுத்துக் கூறினர்.

திரு. ஆர். ஈ. ஜே. ஏ. சேதுகாவலர் அவர்களின் மறைவால் இலங்கை ஒரு சிறந்த கல்விமானை இழந்துவிட்டது. இலங்கை மெதடிஸ்த திருச்சபை ஒரு நிலையான விசுவாசமுள்ள மெதடிஸ்தனை பிரிந்து துயரில் அமிழ்ந்துள்ளது. எங்கள் தமிழ்ச் சமுதாயம் இறை பக்தியுள்ள நல்லொழுக்கமும் நற்குணசீலமும் கொண்ட ஒரு பெரியாரை இழந்து தவிக்கின்றது. செம்மைவழி வாழ்ந்த சேதுகாவலர் அவர்கள் எம்மைவிட்டு மறைந்தாலும் அவரது வாழ்வின் பயன்தரு விழுமியங்கள் எங்கள் மத்தியில் என்றும் நிலைத்து நிறித்து நிற்கும். அவரது ஆத்மா சாந்தி பெற, நாம் இறைவனின் அருளை வேண்டுமோமாக. ❖

போத்துக்கேய மொழி பயின்ற வில்லியம் ஆல்ட்!

மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி ஸ்தாபகர் வண. வில்லியம் ஆல்ட் அவர்களும் சகாக்களும் இங்கிலாந்தில் ஓர் போத்துக்கேய ரோமன் கத்தோலிக்க குருவானவரிடம் போத்துக்கேய மொழியை நன்கு பயின்றுவிட்டே இங்கு வந்தனர். தமிழோ சிங்களமோ படிக்க மேற்கு நாடுகளில் அக்காலத்தில் எவ்வித வசதியுமே இருக்கவில்லை. எனினும் ஆல்ட் பாதிரியார் அவர்கள் மட்டுமே நகர் வந்து ஆறு மாதங்களில் தமிழ்மொழியையும் நன்கு கற்று, தமிழிலே அருளுரைகள் ஆற்றும் வல்லமையையும் பெற்று சாதனை புரிந்தார்.

மாணவ மணிகள்

திருமதி இந்திராணி புஸ்பராஜா

“மாணவ மணிகள்..... எதிர்காலத் தின் கணிகள் .....” என்ற இன்றைய கவிஞ ரொருவர் இயற்றிய பாடலை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். மாணவ உலகம்தான் எப்படி மாறிவிட்டது.....? ஆசானின் முன்னே கை கட்டி வாய்பொத்தி நின்று கற்ற மாணவர் குழுவைத்தான்..... வில்லியம் ஓல்ட்டும்... அவரின் பிள்ளைகளும் சந்தித்திருப்பார் கள்... ஆனால் அவர்களோடேயே அந்தக் குரு-சீட பரம்பரை அழிந்துவிட்டதோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது இன்றைய மாணவரின் தொழிற்பாடுகள். அவற்றின் விளைவுகள்.....

இன்றைய மாணவரை சோக்கிரற்றீசின் வழித்தோன்றல்கள் எனலாம். எதற்கெடுத்தாலும் ஏன்? எதற்கு? எப்படி? என்று கேட்கத் தவறுவதில்லை... இவர்களது கேள்வி க்ட்குப் பதில்சொல்ல முடியாது தவித்தோர் பட்டியலில் பெற்றோர், ஆசிரியர் மட்டு மல்ல... இன்று சமூகத்தில் அறிஞர், பெரியோர் எனப் பெயர் பெற்றவர்களும் அடங்கு கிறார்கள் என்றால்... ஆச்சரியமாக இல்லையா?

காலத்துக்குக் காலம் அங்கிகள் பரிணாம வளர்ச்சியுறுவதுபோல்... சமூக சூழ்நிலைகளால் கூர்ப்படைந்துகொண்டு செல்லும் மாணவர் கூட்டத்தையே நாம் கையாளு

கிறோம். ‘நானே நீங்கள் இந்நாட்டு மன்னர்கள்’ என மறந்தும் சொல்லிவிடாதீர்கள். ஏனென்றால் ‘நானே’ என்பதிலேயே இவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை... “இன்றே இப்போதே மன்னர்களாக மகுடம்” குட்டத் தயாராக உள்ளவர்கள்.

அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு என வகுத்த உளவியல் கொள்கைகள் எல்லாம் இவர்களிடம் செல்லாக் காசு. கல்வி உளவியல் கொள்கைகளை ஆக்கிய கால்மாக்கம், காந்தியும், பியாஜேயும் இன்றிருந்தால் தமது கொள்கைகட்கு பத்து, பதினொரு திருத்தங்கள் கொண்டுவரவேண்டியிருக்கும். எண்ணங்களால், சிந்தனைகளால் பொங்கிக் கொண்டிருக்கும் இவர்கள் சிறு ஏமாற்றத் தைக்கூடத் தாங்கமுடியாது விரக்தியின் விளிம்பிற்குச் சென்றுவிடுகிறார்கள்...

‘ஏதோ நாலு சொல் கற்பித்துவிட்டு’ சம்பளம் வாங்கும் தொழில் என ஆசிரியத் தொழிலைக் கருதுவோர்... நாற்பது நிமிடங்களில் நாற்பது பல்வேறுபட்ட உணர்வுகளை உடைய மாணவர்களுடன் ஒரு ஆசிரியர் தனித்துநின்று நடத்தும் அறிவுப் போராட்டத்தைக் கண்டால் நிச்சயம் தமது கருத்தை மாற்றிக்கொள்வர் என்பது திண்ணம்.

எமது ஆசிரிய வாழ்க்கையில் நாம் சந்தித்த மாணவ மணிகளை இங்கே வரிசைப் படுத்திப் பார்க்கிறோம்.

மாணவர்களே! நீங்களே உங்களை ஆய்ந்தறிந்து கொள்ளுங்கள்... கசடறக் கற்று அதற்கேற்ப வாழ முயற்சியுங்கள்...

மணி 1.

கல்வி மாத்திரமே கருத்தாகி உள்ளவர்கள்... வெளி உலகில் என்ன உண்டு என்றே இவர்களுக்குத் தெரியாது.. ஆசிரியரிடம் இருந்து மிக அதிக பயன் பெற முயல்பவர்கள்... அமைதியான பிள்ளை எனப் பெயரெடுப்பார்கள். வெளியுலக அனுபவமின்மை இவர்களது முன்னேற்றத்திற்குத் தடை.

மணி 2.

கல்வியுடன் சகல துறைகளிலும் நாட்டமுடையவர்கள். இவர்களைக் கல்லூரியின் கதாநாயகர்கள் எனலாம்... எந்த மாணவர் குழுக்களிலும் பளிச்சென்று வெளித்தோன்றத்தக்க செயற்றிறன் மிக்கவர்கள்.

மணி 3.

பிளாஸ்டிக் பொம்மை போன்றவர்கள்... கையாளும் பயிற்சி ஆளணிகளைப் பொறுத்து இவர்களது செயல்கள் அமையும்... பெற்றோரும், ஆசிரியரும் கடுமையுற்சி செய்தால் ஒரு நல்ல அறுவடையைப் பெறலாம்...

மணி 4.

சராசரித் திறனுடையவர்கள்... கணித பாடம் இவர்கட்கு வேப்பங்காய்... பல தடவை ஒரு விடயத்தைக் கற்பித்தால் சிலவற்றையாவது பற்றிக்கொள்வார்கள்... பெற்றோர், ஆசிரியர் முயற்சி செய்தால் ஒரு சாதாரண சித்தியைப் பிரசவிப்பார்கள்.

மணி 5.

இவர்களிடம் திறமையும், பொறுமையும் கலப்படம் செய்யப்பட்டிருக்கும்... யாராவது முன்னுக்கு வந்தால் இவர்கட்குக் கொஞ்சம்கூடப் பொறுக்காது...

ஆசிரியர்களிடம் வண்டி வண்டியாகக் கோள் சொல்லுவார்கள்... படிப்பில் சுமார்.

மணி 6.

வகுப்பின் பின் வரிசையை ஆக்கிரமித்துக் கொள்பவர்கள். 'கனவுகள்' இவர்களுடன் வாழும்... குறிப்புக்களைக்கூட எழுதுவதுபோல் பாவனை செய்வார்கள். ஆனால் பயிற்சிப் புத்தகங்கள் குனியமாகவே இருக்கும். இவர்கள் 'ஏதோ' ஒரு சூழ்நிலையில் பாதிப்புக்குள்ளானவர்கள்.

மணி 7.

இவர்கள் ஆசிரியர்கட்குச் 'சவாலான' மாணவர்கள். இவர்களைக் கற்பிப்பது கல்லில் நாரூரிப்பதற்குச் சமம். 'குறும்பு' இவர்களுக்குக் கரும்பு. ஏதாவது செய்து எல்லோரையும் சிரிக்கவைத்து அதில் சந்தோசமடைவார்கள். இவர்களை அடித்தும் திருத்தமுடியாது... அறிவாலும் திருத்தமுடியாது.

மணி 8.

அபாரமாக வாய்ப்பந்தல் போடுபவர்கள்... இவர்களது நடிப்பில் ஏமாந்தோர் வரிசையில், நீங்கள், நாங்கள், பெற்றோர் அனைவரும் அடங்குவர். பரீட்சை முடிந்தால் 'D'க்கு எழுதியிருக்கிறேன். 'C'ஆவது வரும் என் பார்கள். 'F' வந்தால் குடித்து விட்டு வினாத்தாள் திருத்தியிருக்கிறார்கள் எனத் திருத்தியவரைத் திட்டுவார்கள்.

மணி 9.

ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள்... விளக்கெண்ணெய் கண்ணில் விட்டுக்கொண்டு நீங்கள் கண்காணித்தாலும் வெற்றிகரமாக தமது காரியத்தைச் சாதித்துவிடுவார்கள். கடைக்கண் பார்வை இவர்கட்குக் கூர்மையானது... இவர்களைத் தண்டிக்கச் செல்பவர்கள் பல விரும்பத்தகாத விளைவுகளை எதிர்நோக்கிய சரித்திரமும் உண்டு. பார்த்தெழுதல் இவர்கட்கு கைவந்த கலை.

பெருமை தேடித்தந்த விளையாட்டு வீரர்கள்

தேசிய ரீதியில்.....

பி. சுரேஷ் ஆனந்த்

எஸ். எச். பிரதீபன்

மாவட்ட ரீதியில்.....

பி. தேவானந்தன்

பி. சி. பஞ்சவர்ணம்

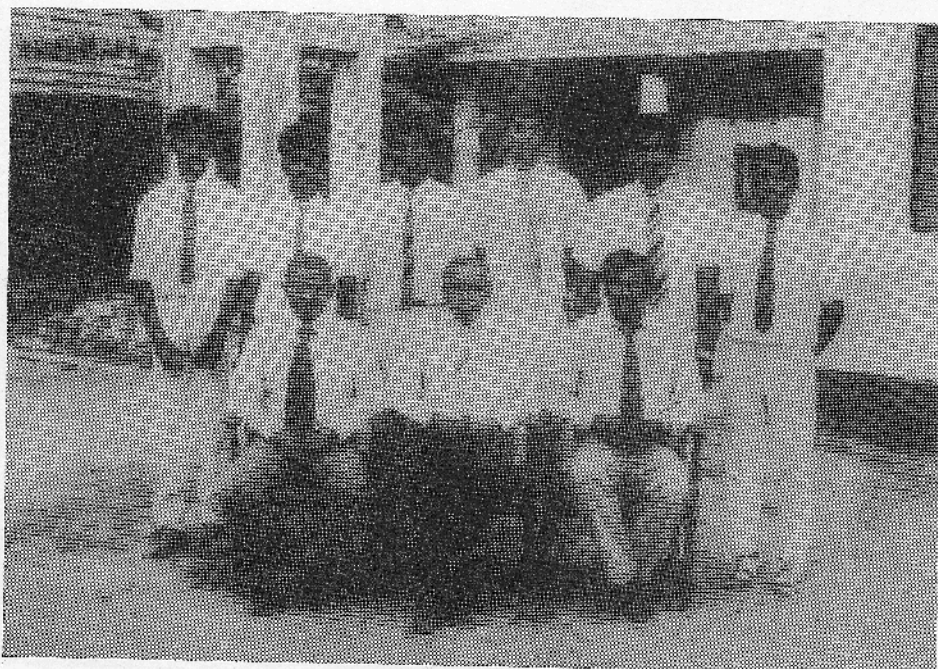

எஸ். குமாரசுந்தரன்

17 வயதுக்குட்பட்ட அகில இலங்கை உதைபந்தாட்ட வீரர்கள் - 1984

மேய்வல்லுனர் குழு 1988 - 89.

மத்திய கல்லூரியின் விளையாட்டுச் சாதனைகள்

— சோமசுந்தரம் ஹெககோசரன்.

அறிவு அபிவிருத்திக்கு கல்வி இன்றியமையாததொன்றாக இருக்கின்றபோதிலும், கல்விக்கூடங்களிலே மாணவருக்கு வெறுமனே கல்வியைமட்டும் கற்பித்து அவர்களின் எதிர்காலத்தைச் சிறப்பானதாக்க முடியாதென்பதை உணர்ந்த கல்வி-உலகம் கல்வியோடு சேர்த்து விளையாட்டு, கலாசாரம் போன்றவைகளையும் போதிக்க முன்வந்தது. அந்தவகையில், விளையாட்டின் முக்கியத்துவத்தை நாம் உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஒரு நலமான உடலில்தான் திடமான உள்ளம் இருக்கும். அத்திடமான உள்ளத்தையும், நலமான உடலையும் கட்டியெழுப்புவதில் விளையாட்டு பெரும்பங்கு வகிக்கின்றது.

மட்டுமேதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி சிறந்த கல்விமான்களை உருவாக்கி இருக்கின்ற அதேவேளை, அகில இலங்கை ரீதியில் பங்கு கொண்டு புகழ்பெறக்கூடிய சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களையும் உருவாக்கி இருக்கின்றது என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதாவது, கல்வியின் நோக்கத்தை உன்னிப்பாகக் கணக்கிட்டு, அதனை செயல் ரீதியாக நடைமுறைப்படுத்தி வெற்றிகொண்ட பெருமை மட்டுமேதடிஸ்த மத்திய கல்லூரிக்கு உண்டு என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

இப்பாடசாலை நிகழாண்டோடு அதன் 175வது நிறைவாண்டைப் பூர்த்திசெய்கின்றது. இத்தருணத்திலே கல்லூரியின் கடந்த கால விளையாட்டுச் சிறப்புக்களை அதாவது 1946ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னரான விளையாட்டுச் சாதனைகள், சாதனைகள் படைத்தவர்கள், சாதனைக்கு காரணமானவர்கள் போன்றோரை காலவீணையில் மீட்டெடுத்துப்

பார்ப்பது முற்றிலும் பொருந்தும் என்பது எனது எண்ணக்கரு. ஆகையினாலே, இக்கல்லூரியின் விளையாட்டுச் சிறப்புக்களை என்னால் இயன்றவரை இக்கட்டுரைமூலம் சிறப்பானதாக்க முயல்கின்றேன் என்பதையும் 1946ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் உள்ள விளையாட்டுத் தகவல்கள், அவ்வாண்டில் வெளியான கல்லூரிச் சஞ்சிகையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்பதையும் இங்கு தெளிவுபடுத்துகின்றேன். கால ஓட்டத்திற்கு ஏற்றவகையில் கல்லூரியில் பிரகாசித்த விளையாட்டு வீரர்களைக் கீழே தருகின்றேன்.

(1) திரு. A. கணசிங்கம் : 1946-இவர் ஒரு சிறந்த அகில இலங்கை குறுந்தூர ஓட்டக்காரர். அகில இலங்கை பாடசாலைகளுக்கிடையிலான மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப் போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர். இந்தியாவில் நடைபெற்ற மெய்வல்லுனர் போட்டியில் இந்தியாவின் தலைசிறந்த ஓட்டக்காரரான 'ஐவன் ஜேக்கப்'ஐ 200 மீற்றர் ஓட்டத்தில் தோற்கடித்துப் புகழ்பெற்றார்.

(2) திரு. அலிக் கதிர்காமத்தம்பி : இவர் பாடசாலையின் அதிசிறந்த உயரம்பாய்தல் வீரராக கணிக்கப்பட்டவர். அகில இலங்கையில் உயரம்பாய்தல் வீரராக பிரகாசித்தவர். இவரின் சிறப்பு 1953ஆம் ஆண்டின் பாடசாலைக் குறிப்பொன்றில் நினைவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

(3) ஜனப் M. A. M. சரீவ் : இவர் பாடசாலையின் அதிசிறந்த விளையாட்டு வீர

ராகப் போற்றப்பட்டவர். நீளம்பாய் தல், முப்பாச்சல் போன்றவற்றில் அகில இலங்கை வீரராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அத்துடன் 1950ஆம் ஆண்டு நியூசிலாந்து தேசத்திலுள்ள ஓக்லாந்து (Auckland) என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற எம்பயர் விளையாட்டுப் போட்டியில் (Empire Games) கலந்துகொண்ட இலங்கைக் குழுவில் ஒரு அங்கத்தவராகவும் இருந்தார்.

- (4) திரு. J. R. D. சில்வா : இவர் ஒரு சிறந்த நீண்டதூர ஓட்டக்காரர் என்ற பெருமைக்குரியவர். 800 மீற்றர், 1500 மீற்றர் ஓட்டப்போட்டிகளில் அகில இலங்கை வீரராகத் திகழ்ந்தார். அது மட்டுமல்லாமல், 800 மீற்றர் ஓட்டத்தை 2 நிமிடத்துக்குள் ஓடிய முதல் இலங்கை வீரர் என்ற பெருமையும் இவருக்குரியதே. அத்துடன், 1950 ஆம் ஆண்டு நியூசிலாந்து தேசத்திலுள்ள ஓக்லாந்து என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற எம்பயர் விளையாட்டுப் போட்டியில் கலந்துகொண்ட இலங்கைக் குழுவில் ஒரு அங்கத்தவராகவும் இருந்தார்.

(5) திரு. T. கிருபைராஜா :

அ. 1950 - அகில இலங்கை பாடசாலைகளுக்கிடையிலான மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப் போட்டியில் பங்குகொண்டு 400 மீற்றர் ஓட்டத்தில் மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றார்.

ஆ. 1951 - அகில இலங்கை கீழ்பிரிவு மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப் போட்டியில் பங்குகொண்டு 400 மீற்றர் ஓட்டத்தில் முதலாவது இடத்தைப் பெற்றதோடு சாதனையும் படைத்தார். (53.3 செக்.)

இ. 1952 - கெல் சிங்கி (Helsinki) ஒலிம்பிக் போட்டியில் பங்கு கொள்வதற்கான இலங்கை தகுதி காண் போட்டியில் 400 மீற்றர் ஓட்டத்தில் முதலாவது இடமும், 200 மீற்றர் ஓட்டத்தில் இரண்

டாவது இடமும் இவருக்கு கிடைத்தது. ஒலிம்பிக் போட்டி ஒன்றில் வெள்ளிப் பதக்கம் பெற்ற (400 மீற்றர் தடைதாண்டலில்) ஒரே ஒரு இலங்கை வீரரான திரு. டங்கன் வைந் என்பவரிடம் பயிற்சிபெற்ற பெருமையும் இவருக்குண்டு. இலங்கையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி பூசாவில் (Boosa) நடைபெற்ற முக்கோண போட்டி ஒன்றில் (Triangular Contest) 400 மீற்றர் ஓட்டத்தை முதலாவதாக ஓடி முடித்தார்.

ஈ. 1953 - இலங்கையிலே நடைபெற்ற 4 நாடுகளின் விளையாட்டு வீரர்கள் பங்குகொண்ட மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றார்.

உ. 1951, 1952, 1954 - இலங்கை தேசிய மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப் போட்டியில் பங்குகொண்டு 400 மீற்றர் ஓட்டத்தில் வெற்றிபெற்றார்.

ஊ. 1955-1956 - மதுரை உடற்கல்வி கல்லூரியினையும், மதுரை விளையாட்டுக் குழுவினையும், மதுரைப் பகுதியையும் (Madras State) பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி அகில இந்திய ஒலிம்பிக் விளையாட்டுப் போட்டியில் பங்குகொண்டு 100மீ, 200மீ, 400மீ, 800மீ ஓட்டங்களில் வெற்றி பெற்றார். இப்போட்டியில் இவர் 100 மீற்றரை 10.8 செக்கன்களிலும், 200 மீற்றரை 22.1 செக்கன்களிலும், 400 மீற்றரை 49.6 செக்கன்களிலும் ஓடி முடித்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எ. 1958 - 1960 - புலமைப் பரிசில் கிடைத்து, அமெரிக்காவிலுள்ள மியாமி பல்கலைக் கழகத்தில் பீ. எஸ். சீ. பட்டமும், எம். எஸ். சீ. பட்டமும் பெற்றார்.

ஏ. ஜெனி ஓவன்ஸ் (அமெரிக்கா),
பொப் மத்தியூஸ் (அமெரிக்கா),
ஜோர்ஜ் ஹைட் (அமெரிக்கா),
பட் விண்டர் (அமெரிக்கா),
எமில், டயானா சற்றே பெக்
(ரஷ்யா), டவான் (இந்தியா)
போன்ற விளையாட்டு ஆசான்
களினால் பயிற்றுவிக்கப்பட்டவர்
என்ற பெருமையும் இவரைச்
சாரும். மட்டக்களப்பு திருக்
கோவிலைப் பிறப்பிடமாகக்
கொண்ட இவர் தற்போது,
கொழும்பு தமிழ்ப் பாடசாலை
களின் பிரதம கல்வி அதிகாரி
யாக பதவி வகிக்கின்றார். மத்திய
கல்லூரியிலிருந்து வெளியேறிய
சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களில்
குறிப்பிடத்தக்கவர் இவராவார்.

(6) செல்வன் S. செல்வகுமரன் : 1977 -
அகில இலங்கை பாடசாலைகளுக்
கிடையிலான மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப் போட்டி : வயதுப் பிரிவு 15 : ஈட்டி எறிதல் : முதலாம் இடம், (134 அடி 4 அங்குலம்), உயரம் பாய்தல் : இரண்டாம் இடம், குண்டெறிதல் : இரண்டாம் இடம், அதே ஆண்டில் நடைபெற்ற மட்டக்களப்பு கிழக்கு வட்டார கீழ்ப்பிரிவு மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப் போட்டியில் பங்கு கொண்டு குண்டெறிதலில் முதலிடம் பெற்றதுடன், முன்னர் இருந்த சாதனையை 5 அங்குலத்தால் முறியடித்து புதிய சாதனை படைத்தார். அத்துடன் 1976ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற மட்டக்களப்பு கிழக்கு வட்டார மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப் போட்டியில் 15 வயதுக்குட்பட்ட பிரிவில் பங்கு கொண்டு ஈட்டி எறிதலிலே முதலாம் இடத்தைப் பெற்றதுடன் புதிய சாதனையையும் நிலைநாட்டினார். (105 அடி)

(7) செல்வன் P. T. லத்தீஸ் : 1981-அகில இலங்கை பாடசாலைகளுக்கிடையிலான மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப் போட்டி : வயதுப் பிரிவு 17 : தடியூன்றிப் பாய்தல் : நான்காம் இடம்.

(8) செல்வன் P. சுரேஸ் ஆனந்த் : 1982 - அகில இலங்கை பாடசாலைகளுக்கிடையிலான மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப் போட்டி : வயதுப் பிரிவு 16 : உயரம் பாய்தல் : 4அடி 8அங்குலம் பாய்ந்து தகுதிபெற்றார். அதாவது வருணப் பட்டி (Colours) பெற்றார்.

(9) செல்வன் S. H. பிறிதவுஸ் : 1984 - அகில இலங்கை பாடசாலைகளுக்கிடையிலான மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப் போட்டி : வயதுப் பிரிவு 17 : உயரம் பாய்தல் : இரண்டாம் இடம். (5அடி 4 அங்குலம்)

(10) செல்வன் P. சுரேஸ் ஆனந்த் : 1984 - அகில இலங்கை பாடசாலைகளுக்கிடையிலான மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப் போட்டி : வயதுப் பிரிவு 17 : தடியூன்றிப் பாய்தல் : இரண்டாம் இடம். (8அடி 6அங்குலம்)

விளையாட்டுக்களைப் பொறுத்தளவில், எமது கல்லூரியின் 17 வயதுக்குட்பட்ட உதைபந்தாட்டக் குழு, 1984ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அகில இலங்கை பாடசாலைகளுக்கிடையிலான உதைபந்தாட்டப் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்குழு உதைபந்தாட்ட வீரர்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு : (1) P. தேவானந்தன் (தலைவர்), (2) P. சுரேஸ் ஆனந்த் (உபதலைவர்), (3) S. H. பிறிதவுஸ், (4) R. பாஸ்கர், (5) M. I. M. நவப், (6) A. பிரேம்குமார், (7) R. விக்கினேஸ் வரன், (8) M. I. M. கலீல், (9) N. குகானந்தராஜா, (10) P. நவனீதன், (11) B. லவக்குமார், (12) M. சுதாகரன், (13) S. நிறஞ்சனன், (14) R. R. பான்ஸ், (15) K. ரவீந்திரன். பாடசாலையின் பழைய மாணவரும், சிறந்த உதைபந்து வீரருமான திரு. S. ஜெயகுரியம் என்பவரால் இவ் உதைபந்தாட்டக்குழு வீரர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டது.

அகில இலங்கை ரீதியான வெற்றிகளைத் தவிர மாகாண ரீதியான வெற்றிகளையும் கல்லூரி பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1946ஆம் ஆண்டின் தொடக்கப் பகுதியில் பாடசாலைமண்டபத்திலே குத்துச்சண்டைப்

பயிற்சிகளும், மல்யுத்தப் பயிற்சிகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பழைய மாணவரான திரு. S. M. மயில்வாகனம் என்பவர் மாணவர்களுக்கு மல்யுத்தப் பயிற்சியை அளித்தார். இவரின் கடின உழைப்பின் பயனாய் 1946 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கிழக்கிலங்கை மல்யுத்தப் போட்டியில், மத்திய கல்லூரி வெற்றிக் கேடயத்தைச் சுவீகரித்ததோடு, அனேகமான வெற்றிக்கிண்ணங்களையும் மாணவர்கள் பெற்றார்கள்.

1946 - 1950 ஆம் ஆண்டுக் காலப் பகுதியில் மாணவர்கள் பலவகையான விளையாட்டுக்களில் சிறப்புற்று விளங்கினர். இக்கால கட்டத்தில் விளையாட்டுத்துறைக்கு ஊக்கம் காட்டிய ஆசிரியர்கள் வரிசையிலே திரு. வன்கோய்சன், திரு. P. V. கணபதிப்பிள்ளை, திரு. S. M. மயில்வாகனம் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். அந்நேரத்தில் இயங்கிய, பாடசாலையின் பொழுதுபோக்குக் கழகமானது, (Hobby Club) துப்பாக்கியால் சுடுவது எப்படி என்பதை ஒரு விளையாட்டாக மாணவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்தது.

1951 ஆம் ஆண்டில் கிழக்கிலங்கை கரப்பந்தாட்ட வீரர்களாக மத்திய கல்லூரி தெரிவுசெய்யப்பட்டது.

மேற்குறிப்பிட்ட வெற்றிகளைத் தவிர மாவட்ட ரீதியாகப் பெற்ற வெற்றிகள்

சொல்லில் அடங்காது. உதாரணமாக, எல்லை, கிரிக்கட், உதைபந்து, கரப்பந்து போன்ற விளையாட்டுக்களில் அதிக வெற்றிகிடைத்தது. அதைவிட குத்துச்சண்டை, மல்யுத்தம், கராத்தே, சதுரங்கம், கரம், டேபிள் டெனிஸ், டெனிஸ், பற்றின்டன், ஹொக்கி, நகர், கூடைப்பந்தாட்டம் போன்ற இன்றோன்ற விளையாட்டுக்களிலும் மாணவர்கள் சுமாரான பயிற்சிகளைப் பெற்று பாடசாலைக்கு நற்பெயரைத் தேடித் தந்திருக்கின்றார்கள். அவ்வாறு பாடசாலைக்கு பெருமை தேடித்தந்தவர்களின் பெயர்களை வரலாற்றுக் குறிப்புக்களில் பதியவைப்பது முக்கியமானதொன்றாகும். அதன்படி, விளையாட்டுத்துறையில் 1975 ஆம் ஆண்டில் இருந்து மாவட்ட ரீதியாகப் பிரகாசித்து பாடசாலைக்குப் புகழைத் தேடித்தந்தவர்களின் பெயர்கள் கல்லூரியில் வெளியாகும் காலாண்டுச் சஞ்சிகையான 'செம்மை'யில் பிரசுரிக்கப்படும் என்பதை மிக மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

1963 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மட்டக்களப்பு மாவட்டப் பாடசாலைக்கிடையிலான கிரிக்கட் போட்டியில் எமது கல்லூரியின் 19 வயதுக்குட்பட்ட குழு வெற்றிபெற்றது. இதற்குமுன்னர் தொடர்ந்து 5 வருடங்களாக புனித மிக்கேல் கல்லூரியே வெற்றிபெற்று வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

இல்வாழ்க்கையும் இறையடியும் ஓராண்டிலேயே !

1906ம் ஆண்டு மட்டக்களப்புப் பிரதேசமெங்கும் கொடிய பஞ்சமும் கொள்ளைநோய்களும் தாண்டவமாடின. அவ்வேளையில் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியின் அதிபராயிருந்தார் வண. ஜே. ஈ. ஹரில் அவர்கள். அவ்வாண்டு செப்டம்பரில் அவருக்குத் திருமணம் நடந்தேறியது. விவாகம் செய்து மூன்றே மாதங்களுக்கிடையில் டிசம்பர் மாதம், தமது 29வது வயதில் அவரும் அவரது மனைவியாரும் கொடிய நெருப்புக்காய்ச்சலினால் பீடிக்கப்பட்டு இங்கு மரணமானது நெஞ்சை நெகிழ்ச்செய்யும் பரிதாப நிகழ்ச்சியாக அமைந்திருந்தது.

அத்தோடு, 1980ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாடசாலைகளுக்கிடையிலான மாவட்ட மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப் போட்டியில் எமது கல்லூரி வெற்றிவாகை சூடியதையும், அதற்கு முன்னதாக சில ஆண்டுகளில் புனித மிக்கேல் கல்லூரியே வெற்றிபெற்று வந்ததையும் மறக்கமுடியாது. மேற்கூறப்பட்ட இரண்டு வெற்றிகளையும் அவதானிக்கும் போது, மாணவர்களின் விடாமுயற்சி எந்தளவிற்கு மேலோங்கி உள்ளது என்பதை உணரமுடிகின்றது.

செல்வன் P. தேவானந்தன் என்பவர் 1984, 1985, 1986ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற மாவட்ட விளையாட்டுப் போட்டியில் பங்குகொண்டு விளையாட்டு வீரராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். அது மட்டுமல்லாமல் 1984 இல் நடைபெற்ற மாவட்ட விளையாட்டுப் போட்டியில் 17 வயதுக்குட்பட்ட பிரிவின் முப்பாய்ச்சல் நிகழ்ச்சியில் பங்குகொண்டு முன்னர் இருந்த சாதனையை (37 அடி) முறியடித்து புதியதொரு சாதனையை (40 அடி) படைத்தார். (12.07 மீற்றர்) மேற்குறிப்பிட்டவரைவிட, மாவட்ட விளையாட்டு வீரர்களாக செல்வன் N. ஜெயச்சந்திரன் (1980), செல்வன் T. சிறிதரன் (1987) போன்றோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

1976ஆம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பு பகுதி பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கிடையிலான விளையாட்டுப் போட்டி ஒன்று மட்டுநகர் வெபர் விளையாட்டு மைதானத்தில் நடைபெற்றது. அப்போட்டியில் எமது கல்லூரி ஆசிரியர்களான திரு. S. புண்ணியமூர்த்தி, திரு. G. சௌந்தரராஜா, திரு. B. A. J. எட்மன், திரு. N. செல்வகணேசன் போன்றோர் சிறப்பாக பங்குகொண்டு, வெற்றிபெற்று எமது பாடசாலைக்குப் புகழைத் தேடித்தந்தது மட்டுமல்லாமல், பாடசாலை மாணவர்களின் உற்சாகத்திற்கும் வழிகோலினார்கள்.

பாடசாலையின் விளையாட்டுத்திறன் படிப்படியாக மேன்மையடைந்துகொண்டு வந்த காலகட்டத்திலே, மாணவர் தொகைக்கேற்ப இல்லங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆரம்ப காலத்தில் வெஸ்லி, கோக், ஓல்ட், செல்பி

போன்ற பெயர்களுடைய இல்லங்கள் இருந்தன. தற்போது ஓல்ட், கோல்டம், சோமநாதர் போன்ற பெயர்களுடைய இல்லங்களை உள்ளடக்கி ஒவ்வொரு ஆண்டும் பாடசாலையில் இல்ல விளையாட்டுப் போட்டி நடைபெற்று வருகின்றது. இவ் இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியைச் சிறப்பிக்கும் அம்சமாக இல்லங்களுக்கிடையே உதைபந்து, எல்லை, கிரிக்கட், மரதன் ஓட்டப்போட்டி, சைக்கிளோட்டப் போட்டி, மற்றும் தமிழ் விவாதப்போட்டி, ஆங்கில எழுத்துக்கூட்டல் போட்டி (Spelling Contest) போன்ற போட்டிகள் நிகழ்த்தப்பட்டு, மாணவர்களின் கல்வி, விளையாட்டுத் துறைக்கு உற்சாகமுட்டி வருவதை நாம் மறக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது.

மேற்படி விளையாட்டுக் குறிப்புகளில் இருந்து நாம் ஒரு சிறு விடயத்தை புரிந்து கொள்ளலாம். அதாவது, பாடசாலையில் இருந்து பயிற்சிபெற்ற பல இன, மத மாணவர்கள் அகில இலங்கையிலும், வெளிநாடுகளிலும் புகழ்பெற்றிருக்கின்றார்கள். இவற்றில் இருந்து விளங்கிக்கொள்வது என்ன வெனில், இக்கல்லூரியின் அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றோர் மாணவர்களிடத்தில் பாரபட்சம் காட்டாமல் அவர்களின் எதிர்காலத்தை மேன்மையடையச்செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கம் கொண்டவர்களாய் இருந்திருக்கின்றனர். அவ்வாறானவர்களின் செயற்றிறனை இங்கு நாம் நினைவெடுத்துப்பார்ப்பது சாலச் சிறந்ததே. அதிபர்கள் வண. E. T. செல்பி, வண. R. W. கோல்டம், வண. J. காட்மன், திரு. S. V. O. சோமநாதர், திரு. P. G. காசிநாதர் போன்றோர் முக்கியமானவர்கள். தற்போதைய அதிபரான திரு. A. A. அருளன்னராஜா அவர்களும் மாணவர்களின் விளையாட்டுத் துறையில் மிகுந்த அக்கறையுடையவராக இருக்கின்றார்.

விளையாட்டு ஆசிரியர்கள் வரிசையிலே, திரு. G. சௌந்தரராஜா அவர்கள் (1975 – 1979) முன்னணி வகிக்கின்றார். இவர் பாடசாலையின் விளையாட்டுத் துறையில் ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தினார். பல்துறை விளையாட்டுக்களிலும் மாணவர்களை ஈடுபடச்செய்தார். முக்கியமாக உதைபந்து

தாட்டத் துறையில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். இவரின் சிறந்த பயிற்றுவிப்பின் பலனாய் 1976ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பாடசாலைகளுக்கிடையிலான மாவட்ட விளையாட்டுப் போட்டியில், எமது கல்லூரியின் 13, 15, 17 வயதுக்குட்பட்ட உதைபந்தாட்டக்குழு வெற்றிபெற்றது. திரு. R. இராஜரெட்ணம், ஜனாப M.K.M. நிலாம் போன்றோர் 1980-1981ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் விளையாட்டு ஆசிரியர்களாக கடமையாற்றி பாடசாலைக்குப் பெரும் கீர்த்தியைத் தேடித்தந்தார்கள். அதன்பின்னர், 1982ஆம் ஆண்டு சேவைக்குவந்து இன்று வரை விளையாட்டு ஆசிரியராக இருக்கின்ற திரு. I. கமலராஜ் அவர்களை நாம் மறக்க முடியாது. இவர் மாணவர்களிடத்தே மிக அன்னியோன்னியமாகப் பழகியதுடன் அம் மாணவர்களை அகில இலங்கை ரீதியிலான போட்டிகளிலும் கலந்துகொள்ளச் செய்து வெற்றிபெறவும் வாய்ப்பாய் அமைந்தவர் என்ற பெருமையை அடைகின்றார். இவர்

களைத்தவிர, பாடசாலையின் உப அதிபராக தற்போது இருக்கின்ற திரு. S. புண்ணியமூர்த்தி அவர்கள் பாடசாலையின் விளையாட்டுத்துறை அபிவிருத்திக்குப் பாடுபட்டவர்களில் மிகவும் முக்கியமானவராவார். திரு. K.J. செளந்தரராஜா, திரு. S. ஜெயந்திரன், திரு. T. குலேந்திரன், திரு. S. P. புவிராஜ சிங்கம் போன்ற பழைய மாணவர்களும், பாடசாலை மாணவர்களுக்கு விளையாட்டுப் பயிற்சியை அளித்தனர். அதைவிட பாடசாலையின் விளையாட்டு உயர்ச்சிக்கு பல வழிகளிலும் ஒத்துழைப்பளித்தவர்களை நாம் மறக்கமுடியாது. அவர்கள் அனைவருக்கும் இத்தருணத்திலே மனமார்ந்த நன்றியைக் கூறிக்கொள்கின்றோம்.

மேலும், மாணவர்கள் கால முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்றவகையில் விளையாட்டை மேன்மையடையச் செய்து கல்லூரிக்குப் பெருமை தேடித்தருவதோடு, முன்னர் செய்துவந்த பணியைத் தொடரவேண்டுமென்பதே எமது பேரவாவாகும். *

குதிரையும் கழுதையும் !

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே மட்டுநகர் வீதிகளெங்கும் குதிரை வண்டிகளே பெரும்பாலும் பாவனைக்கிருந்தன. வசதிபடைத்த குடும்பத்து மாணவர்கள் பாடசாலைக்குக் குதிரை வண்டிகளிலும் குதிரைகளில் ஏறியும் வந்தார்கள்.

கழுதைகளும் புளியந்தீவுப் பகுதியில் பெருவாரியாக உபயோகத்திலிருந்தன. மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரிக்கு அருகிலிருக்கும் தற்போதைய 'லேடிஸ் கிளப்' பகுதி சலவைத் தொழிலாளர்கள் வசிக்குமிடமாக இருந்தது. கழுதை லாயங்களும் அங்கிருந்தன. இரவுவேளைகளில் மட்டுநகர் மைதானமெங்கும் கழுதைகள் புல் மேய்ந்தபடி திரியும்.

கல்லூரி அதிபர்மனையில் வசித்துவந்த வெள்ளைக்கார அதிபரொருவருக்குப் பக்கத்துத் தேவாலய மணி ஓசை என்றால் 'அலர்ஜி'. மணிச்சப்தம் கேட்டதுமே சிடுசிடுப்பார் அவர் !

ஒருதடவை யாரோ நகைச்சுவைப் பேர்வழி மைதானத்தில் மேய்ந்துகொண்டிருந்த கழுதையொன்றைப் பிடித்து நடுராத்திரியில் கொணர்ந்து தேவாலய மணிக்கயிற்றுடன் சேர்த்துக் கட்டிவிட்டார். பிறகு என்ன! விடியவிடிய கழுதை மேயமேய மணியும் ஒலித்தபடியே இருந்தது. ஆத்திரம்கொண்ட வெள்ளைக்கார அதிபரால் விடியும்வரை தூங்கவே முடியவில்லை.

வினையாட்டுக்கள்

மாணவர்களின் முன்னேற்றம் கருதி வினையாட்டுத் திறன்களை வளர்க்கவேண்டும் என்னும் முயற்சியில் நாம் மாணவரின் தேவைகளை உணர்ந்து வினையாட்டுக்களில் போதிய பயிற்சிகளை அளித்து வந்ததுடன் மேலும் மாணவருக்கு தேவையான பல புதிய பயிற்சிக்கான வசதிகளையும் இக்காலகட்டத்தில் படிப்படியாக அதிகரித்து வந்துள்ளோம். இந்த ஏற்பாடுகளால் எமது கல்லூரியில் எல்லா வயது மட்டத்தினருக்கும் மெய்வல்லுனர் பயிற்சி, உதைபந்தாட்டம், துடுப்பாட்டப் பயிற்சி, டேபிள் டெனிஸ், பாட்மின்ரன், எல்லே ஆகிய வினையாட்டுக்களிலும் பங்குகொள்ளக்கூடிய முறையில் வழிவகைகளைச் செய்துள்ளோம். இதன்மூலம் வினையாட்டுத்துறையில் பல சாதனைகளையும் அடைந்துள்ளோம்.

உதைபந்தாட்டம்:

1984ம் ஆண்டில் எமது பாடசாலை 17 வயதுக்குட்பட்ட குழுவின் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வெற்றியீட்டி அகில இலங்கைப் போட்டிக்குத் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். 1984ம் ஆண்டு செப்தம்பர் மாதம் மொரட்டுவ வேல்ஸ் குமார கல்லூரி மைதானத்தில் கண்டி, கம்பஹா, பண்டாரவளை, நுவரெலியா ஆகிய மாவட்டங்களுடன் வினையாடி வெற்றியீட்டி இறுதிப் போட்டிக்கு தெரிவுசெய்யப்பட்டு, இறுதி ஆட்டம் வென்னப்புவ ஜோசப் வாஸ் கல்லூரியுடன் வினையாடி அகில இலங்கை ரீதியில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றதுடன், 15 பதக்கங்களைப் பெற்றனர். இது கடந்த கால் நூற்றாண்டுகளில் கிடைக்காத ஓர் அரிய சாதனை என்றே கருத இடமுண்டு.

துடுப்பாட்டம்:

துடுப்பாட்டத்திலும் எமது பாடசாலை மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பல தடவைகள் சம்பியனாகவும், சில சந்தர்ப்பங்களில் இரண்டாம் இடங்களையும் பெற்றுள்ளது.

மெய்வல்லுனர்:

1984ம் ஆண்டும் நடைபெற்ற அகில இலங்கை ரீதியில் எமது பாடசாலை மாணவர்களான சுரேஸ் ஆனந்த், பிறிதௌஸ் கோலுன்றிப்பாய்தல், உயரம் பாய்தல் போன்றவற்றில் 2ம் இடங்களைப் பெற்று பதக்கங்களைப் பெற்றுள்ளனர். சென்ற ஆண்டிலும் எமது மாணவர் பலர் அகில இலங்கை மெய்வல்லுனர் போட்டிக்கு தெரிவுசெய்யப்பட்டனர்.

எல்லே:

எல்லே வினையாட்டிலும் எமது பாடசாலை பல தடவைகள் அகில இலங்கைப் போட்டிக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கடந்த மூன்று வருடங்களாக நாட்டினுடைய பாதுகாப்பு சூழ்நிலை பாதகமாக இருந்ததினால் எமது பாடசாலை மாணவர்களுக்கு உரிய பயிற்சி கொடுக்கமுடியாத சூழ்நிலை இருந்தபோதிலும் எமது மாணவர்கள் தங்கள் சுய முயற்சியின் காரணமாக பல வெற்றிகளை இக்கல்லூரிக்கு எடுத்துக் கொடுத்ததை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. மென்மேலும் மாணவ சமுதாயம் இப்பாடசாலைக்குப் பெருமையும், புகழையும் தேடிக்கொடுக்க முயல்வார்கள் என்று நம்பி ஆகி கூறுகிறேன்.

ஐ. கமலராஜ்

வினையாட்டுப் பொறுப்பாசிரியர்

கல்லூரி அபிவிருத்திச் சபை அறிக்கை

தலைவர் : அதிபர்
உப தலைவர் : திரு. ஏ. எஸ். மனோகரதாஸ்
செயலாளர் : திரு. எஸ். செல்வநாயகம்
உப செயலாளர் : திரு. கே. ஜி. அருளானந்தம்
பொருளாளர் : திரு. ஐ. கமலராஜ்

பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி தனது 175ஆவது ஆண்டை நிறைவு செய்கின்றது என்பதை நினைக்கும்போது பழைய மாணவர் என்ற வகையிலும், பெற்றோர் என்ற வகையிலும், பாடசாலையின் அபிவிருத்திச் சங்க செயலாளர் என்ற வகையிலும் மிகவும் பூரிப்பும் பெருமகிழ்வும் அடைகின்றேன்.

இப்பாடசாலையே இலங்கையின் முதன்முதல் ஆங்கிலப் பாடசாலை என்பது யாவரும் அறிந்ததே. கல்வியில் ஆங்கில வாசனையே இல்லாமல் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்த கிழக்கு மாகாண மக்களுக்கு கல்வியின் மகத்துவத்தை உணர்த்தி, விழிப்புணர்ச்சியையும், மறுமலர்ச்சியையும் ஏற்படுத்த ஊன்றுகோலாக முன்னின்று உழைத்தவர்கள் மெதடிஸ்த மிஷனரிமாரே. கல்வி வெளிச்சத்தை இப்பிரதேசத்திற்கு வழங்கிய பெருமை அவர்களையே சாரும்.

மெதடிஸ்த பாரம்பரியத்திற்கும் சம்பிரதாயங்களுக்கும் அமைவாக இக்கல்லூரி வளர்ந்துவருகின்ற வேளையில் இக்கல்லூரியில் அதிகமாக கல்வி கற்கும் வேறு மதத்தினருக்கு சாதி சமய வேறுபாடின்றி தகுதிக்கு முதலிடம் அளிப்பது இக்கல்லூரியின் தலைசிறந்த பண்பாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் அதிபருக்கும், ஆசிரியர்கட்கும் பாடசாலையின் அபிவிருத்திச் சங்கம் தங்களால் இயன்ற உதவிகளை வழங்கியுள்ளது. இப்பாடசாலையின் பழைய மாணவர் பலர் நாட்டில் தலைசிறந்த தலைவர்களாக, சிறந்த ஆசிரியர்களாக, அரசியல்வாதிகளாக, மருத்துவர்களாக, பொறியியலாளர்களாக, சட்டத்தரணிகளாக விளங்கி பாடசாலைக்கு புகழ்தேடித் தந்ததுடன்மட்டும் நின்றுவிடாது பழைய மாணவர் சங்கம், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம் மூலமாக தமக்கே சொந்தமான பழைமையையும் அதன் மேன்மையையும் பாதுகாத்து வருவதற்கு தம்மால் இயன்ற பங்கை அளித்துவருகின்றனர்.

முதுமையின் தோற்றம் பாடசாலையைவிட்டு விலகக்கூடாது என்ற காரணத்தினாலோ அல்லது ஸ்தாபகருக்கு நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம் என்பதற்காகவோ கட்டடத்தின் ஒருபகுதி சிதைவடைந்த நிலையில் காட்சியளிக்கின்றது. இந்த நிலையையும், பாடசாலையின் ஏனைய தளபாடங்கள் முதலான தேவைகளையும் ஓரளவு நிவர்த்தி செய்வதற்கு எங்கள் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம் தளரா மனம்படைத்த பெற்றோர்களின் பொருள் உதவிகளுடன் சிறுசிறு தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்துள்ளது. நாட்டின் தற்போதைய அமைதியின்மை காரணமாக பெரிதாக எதுவுமே கடந்த இருவருட காலமாக எமது சங்கத்தினால் செய்யமுடியவில்லை என்பது மிகவும் வேதனையுடன் கூறிவைக்கவேண்டிய பொறுப்பு என தாகும்.

பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபை செயற்குழு உறுப்பினர்களாக இருந்து இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் ஒத்துழைத்த சகல நிர்வாக உறுப்பினர்களுக்கும், துரித நடவடிக்கைகளுக்கு உந்துகணையாக உத்வேகத்துடன் செயற்பட்ட அன்பர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகள். இத்தருணத்திலே குறிப்பாக அதிபர் திரு. A. A. அருளன்னராஜா அவர்கட்கு செயலாளர் என்ற ரீதியிலே தனிப்பட்ட முறையிலும், செயற்குழுவின் சார்பிலும் அன்பு கலந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

இறுதியாக இக்கல்லூரியில் கல்வி, ஒழுக்கம், மற்றும் ஏனைய துறைகளிலும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே முதன்மையாக சிறந்து விளங்க அரும்பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் யாவருக்கும் என் இதயம்கனிந்த வாழ்த்துக்களையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எஸ். செல்வநாயகம்

செயலாளர் பா. அ. சபை.

பாடசாலை அபிவிருத்திச்சபை,
மட்/மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி,
மட்டக்களப்பு.

முதலாவது தமிழ் மெதடிஸ்த குரு

இலங்கை மெதடிஸ்த திருச்சபையின் குருத்துவத்தில் சேர்ந்த முதலாவது தமிழர் வண. ஜோண் பிலிப்ஸ் சண்முகம் அவர்களாகும். 1825ம் ஆண்டு இவர் குருப்பட்டம் பெற்று நாற்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாக யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, கல்முனை ஆகிய பகுதிகளில் கடமைபுரிந்தார்.

இவரின் பின்சந்ததியினர் பலர் காலத்துக்குக்காலம் மட்டுநகர் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியில் கல்வி பயின்றுள்ளனர். மட்டக்களப்பில் இன்றுமுள்ள ஸ்ரீபன்ஸ் குடும்பத்தினர் இவரது நேரடி வழித்தோன்றல்களாவார். 1950 - 55 காலப்பகுதியில் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவராக வழக்கறிஞர் சாம். டபிள்யு. ஸ்ரீபன்ஸ் அவர்கள் அரும்பணியாற்றியுள்ளார்.

மட் / மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி

பழைய மாணவர் ஒன்றியத்தின் வருடாந்த அறிக்கை

காப்பாளர் : திரு. A. A. அருளன்னராஜா (அதிபர்)
தலைவர் : திரு. பிறின்ஸ் G. காசிநாதர்
உப தலைவர்கள் : திருவாளர்கள் K. G. அருளானந்தம்
S. விஜயகுமாரம்
செயலாளர் : திரு. A. குணரெத்தினம்
உப செயலாளர் : திரு. C. P. ஹரிச்சந்திரன்
பொருளாளர் : திரு. K. E. தங்கத்துரை

மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியின் நூற்றெழுபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும் சின்னமாக மிள்கும் இந்த சிறப்பு மலரில், பழைய மாணவ ஒன்றியத்தின் ஆண்டறிக்கையினை மணம்பெறச் செய்வதில், செயலாளர் என்றவகையில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

மேற்படி எமது ஒன்றியத்தின் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டம் கடந்த 22-01-89 அன்று கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. நடப்பு வருட நிர்வாகிகள் தேர்வின்போது இதுவரை ஒன்றியத்தின் உபதலைவராக இருந்த திரு. A. K. பத்மநாதன் இடமாற்றமாகி திருகோணமலைக்கு சென்றதைத் தொடர்ந்தும், மற்ற உபதலைவரான ஜனாப். A. K. அபூ பக்கர் காலமானதைத் தொடர்ந்தும் இரு புதிய உபதலைவர்கள் தெரிவாகினர். திரு. பத்மநாதனின் சேவைக்கு தலைவர் நன்றி செலுத்தியதுடன் ஜனாப். அபூபக்கரின் ஆத்மா சாந்திக்காக 2 நிமிட மௌன அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது. எங்கள் கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபரான திரு. பிறின்ஸ் ஜி. காசிநாதர் அவர்கள் ஒன்றியத்தின் தலைவராக ஏகமனதாகத் தெரிவுபெற்றார். தனது ஆளுவது வயதிலே இக்கல்லூரியில் ஆரம்பக்கல்வி பயின்று, ஆசிரியராகப் பணியாற்ற ஆரம்பித்து, உப அதிபராக, பின்னர் 'கட்டுப்பாட்டின் காவலன்' எனும் சிறப்புப்பட்டத்துடன் அதிபராகவும் சேவையாற்றிய எமது தலைவரவர்கள், மாணவ உலகிற்கு வழிகாட்டி, வளமுட்டிய அழகிய பண்பாட்டுப் பாரம்பரியமிக்கவர். இத்தகைய ஆளுமைகளை வெளிப்படுத்திய திரு. பிறின்ஸ் காசிநாதர் அவர்கள் எங்கள் ஒன்றியத்தின் தலைவராகச் செயற்படுவதனையிட்டு நாம் பெருமிதமடைகின்றோம்; பேருவகை கொள்கின்றோம்.

எமது ஒன்றியமானது இதுவரை ஆறு நிறைவேற்றுக்குழுக் கூட்டங்களை இனிதே நடாத்தி, கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கேற்ற ஆக்கபூர்வமான தீர்மானங்களை இவற்றிச் செயற்படுத்தி வருகின்றது.

எங்கள் கல்லூரியிற் பயின்ற மாணவர்கள் பலர் அமைச்சர்களாகவும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகவும், டாக்டர்களாகவும், பொறியியலாளர்களாகவும், பல்துறைசார்ந்த பட்டதாரிகளாகவும் மற்றும் திணைக்கள உயரதிகாரிகளாகவும் பணியாற்றி வருகின்றமை கல்லூரியின் செழுமையினைப் பறைசாற்றுகின்றது.

மேலும், பழைய - புதிய மாணவர்களிடையே பரஸ்பர நல்லுறவினை விருத்திசெய்யும் வகையில் எமது ஒன்றியம் கலை, கலாசார, விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடாத்துவதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்துவருகின்றது.

எங்கள் கல்லூரி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நூற்றெழுபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழா வினை முன்னிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ள இம்மலருக்கான சகல ஒத்துழைப்புக்களையும், அதிபர், மற்றும் ஆசிரியர்களின் அனுசரணையுடன் எமது ஒன்றியம் வழங்கியுள்ளது, அத்துடன் எமது ஒன்றிய உபதலைவரான திரு. K. G. அருளானந்தம் அவர்கள் இச்சஞ்சிகைக் குழந்தையின் பிரசவப் பொறுப்பினை முழுமையாக ஏற்றுள்ளமை குறித்து அவருக்கு எமது இதயம்தோய்ந்த நன்றிகளை நவில்கின்றோம்.

எமது கல்லூரியின் தாபகரான 'வணக்கத்திற்குரிய வில்லியம் ஒல்ட்' அவர்களின் நினைவாக முத்திரையொன்றை வெளியிடும் பொறுப்பினை எமது கல்லூரியின் முன்னாள் முதல்வரும், பழைய மாணவ ஒன்றியத் தலைவருமான திரு. பிறின்ஸ் G. காசிநாதர் அவர்களே முன்னின்று ஏற்று, அதனை வெற்றிகரமாக நடாத்தி முடித்துள்ளார். இக்கட்டத்தில் வணக்கத்திற்குரிய வில்லியம் ஒல்ட் அவர்களை எம் நெஞ்சங்களில் நிறைத்து, அவரது நாமத்தை நாடுபோற்றவைப்பதில் எம் நன்றிக் கடனைச் செலுத்துவோமாக.

எங்கள் ஒன்றியத்தினர் கல்லூரியில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட காலங்களில், மாணுக்கர்களுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதில் அதிக அக்கறை காட்டியமை கல்லூரி வளர்ச்சியில் எமது பங்கினைப் புலப்படுத்துகின்றது.

எனவே, எங்கள் கல்லூரியின் நூற்றெழுபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழாக்கண்டு ஆனந்திக்கும் இவ்வேளையில் எமது கல்லூரி மாணவ மணிகள் கல்வியில் சாதனை புரிவதுடன் சமூக, சமய, கலாச்சார விழுமியங்களைப் பேணி, அதன்படி ஒழுக எமது நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்.

எங்கள் கல்லூரியின் தற்போதைய அதிபராக அரும்பணியாற்றிவரும் திரு. A. A. அருளன்னராசா அவர்கள் கல்லூரியின் ஆரோக்கிய வளர்ச்சிக்கான போஷாக்கு நிறைந்த சேவைகளை அள்ளிவழங்கி வருவதுகண்டு அவருக்கு எமது உளம்நிறைந்த பாராட்டு மாலை யினைச் சூட்டுகின்றோம். மற்றும், வித்துவத்திறன்மிக்க உபஅதிபர், அறிவுச்செல்வர்களாகிய ஆசிரியப் பெருந்தகைகள் ஆகியோருக்கும், எமது ஒன்றிய சார்பில் நன்றி கூறுகின்றோம்.

‘மத்திய கல்லூரி மாதாவே வாழியவே!’

ஒன்றியத்தின் செயலாளர்

அ. குணரெட்ணம்

சிரிப்பின் சிறப்பு !

நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

(நகைச்சுவை உணர்ச்சியுடன் மற்றவர்களோடு பழகி மனம் மகிழ மாட்டாதவனுக்கு, இந்த உலகத்தின் இருளில்லாத பகல்வேளையுங்கூட இருளைப்போன்றே காணப்படும்.)

— திருக்குறள் : பொருட்பால் - பண்புடைமை.

“செம்மை”

கல்லூரி காலாண்டு சஞ்சிகை

காப்பாளர் : அதிபர்
பொறுப்பாசிரியர்கள் : திரு. கே. ஜி. அருளானந்தம்
செல்வி மாலினி நடராஜா
திருமதி இந்நிராணி புல்பராஜா
திரு. பி. கோவிந்தராஜ்
இதழாசிரியர் : செல்வன் விமல்ராஜ் பாக்கியநாயகம்
உதவி இதழாசிரியர் : செல்வன் சபேந்திரன் தம்பித்துரைசாமி

மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி தனது நீண்டகால வரலாற்றில் இதுவரை பல சஞ்சிகைகளைக் கண்டுள்ளது. இந்த வரிசையிலே தற்போது ‘செம்மை’ சஞ்சிகை இடம்பெற்றுள்ளது.

‘செம்மை’ என்றால் சீரானது, சிறந்தது, நல்லது, நன்மையளிப்பது என்று பொருள் படுகிறது. ‘செம்மை’ என்னும்போது அது வெளிச்சத்தையும், பிரகாசத்தையும் குறிக்கிறது. நேர்மையையும், நேர்பாதையையும் அது குறிப்பதுடன், நீதியையும், நல் ஒழுக்கத்தையும் குறித்து நிற்கிறது.

மெதடிஸ்த கல்லூரியின் மூலவாக்கியமான (MOTTO) ‘In Thy Light We See Light’ (in lumini tuo lumine) இறைவனது ஒளியில் நாம் வெளிச்சத்தைக் காண்கின்றோம். அந்த வல்லமையான ஒளியாகவும், நல் ஒழுக்கத்தை பிரதிபலிப்பதாகவும் ‘செம்மை’ என்னும் பெயரை எம் கல்லூரி சஞ்சிகைக்கு இட்டோம்.

இயற்கை வளமிக்க மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் தமிழ் இலக்கியத்தையும், எமது பாரம்பரிய கலை, கலாசாரத்தையும் தொன்றுதொட்டுப் பேணிப் பாதகாத்தவருவது அனைவருக்கும் தெரிந்த விடயமேயாகும். இந்தவகையில் தமிழ் இலக்கியத்தில் மாணவர்களினது பங்கை அதிகரிக்கவும், இளம் சமுதாயத்தினரிடத்தில் இலைமறை காய்போன்று இருக்கும் திறமைகளை வெளிக்கொணரும் முயற்சியாகவும் நாம் ‘செம்மை’ சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழை கையெழுத்துப் பிரதியாக 1988ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் திகதியில் பாடசாலை மண்டபத்தில் வைத்து வெளியிட்டோம்.

‘செம்மை’யின் முதலாவது இதழ் கையெழுத்துப் பிரதியாக இருந்தமையால் ஒரு பிரதிதான் வெளியிட்டோம். எனவே ஒரு பிரதியை மாணவர்கள் அனைவரும் படிப்பது என்பது கடினமான காரியமாக இருந்தமையால் எம் அடுத்த இதழை ரேனியோ அச்சப் பிரதியாக வெளியிடலாம் என நினைத்து அடுத்த கட்ட வேலைகளைத் தொடங்கினோம்.

விளம்பரங்கள்மூலம் நிதியைப் பெற்றுக்கொண்ட நாம் மிகவும் கடினமான உழைப்பிற்குப்பின் ‘செம்மை’ சஞ்சிகையின் இரண்டாவது இதழை சிறப்பாக ரேனியோ அச்சில் அமைத்தோம். ஆக்கங்களை அனைவருக்கும் உகந்ததாக உருவாக்கினோம். ‘கல்வித்துறையின் மிக முக்கிய நோக்கம் தன்னம்பிக்கையை வளர்ப்பதாக இருக்கவேண்டும்’ என்ற விவேகானந்தரின் கூற்றுப்படி தன்னம்பிக்கையை வளர்க்கக்கூடிய பொன்மொழிகளை இவ் இதழிலே இடம்பெறச் செய்தோம்.

இரண்டாவது இதழ், 1988ம் ஆண்டு செப்தம்பர் மாதம் 28ம் திகதி கல்லூரி மண்டபத்திலே இடம்பெற்ற சஞ்சிகை வெளியீட்டு விழாவில் எழுத்து புளியந்தீவு கொத்தணி அதிபரும், வின்சன்ட் மகளிர் உயர்தர பாடசாலையின் அதிபருமான திருமதி பாக்கியராஜா வினா வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

இரண்டாவது இதழிலே இடம்பெற்ற கட்டுரைகள், கவிதைகள், கதைகள், பொன் மொழிகள் என்பன பலராலும் பாராட்டப்பட்டன. இப்பாராட்டுகள் எமக்குப் புது உத்வேகத்தை அளித்தன.

மூன்றாவது 'செம்மை' இதழை அச்சப் பிரதியாக வெளியிடும் முயற்சியை ஆரம்பித்தபோது பணம் எமக்கு அதிகளவில் தேவைப்பட்டது. நிதி உதவியை பழைய மாணவர்கள் வழங்க, மூன்றாவது இதழ் அச்சானது. இவ் இதழில் கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், வினாக்கள் குறிப்புகள், கல்லூரிச் செய்திகள் என்பன மட்டுமன்றி, மாணவர்களின் எழுத்தாற்றலையும், அறிவுத்திறனையும் வளர்க்கும்முகமாகவும் தற்போதைய காலகட்டத்தை மனதில்கொண்டும் 'இன்றைய காலகட்டத்தில் மக்களுக்குத் தேவையானது' என்ற கட்டுரைத் தலைப்பை அறிவித்தோம். இத்தலைப்பு பின்பு பலராலும் பாராட்டப்பட்டது.

'செம்மை'யின் மூன்றாவது இதழ் வெளியீட்டு விழா கல்லூரி மண்டபத்தில் 1989ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 11ம் திகதி இடம்பெற்றது. இவ்விழாவிலே பழம்பெரும் எழுத்தாளரும், 'மலர்' இலக்கிய சஞ்சிகையை நடத்தியவரும், இப்பகுதி வளரும் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பவருமான மட்டக்களப்பு தலைமை அலுவலக உதவி அரசாங்க அதிபர் திரு. இரா. நாகலிங்கம் (அன்புமணி) அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு மூன்றாவது 'செம்மை' இதழை வெளியிட்டு வைத்தார்.

'செம்மை'யின் மூன்றாவது இதழிலே இடம்பெற்றிருந்த அனைத்து அம்சங்களும் வாசகர்களால் மிகவும் பாராட்டப்பட்டன. இதற்கு வாசகர்கள் வரைந்த மடல்களை ஆதாரம். இதுமட்டுமன்றி, தினப் பத்திரிகைகளும், பிரதேச சஞ்சிகைகளும் 'செம்மை' வெளியீடுபற்றிய செய்தியை வெளியிட்டு தமது பாராட்டை வழங்கின.

தொடர்ந்து இச்சஞ்சிகையை வெளியிட்டு இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதே எழுத்து குறிக்கோளாகும். மாணவ மணிகளிடையே எழுத்தாற்றலையும், இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சியையும் ஊட்டி நாட்டின் நற்பிரஜைகளாக அவர்களை வளர்ச்சிபெற வைப்பதே செம்மையின் தலையாய கடமை என்பதை நன்கு உணர்ந்துள்ளோம். இப் பணிகளை தொடர்ந்து இனிவரும் இதழ்களிலும் ஆற்றிவர அனைவரினதும் ஆசியையும், ஒத்துழைப்பையும் வேண்டி நிற்கிறோம்.

செல்வன் விமல்ராஜ் பாக்கியநாயகம்
(‘செம்மை’ சஞ்சிகை ஆசிரியர்)

தற்புகழ்ச்சி கூடாது

ஒரு தனி நபரின் திறமைக்கு எல்லைகள் உண்டு. எல்லா அலுவல்களையும் தாம் மேற்கொண்டுவிட முடியுமென ஒருவர் தம்மைத் தாமே புகழ்ந்துகொண்டால், அவரது அகந்தையைக் கடவுள் மட்டம்தட்டிவிடுவார்.
— மகாத்மா காந்தி.

எமது மாணவர்களின் மூன்று ஆண்டு கால

புறக்கிருத்திய சாதனைகள்

தொகுப்பு: செல்வி மாலினி நடராஜா
(உதவி ஆசிரியை)

மீன் பாடும் தேன்நாடாம் மட்டுமாநகரின் மத்தியில் அமைந்துள்ள மத்திய கல்லூரி எமது நாட்டில் எக்கல்லூரியும் அறியாத 175வது ஆண்டு விழாவையொட்டி வெளியாகும் இச்சஞ்சிகையில் எம்மாணவர்களின் புறக்கிருத்திய சாதனைகள் சிலவற்றைக் கூறுவதில் பெருமிதம் அடைகின்றேன்.

ஒரு மாணவனை நாட்டின் நற்பிரஜை ஆக்குவதே கல்வியின் நோக்கமாகும். பாட விதான செயற்பாட்டின்மூலம் கற்பிக்கப்படும் கல்வி பரீட்சையை மையமாகவும், ஏனைய செயற்பாடுகளையும் அதாவது புறக்கிருத்தியங்களையும் தன்னகத்தேகொண்டு செயற்பட்டு வருகின்றது. பாடவிதான இணைச்செயற்பாட்டின் கூறுகளாகப் போட்டிகள், கலை நிகழ்ச்சிகள், சாரணியம், விளையாட்டுபோன்ற பல்வேறு விடயங்கள் அடங்குகின்றன. தனியே புத்தகக் கல்வியோடு மாத்திரம் நின்றுவிடாது சகல துறைகளிலும் வல்லவனாகத் திகழ்கின்ற மாணவனை நாளைய உலகில் தலைமைத்துவம், ஆளுமை நிறைந்த வல்லவனாக மிளிர்முடியும். இவ்வகையில் எமது மாணவர்களும் பாடசாலைகளில் கொத்தணி, கோட்டம், மாவட்டம், பிரதேசம், அகில இலங்கை ரீதியாக பரிசில் பெற்று எமது பாடசாலைக்குப் பெரும்புகழை ஈட்டித்தந்துள்ளனர். கடந்த மூன்று வருட காலமாக எமது பாடசாலையில் இருந்து போட்டிகளில் பங்குபற்றி பரிசில் பெற்ற மாணவர்களின் விபரங்கள் கீழ்வருமாறு :

1-6-86 — 7-6-86

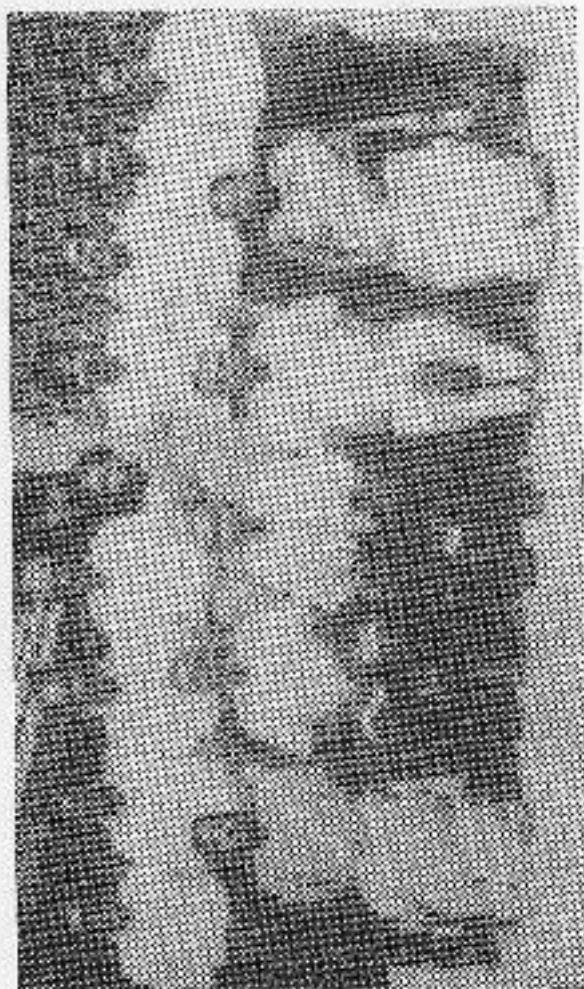
மட்டக்களப்பு மாநகரசபையால் சுகாதாரவாரத்தையொட்டி நடாத்தப்பட்ட போட்டியின் முடிவுகள்:—

பேச்சுப்போட்டி மேற்பிரிவு	— கு. விஜயாலயன் (1ம் இடம்)
பேச்சுப்போட்டி மத்திய பிரிவு	— வி. துதிகரன் (1ம் இடம்)
கட்டுரைப்போட்டி மேற்பிரிவு	— சி. புனிதசீலன் (2ம் இடம்)
படம் வரைதல் மேற்பிரிவு	— P. உதயகுமார் (2ம் இடம்)

26-11-86

கோட்டைமுனை இளைஞர் சேவைகள் மன்றத்தால் நடாத்தப்பட்ட கலை, கலாசாரப் போட்டிகளின் முடிவுகள்:—

பேச்சுப்போட்டி கீழ்ப்பிரிவு	— வி. துதிகரன் (1ம் இடம்)
பேச்சுப்போட்டி மேற்பிரிவு	— கு. விஜயாலயன் (1ம் இடம்)
பேச்சுப்போட்டி (ஆங்கிலம் மத்திய பிரிவு)	— சி. சுகுபரன் (2ம் இடம்)
பேச்சுப்போட்டி கீழ்ப்பிரிவு	— செ.செல்வமித்திரன் (3ம் இடம்)
கட்டுரைப்போட்டி மேற்பிரிவு	— சி. புனிதசீலன் (3ம் இடம்)

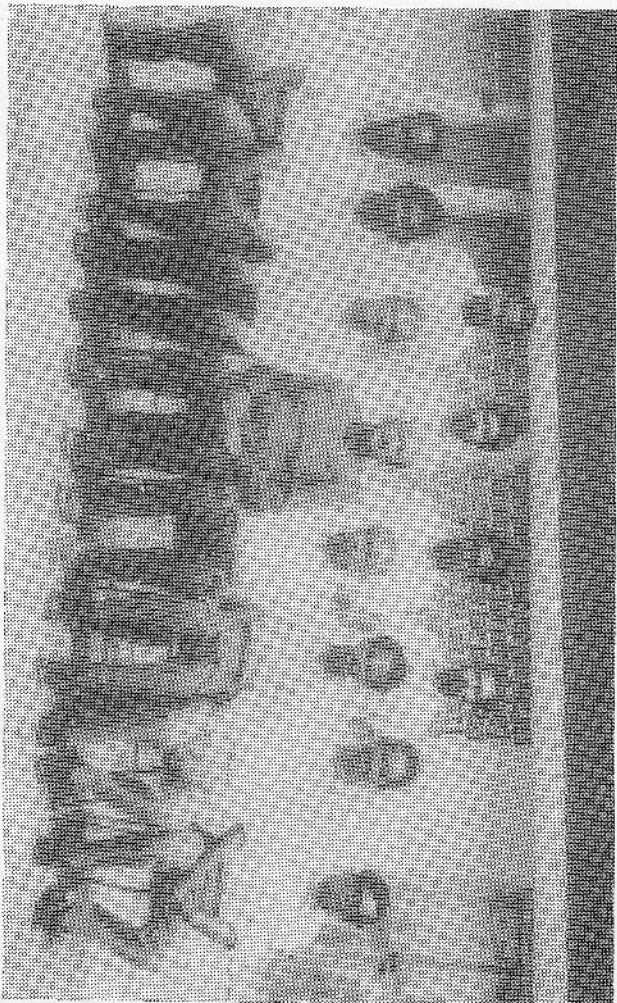
திருவிழை - இடமிருந்து வரல் :

திருமதி டி. ஆர். நரசிம்மா, திரு. ஏ. எஸ். யசோதராஜன் (உப தலைவர்), திரு. ஏ. ஏ. அருண் அண்ணாசாமி
(அதிபர்), திரு. என். செல்வராஜன் (செவ்வாயர்), திருமதி என். சாம்பசிவம்,

திருவிழை - இடமிருந்து வரல் :

திரு. கே. ஜி. அருண்மணி (உப செயலாளர்), திரு. என். நியாசராஜன், திரு. எஸ். வீரபட்சு
தாபகம், திரு. வி. த. அனாஜித்தி, செல்வி டி. என். ரீடிம், திரு. ரெட். ஆர். பி. விமலாஜி,
திரு. ஜி. காவராஜ் (பொருளாளர்), திரு. சி. நிதியாசனத்தன், திரு. கே. கோவிந்தசாமி,

இருப்போர் - இடமிருந்து வலம் :

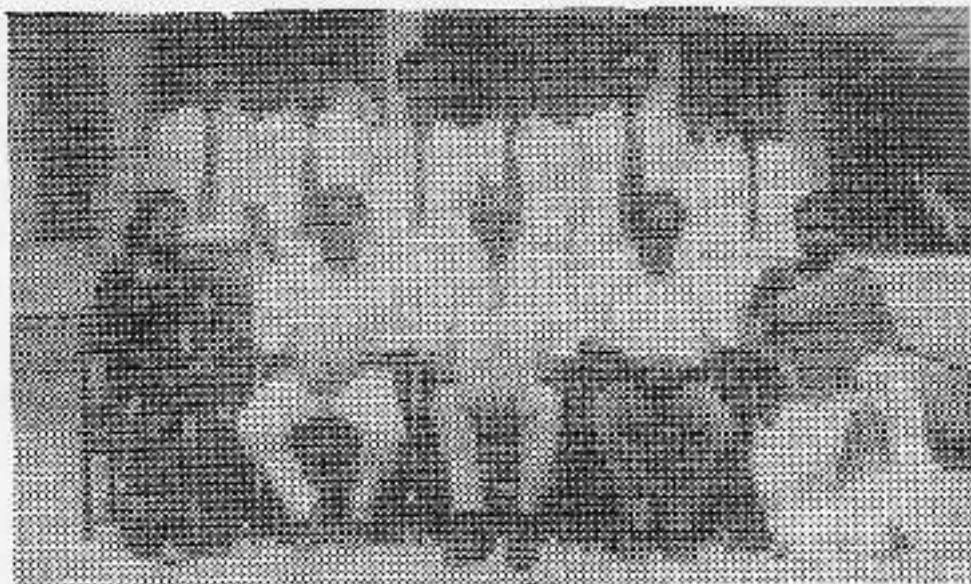
திரு. எஸ். விஜயநாயகம் (உ.ப.தலைவர்), திரு. தி. பி. ஹரிச்சந்திரன் (உ.ப.செயலாளர்), திரு. வி. கிள்கேசைசர், திரு. பிரின்ஸ் கரநாதர் (தலைவர்), திரு. ஏ. ஏ. அருள்அண்ணராஜா (அதிபர்), திரு. ஏ. குணரத்தினம் (செயலாளர்), திரு. கே. ஈ. தங்கத்தலை (பொருளாளர்), திரு. கே. ஜி. அருளாளத்தம் (உ.ப.தலைவர்)

நிற்றோர் - இடமிருந்து வலம் :

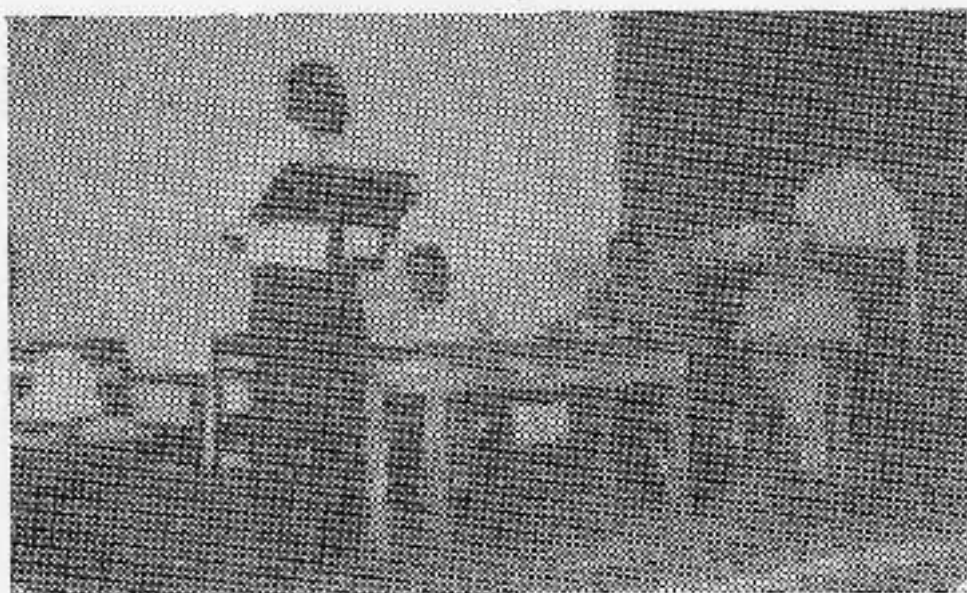
திரு. எஸ். புண்ணியமூர்த்தி, திரு. எஸ். ஜெகதீசகரன், திரு. எம். வேங்கேஸ்வரன், திரு. எஸ். பரமேஸ்வரன்.

கல்லூரி காலாண்டிதழ் “செம்மை”

சஞ்சிகைக் குழு

30-8-88 அன்று இங்கிலாந்து சசிசுக்ஸ் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் கலாநிதி டேவிட் ஹால்டன் அவர்கள் கல்லூரிக்கு வருகைதந்தபோது அதிபர் திரு. ஏ. ஏ. அருள் அன்வாறு அவர்கள் அன்றாடம் வரவேற்றுப் பேச்சுகளில் ஈடுபடப்பட்டனர்.

சமூக நாடகம் “பொன் விளையும் பூமி” 1ம் இடம்

பங்குபற்றியோர்:— கு. விஜயாலயன்
ந. ரஞ்சித்மூர்த்தி
செ. பங்கஜன்
M. H. முகமட் ராபி
P. தேவானந்தன்

25-3-87

புனித மிக்கேல் கல்லூரியின் — இன்றராக் கழகத்தால் நடாத்தப்பட்ட
பொது அறிவுப்போட்டி — 1ம் இடம்:—

பங்குபற்றியோர்:— T. லோகராஜ்
K. கனகநாயகம்
S. சிறீகாந்த்
W. சகான்
S. பரணிதரன்

25-5-87

சுற்றாடல் தினத்தையொட்டி மட்டக்களப்பு கச்சேரியால் நடாத்தப்பட்ட
சூழல் மாசடைதல் பேச்சுப்போட்டி:—

கொத்தணிமட்டம் — S. கிரிதரன் (3ம் இடம்)
கோட்டமட்டம் — S. கிரிதரன் (1ம் இடம்)
மாவட்ட மட்டம் — S. கிரிதரன் (1ம் இடம்)

24-7-87

இலங்கை குடும்பத்திட்டச் சங்கத்தால் நடாத்தப்பட்ட 500 கோடி சனத் தொகைக்
கணிப்பீட்டின் கல்வி, கலாசாரப் போட்டி:—

T. லோகராஜ் — கவிதை (1ம் இடம்)
கட்டுரை (2ம் இடம்)
பேச்சு (1ம் இடம்)

17-9-87

புற்றுநோய்த் தடுப்புச் சங்கத்தால் நடாத்தப்பட்ட போட்டிகள்:—

கட்டுரைப் போட்டி — S. பரணிதரன் (2ம் இடம்)
பொது அறிவுப் போட்டி — T. லோகராஜ் (1ம் இடம்)
பேச்சுப் போட்டி — S. ஜெயராம் (ஆறுதல் பரிசு)

3-3-88

மட/மாணவர் நலன்புரிச் சங்கத்தால் இடம்பெற்ற பொது அறிவுப் போட்டி - 1ம் இடம்:—

பங்குபற்றியோர்:— T. லோகராஜ்
S. பரணிதரன்
S. சிறீகாந்த்
S. துஷ்யந்தன்
S. ஜெயராம்

27-3-88

மட/சர்வமத இளைஞர் அமைப்பால் நடாத்தப்பட்ட இயல், இசை, நாடகப் போட்டி:—

பேச்சு கீழ்ப்பிரிவு — S. கிரிதரன் (2ம் இடம்)
பேச்சு மத்திய பிரிவு — Y. துதிகரன் (3ம் இடம்)
கட்டுரை மத்திய பிரிவு — M. சஞ்சீவன் (3ம் இடம்)
மிருதங்கம் மேற்பிரிவு — S. விவேகானந்தன் (2ம் இடம்)
மிருதங்கம் மேற்பிரிவு — S. பங்கஜன் (3ம் இடம்)

வில்லுப்பாட்டு 1ம் இடம்:—

S. துஷ்யந்தன்
S. கிஷ்ணகுமார்
சுகிர்தராஜன்
S. பங்கஜன்

சமூக நாடகம் 1ம் இடம்:—

மாணவர்களிடையே சில நிமிடங்கள்:— S. பங்கஜன்
S. துஷ்யந்தன்
S. கிரிதரன்
S. சுகிர்தராஜன்
S. கிஷ்ணகுமார்

15-5-88

பெரியகல்லாறு சர்வோதய இயக்கத்தால் நடாத்தப்பட்ட பேச்சுப்போட்டி:—

கீழ்ப்பிரிவு — Y. செந்தூரன் (1ம் இடம், தங்கப்பதக்கம்)
மத்திய பிரிவு — M. மனோபவன் (2ம் இடம், வெள்ளிப்பதக்கம்)
மத்திய பிரிவு — S. கிரிதரன் (3ம் இடம், வெங்கலப்பதக்கம்)

30-3-88

புனித மிக்கேல் கல்லூரியின் இன்ராக் கழகத்தால் நடாத்தப்பட்ட

பொது அறிவுப்போட்டி - 1ம் இடம்:—

பங்குபற்றியவர்கள்:— S. சிறிகாந்த்
S. துஷ்யந்தன்
T. சுதர்சன்
S. பரணிதரன்
S. ஜெயராம்

கூடுதலான புள்ளி எடுத்த மாணவனுக்கான பரிசு:— S. பரணிதரன்
தனி மாணவருக்கான பொது அறிவுப்போட்டி:— M. சஞ்சீவன் (2ம் இடம்)

15-5-88

மட்டக்களப்பு அபிவிருத்திக் கழகத்தால் நடாத்தப்பட்ட திருக்குறள் போட்டி:—

ஜே. பி. யசோவர்ணன் (5ம் ஆண்டு, 1ம் இடம்)
எஸ். றமேஸ் (5ம் ஆண்டு, 2ம் இடம்)
வி. பிரியாந்த் (3ம் இடம்)
M. தமிழன்பன் (1ம் இடம்)

31-5-88

மட்டக்களப்பு ரோட்டரிக் கழகத்தினால் உலகப் புரிந்துணர்வினை, மேம்பாட்டையச் செய்
யும் குறிக்கோளை முன்னிட்டு இடம்பெற்ற விவாதப்போட்டி - மூன்றாம் இடம்:—

பங்குபற்றியோர்:— S. பங்கஜன்
M. தமிழன்பன்
S. துஷ்யந்தன்

8-10-88

பையிள் மனனப் போட்டி:—

V. துதிகரன் (2ம் இடம்)

9-12-88

மாவட்ட கல்வித் திணைக்களத்தால் நடாத்தப்பட்ட அகில இலங்கைத் தமிழ்த் தின விழா போட்டி:—

தனிப்பாடல், பாரம்பரிய இசை — பங்கஜன் (3ம் இடம்)
தேசியபாடல் — தேவகுமாரன் (2ம் இடம்)
மிருதங்கம் — S. கிரிதரன் (1ம் இடம்)

நாடகம் 1ம் இடம் — “பாதை மாறினால்”

பங்குபற்றியோர்:— P. விமல்ராஜ்
S. துஷ்யந்தன்
S. பங்கஜன்
S. சக்திஸ்வரன்
S. கிரிதரன்
V. துதிகரன்

12-2-89

பல்கலைக் கழக மாணவர் ஒன்றியத்தால் நடைபெற்ற மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாடசாலைகளுக்கிடையிலான பொது அறிவுப்போட்டி - 1ம் இடம்:—

முரளிதரன்
M. சஞ்சீவன்
K. குணசீலன்
S. ஜெசிந்தராஜ்
P. விமலச்சந்திரன்

11-10-89

“உலக உணவு தினத்தை” முன்னிட்டு மாநகர சபை யுனிசெப் நகர அடிப்படை சேவைகள் திட்டப்பகுதிகளில் உள்ள பாடசாலைகளுக்கிடையிலான கொத்தணி ரீதியில் நடைபெற்ற அரை இறுதி மத்திய பிரிவுக்கான பேச்சுப் போட்டியில் செல்வன் வினோஜ் அருளானந்தம், ஆண்டு 6 B, முதலாம் இடத்தைப் பெற்று அதற்கான சான்றிதழைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

16-10-89

இதே நிறுவனத்தால் நடாத்தப்பட்ட இறுதி, கோட்ட மட்டத்திலான மத்திய பிரிவுக்கான பேச்சுப்போட்டியில், செல்வன் வினோஜ் அருளானந்தம், ஆண்டு 6 B “இலங்கையின் போஷாக்கு” என்னும் தலைப்பில் மீண்டும் உரையாற்றி, முதலாம் இடத்தைப் பெற்று, அதற்கான சான்றிதழைப் பெற்றதுடன் ரூபாய் 500க்கு பெறுமதியான சுவர்க்கடிகாரம் ஒன்றையும் பரிசாகப் பெற்று, இக்கல்லூரிக்கு புகழ் தேடித்தந்துள்ளார். ✽

மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியின் கல்விச் சாதனைகள் (1984 - 1988)

தொகுப்பு : திரு. ரி. நித்தியானந்தன்
(உதவி ஆசிரியர்)

எமது கல்லூரியின் 175வது வருடகாலங்களை எக்கோணத்திலிருந்து ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் சிறப்பான சாதனைகளை ஆற்றியிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் க. பொ. த. சாதாரண, உயர்தரப் பரீட்சைகளில் சிறந்த பெறுபேறுகளை ஈட்டியவர்கள் எமது பாடசாலை மாணவர்கள் என்பதைக் கூறுவதில் பெருமிதம் அடைகிறேன். இதற்கு ஆதாரமாக எமது பாடசாலை மாணவர்கள் கடந்த ஐந்து ஆண்டு காலத்தில் பெற்றுத்தந்த பெறுபேறுகளை நோக்கும்பொழுது இதனை அறியமுடியும்.

க. பொ. த. சாதாரண பெறுபேறுகள் ஒரே பார்வையில் 1984 - 1988.

ஆண்டு	தோற்றியோர்	ஆறு பாடம் சித்தி	சித்தியின் வீதம்	சிறந்த பெறுபேறு
84	116	86	74%	4 D, 3 C
85	114	69	60%	8 D
86	104	73	70%	7 D, 1 C
87	128	71	55%	7 D, 1 C
88 New	69	38	55%	4 D, 2 C
88	51	48	94%	3 D, 5 C

1985ம் ஆண்டிலே நடைபெற்ற க. பொ. த. சாதாரணதரப் பரீட்சையில் முதற் தடவையாக எட்டுப் பாடங்களிலும் விசேட சித்தியை (8 D) இப்பாடசாலை மாணவன் செல்வன் நாகேந்திரன் சூரியகுமாரும், ஏழு பாடங்களில் விசேட சித்தியைச் செல்வன் சிவ நேசராசசிங்கம் பகீரதனும், செல்வன் செல்வநாதன் ஜெயக்காந்தனும், ஆறு பாடங்களில் விசேட சித்தியைச் செல்வன் செல்வரெட்டன் அருள்குமாரும் பெற்றனர். இவ்வருடத்தில் க. பொ. த. சாதாரணதரப் பரீட்சையில் ஆறு பாடங்களிலும் 60% மானோர் சித்தியடைந்தனர்.

1986ம் ஆண்டில் ஏழு பாடங்களில் விசேட சித்தியைச் செல்வன் தியாகராஜா நவேந்திரா, செல்வன் சிவநேசராஜசிங்கம் பரணிதரன் ஆகியோரும், ஆறு பாடங்களில் விசேட சித்தியைச் செல்வன் செளந்தரராஜா டான், செல்வன் செல்வநாயகம் பங்கஜச் செல்வன், செல்வன் சண்மூராதன் ஸ்ரீகாந்த் ஆகியோரும் பெற்றனர். இவ்வருடத்தில் 70% மானோர் ஆறு பாடங்களிலும் சித்தியடைந்தனர்.

1987ம் ஆண்டில் ஏழு பாடங்களில் விசேட சித்தியை செல்வன் செல்வநாதன் ஜெயராம், செல்வன் முத்துலிங்கம் பத்மசுதன் ஆகியோர் பெற்றனர். இவ்வருடத்தில் 55%மானோர் ஆறு பாடங்களில் சித்தியடைந்தனர்.

1988ம் ஆண்டில் புதிய பாடத்திட்டப்படி நான்கு பாடங்களில் விசேட சித்தியை செல்வன் தங்கராஜா பாலமுகுந்தன் பெற்றார். இக்காலப்பகுதியில் மாணவர்களின் மன நிலையில் ஏற்பட்ட தாக்கம் காரணமாக நான்கு திறமைச் சித்தி கிடைத்தது. இதுவும் எதிர்வரும் ஆண்டில் எட்டு திறமைச்சித்தியாக மாறும் என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வருடத்தில் 55%மாறோர் ஆறு பாடங்களில் சித்திபெற்றுள்ளனர்.

க. பொ. த. உயர்தரப் பரீட்சையைப் பொறுத்தவரையில் ஆரம்பக் காலங்களில் குறைந்தளவு வளங்கள் கிடைக்கப்பெற்றமையினால் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெறமுடியாதிருந்தது. இருப்பினும் அண்மிய காலங்களில் பல்கலைக்கழகத்திற்கு Meritல் தெரிவுசெய்யப்பட்டக்கூடியவாய்ப்பு இப்பாடசாலை மாணவர்களுக்குக் கிடைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1986ம் வருடம் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் வியக்கத்தக்க வகையில் சிறந்த பெறுபேறுகளை எமது மாணவர்கள் பெற்றுச் சாதனையை ஏற்படுத்தினர். இவ்வருடத்தில் மட்டக்களப்பு மாவட்டப் பாடசாலைகளிலிருந்து பொறியியல் துறைக்கு ஆக்கூடுதலாக மூன்றுபேர் தெரிவான பெருமை எமது கல்லூரிக்கே உரியதாகும். அதேபோல் வர்த்தகத் துறையிலும் சிறந்த பெறுபேறு கிடைத்து முகாமைக் கற்கைக்குத் தெரிவாயினர். மருத்துவப் பீடத்திற்கு ஒரு மாணவனும், விஞ்ஞானபீடத்திற்கு ஒரு மாணவனும் தெரிவாகினர்.

1987ம் வருடத்தில் மருத்துவபீடத்திற்கு ஒருவரும், முகாமைத்துவக் கற்கைக்கு இரண்டு பேரும் தெரிவாகினர். 1988ம் வருடத்தில் எமது பாடசாலையின் க. பொ. த. உயர்தரப் பெறுபேறு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே முதலிடத்தை வகித்து நிற்கிறது. அதுமட்டுமன்றி முன்னூறுக்கும் அதிகமான புள்ளிகளை இரண்டு மாணவர்கள் பெற்றுச் சாதனையை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். இப்பெறுபேற்றின்படி பொறியியல் துறைக்கு இரண்டு பேரும், மருத்துவத்துறைக்கு இரண்டு பேரும், விஞ்ஞானத்துறைக்கு ஒருவரும், முகாமைக் கற்கைக்கு இரண்டுபேரும் தெரிவாகக்கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. இவ்வருடத்தில் சிறந்த விஞ்ஞானப் பெறுபேறு 3 A, 1 C, கணிதப் பெறுபேறு 2 A, B, C, வர்த்தகப் பெறுபேறு 1 B, 3 C, கலைப் பெறுபேறு 2 C, 2 S.

எதிர்வரும் காலங்களில் இவற்றைவிடக் கூடுதலான பெறுபேறுகளை ஏற்படுத்துவார்களென்று எதிர்பார்க்கிறேன். இத்துடன் 1988 ஆகஸ்ட் க. பொ. த. (உ/த)ப் பரீட்சை பெறுபேறுகளின்படி மட்டக்களப்பு மாவட்ட ரீதியில் பின்வரும் பாடங்களில் சிறந்த பெறுபேற்றைப் பெற்றுக்கொடுத்த எங்கள் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் :

திரு. பொ. கோவிந்தராஜா (B. Sc.) — பிரயோககணிதம்

திரு. எஸ். இரத்தினசிங்கம் (B. Sc.) — தூயகணிதம்

செல்வி எஸ். சிவநேசராஜா (B. Sc.) — தாவரவியல்

ஆகியோர் பிராந்திய கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. ஈ. ஜே. சற்குணராஜா அவர்களால் பாராட்டப்பெற்று, சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. நல்ல பெறுபேறுகளைப் பெற்றுப் பாடசாலைக்கும் தங்களுக்கும் பெருமையைத் தேடித்தந்த மாணவர்களுக்கும், அவர்களை ஊக்குவித்த பெற்றோர்களுக்கும், இப்படியான மாணவர்களை பாலர் வகுப்பு முதல் கற்பித்த சகல ஆசிரியர்கட்கும் எமது பாடசாலை சார்பில் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

UNIVERSITY ADMISSIONS

1984 to 1988

	NAME	COURSE	CAMPUS	YEAR
1.	Mas. T. Thiruchelvam	Bio. Sc.	Jaffna	1984
2.	Mas. S. Thivakaran	Bio. Sc.	Jaffna	1984
3.	Mas. S. Joseph Baskarasabesan	Engineering	Peradenia	1985
4.	Mas. S. Prapaker	Bio. Sc.	Jaffna	1985
5.	Mas. A. Raveendren	Bio. Sc.	Jaffna	1985
6.	Mas. M. Ravirajah	B. Com.	Jaffna	1985
7.	Mas. V. Jeevathas	Medicine	Jaffna	1986
8.	Mas. S. Prapaharan	Engineering	Peradenia	1986
9.	Mas. A. Raveendren	Engineering	Peradenia	1986
10.	Mas. Wignesvarathan	Engineering	Peradenia	1986
11.	Mas. T. Prapaharan	Management	Batticaloa	1986
12.	Mas. S. Sriparathan	Medicine	Jaffna	1987
13.	Mas. K. Kanagasingham	Management	Batticaloa	1987
14.	Mas. R. Pathmaranjan	Management	Batticaloa	1987
15.	Mas. S. Bahirathan	Medicine	Awaiting Selection	1988
16.	Mas. S. Jeyakanthan	Engineering	„	1988
17.	Mas. S. Srikumaran	Engineering	„	1988
18.	Mas. S. S. Williams	Medicine	„	1988
19.	Mas. S. Puvendren	Bio. Sc.	„	1988
20.	Mas. V. Pathmanathan	Management	„	1988
21.	Mas. R. Uthayakumar	Management	„	1988

THE INTERACT CLUB (1988/89)

Patron	: Mr. A. A. Arulannarajah (Principal)
Staff advisors	: (1) Mr. K. G. Arulanantham (2) Miss Malini Nadarajah
President	: Mas. Dushyanthan Sabapathy
V. President	: Mas. Selvanayagam Pangajan
Secerctary	: Mas. Thiyagarajah Naveendra Sudharshan
Asst Secerctary	: Mas. Pakkianayagam Vimalraj
Treasurer	: Mas. Muthulingham Atchuthan

The Interact Club of Methodist Central College was initiated in 1983. Since then to date, the club has been functioning in acceptance to its motto, 'Interact brings hope'; thanks to the hard work done by its advisory board and members, year by year. There are many evidences to this, that had got spread all over Batticaloa. Some of which can speak on behalf of us and some which cannot. So in aid of the latter, here are some of the projects and our personal experiences in fulfilling.

1. Humanitarian aids :

- i. Donation of blood to the blood bank. General Hospital Batticaloa.
- ii. Donation of clothes to refugees.
- iii. Distribution of exercise books among school children and refugees.

2. Educational Projects :

- i. Up grading school library by collecting and purchasing of books.
- ii. Organizing of "Spelling bee" contest.
- iii. Organizing of the Central's Questions programme.
- iv. Conducting of essay competition at school level.

3. Income focussed Projects :

- i. Arranging of film shows at school.
- ii. Selling of soft drinks at school Functions.
- iii. Selling of ice - cream, prepared by us at the school canteen.
- iv. Punch card circulation.
- v. Organizing of entertainment programme.

At this juncture, it's quite appropriate of me to thank our patron Mr. A. A. Arulannarajah for granting us permission to hold many of our projects and also for encouragement given to us when needed. I also wish to thank our staff advisors Mr. K. G. Arulanantham and Miss Malini Nadarajah for helping us through many difficulties that we had met. I am sure, that the advices and kind words directed to us by them will not be forgotten by us in the years to come. We are also grateful to Fr. Pius Pathmarajah who was a good samaritan in need. We are also thankful to the Rotory Club of Batticaloa and various other institutions, for granting us help in many of our projects.

Although I have described the charitics we have done through our club, I am yet to say of what we received.

Whole heartedly I must agree to the point, that we are the one who have been benefitted by our club. Yes, The Interact club has taught us to be true leaders. The will to succed in each and every aspect, to understand and evaluate the potentials of each and every person, being able to co-operate, versatility of communication, the will to reach perfection in every field and most of all to inter-act with each person are some of the lessons we learnt here. So, The Interact Club of our school, in my new is not merely a charity organization but a charactor building organization as well. May it yield many more men with guts who can bring hope and eternal peace to our community.

“Take time to work - it's the price of success,
Take time to do charity - it's the key to heaven”.

T. N. Sudharshan

Secretary, Interact Club,
(1988 - 89)

ஒழுங்கு முறை

பொதுவாக வாழ்க்கையில் ஒழுக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டால், அப் பற்றும் அதன் ஒவ்வொரு துறையிலுமே ஒழுக்கத்தினால் உண்டாகின்ற அழகும் ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

-- ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடிப் பீடப் பெரியவர்.

மாணவர் தலைவர் குழு அறிக்கை

காப்பாளர்	: அதிபர்
ஆசிரிய ஆலோசகர்கள்	: திரு. S. புண்ணியமூர்த்தி
	: திரு. K. G. அருளானந்தம்
	: திரு. T. நித்தியானந்தன்
	: திரு. I. கமல்ராஜ்
	: திரு. J. R. P. விமல்ராஜ்
சிரேஷ்ட மாணவ தலைவர்	: செல்வன் J. T. ஹன்டி
உதவி , , ,	: செல்வன் A. வினோஜித்

பள்ளிக்கூடம் - அது மாணவர்கள் வாழ்வின் பயிற்சிக்கூடம். குழந்தைப்பராயம் தொடக்கம் வாழிப் பராயம் வரை தன் வாழ்வின் பெரும்பாகத்தை ஒரு மாணவன் பாடசாலையில் கழிக்கின்றான். தன் ஆளுமையை, தலைமைத்துவத்தை, நற்பண்புகளை, சமூக இசைவாக்கத்தை இங்குதான் அவன் பெற்றுக்கொள்கின்றான். இங்குபெற்ற பெறுபேறுகளின் விளைவுகளே அவனை நாட்டின் சிறந்த ஒரு பிரஜையாக மிளிரச் செய்கின்றது. இப்படிப் பார்க்கும்போது நாங்கள் மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியில் கண்டிப் பான அதிபரின் வழிநடத்துதலிலும், பண்பும், நல்லொழுக்கமும் நிறைந்த ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டலிலும், மாணவர் தலைவர்களாகப் பணியாற்றுவதில் பெருமைப்படுகின்றோம். நல்லொழுக்கத்திற்கும், சிறந்த பாரம்பரிய பெருமைக்கும் உயரிய கல்விப் பெறுபேற்றிற்கும் உரியது எமது கல்லூரி.

இதே பாதையில் அதிபரும், பொறுப்பாசிரியரும், 33 மாணவர் தலைவர்களுமாகிய நாங்கள் கல்லூரியின் பாரம்பரியங்கள், நல் ஒழுக்கங்களைக் கட்டிக்காத்து வளர்ப்பதில் வெற்றிப் பாதையில் சென்றுகொண்டிருக்கின்றோம். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற நல்லொழுக்க தாரக மந்திரத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு மாணவர் தலைவர் குழு செயலாற்றிவருகின்றது. நாம் எமது பாடசாலை மாணவர்களின் ஒழுக்கக் கடமைகளை மட்டும் கண்காணிப்பதோடு அமையாது பல்வேறு புறக்கிருத்தியங்களிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றோம்.

1989 ஜனவரி மாதம் புனித சிசிலியாப் பெண்கள் கல்லூரி மாணவிகளால் நடத்தப்பட்ட “பாட்டுக்குப் பாட்டு” இசை நிகழ்ச்சிக்கு நிதி திரட்ட உதவியதுடன் அந்நிகழ்ச்சி சிறந்த முறையில் நடந்துமுடிய எமது மாணவர் குழு உதவியது.

1989 பெப்ரவரி 5ம் திகதி எமது பாடசாலை “இன்ராக்ட்” கழகத்தால் நடத்தப்பட்ட “சென்றலின் 7 கேள்விகள்” நிகழ்ச்சியை வெற்றிகரமாக நடத்த சிறந்த ஒத்துழைப்பை நல்கினோம். இதன்மூலம் பாடசாலையின் அபிவிருத்திக்கு கணிசமான அளவு நிதியைத் திரட்டி, கிடைத்த பணத்தைக்கொண்டு மாணவர்களின் துவிச்சக்கரவண்டிகளைப் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்கு ஏற்ற கட்டிடம் ஒன்றையும் அமைத்துக்கொடுத்தோம்.

மேலும் சென்ற வருடம் தன்னாளுமையில் நடைபெற்ற அசம்பாவிதங்களினால் பாதிக்கப்பட்ட அகதிகளுக்கு உடை, மருந்து வசதிகள் போன்றவற்றை இன்ராக்ட் கழகத்தின் உதவியுடன் சேகரித்து வழங்கினோம்.

அத்தோடு பாடசாலை மாணவர்களின் ஒழுங்கான வரவு, மாணவர்களின் சீருடை, பாடசாலைக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் மாணவரது நடத்தைகள் போன்றவற்றைக் கண்டிப்புடன் பேணுவதில் கவனம் செலுத்துவோம். மாணவர் தலைவர்களை பல்வேறு பிரிவுகளில் கடமையில் ஈடுபடுத்தி ஏழை மாணவர்கள், பலவிதங்களில் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களில் இருந்துவரும் மாணவர்களின் நலன்களைக்கூட தனித்தனியாக விசாரித்து அதிபர், ஆசிரியர்களின் துணையுடன் கூடியவரை ஆவன செய்துவருகின்றோம். மேலும் பல்வேறு நலன் புரிச் சங்கங்களால் நடாத்தப்படும் தலைமைத்துவ கருத்தரங்குகளுக்கு மாணவர் தலைவர்களைத் தெரிந்து அதில் பங்குபற்றச்செய்து தலைமைத்துவத்தை மாணவர்களிடையே வளர்ப்பதில் உதவிவருகின்றோம்.

அதிபரும், ஆசிரியர்களும் கண்டிப்பான ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளுடன் சேவைமனப்பான்மையையும் ஊட்டிவருவதால் பாடசாலையைவிட்டுப் போனபின்பும் எமது கல்லூரியின் மேன்மைக்காக உழைக்க மாணவர் தலைவர்கள் மட்டுமல்லாது எமது கல்லூரி மாணவ சமுதாயமே உறுதியுடன் செயற்படும் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

J. T. ஹன்டி
சிரேஷ்ட மாணவ தலைவர்.

CHILD POWER !

“A CHILD IS A PERSON WHO IS GOING TO CARRY ON WHAT YOU HAVE STARTED. HE IS GOING TO SIT WHERE YOU ARE SITTING, AND WHEN YOU ARE GONE, ATTEND TO THOSE THINGS WHICH YOU THINK ARE IMPORTANT. YOU MAY ADOPT ALL THE POLICIES YOU PLEASE, BUT HOW THEY WILL BE CARRIED OUT DEPENDS ON HIM. HE WILL ASSUME CONTROL OF YOUR CITIES, STATES AND NATIONS. HE IS GOING TO MOVE IN AND TAKE OVER YOUR CHURCHES, SCHOOLS, UNIVERSITIES AND CORPORATIONS. ALL YOUR BOOKS ARE GOING TO BE JUDGED, PRAISED OR CONDEMNED BY HIM. THE FATE OF HUMANITY IS IN HIS HANDS.”

— ABRAHAM LINCOLN.

விஞ்ஞான மன்றம்

காப்பாளர் : அதிபர்
பொறுப்பாசிரியர்கள் : திருமதி I. புஸ்பராஜா
திரு. P. கோவிந்தராஜ்
தலைவர் : P. பிரகாஷ்
செயலாளர் : T. வரதராஜன்
பொருளாளர் : M. பத்மசுதன்

எமது கல்லூரியில் விஞ்ஞானக் கல்வியில் மாணவரது நாட்டத்தை வளர்க்குமுகமாகவும், அவர்களை ஊக்குவித்து, செயற்றிறன் ஆற்றலைப் பெருக்கும்வகையிலும் விஞ்ஞான மன்றம் பல ஆண்டு காலமாக செயற்பட்டு வருகின்றது. அண்மைக் காலங்களில் இம்மன்ற அங்கத்தவர்கள் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்று, வெற்றிபெற்று, பலராலும் பாராட்டப்பட்ட சம்பவங்கள் பாரறிந்தது.

1978ம் ஆண்டு விஞ்ஞான மன்றக் குழு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே அகில இலங்கை விஞ்ஞான முன்னேற்றக் கழகம் நடத்திய விஞ்ஞான அறிவுப் போட்டியில் வெற்றிபெற்று, கொழும்பில் இறுதித் தீர்வில் பங்கேற்று மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றது. 1981ம் ஆண்டும் இதே போட்டியில் மட்டு மாவட்டத்தில் வெற்றிபெற்றது. அத்தோடு விஞ்ஞானம் தொடர்பான பேச்சுப் போட்டியிலும் எமது மன்றத்தைச் சேர்ந்த செல்வன். S. திவாகரன் மட்டு மாவட்டத்திலே முதலிடத்தையும், இறுதித் தீர்வில் அகில இலங்கையில் இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்று அதற்கான பரிசையும் பெற்றார்.

இம்மாவட்டத்தில் நடத்தப்பட்ட பொருட்காட்சிகளில் எம்மன்ற அங்கத்தவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட பல விஞ்ஞானக் காட்சிப் பொருட்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டன. இவற்றில் பல பாராட்டும், சான்றிதழ்களும் பெற்றன.

மாணவரின் விஞ்ஞான அறிவை ஊக்குவிக்கும் வகையில் கட்டுரைப் போட்டிகள், வினாவிடைப் போட்டிகள் என்பன இடைஇடையே நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இம்மன்றம் கடந்துவந்த பாதையிலே கண்ட வெற்றிகள் பல. ஈட்டிய சாதனைகள் பல. இவை அனைத்திற்கும் எமது மாணவரின் ஆர்வமும், அதிபரினதும், ஆசிரியர்களினதும் ஊக்கமுமே காரணமாகும்.

விஞ்ஞான விந்தைகளோடு விளையாட மாணவருக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் இம்மன்றம் இனிதே தொடர்ந்து வளர இறையாசியுடன் உங்கள் ஆசீர்வாதத்தையும் வேண்டுகிறோம்.

T. வரதராஜன்
செயலாளர்

விவசாய மன்றம்

போஷகர் : அதிபர்
பொறுப்பாசிரியர்கள் : ஜனப். A. L. உதுமான் சாகிப்
செல்வி M. சகிலாதேவி
தலைவர் : C. கோகிலகுமார்
செயலாளர் : T. சசிமுகுந்தன்
பொருளாளர் : M. அசோக்குமார்

மத்திய கல்லூரியின் விவசாய மன்றம் 7ம் ஆண்டு தொடங்கி 13ம் ஆண்டு வரையான சுமார் 500 மாணவர்களைக்கொண்ட பலம்வாய்ந்த மன்றமாக விளங்குவது ஒரு சிறப்பம்சமாகும். விவசாயப் பாடத்தைப் பொறுத்தவரையில் வருடா வருடம் G. C. E. சாதாரண பரீட்சை பெறுபெறுகளின்படி சராசரியாக 90 வீதத்திற்குமேல் மாணவர்கள் சித்தியடைவதுடன், விசேட சித்திபெறும் தொகையும் அதிகமானது எனலாம்.

G. C. E. A/L விவசாயத்துறையை நாங்கள் இங்கு விசேடமாக குறிப்பிடவேண்டும். ஏனெனில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் A/L வகுப்பில் விவசாயத்துறை ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதல் பாடசாலை இக்கல்லூரி என்றால் மிகையாகாது.

கணிசமான மாணவர்கள் இக்கல்லூரி மூலம் A/L சித்தியடைந்து வருடா வருடம் விவசாயத்துறைக்கு பல்கலைக்கழகம் செல்வது ஒரு சிறப்பம்சமாகும். இதுமட்டுமன்றி விவசாய டிப்ளோமா பயிற்சி நெறிக்கு பல மாணவர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளனர். இம்மன்றம் கடந்த பல ஆண்டுகளாக நாற்றுமேடை மூலம் கத்தரி, மிளகாய், தக்காளி போன்ற நாற்றுக்களை உற்பத்திசெய்து மாணவர்கட்கும், வெளியாருக்கும் விநியோகித்து வருகின்றது.

விவசாய இலாகாவினாலும், கல்வி இலாகாவினாலும் நடத்தப்படும் எல்லாப் போட்டிகளிலும் பங்குபற்றி 1ம், 2ம் பரிசுகளை பெற்றுக்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

எங்கள் மன்றம் கல்லூரி மாணவர்களை வீட்டுத்தோட்டப் போட்டிகளில் ஈடுபடுத்தி, அதில் வெற்றியும்பெற்று, ரொக்கப் பணத்தைப் பரிசாகப் பெற்றுமுள்ளது.

கடந்த வருடம் புளியந்தீவு கொத்தணியால் நடத்தப்பட்ட பொருட்காட்சியில் விவசாய ஆசிரியர் ஜனப். A. L. U. சாகிப் அவர்களின் உதவியுடன் இம்மன்றம் பல செயல்முறைகளைச் செய்து பார்வையாளர்களினதும், கல்வி அதிகாரிகளினதும் பாராட்டைப் பெற்றது இம்மன்றத்துக்கு ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.

கடந்த 10 ஆண்டுகளாக விவசாயத்துறைக்கும், இம்மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கும் செயலாற்றிய ஆசிரியர்களை இம்மன்றம் இக்கட்டத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளது. திருவாளர் M. பிரசாத், திருவாளர் T. தேவராஜா, திருவாளர் A. இராமநாதன், திருவாளர் R. இராமசாமி, திருவாளர் M. குணரெத்தினம் ஆகியோர் குறிப்பிடக்கூடியவர்களாகும். இவர்கள் உயர்தர விவசாயத்துறைக்கும், செய்முறை செயற்பாடுகளுக்கும், உள்ளும், வெளியிலும் எங்கள் கல்லூரிக்குப் புகழ்தேடிக்கொடுத்தவர்கள் என்றால் மிகையாகாது.

நன்றி

T. சசி முகுந்தன்
செயலாளர்

(13ம் ஆண்டு விவசாயம்)

வணிக மன்றம்

போஷகர்	: அதிபர்
பொறுப்பாசிரியர்	: திரு T. நித்தியானந்தன்
தலைவர்	: செல்வன் L. சுரேஷ்
உப-தலைவர்	: செல்வன் S. சோமஸ்காந்தன்
செயலாளர்	: செல்வன் A. வினோஜ்
பொருளாளர்	: செல்வன் V. ராஜேந்திரன்
பத்திரிகை ஆசிரியர்கள்	: செல்வன் A. K. வினோதராஜ் செல்வன் T. கருணாகரராஜா

உயர்தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றுக்கின்ற மாணவர்களை, சிறந்த முறையில் தயார் படுத்தி, அவர்களுடைய வணிக அறிவினை விரிவுபடுத்தும் நோக்குடன் 1980ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டதே எமது வணிக மன்றமாகும்.

அந்த வகையில், மன்றமானது ஆரம்பிக்கப்பட்டது முதல் இன்று வரை பல அருமையான செயற்திட்டங்களை நிறைவேற்றியுள்ளது என்றே கூறவேண்டும். இச்செயற்திட்டங்களை செவ்வனே நிறைவேற்றுவதற்கு மூலகாரணமாகவிருந்தவர், எமது ஆசிரியர் திரு. T. நித்தியானந்தன் என்று கூறினால், அது மிகையாகாது. ஆசிரியர் என்று தன்னைக் கருதாது, மாணவர்களோடு தன்னையும் ஒரு மாணவனாக நினைத்து, எமது மன்றத்தினுடாக பல திட்டங்களை அவர் நிறைவேற்றிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாம், கடந்த ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றிய சில திட்டங்கள் வருமாறு:

1. க. பொ. த. உயர்தர வகுப்பு வணிக மாணவர்களின் அறிவை மேலும் மேம்படுத்த பிரபல ஆசிரியர்களினால் கருத்தரங்கு ஒன்றினை நடாத்தினோம்.
2. எமது கல்லூரியின் வெளியீடாகிய “செம்மை” சஞ்சிகையிலும், “தலைவன்” போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் பல அரிய குறிப்புக்களையும், ஆக்கங்களையும் எமது மன்ற அங்கத்தினர்கள் எழுதியுள்ளார்கள்.
3. எமது கல்லூரியின் க. பொ. த. உயர்தர வணிக மாணவரிடையே போட்டிப் பரீட்சைகள் நடாத்தப்பட்டு, சிறந்த மாணவர்களுக்கு பரிசுகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இவற்றுடன் மட்டும் நிறுத்திவிடாது, மேலும் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற நாம் திட்டமிட்டுள்ளோம்.

✧ எமது மன்றத்தின் சார்பில் சஞ்சிகையொன்றினை வெகுவிநைவில் வெளியிட உத்தேசித்துள்ளோம்.

✧ உயர்தர, சாதாரணதர மாணவர்களுக்கான கருத்தரங்குகளையும் போட்டிகளையும் ஒழுங்குசெய்ய எண்ணியுள்ளோம்.

எமது மன்றம் மென்மேலும் வளர என் நல் ஆசிகள்.

செல்வன் A. வினோஜ்,
செயலாளர்.

மட் / மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியின்

சாரணிய அறிக்கை

காப்பாளர் : அதிபர்

சாரண ஆசிரியர்கள் : திரு. அழகையா குணரெட்ணம்

திரு. J. R. P. விமலர்9ஜ்

சாரண இயக்கத் தலைவர் : செல்வன். P. உதயகுமார்

மட்டுநகரன்னையின் இதயமாய் இயங்கிவரும் மட்/மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியின் கண்ணெனப் போற்றப்படும் சாரணிய இயக்கமானது, 1917ம் ஆண்டு இலங்கை சாரண சங்கத்தாற் பதிவுசெய்யப்பெற்று, இரண்டு குழுக்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எமது கல்லூரியானது இலங்கையில் சாரண இயக்கத்தை ஆரம்பித்த கல்லூரிகள் வரிசையில் பதினான்காவது இடத்தினை வகித்து, அதன் செயற்பாடுகளில் முன்னணியில் திகழ்கின்றது. அதிவணக்கத்திற்குரிய பிதா 'வில்லியம் ஆல்ட்' அடிகளாரால் 1814ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட எமது கல்லூரியின் நூற்றொழுபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவினை நிறைந்த மனதுடன் கொண்டாடும் இப்பொன்னிய பொழுதினிலே, எங்கள் கல்லூரியில் சாரணிய இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு எழுபத்திரண்டு ஆண்டுகள் நிறைவுறுவதையிட்டு பெருமகிழ்வுறுகிறோம்.

எங்கள் கல்லூரியின் சாரண இயக்கமானது, தொண்ணூற்றைந்து சாரணர்களைக் கொண்டு, "எந்த நேரமும் ஆயத்தமாயிரு" (Be Prepared) எனும் பேடன் பவல் (Baden Powell) அவர்களின் தாரக மந்திரத்திற்கமைய உற்சாகத்துடனும், உள்ளத்துடிப்புடனும் கட்டுப்பாடும், கண்ணிய மனப்பாங்கும்கொண்டு இனிதே இயங்கிவரும் ஓர் படையாகும். இருபத்தைந்து குருளைச் சாரணர்களும், நாற்பது கனிட்ட சாரணர்களும், முப்பது சிரேட்ட சாரணர்களும் அங்கம் வகிக்கும் இப்படையானது, சாரணியத்தை ஒளிபரவும் வாழ்விற்கு வழிகாட்டும் ஒரு இயக்கமாக மாற்றுவதில் வெற்றிகண்டு வருகின்றதெனில் அது மிகையாகாது.

1984ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்ட சாரணர் சங்கத்தால் நடாத்தப்பட்ட 'இரண்டாந்தர சின்னம்' பெறுதற்கான பயிற்சியிற் கலந்துகொண்ட முப்பத்து நான்கு சாரணர்கள் அச்சின்னத்தைப் பெற்று எங்கள் கல்லூரிக்குப் பேருவகையைத் தேடித்தந்தனர். எங்கள் சாரணர் படையினுள் முதலாந்தரச் சின்னம்பெற்ற பன்னிருவரும், சனாதிபதி பதக்கத்தினைப் பெறுதற்கான பயிற்சியை முடித்த மூவரும், முதலாவது வெள்ளித்தாரகை சின்னம் பெறுதற்கான பயிற்சியைப் பூர்த்திசெய்த இருபது குருளைச் சாரணர்களும் மாறு படையேதுமின்றி, வீறுநடைபோட்டு வருகின்றனர்.

1983ம் ஆண்டு பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, நடாத்தப்பட்ட வேலை வாரத்தின்போது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கூடுதலான நிதியைச் சேகரித்ததன்மூலம் எங்கள் கல்லூரி முதலிடத்தினைப் பெற்றது. கூடுதலான நிதியினைச் சேகரித்த S. லக்ஷகுமார், K. விஜயா லயன் குழுவினருக்கு முதலாமிடத்திற்கான பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டமை வாயார வாழ்த்து தலுக்குரியதே! அத்துடன் இரண்டாம், மூன்றாம் இடங்களை முறையே U. A. மர்சுக் குழுவினரும், N. ரஞ்சித் குழுவினரும் பெற்றுக்கொண்டமையும் பெருமைக்குரியதொன்றே!

அகில உலக சாரண இயக்கத்தின் எழுபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டு மட்டக்களப்பு மாவட்ட சாரண சங்கத்தால் நடாத்தப்பட்ட துவச்சக்கரவண்டி ஓட்டப் போட்டியில் எமது கல்லூரியைச் சேர்ந்த சாரணர்கள் முதல் நான்கு இடங்களையும் பெற்றுப் பெருவெற்றியை ஈட்டித்தந்தனர்.

1984ம் ஆண்டு இலங்கை சாரணர் சங்கத்தின் எழுபதாவது வருட பூர்த்தியையும், கொழும்பு சாரணர் பிரிவின் வெள்ளி விழாவையும் முன்னிட்டு விகாரமாதேவி பூங்காவில் நடாத்தப்பட்ட Silver Jamboreeல் எங்கள் கல்லூரியின் சார்பாக சாரண ஆசிரியருடன் N. ரஞ்சித், S. வாசீசன், P. உதயகுமார், S. ஜெயகாந்தன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். மேற்படி விழாவில் அகில உலக சாரணர்களுடனும், இலங்கையின் ஏனைய மாவட்ட சாரணர்களுடனும் எங்கள் சாரணர்கள் பயிற்சிகளில் ஈடுபட்டு பரஸ்பர புரிந்துணர்வைப் பரிமாறிக்கொண்டனர். அங்கு நடாத்தப்பட்ட “பாசறைத்தி” (Camp Fire) நிகழ்ச்சியின் போது எங்கள் சாரண மாணவனான செல்வன் N. ரஞ்சித் நாடக நடிப்புத் திறனுக்கான முதலாம் பரிசிலைப் பெற்றமை பெருமைக்குரியதே.

எங்கள் கல்லூரியின் சாரண இயக்கத் தலைவரான செல்வன். P. உதயகுமார் சிறந்த சாரணக் கட்டுப்பாட்டில் சேவைகள் பல செய்த சாரணராவார். இவர் தனது உயர் கல்வியை முடித்துக்கொண்டு கல்லூரியிலிருந்து விலகிய பின்னரும் சாரணியத்தை மறக்காது பயிற்சிகள் வழங்குவதனாலும், சாரணியத் துறையினை வளர்த்துவருவதனாலும் எங்கள் நன்றிக்குரியவராகின்றார்.

உருக்குப்போன்ற உளத்துறுதியும், உயர்ந்த கொள்கையும் கொண்டு எங்கள் சாரணர் படைக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமுமளித்து, அயராதுழைத்த முன்னாள் அதிபரான திரு. பிரின்ஸ் காசிநாதர் அவர்களை எங்கள் சாரணர்கள் என்றும் நினைவுகூர்ந்தவண்ணமேயிருப்பார். மேலும், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் சாரண சங்கத் தலைவராக அரும்பணியாற்றிய அமரர் எம். அந்தோனிமுத்து (அரசாங்க அதிபர்) அவர்களின் ஆத்ம சாந்திக்கென ஆண்டவனை இறைஞ்சி, அன்னரின் அளப்பரிய சேவையினை சாரணர் இயக்கமானது என்றும் நினைவுகூர்ந்து நிற்கும்.

கடந்த 24-06-88 அன்று கல்லூரியில் நடைபெற்ற பாசறை வைபவத்தில் கல்லூரி அதிபரான A. A. அருளன்னராசா அவர்களால் பத்தொன்பது சாரணர்களுக்கு இளம் பாதச் சின்னம் சூட்டப்பெற்றது. சாரணியத்துறை வளர சளைக்காது எமக்கு உரமுட்டி, உற்சாகப்படுத்திவரும் எங்கள் அதிபரின் உன்னதச் சேவைக்காக நன்றி மலர்களை உதிர்க்கின்றோம். சாரணியத்தை வழிப்படுத்திச் செல்லும் செழுமையான நோக்குடன் திரு. J. R. P. விமல்ராஜ் அவர்கள் உதவி சாரண ஆசிரியராக கடந்த 1987 தை மாதத்திலிருந்து திறமையுடன் சாரணர்களை வழிநடாத்தி வருகின்றார்.

இறுதியாக, எங்கள் சாரண இயக்கமானது தொடர்ந்தும் வீறுநடைபோட்டு செயற்பட்டு, மென்மேலும் தனது ஆளுமைகளை அகலப்படுத்தி, அமைதி குடிகொள்ளும் சமுதாய மொன்றைச் சமைத்திட இறைவனை வேண்டி, சாரண ஆசிரியரின் ஒழுங்கான வழிநடாத்தலுடனும், அதிபரின் ஆசியுடனும் சிறந்துவிளங்கும் எங்கள் சாரண படையானது, சகல வழிகளிலும் ஆதரவு மழை பெய்த ஏனைய ஆசிரியர்களுக்கும், மாணாக்கர்களுக்கும் நன்றிப் பன்னீர் தெளித்து நிற்கின்றது.

வாழ்க சாரணியம்! வளர்க சமுதாயம்!!

அழகையா குணரெட்டன்
சாரணிய ஆசிரியர்

ஓல்ற் இல்லம்

சிரேஷ்ட இல்ல ஆசிரியர் : திரு. P. கோவிந்தராஜா
இல்லத் தலைவன் : செல்வன் S. சதீஸ்குமார்
விளையாட்டுத் தலைவன் : செல்வன் T. யோகநாதன்
செயலாளர் : செல்வன் A. வினோஜ்
பொருளாளர் : செல்வன் P. பிரகாஷ்

எமது கல்லூரியின் வருடாந்த இல்ல விளையாட்டுப்போட்டி 12-5-89 அன்று அமைதியான முறையில் நடைபெற்றது. இவ்வாண்டும் எமது இல்லமே முதலிடத்தைத் தட்டிக்கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

இல்ல ஆசிரியர்களின் ஆலோசனைகளும், இல்லத் தலைவனினது ஒத்துழைப்பும், விளையாட்டு வீரர்களின் ஒழுங்கான பயிற்சிகளும், திறமையும், ஆர்வமும் குறிப்பாக எமது விளையாட்டுத் தலைவனினது அயராது முயற்சியும், ஒழுங்கான வழிநடத்தலுமே எமது இல்லத்தின் வெற்றிக்கு அடிகோலியது என்றே கூறவேண்டும்.

எமது இல்லத்தைச் சேர்ந்த செல்வன் K. லோகநாதன், 19 வயதுக்குட்பட்ட பிரிவுக்கான வெற்றிக்கிண்ணத்தைப் பெற்றமை எமது இல்லத்திற்குப் பெருமையீட்டித் தந்தது.

பின்வருவோரும் எமது இல்லத்திற்கு அதிகப்படியான புள்ளிகளைப் பெற்றுத் தந்தனர்.

- 11 வயதிற்குட்பட்டோர் பிரிவு: செல்வன் P. பிரபாகரன்
- 13 வயதிற்குட்பட்டோர் பிரிவு: செல்வன் K. செல்வகுமார்
- 15 வயதிற்குட்பட்டோர் பிரிவு: செல்வன் W. றிஸ்வான்
- 17 வயதிற்குட்பட்டோர் பிரிவு: செல்வன் S. K. குணசீலன்
- 19 வயதிற்குட்பட்டோர் பிரிவு: செல்வன் K. லோகநாதன்
- 19 வயதிற்கு மேற்பட்டோர் பிரிவு: செல்வன் N. வனராஜன்

அத்துடன் அஞ்சலோட்டத்திலும் எமது இல்லம் 1ம், 2ம் ஸ்தானங்களைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவை தவிர கல்லூரியின் கிரிக்கட், உதைபந்தாட்ட அணிகளில் எமது இல்லத் தினரும் அங்கம் வகிப்பதில் பெருமையடைகிறோம்.

மேலும் 31 பேர்களைக்கொண்ட எமது கல்லூரியின் மாணவத் தலைவர்கள் குழுவில், உதவி சிரேஷ்ட மாணவர் தலைவனாக எமது இல்லத்தைச் சேர்ந்த செல்வன் வினோஜ் கடமையாற்றுகின்றார். இவ்வாறு எமது இல்லத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் விளையாட்டுத் துறையில் மட்டுமன்றி, கல்வித்துறையிலும் சிறந்து விளங்குவதில் பெருமையடைகின்றோம்.

எமது இல்லத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பல வழிகளிலும் உதவிபுரிந்த எமது இல்லத் தின் முன்னாள் ஆசிரியர்களான திரு. S. புண்ணியமூர்த்தி, திரு. K. G. அருளானந்தம் திருமதி I. புஷ்பராஜா ஆகியோருக்கு நாம் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

தொடர்ந்து வரும் விளையாட்டுப்போட்டிகளிலும் எமது இல்லம் சிறப்பான ஒரு ஸ்தானத்தை வகிக்கவேண்டுமென நாம் ஆசிக்கின்றோம்.

செல்வன் A. வினோஜ்,
செயலாளர்.

கல்லூரி 'இன்ரறக்ட்' கழகத்தின் பணிகள்

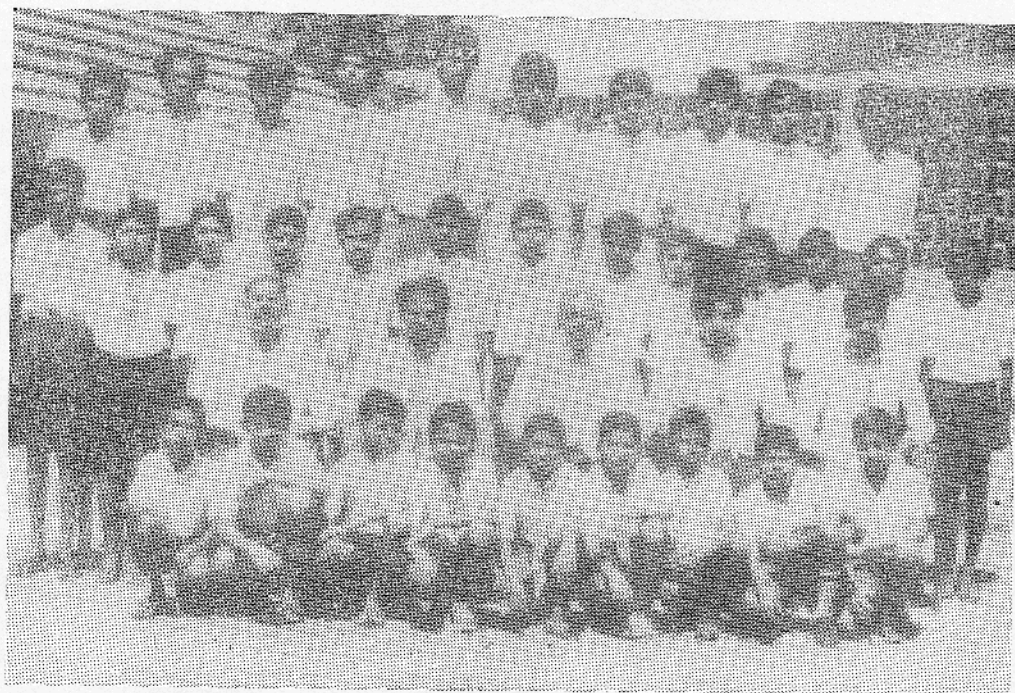
'இன்ரறக்ட்' கழக உறுப்பினர்கள் 1988 - 89

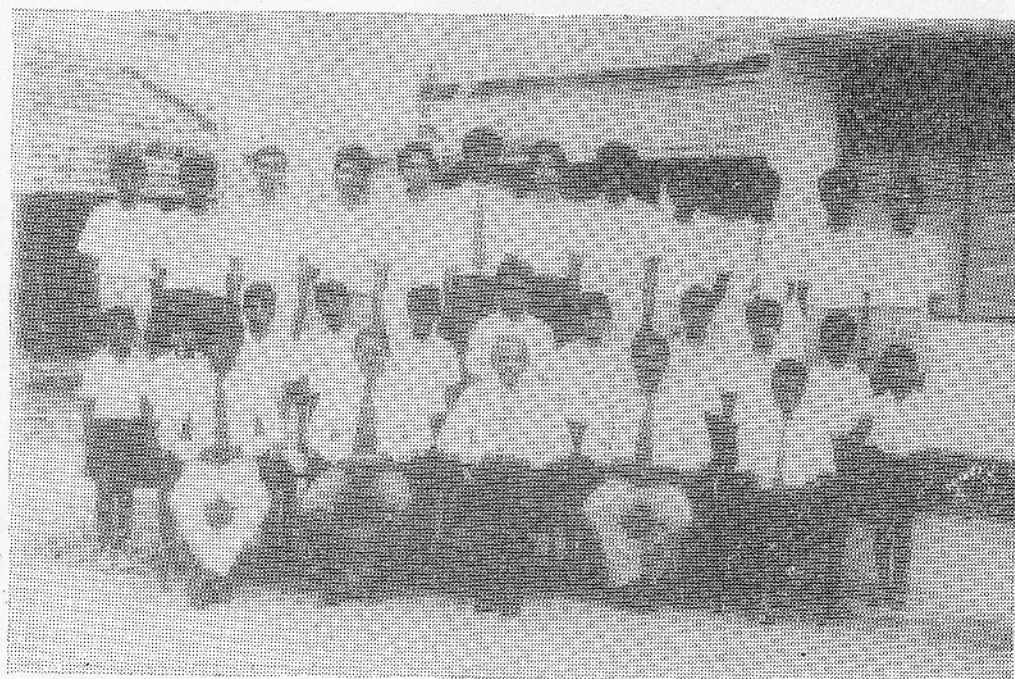
தன்னுழுவன் கிராமத்தில் வன் செயல்களால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கல்லூரி 'இன்ரறக்ட்' கழகத்தினர் உணவு, உடை, பால்மா ஆகியவை வழங்கியபோது எடுத்த படம்.

‘தயாராயிரு - BE PREPARED’

கல்லூரி சாரணர் குழு.

கல்லூரி விடுதலை மாணவர் குழு.

சோமநாதர் இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்	: திரு. T. நித்தியானந்தன்
தலைவர்	: செல்வன் M. பத்மசுதன்
உப-தலைவர்	: செல்வன் A. L. ஹரிஸ்
செயலாளர்	: செல்வன் J. ருஷான் ஹென்டி
விளையாட்டுத் தலைவர்	: செல்வன் S. சந்திரன்
பொருளாளர்	: செல்வன் S. சசிதர்

1989ஆம் ஆண்டுக்கான இல்ல விளையாட்டுப்போட்டியில் எமது இல்லம் 2ம் இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. இவ்விளையாட்டுப்போட்டியில் எங்கள் இல்ல செயற்குழு மிகத்திறமையாக இயங்கி பல விளையாட்டுக்களில் வெற்றிகளை ஈட்டிக்கொண்டதுடன், 17 வயதிற்குட்பட்ட சிறந்த விளையாட்டு வீரருக்கான வெற்றிக்கேடயத்தை, எமது இல்லத்தைச் சேர்ந்த S. பிரகாஷ் பெற்று பெருமை தேடித்தந்தார்.

மேதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி துடுப்பாட்ட, உதைபந்தாட்டக் குழுக்களில் எமது இல்லத்தினரும் பங்குபற்றி பாடசாலைக்கான வெற்றிகளைப் பெற்றுத்தந்துள்ளனர்.

எமது இல்லத்தில் பல மாணவத் தலைவர்கள் அங்கம் வகிப்பதனால் மிகக்கட்டுப் பாடும் ஒழுக்கமும் உற்சாகமும் நிறைந்த ஒரு இல்லமாக இருப்பதில் பெருமை அடைகிறோம்.

அமைதியற்ற சூழ்நிலையில்கூட இவ்விளையாட்டுப்போட்டி சிறப்பாக நடந்தேற வழிகாட்டிய எமது சிரேஸ்ட இல்ல ஆசிரியர் திரு. T. நித்தியானந்தனுக்கு எமது இல்லத்தின் சார்பில் நன்றிகூறுகிறோம். அத்துடன் பல வழிகளிலும் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய ஏனைய இல்ல ஆசிரியர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றியைக் கூறுகிறோம். அத்தோடு எமது இல்லத்தில் பல் ஆண்டுகளாக இருந்து பல வெற்றிகளை ஈட்டித்தந்த எமது இல்லத்தைச் சேர்ந்த முன்னாள் ஆசிரியர்களுக்கும் நன்றி கூறுவதில் பெருமை அடைகிறோம்.

J. T. ஹென்டி,
செயலாளர்.

ஹோல்டம் இல்லம்

காப்பாளர்	: அதிபர்
சிரேஷ்ட இல்ல ஆசிரியர்	: திரு. S. ஈஸ்வரசர்மா
இல்லத் தலைவர்	: செல்வன் S. ஜெயராம்
விளையாட்டுத் தலைவர்	: செல்வன் S. துஷியந்தன்
இல்லச் செயலாளர்	: செல்வன் T. நித்தியானந்தன்
பொருளாளர்	: செல்வன் J. விசாகன் செல்வன் T. சசிமுருந்தன்

எமது கல்லூரியின் ஹோல்டம் இல்லத்தின் 1989ஆம் ஆண்டு அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். நாட்டின் இன்றைய சூழ்நிலை காரணமாக மாணவர்கள் போதிய விளையாட்டுப் பயிற்சியைப் பெற்றுக்கொள்ளமுடியாத நிலைமை தோன்றியுள்ளது. இதனால் விளையாட்டுக்களில் மாணவர்கள் போதிய உற்சாகத்தைக் காட்டமுடியாதுள்ளது.

எமது இல்லம் இவ்வருட விளையாட்டுப்போட்டியில் 3ஆம் இடத்தையே பெற்றுக் கொள்ளமுடிந்தது. வெற்றியைக்கண்டு பெருமிதம் கொள்வதோ அன்றி தோல்வியைக் கண்டு துவண்டுவிடுவதோ அன்றி எமது மாணவர்கள் உற்சாகமாக தத்தமது பணிகளைச் செய்து இல்லத்தின் பெருமையை நிலைநாட்டினார்கள். பல்வேறு இடர்பாடுகள் மத்தியிலும் எமது இல்ல மாணவர்கள் போட்டிகளில் பங்கேற்று சாதனைகளைப் புரிந்ததே பாராட்டக் கூடிய விடயமாகும். எதிர்வரும் ஆண்டுகளில் எமது இல்லம் தனது பழைய நிலையை எட்டிப்பிடிக்கும் என்று மனதார நம்புகிறேன்.

ரீ. நித்தியானந்தன்,
செயலாளர்.

கிறிஸ்தவ மன்றம்

காப்பாளர்	: அதிபர்
பொறுப்பாசிரியர்	: செல்வி C. Y. பீடில்
தலைவர்	: செல்வன் விமல்ராஜ் பாக்கியநாயகம்
செயலாளர்	: செல்வன் டான் சௌந்தரராஜா
பொருளாளர்	: A. வினோஜ்

எமது மன்றமானது பல வருடங்களாக மாணவர்களை அன்பிலும், பண்பிலும், தியானத்திலும் வளர்க்கும் பணியில் சிறப்பாக இயங்கிவருகின்றது. எமது மன்றத்தில் அங்கம் வகித்த சிலர் இன்று கிறிஸ்தவ மத குருமார்களாகவும், பலர் பொதுநல சேவைகள் புரிபவர்களாகவும் இருப்பது எமது மன்றத்திற்குப் பெருமையைக் கொடுப்பதாக இருக்கிறதென்றால் அது மிகையாகாது.

ஒவ்வொரு புதன், வெள்ளி நாள்களில் கல்லூரி மண்டபத்தில் கிறிஸ்தவ மாணவர்கள் ஒன்றுகூடி, 20 நிமிடங்களுக்கு பாடல்களைப் பாடி, அருளுரைகளைக் கேட்டு, ஜெபங்களை ஏற்றெடுப்பதன்மூலம் ஆத்மீகப் பணிகளை சிறப்பாக எமது மன்றம் புரிகின்றது. இது மட்டுமன்றி சில விசேட தினங்களில் சிறப்புப் பேச்சாளர்களை அழைத்து அவர்கள்மூலம் மாணவர்களுக்கு பயன்படக்கூடிய நற்செய்திகளைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் சாதனமாக எமது மன்றம் அமைந்துள்ளது.

எமது மன்றமானது கல்லூரியில் கல்வி கற்கும் பிற மத மாணவர்களும் இறைவன் இயேசு கிறிஸ்துவை அறிந்துகொள்ளும்பொருட்டு அவர்களையும் ஒன்றுகூட்டி கிறிஸ்து சம்பந்தமான படக்காட்சிகளைக் காண்பிக்கிறது. அதுமட்டுமன்றி கிதியோன் ஸ்தாபனத் தாருடன் இணைந்து கிறிஸ்தவ மத மாணவர்களுக்கு மாத்திரமன்றி பிற மதத்து மாணவர்களில் இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள விரும்புபவர்களுக்கும் இலவசமாக புதிய ஏற்பாடு வேதாகமங்களை வழங்கிவருகின்றோம்.

கிறிஸ்தவ மன்றம் ஆற்றும் பணிகளில் மற்றுமொரு சிறப்பம்சமாக மாதத்தின் முதல் வெள்ளிக்கிழமைகளில் கல்லூரிக்கு அருகிலிருக்கும் புளியந்தீவு மெதடிஸ்த ஆலயத்தில் நகரப் பாடசாலைகளைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவ மாணவர்களை ஒன்றுகூட்டி விசேட ஆராதனைகளை நடத்திவருவதைக் குறிப்பிடலாம். இவ் ஆராதனைகளை பல்வேறு கிறிஸ்தவ ஆலய மத குருமார்களை அழைத்து அவர்கள்மூலம் நடத்திவருகிறோம். இவ் ஆராதனைகள் மாணவர்களிடையே இருந்து பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றுவருகின்றன என்பதை இவ் விடத்தில் குறிப்பிடுவது சாலச்சிறந்தது.

நத்தார் ஆராதனைகளை கத்தோலிக்க மன்றத்தினருடன் இணைந்து நடாத்திவருகிறோம். ஆராதனைகளை மட்டுமல்லாது கல்லூரி மண்டபத்தில் ஒளி விழா நிகழ்ச்சிகளையும் நடாத்துகிறோம். இவ் ஒளி விழா நிகழ்ச்சிகளில் நாடகங்கள், பாட்டுகள், நடனங்கள் எனப் பல்வேறுபட்ட, ஆனால் கிறிஸ்தவ பின்னணிகொண்ட பல்வேறு அம்சங்கள் இடம் பெறுகின்றன.

கிறிஸ்தவ அமைப்புகளால் நடத்தப்பட்ட பல்வேறு பரீட்சைகளில் எமது மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் கலந்துகொண்டு பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளனர் என்பது எமக்குப் பெருமையாகவே உள்ளது.

எமது மன்றமானது மென்மேலும் வளர்ந்து, சேவை செய்து, ஒளிபரப்ப எல்லாம் வல்ல இறைவனான இயேசுகிறிஸ்துவின் ஆசீர்வாதம் கிடைப்பதற்கு உங்கள் ஜெபங்களில் எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுங்கள்.

செல்வன் டான் சௌந்தரராஜா,

கிறிஸ்தவ மன்றச் செயலாளர்.

கத்தோலிக்க மன்றம்

காப்பாளர் : அதிபர்
பொறுப்பாசிரியர் : செல்வி K. M. ஞானரெட்ணம்
தலைவர் : T. பாலமுகுந்தன்
செயலாளர் : N. தவப்பிரகாசம்
பொருளாளர் : J. J. தனுகரன்

இறைவன் என்னும் அன்புக்கடலில் நீந்தித் திளைக்கப் படைக்கப்பட்டதுதான் எங்கள் மன்றம். அன்பையும் பண்பையும் நல்லாற்றல்களையும் வளர்க்கும் பணியைச் செய்கிறது.

எடுத்த செயல் எத்தகையதாயினும் அதன் இறுதி இலக்கு வெற்றி என்ற நம் பிக்கை நட்சத்திரத்தை நோக்கிச் செல்ல “செபம்” என்னும் அருள்பொழிந்த சக்தியைப் பெற்று புதன், வெள்ளி ஆகிய நாட்களில் யேசுவின் அன்புப் பாதையை செப்ப னிட்டு வருகிறது.

சனிதோறும் எங்கள் மறைமாவட்டத்தில் நடக்கும் மறைக்கல்வி வகுப்புக்குச் சென்று மாணவர்கள் மறை அறிவை வளர்க்கின்றனர். வருடந்தோறும் கத்தோலிக்க ஆசிரிய சங்கம் நடாத்தும் மறைக்கல்விப் பரீட்சைக்குத் தோற்றி சான்றிதழ்களையும் பரிசில்களையும் பெற்றுவருகின்றனர். “வின்சென் டி போல்” சபையிலும் மன்ற மாணவர்கள் பங்கெடுத்துப் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

நத்தார் விழாவைக் கிறிஸ்தவ மன்றத்துடன் இணைந்து வெகு சிறப்பாக நடாத்தி னோம். இவ்விழாவைத் திறம்பட நடத்த இந்து, முஸ்லீம் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் பெரிதும் உதவினார்கள். அவர்களுக்கு எமது நன்றி.

கட்டிடல்லா இன்னல்கள், சோதனைகள், வேதனைகள், தடைகள் மத்தியிலும் எங்கள் மன்றம் ஆண்டவன் பலத்தில் அரும்பணியாற்றி வருகிறது. மாணவ சக்தி, மாண்பு மிகு சக்தியாக மாற யேசுவின் அருளைவேண்டி நிற்கிறோம்.

N. தவப்பிரகாசம்,
கத்தோலிக்க மன்றச் செயலாளர்.

இந்து மன்றம்

காப்பாளர்	: அதிபர்
பொறுப்பாசிரியர்	: திரு. சோ. ஈஸ்வரசர்மா
தலைவர்	: செல்வன் P. பிரகாஷ்
செயலாளர்	: செல்வன் T. சசிமுகுந்தன்
பொருளாளர்	: செல்வன் J. விசாகன்

மனிதன் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் நிறைவு பெறுவதற்கு உறுதுணை புரிவதே சமயமாகும். தனக்கும் தனக்கு அப்பால் ஈடிணையற்று விளங்கும் பரம்பொருளுக்குமிடையே ஏற்படுத்த விழைகின்ற தொடர்பே சமயத்தின் பாற்படுவதாகும். இத்தொடர்பு கைக்கும் பொழுது பக்தியுடன் கூடிய வழிபாடாகப் பரிணமிக்கின்றது. வழிபாடென்பது எமது உள்ளத்தை இறைவன்பாற் செலுத்துவதற்கு துணைபுரியும் சாதனமாகும்.

எமது செயல்கள் யாவும் நற்செயல்களாக முடிவதற்கு வழிபாடு அவசியமாகும். நாம் எடுத்துக்கொண்ட முடிவு நல்லவையாக அமைய எமது கல்லூரியில் புதன், வெள்ளி ஆகிய நாட்களில் சைவ மாணவர்கள் யாபேரும் கூட்டுவழிபாட்டில் ஈடுபட்டுவருகின்றனர். இந்நாட்களில் கூட்டுப்பிரார்த்தனை, நற்சிந்தனைபோன்றவை இடம்பெறுகின்றன.

ஞாயிறுதோறும் பல்வேறு இடங்களிலும் நடைபெறும் இந்துசமய வகுப்புக்களில் எமது மாணவர்கள் கலந்துகொண்டு சமய அறிவைப் பெறுகின்றார்கள். வருடந்தோறும் இந்து சமய சம்பந்தமான பரீட்சைகளில் தோற்றி சான்றிதழ்களையும், பரிசில்களையும் எமது மாணவர்கள் பெற்றுவருகின்றார்கள்.

எமது கல்லூரியில் வருடந்தோறும் வாணி விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. இதற்கு இக்கல்லூரியில் கடமையாற்றும் சகல ஆசிரியர்களும் உதவியும், ஒத்தாசைகளும் நல்கிவருகின்றனர். அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர்களிடையே அன்னியோன்னியமான தொடர்புகள் நிலவுவதால் எந்தவிதமான வேற்றுமையுமின்றி எமது மன்றம் மேன்மேலும் முன்னேறிவருகின்றது. எமது கல்லூரி மாணவர்கள் மேன்மேலும் சிறப்படைய எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளை வேண்டிநிற்கின்றோம்.

T. சசிமுகுந்தன்

இந்து மன்றச் செயலாளர்.

முஸ்லிம் மஜ்லிஸ்

காப்பாளர்	: அதிபர்
பொறுப்பாசிரியர்	: ஜனாப் A. L. உதுமான்சாகிப்
தலைவர்	: ஜனாப் M. H. M. றிஜாஸ்
செயலாளர்	: ஜனாப் A. L. ஹரீஸ்
பொருளாளர்	: ஜனாப் A. L. ஹனீஸ்

மட்டுநகரின் மத்தியில் இன ஒற்றுமைக்கு ஒளிவிளக்காக விளங்கும் இக்கல்லூரியில் முஸ்லிம்களுக்கு என்று ஒரு மஜ்லிஸ் இயங்குவதே ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். இக்கல்லூரி முஸ்லிம் மாணவர்களின் தனித்துவத்தையும், கலாசாரத்தையும் பேணவும் இக்கல்லூரி நிர்வாகம் பல ஆண்டு காலமாக அளித்துவரும் ஆதரவுக்கு நாம் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

முஸ்லிம் மாணவர்கள் இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் பல துறைகளிலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். அதேபோன்று ஓட்டமாவடி, ஏறாபுரம், காத்தான்குடி தொடங்கி சம்மாந்துறை, நிந்தலூர், இறக்காமம், அக்கரைப்பற்று, பொத்துவில் வரையுள்ள இரண்டு தலைமுறையான முஸ்லிம் தலைவர்களையும், கல்விமான்களையும் உருவாக்கிய பெருமை இக்கல்லூரியையே சாரும். அந்த வரிசையில் எங்கள் மஜ்லிஸ் பல ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது.

இக்கல்லூரியில் முஸ்லிம் மாணவர்களுக்கு சுதந்திரமான, சமய, கலாசாரங்களை அனுஷ்டிக்க வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. அவையாவன:

1. வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஜும்மாத் தொழுகைக்காக 12 மணியுடன் மாணவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்லும் அனுமதி தொன்றுதொட்டு உண்டு.
2. முஸ்லிம் விடுதி மாணவர்களுக்கு தனியான தொழுகை அறை வசதியுண்டு.
3. புதன், வெள்ளிக்கிழமைகளில் காலை நேர பிரார்த்தனைக்குத் தனியான அறை ஒதுக்கப்பட்டு குர்ஆன் சூரகுகளை ஓதவும், பிரார்த்திக்கவும் கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.
4. விடுதி மாணவர்கள் நோன்பு காலத்தில் நோன்பு வைப்பதற்கான “ஸகர்” நேர உணவு வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.
5. காலைப் பிரார்த்தனை நேரத்தில் கட்டாயம் தொப்பி அணியவேண்டும் என்ற விதி கட்டாயமாக உள்ளது.
6. முஸ்லிம் பாடசாலைகளைப்போன்று மீலாத்தினம், முகர்ரம் தினம் போன்றவை பெருவிழாவாக வருடாவருடம் கொண்டாடப்பட்டுவருகின்றது. இதில் எல்லாச் சமய மாணவர்களும் கலந்துகொள்கின்றனர். இவ்வாறான முஸ்லிம் சமய விழாக்களில் பிற சமய மாணவர்களின் பங்களிப்பும் பிற சமய ஆசிரியர்களின் நிதி உதவியும், பங்களிப்பும் தாராளமாகக் கிடைப்பதுடன் மனம் திறந்த ஒத்துழைப்பும் தனிச்சிறப்பாக அமைவதை இங்கு நாம் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

எங்கள் கல்லூரியின் 175வது ஆண்டு விழாவை சிறப்பிக்கும் முகமாகப் பல பிரார்த்தனை நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டுள்ளன.

முஸ்லீம் மஜ்லிஸ் கூட்டம் மாதமொரு முறை கூட்டப்பட்டு முஸ்லீம் மாணவர்களின் பிரச்சினைகள் ஆராயப்படுவதுடன் அதிபரின் உதவியுடன் காலைப் பிரார்த்தனையில் ஓதுவதற்கான “பைத்” அச்சிடப்பட்டு மாணவர்கள்மத்தியில் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளது. இது மனனம் செய்ய வசதியாக உள்ளது.

மட்டக்களப்பில் உள்ள முஸ்லீம் அல்லாத பாடசாலைகளில் மிகக் கணிசமான தொகை முஸ்லீம் மாணவர்கள் பயிலும் பாடசாலை மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி என்றால் மிகையாகாது. அதேபோன்று முஸ்லீம் ஆசிரியர்களும் (மௌலவி ஆசிரியரைத் தவிர்த்த) ஏனைய பாடங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருப்பதைக் காணலாம். கடந்த வருட ஆரம்பத்தில் ஒரு சமகாலத்தில் 5 முஸ்லீம் ஆசிரியர்கள் இப்பாடசாலையில் கடமை ஆற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவ்வாசிரியர்களுக்கு முஸ்லீம் மஜ்லிஸ் சார்பாக நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

அவர்களாவன:

1. ஜனாப் A. C. M. றிபாய் மௌலவி.
2. ஜனாப் M. M. S. முகம்மட் ஆசிரியர்.
3. ஜனாப் P. M. பாறுக் ஆசிரியர்.
4. ஜனாப் A. M. ஜமால்தின் ஆசிரியர்.
5. ஜனாப் A. L. U. சாகிப் ஆசிரியர்.

மேலும் சமூக ஒற்றுமைக்கு இப்பாடசாலை தொன்றுதொட்டு ஒரு பாலமாக அமைவதையும் அதன்மூலம் பல சமய மாணவர்களின் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பையும், புரிந்துணர்வுகளையும் வளர்க்கக்கூடியதாக இருப்பதுடன் முஸ்லீம் கலாசாரத்தையும் சமய சம்பந்தமான அனுஸ்டானங்களையும் பண்பாட்டையும் எங்கள் மஜ்லிஸ் வாயிலாக பன்னெடுங்காலமாக உணர்த்திவருகின்றோம். தற்போதைய சூழ்நிலையில் தேசிய ஒற்றுமைக்கு எங்கள் மஜ்லிஸின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த உரிமைகளை அளித்த கல்லூரி நிர்வாகத்திற்கு முஸ்லீம்களின் சார்பாக மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

A. L. ஹரீஸ்,

முஸ்லீம் மஜ்லிஸ் செயலாளர்.

உரிமைகளின் அடிப்படை

உரிமைகளின் உண்மையான அடிப்படை கடமையே. நாம் எல்லோரும் நமது கடமைகளைச் சரிவரச் செய்வோமாயின், உரிமைகள் அதிக தூரத்தில் இரா. கடமைகளைச் செய்யாமல் நாம் உரிமைகளை நாடி ஓடுவோமாயின், அவை நம் கைக்கு அகப்படாமல் மாயமாகத் தப்பிவிடும். எவ்வளவுக்கு அதிகமாக நாம் உரிமைகளைத் தொடர்ந்து செல்கிறோமோ அவ்வளவுக்கு அது நம் கைக்கு அகப்படாமல் பறந்துபோகும்.

-- மகாத்மா காந்தி.

THE COLLEGE I CHERISH

175 years have passed since the first pioneering Methodist missionary the Rev. William Ault set foot in Batticaloa. The fruit of his ministry was Methodist Central College. It was a humble beginning then, with five carefree lads attending the classes conducted by Rev. Ault himself, in those days when educational institutions were few and far apart. These humble beginnings have stood the test of time, and through the years the College has become a leading educational institution in the Batticaloa District. Thousands upon thousands of young men have passed through the portals of this College and become leading citizens of our land.

As I come to the end of my academic career at Methodist Central College, many fond memories flood my mind. When I sit back and reminisce, I go back to the days of my childhood with my maternal grandfather the late Mr. S. V. O. Somanader. If I am not mistaken, the first words he taught me were 'Central' and 'College', because he was so thrilled that he had a grandson whom he could send to the institution that was his life and soul. Whenever I went to his home in Kalkudah, as a tiny tot, I would sit on the arm of his easy-chair and he in turn would indoctrinate me about his old school. To him Methodist Central College was the best school in the whole world, and to my childish mind, if my grand old grandpa said so, none could dare dispute it. Along came my fourth birthday and I was presented with a faded, worn out, green and gold College tie which must have been quite a few decades old. Whatever disappointment I had in receiving

such a dull birthday present passed in a fleeting moment as I saw the gleam in grandpa's eyes and the sense of pride and prestige it instilled in him.

When I came of school going age he wanted to take me personally to secure admission in the 1st grade. So he came all the way from Kalkudah and took me on my first journey to his cherished school. I trotted along beside the tall, erect and greying figure, walking-stick in hand, to meet the then principal Mr. P. G. Casinader. We came to the quaint buildings that are Central College, walked in through the narrow gate and strode into the principal's office. We were given a warm welcome by a stern looking gentleman, who from my first look, I knew, wouldn't tolerate nonsense from anybody. Well, all principals were supposed to be that way! After the grand welcome was over the deep penetrating eyes of Mr. Casinader met me and looked me down from head to foot as I sat squirming in my seat. A thin smile appeared on his lips which more or less brought my pulse back to normal and made me realize there was a wonderful heart within. From thence, I was seated there, completely out of place, staring around the school in awe, as the two men chatted and guffawed about the good old days, for what seemed hours.

Well, events took their course and that was to be my first and last sojourn for several years at Central. My parents went on transfer and I ended up at St. Thomas' Preparatory School, in Colombo. There were tears in grandpa's eyes as he realized that my returning to Central ever was bleak and that his beloved

grandson would never tread the classrooms that his footsteps had trod the greater part of his life. Eight years passed by, my dear grandpa was dead and gone, but, God had it that I should come back to Central. So, I found myself walking back into the same office, this time with my mother, to meet Mr. Casinader again, to get admission to the eighth standard class.

From that day onwards I have had the privilege of studying at, Central upto now. I have enjoyed the days I have spent at Central and many wonderful memories are impressed in my heart. The hours of hard work we put in, the youthful fun we had, the school-boyish pranks we played and often ended up in the principal's office to get a dressing down for, the times we enthusiastically sweated it out for the school in the playground, the occasions we graced the College stage to put our dramatic skills to use, the days we went out with the Interact Club to do social service work, and so forth. Above all, the lessons of life we learnt through the many experiences and situations we faced, taught us to stand true to the Centralite heritage of- "It is not whether you won or lost, but how you played the game".

Mr. Casinader who had done his best for the school during his tenure

of office, handed over the reigns to Mr. A. A. Arulannarajah. He too is putting in a whole hearted effort to improve, facilitate and develop the school, as well as maintain the Methodist traditions the school stands for, during these turbulent and uncertain days. Fair and foul winds have blown over the College and many a storm has threatened to knock it down, but, we are proud because Central has stood its ground. We hope and pray that the sweat and toil of our founder Rev. William Ault were not vain and that his hopes and aspirations would be fulfilled at Central even in the days to come. This man who was touched and whose life changed by the words of Jesus Christ, sacrificed his all to come to Batticaloa and start this institution of learning, not just to impart an education to cater to the physical and mental needs of men, but, also to fulfil their spiritual needs-to shed forth the light of God in the dark hearts of men, because Jesus said, "I am come that you might have life and have it more abundantly".

Happy 175th birthday dear Central !
May you go forth from strength to strength for the noble purposes for which you stand.

MAY GOD BLESS YOU.

— Shehan Williams
(Year 13 Sc.)

One Only !

I AM only one,
But still I am one.
I cannot do everything,
But still I can do something;
And because I cannot do everything
I will not refuse to do the something that I can do.

— Edward Everett Hale

My Hobby

My hobby is reading. I enjoy reading. Reading is of great importance in school as well as in life. Bacon says "Reading maketh a full man". I read biographies, literature, art and science. Children's magazines and newspapers are of great joy to me. Books are a storehouse of knowledge. It opens the whole world to us. I read for information, knowledge and for pleasure. I have a great interest and love for reading. I like to develop my reading habit.

Vinojit Arullanantham

Year 6 'B'

My Pet

My pet is a dog.
Its name is Bingo.
It has a lovely bushy tail.
It likes to eat rice, meat and bones.
In the evenings I take him for a walk.
I give him a bath on Saturdays.
I love my pet very much.

Gowshikan Thangavadivel.

Year 5 'A'

ENVIRONMENTAL PROTECTION AND ITS NECESSITY

There are about a million varieties of animals and plants in planet earth. Our surroundings air, land, water and space along with living things is called the environment. Each of these living things have their own needs and nature provides it. It is evident that all aspects of nature should be preserved for the co-existence of all varieties. For environmental protection we must find out the disturbances in the environment, the causes and the way of preventing or improving it.

Air pollution is caused by some harmful gases sent out from exhaust pipes in moving vehicles. Deforestation is another way of air pollution. Through deforestation the carbondioxide's percentage in the air is increased. Because of the rising percentage of carbondioxide temperature will rise. The rising percentage of carbondioxide is one of main reason for the melting of ice cubes in the polar region which would increase the water content of the sea and encroach upon the landscape. This is (carbondioxide rise) one of the main reason for creating holes in the protective ozone layer which safeguards the earth from some harmful rays from the sun which create diseases like cancer. Also carbon-dioxide smokes would prevent the necessary rays of the sunlight for photosynthesis by plants. Cigarette would also cause air pollution in a small amount. Wars contribute very well to environmental pollution. The world war two killed two million people and very bad effects such as in the

Japanese cities of Hiroshima and Nagasaki where the first atom bombs were dropped. Recently the union carbide factory disaster in Bhopal, India killed two-thousand eight hundred and polluted the whole environment. The unclear power station disaster in Chernobyl in the Soviet Ukraine killed many thousands and nearly polluted the whole of Europe.

Water pollution is caused by sewage, dyes and chemicals sent into the water. Water pollution would cause diseases like diarrhoea, typhoid and infecti-hepatitis.

Soil pollution is caused by too much spraying of weedicides and pesticides, non-rotational cropping, and artificial goods which reach the soil in an unnatural chain: example plastic

Air pollution in moving vehicles could be prevented by using solar power vehicles, and disposing vehicles which are older than a certain number of years. Also chemical wastes could be turned into useful things. Forest could be preserved by implementing new laws of the forest department, stopping chena cultivation, organizing new tree planting campaigns. Preventing wars would lead to environmental protection. Soil could be protected by using sufficient weedicides and other chemicals. Water could be protected by improving drainage facilities, and avoiding chemicals, sewage to join with the water. In conclusion if the above facts are properly handled it would lead to a happy, peaceful, and prosperous world.

S. Senthuran,
Year 9 A.

THE FOREST WEALTH OF SRI LANKA

From time immemorial man has benefitted from the rich tropical forests of Sri Lanka. We can even say that they played a major role in our civilization. They have provided us with medicines, timber, fuel, food and a thousand more things.

Due to the increase of population, our national wealth of the forests are disappearing in large quantities. The development projects by the government have also swallowed a major portion of our forests.

Sri Lanka can be divided into two major climatical regions; 'the dry zone' and 'the wet zone'. The wet zone has only three percent of forest cover compared to the area of Sri Lanka. This is an alarming situation indeed! If the destruction of the wet zone jungles is proceeded in this manner, it will affect our climate and rainfall badly. Therefore we must conserve our wet zone forests at least to maintain our rainfall. The reasons why our jungles are getting destroyed are:

1. The increase of population in alarming proportion.
2. Increased demand of timber for building and furniture.
3. Clearing of forests to make way for townships and development projects. (mainly in the dry zone).
4. The practice of shifting cultivation (chena)
5. Increased demand for fuel-wood.

If these practices go on unchecked and if we do not plant enough trees

to replace the forests that are cut, our motherland will be swallowed by the sea and the good top soil will be washed away as there are no trees to hold the sand by their roots.

Our government understanding these problems, and to sustain a certain amount of forest in places where forests are already lost, has taken big projects for afforestation. It is trying to save our remaining 37 percent of natural forests by declaring those areas as wild animal parks.

It is planting valuable and multi-purpose trees like eucalyptus and teak in those vacant deforested areas. It is trying its best to save our flora.

But we citizens of mother Lanka have not understood the importance of trees to our environment. Trees stop erosion by holding sand by their roots, they make our environment cool by giving shade; they provide us with timber and also they play a main role in maintaining the climate and rainfall. These are only a little of what trees give us. There are a thousand more things in which trees help the mankind and the animals.

We must change some of our policy on trees. We must understand them and respect them as fellow living beings. We must be proud of our forests that mother nature gave us. We must try not to destroy them foolishly. We must plant trees when a tree is cut. If we practise these policies our motherland will have a prosperous future, and someday she will have the chance to become another Japan.

Manobavan Manoharadas
Year 10 A.

ATTEMPTS TO BRING ABOUT INTERNATIONAL PEACE

Every developed country in the world, is trying it's best to bring about international peace. Leaders and statesmen hailing from various great nations are striving to bring about peace and harmony. Yet, it is not easy to achieve this goal, as conflicts crop up not only between nations but also within various communities in a country. As a result, the much desired peace is very hard to achieve.

The root cause of these conflicts and clashes, spring up from disappointment and unfair as well as unjust treatment. In certain countries the majority enjoy many benefits and privileges, while the minority are forced to be second class citizens in the land of their birth.

In our own country, the main cause of difference between the two communities started when the minority was deprived of the benefits which the majority enjoyed. The majority tried to overrule the minority in various ways. Whether in the field of education, or promotions in the public and private sector, there was discrimination. As the years slipped by, disappointment turned to anger, vengeance, and hatred. This ripped the peace of our beautiful island home, into bits and pieces.

Many communities have been trying to live very amicably in India. They speak different languages, and belong to different religions. Just as a mother would never treat her children in different ways, so should a country treat her sons and daughters. When unfair treatment is given, for the simple reason that one

community belongs to the minority group, vengeance turns to venom, and pave the way for mini wars within the country itself.

In India the unity and peace is often shattered not only due to language differences, but also due to religious conflicts. At times many precious lives are lost within the twinkling of an eyelid, because the seeds of hatred have been sewn. In Ireland, there has been tension between the Protestants and Catholics for many years. It is a religious conflict, and the damage caused by this conflict cannot be estimated. Valuable lives, and property worth millions of pounds, have been, lost as a result of these conflicts.

In South Africa and America, peace is often disturbed due to colour differences. The whites try to rule supreme above the blacks, and as a result, there is always unrest and tension. In America clashes crop up due to poverty, mainly in the cities where the blacks live. The rich and the affluent live in luxury homes, while the poor are forced by financial difficulties to live in shacks and shanties.

Land disputes turn to major conflicts, when it developes between two nations. For example, India and China, India and Pakistan, Iran and Iraq, West Berlin and East Berlin are some of them. It is called the "Border conflict". The army is alert twenty four hours of the day, as each country is very concerned and careful to preserve every inch of it's land. Often wars suddenly develop

unexpectedly due to these border conflicts taking away many lives and causing untold damage and hardship.

Nations which are both rich and powerful, sometimes enjoy in bullying the weaker ones. It is not long, since America attacked Lebanon in this manner. It is sad that man should become a beast due to minor differences, and turn this world in which we live, into a battle field.

All these factors remind us that the third world war may soon engulf us. If peace is disturbed due to language, religious, colour, caste, and border conflicts, these same conflicts could be the cause of a third world war in the years to come. Countries such as Russia, America, China, and Japan have all the required materials to turn these minor conflicts into a major war. They have the brain, the equipment, the money, and the power, to destroy a major portion of this universe within hours.

The answer to this grave problem lies in the hands of every individual. We should think that we are citizens of the world, and not of a single country. All differences of caste, creed, religion, and colour should be forgotten. Past mistakes should be buried, and old grievances erased from our minds.

Christian as well as other religious groups should strive to instil in the hearts and minds of the citizens of the world, the importance of peace. People should be made to realize, that peace cannot be bought out of money. It can only be achieved through, love, understanding, compassion and honesty.

Leaders of all nations should sincerely strive hard to bring about peaceful solutions to the problems and conflicts

that exist. They should forget all differences and remember the simple fact that every individual has a right to lead a life of his own. All leaders should be fair and just to the minorities in their respective countries. They should have the desire to solve all problems in a fair and just manner. Justice should prevail and the rights of the people should not be destroyed by resorting to methods which are inhuman and undemocratic. The voice of the people should not be stifled by bullets.

Keeping the population growth under control will also enable to secure peace to a certain extent. When there is excess population in a country, people are forced to face hunger, nakedness, and poverty. When the basic requirements are not met, there is every room for dissatisfaction and unrest.

The youth of every nation should hold hands to bring about peace. They are the best ambassadors for peace and unity in this world. They should be guided in the proper path, instilling in their young minds, great virtues and noble qualities. Proper religious education, equal educational facilities, and encouragement in sports and games, would go a long way, to mould the youths of today, to be the leaders and citizens of tomorrow.

With faith in God, determination in our hearts, and justice towards all, we could wipe away every conflict that draws us closer and closer to another war and blood-shed. Peace is what we need, and to achieve peace we should work together as children of the world. We should strive to live amicably as a family, binding us with cords of love. When love triumphs, there could never ever be any room for war.

Vinojit. T. Appathurai
Year 13 (Commerce)

COMPUTER AND THE SOCIETY

The 'Computer Revolution' which has bestowed increased benefit to the Society in the developed countries has touched our country too in recent years. This matter is of national importance and though there is considerable fear among the working population, all over the world, that computers may lower the employment potential of the Society, but this view will gradually become less and less important as economic prosperity increases.

As we glance at the progressing world, computer has become an essential tool in almost every field leading to prosperity. In our Island, in the general field of commercial data processing, electronic computers are being used in accounting, automatic recording of deposits and withdrawals in a Bank, Air Line Reservations, Insurance billing and Premium calculations, Sales forecasting, production scheduling and in other management techniques.

Our island being a Paradise for tourists, computerised weather forecast is of immense service. We are not involved in space exploration but our limits are within the range of all what is needed to achieve National Prosperity making use of all Scientific inventions available which could benefit us.

Let us not fear the advent of computers but appreciate the place of a computer

in a true civilisation as a servant, and not a master. The purpose should not be to rob part of labour but to save man from unnecessary waste of time in performing the heaviest of task.

Let us recall what Havelock Ellis once said 'The greatest of task before civilization at present is to make machines what they ought to be, the slaves, instead of the masters of men.'

So, let not the Society run away from the computer, but make it, its slave to achieve prosperity in a developing country. We cannot presume that automation is not likely to present a serious problem as far as employment is concerned in a land where unemployment is a national problem but we have to keep pace with the adjoining developing countries and the developed countries and our slogan should be machines and men, and full mobilization of both to do more jobs for a rapid economic development of the country.

The solution is to provide for continuous creation of new work, so that if labour has been displaced, it could be absorbed in another. The management should not unload people but take up the responsibility of retraining them for new jobs.

It is the responsibility of the Government to provide more jobs while

entertaining the use of computers to, reap the best of production in all necessary national fields leading to prosperity taking utmost care not to dethrone or limit man-power. There must be a realisation on the part of the public and the Government that the computer is more a vital need for a developing country like ours. We have to take advantage of modern technology. Other developing countries have already taken a lead in this respect.

We read news items, where in certain countries thousands have been saved from

storms, cyclones and floods being warned in time by weather forecasts monitored by the computers which can also warn pollution in the air. In the medical field computers now diagnose diseases. So it's a blessing but there, is one danger, when computers ease man's work, there is increased leisure, which will have a deep effect in Society. There cannot be a ban on man's urge for invention, he can also face its consequences.

The Hope for Man is Man
Him-Self.

J. Trushan Handy
Year 13 (Science)

John Wesley's

Rule for Christian Living

“Do All the Good You Can,
By All the Means You Can,
In All the Ways You Can,
In All the Places You Can,
At all the Times You Can,
To All the People You Can
As long as Ever.....

.....You Can!”

PRAWN CULTURE

Early man used to depend on wild animals for his food. But as civilisation progressed and the human race multiplied, wild animals became scarce. He had to domesticate the animals and wild fowl for his need of food.

Today with modern methods of fishing with trawler and nets, which can cover an area of many square miles, marine life which was thought to be inexhaustible is becoming scarce. So modern man has begun to domesticate marine products by culturing them today. In many countries prawns, fish, crabs and lobsters are being cultured in man made ponds. For us living in Batticaloa prawns are of importance because prawns are a natural product of high value found in the lagoon of our area.

There are two species of prawns, the culture of which is commercially viable found in our lagoons. The Monodón or Tiger Prawn also called Jumbo Prawns because of its size and the Indicus or White Prawn smaller in size but found in large numbers. In the culture of prawns a knowledge of its life habits is very important. The mature prawn lays its eggs in the sea; an average female tiger prawn lays between 500,000 to 800,000 eggs. The eggs hatch out into larva which moves into lagoons or inland waterways in search of water where the salinity is lower than the sea. In the lagoon they go through many stages of growth to become the large prawns seen in the market. At this stage they swim back into the sea where they mature and lay their eggs, and the life cycle is repeated in the culture process. Mature female prawns are caught from the sea and allowed to lay their eggs

in tanks, in a hatchery. The eggs hatch out and are called larva which grow into baby prawns called fry. In 15 days these baby prawns are removed from the hatchery and introduced into grow out ponds in the prawns farm. Another method is to take large female prawns without eggs, cut out one of its eye stalks. This induces prawn to mature and thereafter eggs are formed which are hatched out in the hatchery. In the wild state not more than 100 prawns reach adult size. But about 40 to 50 percent survive out of those hatched out in a hatchery.

The baby prawns are put in to the ponds in the farm where they are fed three times a day with fish or mussel fish or with prawn feed pellets now available commercially. The baby prawns are kept in the ponds till they reach a weight of 40 - 45 grams which take about 4 to 5 months. The prawns are then harvested in nets called bag nets by draining out the water, from the ponds. During the culture period the quality of the water is carefully maintained. One hectare of ponds yield between $1\frac{1}{2}$ to 3 tons of prawns.

The prawns have become a government's delight in cuisines all over the world. It is an expensive favourite dish relished by Japanese, French and Englishmen. Prawns known as 'Pink Gold' found in the blue waters of Batticaloa lagoon fetch very high price and is unable to meet the demand for prawns in the Japanese and European markets. Batticaloa is ideally suited for prawn culture. If in the future prawn farms are opened up and prawn culture is done on a wide-scale, Batticaloa will become prosperous and wealthy than any other part of this country.

S. Arun, Year 9 C.

வாழட்டும் பல தசாப்தங்கள்

அள்ளிவரும் கடலலையில் துள்ளிவரும் மீனினங்கள் - நல்
அந்தி மயக்கத்திலே அமுதகானம் இசைக்கும்
மீன்பாடும் தேனாடாம் மட்டுமா நகரின் மத்தியில் - இறை
மீட்சிப்பின் ஒரு கல்லூரி எங்கள் மத்திய கல்லூரி.

இங்கிலாந்து நாடு ஈண்டெமக்களித்த - நல்
இதயம் கொண்ட அன்புத் தந்தை
கிழக்கிலங்கைக்கொரு விடிவெள்ளியாய் - வந்துதித்த
வித்தகர் எங்கள் 'வில்லியம் ஆல்ட்'.

வித்தகர், 'வில்லியம் ஆல்டின்' கனவுக்கல்லூரி - இன்று
வித்திட்டு, முனையிட்டு, விசாலித்து நிழல்தரும் பண்புக் கல்லூரி
ஆங்கிலேயன் ஆக்கி எமக்களித்த அன்புக் கல்லூரி - இன்று
நூற்றெழுபத்தைந்தாண்டில் வீறுநடை போட்டிடும்
எங்கள் மத்திய கல்லூரி.

கடமையே கண்ணாய்கொண்ட நல்லாசானும் - நற்
கட்டுப்பாட்டையே உடமையாய்கொண்ட பேரதிபரும்
களங்கமற்ற அறிவை நாடும் இளைஞர்களையும் - இங்கு
காண்பதே நற் புகழன் றே.

ஒழுக்கத்தின் பிறப்பிடம் ஒற்றுமையின் இருப்பிடம் - நல்
ஒதுவார்களின் நிலைக் கூடம்
இழுக்கத்தின் எட்டா கோபுரம் - எங்கள்
இதயங்கள் குடிகொள்ளும் அன்புக் கோயில்.

உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் இங்குருவாவதில்லை - என்றும்
உய்வுடனே நடந்திடும் கல்லூரி
உலகத்தில் இரண்டேசாதி என்று - இன்றும்
உரைத்திடும் நற் கல்லூரி.

என்கடன் பணி செய்துகிடப்பதென்றே - பல
எண்ணற்ற ஆண்டுகள் தொடரட்டும் அதன்பணி
உதவட்டும் உத்தம ஆசான் குழாம் - அதனால்
வழுவட்டும் எம்மினத்தின் அறியாமை.

ஈழத்தின் முதற் கல்லூரி - எங்கள்
இதயங்களின் கலைக் கல்லூரி
வாழட்டும் பல தசாப்தங்கள் - அதற்கு
வாழ்த்துவோம் நாமும் - பல வாழ்த்துக்கள் கூறி.

தம்பித்துரைச்சாமி சபேந்திரன்

13ம் வருடம் - கலைப்பிரிவு

தலைமைத்துவம் LEADERSHIP

“ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையாது”. ஆம்!, மாணவப்பருவத்தில் கடைப்பிடிக்கும், ஒழுக்கமும் தலைமைத்துவமுமே எம் வாழ்க்கையின் போக்கையே நிர்ணயிக்கிறது. இன்றைய மாணவனே, நாளை தலைவன் அல்லவா! இன்று மனிதன் வாழும் வாழ்க்கை என்ன? கொடுமையும் துன்பமும் நிறைந்த சோக வாழ்க்கை. இந்த நிலை மாறவேண்டாமா? நாம் எல்லாம் அச்சம் இன்றி, இவ்வுலக இன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டாமா? இவற்றை நாம் அடைய வேண்டுமென்றால், எம்மிடையே நல்ல தலைவர்கள் தேவை.

தலைவன் என்றால் யார்? முன்மாதிரி, ஆளுமை, உளமுயற்சி ஆகியவைகளை ஒருங்கே கொண்ட மானிடனே உண்மையான தலைவன். ஒரு தலைவன், தனக்கு கீழ்ப்பட்டவர்கள் என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறானோ, அவைகள் எல்லாவற்றையும் அவன் முதலில் செய்யவேண்டும். இவை மட்டுமா, மானிட சமுதாயத்தின் உரிமைகளையும் அவன் அறிந்திருக்கவேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் இந்த உரிமைகளைப் பாதுகாத்து உறுதிப்படுத்துவதற்கு தகுந்த நடவடிக்கையில் இறங்குந் திறமையும் இருக்க வேண்டும்.

மக்கள் மத்தியில் திறமையுடன் இயங்குதலே தலைமை தாங்குதல் எனப்படும். நல்லமுறையில் தலைமை தாங்கினால், செயல் அபிவிருத்தி அடையும்.

குறிக்கோள்களை நிர்ணயிப்பதிலும், அவற்றை அடைவதிலும் ஒரு குழுவினரின்

முயற்சிகள்மீதும், நடத்தைமீதும், ஒருவன் செலுத்தும் ஆதிக்கத்தையே தலைமை தாங்குதல் என்று வரைவிலக்கணம் வகுத்தால் அது மிகையாகாது. தலைமை தாங்குபவர்கள் அதிகாரத்துக்கு ஆசைப்பட்டால் முழு அமைப்பும் சீர்குலைவதற்கு இது ஏதுவாய் அமையும். தலைமை தாங்குபவர்கள் பொறுப்பை முழுமையாக ஏற்கவேண்டும். ஒரு தலைவன் தனக்கு கீழ் பணிபுரிபவர்கள் விசுவாசமும், நம்பிக்கையும், உடையவர்களாக இருப்பார்கள் என்று சிந்தித்து செயலாற்றவேண்டியது முக்கியமானதொன்றாகும். அதிகாரத்தை பகிர்ந்து கொடுக்காவிட்டால் எந்த அமைப்பும் திறமையுடன் இயங்கியதாக சரித்திரமே இல்லை.

தனக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களின் ஆற்றல்களை வளர்ப்பவனும், கொள்கைகளை தீர்மானிப்பதிலும், முடிவுகளைச் செய்வதிலும், எல்லா உத்தியோகத்தர்களும் பங்குகொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறவனுமே ஒரு தலைவனாவான். சிந்தனையைச் செயலாக்கிச் சுதந்திரமாக இயங்கித் தனித் தன்மையுடன் விளங்கும் மானிடனே காரியங்களைச் சாதிக்கக்கூடியவன்.

தலைமை தாங்குபவன் பின்வரும் தகைமைகள் வாய்ந்தவனாக இருக்கவேண்டும். சகல மனிதர்களிடையேயும் தொடர்புகள் வைத்திருக்கவேண்டும். நேர்மை, விடாமுயற்சி, வாய்மை, ஆக்கம், எதிலும் நலமே காணல், அவாவுடமை, எந்த முயற்சியையும் தானே தொடங்கும் திறமை, மற்றவர்களை மதிக்கும் பண்புடமை, அன்பு,

உணரும் திறன், இயக்க ஆற்றல் வாய்ந்த ஆளுமை, பொறுப்புக்களை உணருதல், மற்றவர்களுடைய எண்ணங்களை மதித்து நடத்தல், உடல், உள நலமுடையவனாய் இருத்தல், நெகிழ்ச்சி, எதையும் சரியாக மதிப்பிடும் திறன் போன்ற பலதரப்பட்ட குண திசயங்களை உள்ளடக்கியவனாக இருக்க வேண்டும்.

தற்கால உலகின், வியாபார, அல்லது இலாப நோக்குடைய அமைப்புக்களில் நிர்வாக வளர்ச்சி, புதிய வாழ்க்கை முறையாக அமையும். இந்த அமைப்புக்களை நடத்துபவர்கள் மாறும் மானிட சமூகத்தோடு, சிறந்த பொருத்தத்தைப் பெறுவதற்காகவே இந்த விதமான வளர்ச்சி அமைகின்றதென்று நாங்கள் கொள்ளவேண்டும். அமைப்பு வளர்ச்சி, தற்கால தொழில் நுட்ப அறிவையும், நடத்தைபற்றிய அறிவையும், உபயோகித்து அமைப்பின் நோக்கங்கள், இலட்சியங்கள் ஆகியவற்றுடன் தனி மனிதனின் வளர்ச்சியை ஒன்று சேர்க்கிறது.

தலைமையை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை சர்வாதிகாரத்தன்மை வாய்ந்த தலைமை, ஜனநாயக தன்மை வாய்ந்த தலைமை, எவ்வித கட்டுப்பாடும்ற்று, அவரவர் விருப்பத்தின்படி நடந்துகொள்ளுவதற்

குச் சுதந்திரம் அளிக்கும் தலைமை ஆகியவையாகும். சர்வாதிகாரப் போக்குடைய தலைவன், மற்றையவர்கள் தாமாக விஷயங்களைத் தொடங்கும் ஆற்றலை வளர்க்க மாட்டான். தனது மனப்பான்மை, குறிக்கோள், சாதனை ஆகியவற்றிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பான். நெருக்கடி நிறைந்த காலங்களில் இந்தவிதமான தலைவனே பொருத்தமுடையவன். ஏனெனில் செயல்திட்டம் ஒன்றைத் தீர்மானிப்பதற்கு நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் ஒரு குழுவினருக்கு நேரம் கிடைக்காதுபோகலாம். ஆகவே இத்தகைய நிலைமைகளில் இவ்வகையான தலைவனும் இன்றியமையாதவனே.

ஒரு தத்துவஞானியின் கண்கொண்டு பார்த்தால், அவர் ஒரு மூலாதார உண்மைகளில் நம்பிக்கையுடையவர். ஒரு அரசியல்வாதியின் கண்கொண்டு பார்த்தால், அவர் பழமையைப் போற்றிப்பவர். 'ப்ரோய்டன்' (FREUDIAN) என்ற உள நூலறிஞர் இப்படிப்பட்ட தலைவனைத் "தன் கருத்துக்களில் இருந்து விடுதலைபெற முடியாத நெருக்கடி நிலையில் வாழ்பவன்" என்று கூறி இருக்கிறார்.

ஜனநாயகத் தன்மை வாய்ந்த தலைவன், என்ன செய்யவேண்டுமென்பதைக் குழு தீர்மானிக்கும்பொழுது, தான் அதில் தலையிடாமல், அவர்களோடு கலந்துரையாடி, ஆலோசனை கூறி வழிகாட்டுவான்.

தன் கொள்கைக்கு ஏற்ப தலைமை தாங்க விரும்புவவன் குழுவின் நலன்களில் அக்கறை இல்லாமையினால் குழுவினரைத் தாம் விரும்பியபடி செயற்பட விட்டுவிடுவான். இவைதவிர, சர்வாதிகாரம், ஜனநாயகம் ஆகிய இரு தன்மைகளும் இல்லாமல் சமரசத் தன்மை வாய்ந்த தலைவனும் உண்டு என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் வற்புறுத்துகின்றார்கள். தனக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களின் நன்மையை விரும்புவதுடன், தன் கொள்கைக்கு ஏற்ப தலைமை தாங்குபவனே, இத்தகைய தலைவன் என்று கூறலாம். இத்தகைய தலைவர்களுையே இன்று நாம் அதிகமாக காண்கின்றோம்.

மனிதன் தனக்காக மாத்திரம் சிந்தனையில் ஈடுபடுவதில்லை. தன்னைச் சூழ்ந்த குழு

மட்டுநகர் புகையிரதம்

மட்/மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டு 113 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே 1927ம் ஆண்டில், முதன்முதலாக நீராவினால் இயங்கும் புகையிரதம் மட்டுநகருக்கு வந்து சேர்ந்தது!

ஆகாய விமானத்தின் இரைச்சலை மட்டுநகர் மக்களால் 1935ம் ஆண்டே கேட்க முடிந்தது!

வினருக்காகவும் சிந்தனையில் ஈடுபடுகின்றான். எப்போதும் மாறிக்கொண்டிருக்கும் சிக்கலான தொழில்நுட்ப உலகில் ஒருவரை ஒருவர் நம்பி வாழும் மக்களிடையே ஒத்துழைப்பு, ஒரு தலையாய கடமையாகும். திறமையுடன் ஒத்துழைப்பது சிக்கலும், கடினமும் நிறைந்தது. ஒத்துழைப்பதற்கு ஒரு தனிமனிதன் ஒரு முதிர்ந்த நிலையை அடைய வேண்டும். மனிதரிடையே உள்ள தொடர்புகளை புரிந்துகொள்ளவேண்டும். பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதே, ஒத்துழைப்பதற்கு வழி என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இந்த தன்மைகளை ஒருவரின் கட்டளையால் பெற முடியாது. மேலும், தேவைப்படும் இடங்களில் தனி மனிதனின் குறிக்கோள்கள் மற்றையவர்களின் குறிக்கோளுடன் ஒத்து அமையக்கூடியவகையில் மாற்றப்படவேண்டும்.

ஆம்! இவற்றை எல்லாம் நாமும் அடையவேண்டுமென்றால், இன்றே எம் சிந்தனைகளை மாற்றி, தலைமைத்துவ வழியிலே சென்று, இந்த பூவுலகின் பாரிய முன்னேற்றத்துக்கு வழி வகுப்போமாக.

தலைமை:

அது இல்லாவிட்டால் மாறும்
நாட்டின் நிலைமை
இதனால் பிசைவடைவதோ
நாட்டின் இறைமை
அந்தோ, சேதமடைவதோ
மக்களின் உடைமை
இதனால் மனிதன் அனுபவிப்பதோ
பெரும் கொடுமை
இதை மாற்றுவது யாவரினதும்
அளப்பெரிய கடமை
இதுவே எமக்குள்ள மாபெரும் உரிமை

செ. பங்கஜச்செல்வன்
(சிரேஷ்ட மாணவ தலைவர் 1988/89)
13ம் ஆண்டு விஞ்ஞானம்

மட்டுநகர் - கொழும்பு கடற் பயணம்!

மட்/மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டு 74 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே இலங்கையின் முதலாவது கடற்கப்பற் பயணசேவை ஆரம்பமானது. 1888ம் ஆண்டு பிரிட்டிஷார் ஆரம்பித்த இச்சேவைக் கப்பல்கள் திருமலை துறைமுகத்திலிருந்து புறப்பட்டு, கல்குடா, மட்டக்களப்பு, அம்பாந்தோட்டை, காலி ஆகிய துறைமுகங்களில் தரித்துச் சென்று கொழும்பை அடைந்தன. ஆபத்துக்கள் நிறைந்த மட்டுநகர் - கொழும்புப் பயணம் ஆறு தினங்கள் எடுத்தது!

பயணிகளை ஏற்றிச்சென்ற முதலாவது கப்பலின் பெயர் “லேடி கோர்டன்”. இது 1897ம் ஆண்டு மட்டக்களப்புக் கடலில் ஓர் பாரையில் மோதுண்டு சின்னாபின்னமடைந்தது. “லேடி மக்கலன்” எனும் கப்பல் 1926ம் ஆண்டு புத்தாண்டு தினத்தன்று நடுநிசிவேளையில் கல்குடாக் கடலில் அமிழ்ந்தியது!

சிந்திக்க யாருமில்லை !

மட்டக்களப்பிலுள்ள மதிப்புமிக்க கல்லூரியில்
மனமுவந்து கற்கின்ற மாணவரில் நானொருவன்
எங்கள் இளமையெல்லாம் இனிதாய்க் கழியாமல்
மங்கி மடிந்தேன் மண்ணாகிப் போகின்றது?

பள்ளிக்குச் சென்று படிக்கத் தொடங்குகையில்
ஊரடங்குச் சட்டம் என்று ஒலிபெருக்கி அறிவிக்கும்
சிறுவர் எங்கள் கல்வி பற்றிச் சிந்திக்க யாருமில்லை
மறுமையிலா... எங்களுக்குக் கற்கின்ற வாய்ப்புண்டு?

இளமையிலேகல் என்று பெரியவர்கள் சொன்னார்கள்
இளமையிலே கல்விகற்க எங்களுக்கோ வசதியில்லை
எங்களின் நிலைபற்றி எண்ணுபவர் யாருமில்லை
மழலை எங்கள் வாழ்வுக்கு மறுமலர்ச்சி கிடையாதா?

பெரியவர்கள் செய்கின்ற அறியாத தவறுகளால்
சிறியவர்கள் எங்கள் கல்வி சீரழிந்து போகுதையா
படிக்கின்ற நேரமெல்லாம் இருளிலே கழித்துவிட்டு
படுக்கைக்குப் போகையிலே மின்சாரம் வருகுதையா

வெடிகேட்டால் பள்ளி இல்லை; இடிகேட்டால் பள்ளி இல்லை;
முடிவில்லாச் சண்டையினால் முற்றான கல்வியில்லை
இடி கேட்ட நாகம்போல் இருந்திருவோம் வீட்டினிலே
படி என்று ஆதரிக்க பலபேர்தான் இன்று இல்லை!

திருநாவுக்கரசு துஸ்யந்தன்
ஆண்டு 7 A.

சிறுவர்களாய்

இருந்தபோது....

உலகில் இன்று பெரிய மகான்களாகப் போற்றப்படும் பல பெரியார்கள் சின்னஞ் சிறுவர்களாய் இருந்தபோது அவர்கள் வாழ்க்கையில் மறக்கமுடியாத பல சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. உதாரணமாக உலகம்போற்றும் உத்தமர் காந்தி தமது இளமைப்பருவத்திலே மிகவும் பயந்த சுபாவம் கொண்டவராக இருந்தார். இருட்டுக்கு, பாம்புக்கு, பேய் பிசாசுக்குப் பயந்தார். இவ்வாறு கோழையாக இருந்த அவரே பின்னர் உலகம்போற்றும் கர்ம வீரரானார்.

சீனாவுக்குத் தெற்கே வட வியட்னாம் உள்ளது. அந்த நாட்டின் உயர்ந்த பதவி ஜனாதிபதிப் பதவியாகும். இந்நாட்டின் முதலாவது ஜனாதிபதி ஹோ-சி-மின் என்பவராவார். இவர் சிறுவனாய் இருந்தபோது கப்பலில் சமையற்காரனாக வேலை செய்தார். இரவில் கண்விழித்துப் படிப்பார். இவரே பின்னர் வியட்நாம் தேசத்தின் முதலாவது ஜனாதிபதியானார்.

இங்கிலாந்து தேசத்தின் பிரதம மந்திரிகளுள் புகழ்பெற்றவர் சேர் வின்ஸ்டன் சேர்ச்சிலாவார். இவர் நோபல் பரிசும்பெற்றவர். இங்கிலாந்துத் தேசத்திலே ஒரு தனவந்தரின் மகனாக இவர் இருந்தார். ஆனால் அவர் மூளையில் படிப்பே ஏறவில்லை. முரட்டுச் சுபாவமும் உடையவராக இருந்தார். பின்னர் தன் முயற்சியினால் இங்கிலாந்து தேசத்தின் பிரதம மந்திரியானார்.

உலகப் பிரசித்திபெற்ற நாவலாசிரியர் சார்ள்ஸ் டிக்கன்ஸ். அவர் இளமையிலே சுப்பாத்துக்குப் பூசும் மை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் கூலியாளாக வேலை செய்தார். அவருடைய தந்தை பரம ஏழை. கடனைச் செலுத்தத் தவறியதற்காக சிறைச் சாலையில் அவர்கள் குடும்பம் வசிக்க நேர்ந்தது. அவ்வாறு துன்புற்ற சார்ள்ஸ் டிக்கன்சே பின்னர் புகழ்பெற்ற நாவலாசிரியரானார்.

இவர்கள் இளமைப் பருவத்தை நம் மால் மறக்கமுடியாதல்லவா!

ச. திருச்செந்தூரன்
ஆண்டு 6 B.

அரசுக்கு 175 பாடசாலைகள்!

1961ம் ஆண்டு பாடசாலைகளை அரசு சுவி்கரித்துக்கொண்ட போது இலங்கை மெதடிஸ்த திருச்சபை தனது 175 பாடசாலைகளை அரசிடம் ஒப்புவித்தது. கொழும்பு வெஸ்லிக் கல்லூரி (ஆண்கள்), கொழும்பு மெதடிஸ்த கல்லூரி (பெண்கள்) ஆகிய இரு கல்லூரிகளையும் தனிப்பட்ட பாடசாலைகளாக இன்றும் தொடர்ந்து நடத்திவருகின்றது.

கல்லூரித் தாய் !

அறிவிற்கோர் சுரங்கமென விளங்கும் அன்னை
அறிவியலில் மணிமுடியாய் விளங்கும் மாதா
செறிவிற்கோர் அறிஞர்களை பூத்த பூங்கா!
செழிப்பில் ஈழமெல்லாம் மணக்கும் ரோஜா!
விரிவிற்கோ நாளுமெல்லாம் அல்லலுற்று
விளைவாய் 175 ஆண்டுகளும் தலைநிமிர்ந்து
பரிவிற்கோ நெஞ்சமெலாம் அடிமை கொண்டு
பழமை எனும் தன்மையினால் தலைமை பூண்டாள்

செம்மையுறு 'ஓட்டையே' கண்களெனப் பெற்று
சிறந்த 'சோமநாதரை' இதயமெனப்பெற்று
வெல்லமெனும் 'கோல்டம்' தனையே நெற்றியாக்கி
வெற்றிமிகு 'பிரின்ஸ்'சையே திலகமாக்கி
சொல்லிலுயர் 'ஞானசூரியரையே' நாவாய்க்கொண்டு
சுவைமிக்க 'சின்னையனை'யே கரமாய்ப் பெற்று
நல்லவராம் 'அருளண்ணரை'க் காலாய்ப் பெற்று
நலமாய் நடக்கின்றாள் கல்லூரித்தாய்!

கடலெல்லாம் முன்னாளில் கடந்து வந்தாள்
கரமெல்லாம் செங்கோலை ஏந்தி வென்றாள்
திடமாக இன்றைக்கோ வான மெல்லாம்
திறமையெனும் ராக்கெட்டில் சுற்றுகின்றாள்
மடமாக இருக்கின்ற நாட்டி னர்க்கு
மதியாக ஒளிவீசி மயக்கு கின்றாள்
வளமாகப் படித்தோர்கள் அனைவருமே
வாழ்த்துகின்றார் அறிவுத்தாய் ஆரணங்கை

பேரரசை இழந்தாலும் இழப்போம் அன்றிப்
பேர்பெற்ற எமதரிய கல்லூரியை இழவோம் என்றே
மார்தட்டி மாணக்கர் கூறுமாறு
மணிமுடியாய் விளங்குகின்றாள் மட்டு மண்ணில்!

நீர்கெட்டுப் போனாலும் போகும்; நல்ல
நிலம்கெட்டுப் போனாலும் போகும்; மாந்தர்
சீர்கெட்டுப் போனாலும் போவர்; ஆனால்
சிறிதளவும் கெடமாட்டாள் எம் கல்லூரித்தாய்!

பண்பட்ட மாணக்கர் பலபேர் இன்று
படையெடுப்பதெல்லாமே எம் கல்லூரிக்குத்தான்!
பாங்குடனே தமிழுக்குச் சேவை செய்வாள்
“பதமாக” அறிவியலில் பாடம் சொல்வாள்
ஒழுக்கமெனும் சட்டமெலாம் உரைத்து நிற்பாள்
ஒப்பற்ற நுட்ப அறிவை உணர்த்தி வெல்வாள்
பாங்குடனே பாடசாலையிற் கற்றபேர்கள்
பாராளும் நாயகராய் பவனி வருவார்!

எஸ். கே. குணசீலன்
ஆண்டு 11 B.

‘டயறி’ எழுதுகிறீர்களா ?

‘டயறி’ என்னும் நாட்குறிப்பு எழுதும் நற்பழக்கத்தைச் சாமுவேல் பெப்பீஸ் என்னும் ஆங்கிலேயரே முதன்முதலில் 1660ம் ஆண்டு ஆரம்பித்துவைத்தார். சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அவரது குறிப்புகள் இன்றும் பிரிட்டிஷ் அரசால் பேணிப் பாது காக்கப்பட்டுவருகின்றன.

பெப்பீஸ் தமது டயறியில் மனைவிபற்றியும் குறிப்பிட்டு எழுதியுள்ளார். “இறைவா, உனக்கு நன்றி; கடைசியில் எலிசபெத்தின் குறையை நான் கண்டுகொண்டேன். எனது காசுப்பை கனக்கும் போது அவள் இதயம் பூரிக்கிறது. ஆனால் பணப்பை மெலியமெலிய அவள் புன்னகையும் மறைய ஆரம்பிக்கிறதை அவதானிக்கமுடிகிறது... இறைவா, என்றுமே எனது பணப்பையும் எலிசபெத்தின் உள்ளமும் விசாலிக்க உதவிபுரியும்!”

ஆசிரிய வட்டம் - 1989

பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும், இனியவைகண்டு மகிழ்தலும், வாழ்த்துதலும், துயர்களில் இணைந்து துடைத்தலும், தேற்றலும் எமது ஆசிரிய வட்டம் ஆண்டாண்டு காலமாக கண்டுவரும் நிகழ்ச்சிகள் ஆகும்.

இவ்வாண்டு இக்கல்லூரியில் ஆசிரியர்களாக ஆண்டுகள் பல சிறப்புறப் பணி புரிந்த இரு ஆசிரியர்கள் இளைப்பாறினர். ஆரம்பவகுப்பு ஆசிரியர்களாக குழந்தை மனங்களில் மகிழ்வுட்டிக் கற்பித்த திருமதி அ. ஆறுமுகம், திரு. எம். எம். மொகமட் எனும் ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும் இவ்வட்டம் பிரிவுபசார விழா நடாத்தியது. இவ்வரிசையில் தம் சொந்த நலங்கருதி இட மாற்றலாகிச் சென்ற செல்வி P. கார்த்திகேசு, திருமதி T. லூயிஸ், திரு. எஸ். இரெட்ணசிங்கம், திரு. P. M. M. பாறுக், திரு. A. M. ஜமால்இன் ஆகியோருக்கும் விருந்து உபசார விழாவினை நடாத்தி, அவர்களது சேவையைப் பாராட்டி மகிழ்வுடன் பரிசளித்து அகமகிழ்ந்தது.

இக்கல்லூரியில் தொண்டர் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றிய திரு. ஏ. குணரெத்தினம், திரு. வி. சுகுமார், செல்வி க. அருளம்பலம் ஆகியோர் அவர்களது தன்னலங்கருதாத அரிய சேவைக்காகப் பாராட்டிப் பரிசளிக்கப்பட்டனர். வெளிவாரிப் பட்டதாரியான செல்வி இ. அருளம்பலம் ஆசிரிய நியமனம் பெற்று மீண்டும் இக்கல்லூரியிலேயே அடியெடுத்துவைத்த போது அவரை வருக வருக என இருகரம் நீட்டி இவ்வட்டம் வரவேற்றது.

அண்மையில் நிகழ்ந்த ஆரம்ப ஆசிரியர் நியமனத்தினால், ஆரம்ப ஆசிரியர்கட்கு இருந்த பற்றாக்குறை ஓரளவு நிவர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்நியமனத்தால் செல்வி G. கௌதமி, செல்வி V. சுபா

லக்ஷ்மி, திருமதி J. ராஜகுருஸ் ஆகியோர் புதிய ஆசிரியர்களாக இவ்வட்டத்தில் புகுந்ததுடன், திருமதி S. இராசநாயகம், திரு. P. P. A. சாந்தகுமார் ஆகியோரும் இங்கு இடமாற்றம் பெற்றுவந்து எமது கல்லூரி வட்டத்தில் இணைந்தனர். உயர்தரவகுப்பு ஆசிரியரான திரு. S. இரட்ணசிங்கம் விஞ்ஞான வள நிலையத்திற்குப் பதவி உயர்வு பெற்றுச்சென்ற பின்னர் இரு பட்டதாரி ஆசிரியைகளை இவ்வட்டம் மீண்டும் அங்கத்தவர்களாகப் பெற்றது. செல்வி க. பாலசிங்கம், செல்வி ச. மாணிக்கசிங்கம் ஆகியோர் இக்கல்லூரியில் உயர்தர மாணவர்கட்காக கணித, விவசாய, விஞ்ஞான பாடங்களைப் பயிற்றுவிக்க எம்முடன் இணைந்தனர்.

இவ்வட்டத்தில் அங்கத்தவராக இருந்து இல்லற வாழ்வில் இணைந்த திரு. இரட்ணசிங்கம், திருமதி தங்கேஸ்வரி இரட்ணசிங்கம் ஆகியோர் தமது திருமண விருந்துபசாரத்தை இக்கல்லூரி மண்டபத்திலேயே மகிழ்வுடன் அளித்தனர். அவர்களைப் பல்லாண்டு வாழ வாழ்த்திப் பரிசளித்து மகிழ்ந்தது இவ்வட்டம்.

அண்மையில் இக்கல்லூரியின் ஆங்கில ஆசிரியையாக மிக நீண்டகாலம் கடமையாற்றிவரும் திருமதி M. C. S. பாலசிங்கம் அவர்களது கணவர் காலமானபோது அன்றைது இறுதிக் கிரியைகளிலும், அவரது துக்கத்திலும் இவ்வட்டம் பங்கேற்றது.

இவ்வட்டத்தினால் ஆண்டுதோறும் ஆண்டிறுதி மதியபோசன விழா நடத்தப் படுகின்றது.

இவ்வட்டத்தின் வளர்ச்சியும் உயர்ச்சியும் இவ்வட்ட அங்கத்தவர்கள், நலன் விரும்பிகள் அனைவரதும் கைகளிலும், எல்லாம்வல்ல இறைவனின் அருளிலும் தங்கியுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை.

திரு. J. R. P. விமலராஜ்,
செயலாளர்.

வர்த்தகமும், நிதியும்

நடைமுறை வர்த்தகச் செய்திகள்

வரைவுள்ள இலங்கை கூட்டுறவு நுகர்ச்சிச் சங்க ஒன்றியம்:-

இவ் ஒன்றியம் 1989 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் பதிவுசெய்யப்பட்டது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் பொருள்களை விநியோகிக்கும் நோக்கத்துடன் இது உருவாக்கப் பட்டது. இது 1990 ஆம் ஆண்டு ஜூலைமீல் ஒரு கண்காட்சியையும் ஏற்பாடு செய்துள்ளது.

இதன் முக்கிய நோக்கங்கள் -

1. இலங்கையின் நுகர்ச்சி, பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க இயக்கத்தை விருத்திசெய்தல்.
2. சங்கத்தை விஸ்தரிப்பதற்குத் தேவையான ஆலோசனைகளை அங்கத்தவர்களுக்கும், அங்கத்தவர் அல்லாதவர்களுக்கும் வழங்குதல்.
3. நுகர்ச்சி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தொடர்பான கருத்தியல், கருத்துக்கள் தொடர்பான சிறப்பறிவு பெற்ற ஆலோசகராகப் பணியாற்றுதலும், கருத்துத் தெரிவித்தலும்.
4. சங்க இயக்கம் சார்பாக அதன் முன்னோடியாகவும், பாதுகாவலராகவும், பிரதிநிதியாகவும், செய்திகளைப் பரப்புவராகவும் அதனைத் தேசிய, சர்வதேச மட்டங்களில் பிரதிநிதித்துவம் செய்பவராகவும் பணியாற்றுதல்.

அதிகாரங்களும் பணிகளும்:-

மேற்குறிப்பிட்ட நோக்கங்களை அடைவதற்காக நுகர்ச்சிச் சங்க ஒன்றியம் தனித்து அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கங்களதும் இதர நிறுவனங்களதும் ஒத்துழைப்புடன் கீழ்க்காணும் பணிகளைப் புரியும் அதிகாரத்தைக்கொண்டதாக இருக்கும்.

1. அங்கத்துவச் சங்கங்களால் வழங்கப்படுகின்ற நுகர்ச்சிச் சேவைகளை உயர் மட்டத்தில் நடத்திவருவதும் அவற்றை முன்னேற்றும் நோக்கத்துடன் அங்கத்தவர்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை இறக்குமதி செய்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்தலும் அச்சங்கங்களின் நுகர்ச்சிச் சேவைகளுக்குத் தேவையான ஆலோசனைகளையும் தொழில்நுட்பத்தையும் வழங்குவதும் அங்கத்துவ இதர கூட்டுறவு இயக்கங்களுக்கு மத்தியில் ஒத்துழைப்பையும் தொடர்புகளையும் முன்னேற்றுவதன்மூலம் சிறப்பாக கூட்டுறவு அங்கத்தவர்களதும், பொதுவாக இலங்கை மக்களதும் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துதலும்.
2. பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், நுகர்வுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் நடத்தப்படுகின்ற பணிகளுக்கு ஆலோசனை வழங்குதல், அவற்றைச் செயற்படுத்தல்.
3. சர்வதேச மட்டத்தில் நுகர்ச்சிக் கூட்டுறவுக் கல்வி, பயிற்சி அளித்தல், வேலைத் திட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தல்.
4. நுகர்ச்சிக் கூட்டுறவு இயக்கத்தோடு தொடர்புடைய ஆய்வு, நுண்ணாய்வுப் பணிகளில் அவற்றை ஏற்பாடு செய்தல், நடத்துதல்.
5. நுகர்ச்சிக் கூட்டுறவுடனும் அதனோடு இணைந்த விடயங்கள் தொடர்பாகவும் செவிப்புல, கட்புல சாதனங்களைத் தயாரித்தல், நூல்கள், பிரசுரங்கள் என்பவை தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுத்தல்.

6. நுகர்ச்சிக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கூட்டுச் சிக்கல்களையிட்டு கலந்துரையாடுதல், கூட்டுக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தல், நடுநிலை நிறுவனமாகப் பணிபுரிதல்.
7. நுகர்ச்சிக் கூட்டுறவுக் கொள்கைகள் தொடர்பான விடயங்களில் கருத்துத் தெரிவித்தலும்; தேசிய, சர்வதேச விடயத்துறைகளில் அதிகாரம் பெற்ற பிரதிநிதியாகச் செயலாற்றுதலும்.
8. புதிய நுகர்ச்சிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்பாடு செய்தல் அல்லது அவற்றை ஏற்பாடு செய்வதற்கு உதவுதல்.
9. நுகர்ச்சிக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் விருத்திக்குப் பொருத்தமான பணிகளைச் செய்வதற்குத் தேவையான நிதிகளைத் திரட்டுதல், பொதுவான அல்லது சிறப்பான நிதிகளை ஏற்படுத்துதல், ஏற்படுத்தப்பட்ட நிதிகளை நிர்வகித்தல்.
10. நுகர்ச்சிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவுதல்; நோக்கங்களை அடைவதற்குத் தூண்டுகோலாக அமைதல்.
11. தேசிய, சர்வதேச நிலைகளில் நுகர்ச்சிக் கூட்டுறவு வர்த்தகப் பணிகளை முன்னேற்றுதல்.
12. தரவு, தகவல் வங்கியொன்றைப் பேணிவருதல்.
13. நுகர்ச்சிக் பணிகளோடு தொடர்புடைய நெறித்திட்டங்களை அடையாளம் காணுதல், உருவாக்குதல், வழிநடாத்துதல், செயற்படுத்துதல், மீளாய்வு செய்தல் ஆகியவற்றுக்கு உதவியாக அமையக்கூடிய ஆய்வு, அபிவிருத்தி அலகுகளை நடைமுறைப்படுத்திவருதல்.
14. இளைஞர், மகளிர் பங்களிப்பின் பொருட்டான சிறப்பு வேலைத்திட்டங்களையும், சகல மாவட்டங்களிலான தலைமைத்துவ இயல்புகளையும், முன்னேற்றத்திற்கான வேலைத் திட்டங்களையும் அபிவிருத்தி செய்தல்.

அங்கத்துவம்:-

இலங்கையில் பதிவுசெய்யப்பட்ட பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், நுகர்ச்சிக் கூட்டுறவு ஒன்றியங்களும் அங்கத்தவர்களாக வருவதற்கு வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மூலதனம்:-

இதன் மூலதனம் பின்வரும் நிதிகளை உள்ளடக்கியதாக அமையும்.

1. பங்குகளை வழங்கல்.
2. வைப்புப் பணம்.
3. கடனாகப் பெற்ற நிதி.
4. சம்பாதித்த இலாபம்.
5. அரசு/ஏனைய நிறுவனங்களிலிருந்து கிடைக்கின்ற உதவிகள்.
6. அன்பளிப்புகள்.
7. சர்வதேச நிறுவனங்களிலிருந்து கிடைக்கும் உதவிகள்.

பங்குகள்:-

1. ஒரு பங்கின் விலை ரூபா 2,500/-
2. ஒன்றியத்தின் பங்குகளின் எண்ணிக்கையில் எல்லைகள் இருக்கமாட்டா.

அ. அனோபிரதிபன்
(ஆண்டு 13 வர்த்தகம்)

175 ஆண்டு நிறைவைக் காணும்
மட் / மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி

நினைவு முத்திரை வெளியீடு

நவம்பர் 29, 1989

மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி கல்விப் பணியிலும் சமுதாய மேம்பாட்டுச் சேவையிலும் 175 ஆண்டு நிறைவைக்காணும் இம்மகிழ்ச்சிகரமான நிகழ்வை யொட்டி கடந்த நவம்பர் மாதம் 29ம் திகதியன்று இலங்கை அரசு விசேட நினைவு முத்திரையொன்றை வெளியிட்டு வைத்துக் கௌரவித்துள்ளது.

கொழும்பு மெதடிஸ்த திருச்சபை தலைமையகத்தில் ஸ்கொட் மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த இவ்வைபவத்தில் தபாற் தொலைத்தொடர்பு அமைச்சர் கௌரவ அலிக் அலுவிகார அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு முத்திரை வெளியீட்டை ஆரம்பித்துவைத் தார். மற்றும் கௌரவ சிறப்பு விருந்தினர்களாக இலங்கை மெதடிஸ்த திருச் சபைத் தலைவர் வண. ஹரல்ட் பெர்னாண்டோ அவர்கள், கல்வி ராஜாங்க அமைச்சரும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான திருமதி சுனேத்திரா ரணசிங்கா அவர்கள், பொதுச்சேவை ஆணைக்குழுவின் கல்விச்சேவைக் குழுத் தலைவர் திரு. ஜோர்ஜ் மென்டிஸ் அவர்கள், பிரிட்டிஷ் பிரதி உயர் ஸ்தானிகர் செல்வி சி. எல்மிஸ் ஆகியோரும் வருகைதந்து சிறப்பித்தனர்.

-/75 சத பெறுமதிவாய்ந்த இம்முத்திரையில் கல்லூரி முன்புறத் தோற்றமும், 1814ம் ஆண்டு கல்லூரியை ஸ்தாபித்த ஆதி மெதடிஸ்த மிஷ் னரி வண. வில்லியம் ஆல்ட் அவர்களது திருஉருவமும், கல்லூரிச் சின்ன மும் அழகாக மூவர்ணத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

கொழும்பில் நடந்தேறிய முத்திரை வெளியீட்டு வைபவத்தில் மட் டக்களப்பு மாவட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும், கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபருமான திரு. பிரின்ஸ் காசிநாதர் அவர்களும், மற்றும் கொழும்புப் பகுதியிலுள்ள பழைய மாணவர்கள் பலரும் பிரசன்னமாயிருந்து நிகழ்ச்சி யைச் சிறப்பித்தனர். கல்லூரி அதிபர் திரு. ஏ. ஏ. அருளன்னராஜா அவர் களும் அங்கு சமூகமளித்திருந்து ஏற்பாடுகளுக்குப் பொறுப்பாயிருந்தார்.

அன்றையத்தினம் அதேவேளையில், மட்டக்களப்பிலும், மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி விக்டோரியா மண்டபத்திலும் முத்திரை வெளியீட்டு வைபவம் கல்லூரி உப அதிபர் தலைமையில் கோலாகலமாக நடந்தேறியது. பிரதேச தபால் அலுவலகங்களின் பிரிவு அத்தியட்சகர் முதலாவது முத்தி ரையை வெளியிட்டு வைத்தார்.

இந்தக் கங்கைகள் இன்னும் வற்றிவிடவில்லை

கவிஞர் செ. சிவானந்ததேவன்

இந்தக் கங்கைகள் இமய மலையில்
இருந்து ஊற்று எடுத்தவை அல்ல
பந்தம் பாசம் பரிவு எனும்பல
பசும்புற் றரையில் பயணம் செய்து
சொந்தம் உறவு நட்பெனும் வயலில்
துளிர்க்கும் அமைதிப் பயிரினை வளர்க்கும்
இந்தக் கங்கைகள் இதயம் என்னும்
இளகிய நிலத்தில் இருந்து சுரப்பவை!

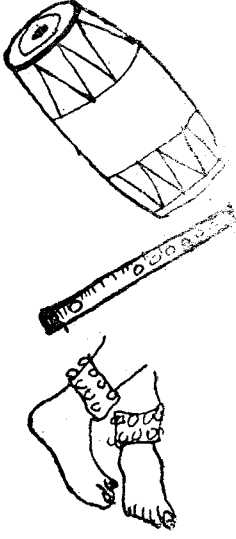
எல்லா மனிதர் இதயக் கிடங்கிலும்
இந்தக் கங்கைகள் சுரப்பதும் இல்லை
சொல்லால் செயலால் தூய தொண்டினால்
செகத்தில் வாழ்ந்து சிறப்புகள் பெற்று
நல்லார் உள்ளத்தில் ஊற்றினை எடுத்து
நலமுறப் பாயும் இந்தக் கங்கைகள்
பொல்லார் தாமும் பூமியில் வாழப்
பொதுநலத் தொண்டு புரிந்து நிற்பவை!

வறுமைப் பிணிகள் மண்ணில் நீங்கவும்
வாழ்வும் வளமும் செழித்து ஓங்கவும்
சிறுமைத் தனங்கள் சிதறிப் பறந்து
தீயவர் எண்ணம் சிதைந்து போகவும்
மறுமைப் பயனை மனதினில் உன்னி
மக்கள் வாழவும் மங்களம் சூழவும்
பெருமை மிக்கிக் கங்கைகள் எமக்கு
பெரிதும் உதவி புரிந்து நிற்பவை!

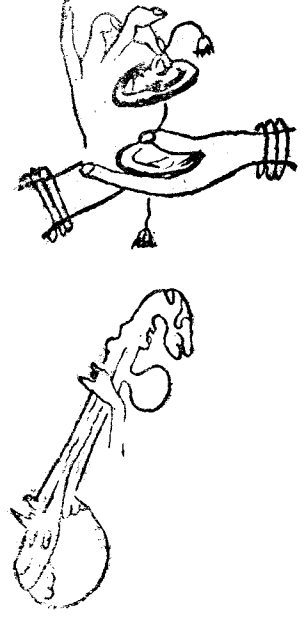
ஏசு என்னும் இறையின் குமாரனும்
எங்கள் காந்தியும் இன்னும் பௌத்தர்
பேசும் புத்தரும் மற்றும் சித்தரும்
போற்றிய இந்தப் புனித கங்கைகள்
மாசு படிந்து வற்றிட வில்லை
வாய்மை மிகுந்த உள்ளத்தில் நின்று
நேசம் அன்பு கருணை எனுமெழில்
நித்திலக் கங்கைகள் நித்தமும் பாயும்!

கர்நாடக இசை

கர்நாடகம் என்பது ஒருவிதக் கட்டுப் பாட்டுக்கடங்கியதாகத் தோன்றுகின்றது. நடை, உடை, பாவனைகளைப் பார்த்து, “இது என்ன சுத்தக் கர்நாடகமாக இருக்கிறது” என்று கூறுவது நம்மிடையே வழக்கமாக இருந்து வருகின்றது. மற்றவரைப் பார்த்து வேடம் போடாமலும், மாண்பு தவறாமலும் ஒழுங்கான முறையில் உயர்வைக் காண்பதும் கர்நாடகமாகும். முற்காலத்தில் தென் பிராந்தியத்தில் ஆட்சி செய்த அரசர்களைக் கர்நாடக மன்னர்கள் என்று அழைத்ததும் உண்டு. இதேபோலவே இந்தியாவில் தென்னாட்டில் விளங்கிவரும் இசைக்குக் கர்நாடக இசை என்னும் பெயரும் வழங்கி வருகிறது. கர்நாடகம் என்னும் சொல்லுக்கு வடமொழியில் வல்லவர்கள், காதினால் இசையைப் பருகி அதன் இன்பத்தை அனுபவித்தல் என்று பொருள் கூறுகிறார்கள். விஜயநகர மன்னர் கிருஷ்ண தேவராயர் தம் காலத்தில் சங்கீத வித்வான்களை ஆதரித்துச் சங்கீதக் கலைக்குப் புத்துயிரும், புதுப்பொலிவும் அளித்த காரணத்தால் கர்நாடக சங்கீதம் என்ற பெயர் ஏற்படலாயிற்று என்றும் கூறுவார் சிலர்.

எது எப்படியிருந்த போதிலும் தென் இந்தியாவில் தொன்றுதொட்டு வழங்கி வரும் சங்கீதக் கலைக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பு உண்டு. இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கும் பேரின்பத்தை அனுபவிப்பதற்குரிய சாதனமாகச் சங்கீதம் கையாளப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதனால்தான் பெரியோர்கள் இசைக் கலையை மிகவும் சிறப்புடன் ஆராதித்து வந்திருக்கிறார்கள். தென்னாட்டில் தோன்றிய நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் இராக, தாள, பாவ நயத்துடன் பதிகங்களும், பாசுரங்களும் பாடி ஆண்டவன் திருவடியை அடைந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் பாடிய பாடல்களில் காணப்படும் இசையைக் கர்நாடக இசை என்றே கருதலாம். அருணகிரிநாதர் முருகன்பேரில் அருளிச் செய்துள்ள திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் அனைத்திலும் இசையும் மயமும் இணைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆதியில் இசையானது சாம வேதத்தினால் உண்டாகிப் பிரம்மாவினால் அனுசரிக்கப்பட்டு, உலக நன்மைக்காகப் பரதாதிமுனிகளால் கையாளப்பட்டுப் பின்னர் வாக்கேயக்காரர்களால் பரவிப் பெருமை பெற்றிருக்கிறது.

பக்தியால் பாடும் இசையானது யோகம் என்று ஆன்றோர் கூறுகின்றனர். இறைவன் நாரதரிடத்தில், “நான் வைகுண்டத்தில் இல்லை; யோகியாரின் உள்ளத்தில் இல்லை; சூரிய, சந்திர மண்டலங்களில் இல்லை; எனது பக்தர்கள் எங்கு கானம் செய்கிறார்களோ அங்குதான் இருப்பேன்” என்று கூறியிருக்கிறார். பரமசிவன் பார்வதியிடம், “புண்ணியங்களுக்கு அளவே இல்லை; எனக்குச் சங்கீதத்தில் இருக்கும்படியான விருப்பமானது எனக்குப் படைக்கப்படும் பால், பழம், நெய், அமுது முதலிய ஆகாராதிகளில் இல்லை. சுத்தமான சங்கீதத்தைப் பாடும் பக்தர்களுக்குச் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களும் கிட்டும்; சுத்தமான இதயத்துடன் சுஸ்வரத்துடன் அரிஹராதி தேவர்களைத் துதி செய்தால் தருமங்களும், தனசம்பத்துக்களும், சங்கீத ஆராதனையால் மோட்சமும் கிடைக்கும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். சர்வக்ருணை சர்வேஸ்வரன் சங்கீதத்திற்குக் கட்டுப்படுகிறான். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா வேணுகானத்தினாலேயே புவனத்தை மயங்கச் செய்தார். அதுபோலவே சாமகானத்தினால், பிரம்மாவும், வீணுகானத்தினால் சரஸ்வதியும் பர்வசமடைகிறார்கள் என்றால் மற்ற யக்ஷ, கந்தர்வ, தேவ, தானவ, மானவர்கள் இந்த இசைக்குக் கட்டுப்படாமல் இருக்கமுடியுமா?

ஊஞ்சலில் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் குழந்தை சங்கீதத்தைக் கேட்டு ஆனந்தம் அடைகிறது. காட்டில் வசிக்கும் மானினம் வேடனுடைய பாட்டுக்கு மயங்கி அவனிடம் அகப்பட்டுக்கொள்கிறது. கொடிய நச்சு

அரவமும் மகுடி இசையில் மயங்கி விடுகிறது. இப்போது பண்டிதர்முதல் பாமரர் வரை சங்கீதத்தைப் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள். சங்கீத வித்வான்கள் அவரவர் திறமைக்கேற்றபடி மக்களால் கௌரவிக்கப்படுகிறார்கள். கர்நாடக இசைக்கு நமது தென்னாட்டில் பெரும் ஆதரவு இருந்துவருகிறது. இலங்கையிலும் இசைக்கு தற்போது பெரும் ஆதரவு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. உள்ளம் வளர்ச்சியடையக் கலைக் கல்வி அமைக்கப்படவேண்டும். கலைக்கல்விதான் வாழ்க்கையின் அடிப்படைக் கல்வியாக அமையவேண்டும் என்கிறார் அறிஞர் பிளேட்டோ. இதில் இசையும் கவிதையும் செவிவழிச் சென்று உள்ளத்திற்கு உவகை ஊட்டுவன. சங்கீதத்தில் மாத்திரமே நேரடியாக இரசிக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன.

சங்கீதக் கலைஞனுக்கு தன் இச்சைப்படி சுயமாக, நேரடியாகத் தன் சுய அறிவுக்கு எட்டியமுறையில் கலையைச் சிருஷ்டிக்க முடிகிறது. மற்றவர்களைத் திருப்திப்படுத்தித் தான் இன்பம் எய்வதே இதன் முக்கிய நோக்கமாகும். கர்நாடக இசையைப்பற்றி எழுதுவதென்றால் மேலும் மேலும் அது விரிந்துகொண்டேபோகும் என்றஞ்சிக் கர்நாடக இசை ஒப்பற்ற ஒரு தெய்வீக இசை என்று சொல்லி இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்கிறேன். இசையின் பயனை அனுபவித்து அந்த அனுபவத்தை அவர்களே கண்டு இன்புற வேண்டுமெயல்லாது வரிவடிவில் விவரிப்பது இயலாத காரியமாகும்.

தேவகுமார் சுந்தரநாதன்
(ஆண்டு 12 A)

அரசடி ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி

1887ம் ஆண்டில் மெதடிஸ்த திருச்சபையால் மட்டுநகரில் ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்ட அரசடி ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரிமூலம் ஆசிரியர்களாக பயிற்சி பெற்று வெளியேறிய ஆயிரமாயிரமானோர், நல்லாசான்களாகக் கிழக்குமாகாணமெங்கும் பணியாற்றியுள்ளதை பெரியவர்கள் இன்றும் நன்றியுடன் நினைவுகூருகின்றனர்.

இக்கல்லூரி 1945ம் ஆண்டு நல்லூர் கிறிஸ்தவ ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியுடன் இணைக்கப்பட்டது.

மத்திய கல்லூரி நீ வாழிய நீடுழி!

— இரா. இராஜேஸ்வரன்
(கிழக்கும் பல்கலைக்கழகம்)

மட்டுநக ரன்னையவள் மார்பதனை யலங்கரிக்கும்
மாங்கல்ய மாயிலங்கும் மத்தியகல் லூரி வாழ்க!
பட்டுமுக மீனாள் உனைவாழ்த்திப் பண் ணிசைக்கப்
பார்போற்றும் கல்லூரி வாழியநீ டுழி!!

மார்க்க நெறி பரப்பவென மனையானைக் கூட்டிவந்து
மாகடலில் மாதவனைப் பறிகொடுத்து உடல்விடுத்து - ஈழம்
பார்க்க, கல்வி கொண்டு “வில்லியம் ஓல்ட்” வந்தான் - மீன்
பாடுந்தே னுட்டிலன்று மத்தியகல் லூரி தந்தான்.

வல்லோனும் “வில்லியம் ஓல்ட்” வந்திங் கிட்டவித்து
வண்ணமாய் வளர்ந்தறிவு நிழல்தரு விருட்ச மாய்
பல்துறைக் கிளையெறிந்து மாணவக் கனிசெறிந்து
பயன்தரு கல்லூரி (நீ) பல்லாண்டு வாழி!

இறையி னொளியில்நல் வெளிச்சமது கண்டு
இன்புறும் மகுட வாக்கியம் கொண்டு - திரு
மறை போற்றும் மத்திய கல்லூரி வாழி! - எம்
மாணவ மணிகளொடு வாழியநீ டுழி!!

கல்வி யுடன் விளையாட்டுக் கலைகாட்டி யறியுட்டி
கடமையே கண்ணெனக் காலமெலாம் போற்றி - அறிவுச்
செல்வராய் அதிபராய் அருஞ்சேவை யாற்றும் - திரு
அருளண்ண ராஜா (சக) ஆசிரியர் காள் வாழி!

மந்திரி மார் மருத்துவர் மகாவிஞ் ஞானிகள் - பழைய
மாணவ ராய் விளங்கியுன் மகத்துவம் பேணுகிறார்
எந்திரவிய லாளரென எண்ணற்றோ ருயர்பதவி
எட்டுத்திக் கெங்கணுமே வகித்தின்பம் காணுகிறார்

சாரணியம் தனைப்போற்றி அதுவளர நீரூற்றி
சமத்துவ மழைபெய்ய (இங்கு) “செம்மை”யதுஉய்ய - மூல
காரணி யாகிஇத் தாரணியே தலைதாழ்த்தக்
காட்சிதரும் கல்லூரி காலமெலாம் வாழியநீ!

பூமாதும் நாமாதும் புனிதக்கல் லூரியுனை
புகழ்ந்திட நீபுவி மீதினில் திகழ்ந்திட
பாமாலை சாத்தி யுன் பாதம் நனைக்கின்றோம்
பண்பாளன் “வில்லியம்ஓவ்ட்” நாமம் நனைக்கின்றோம்.

நற்பணிக்கு எம் நன்றிகள்

எமது கல்லூரியில் நீண்டகாலம் நற்பணிபுரிந்து ஓய்வுபெற்ற
பின்வருவோரைப் பாராட்டுவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

இல.	பெயர்	மொத்த சேவைக்காலம்	இக்கல்லூரியில்
1.	திரு. P. G. காசிநாதர்	36 வருடம் 6 மாதம்	34 வருடம்
2.	செல்வி S. வைரமுத்து	20 வருடம் 5 மாதம்	16 வருடம் 3 மாதம்
3.	திருமதி M. அருளானந்தம்	32 வருடம் 5 மாதம்	15 வருடம் 3 மாதம்
4.	திருமதி A. A. ஆறுமுகம்	32 வருடம்	13 வருடம் 1 மாதம்
5.	திருமதி N. கிருஷ்ணப்பிள்ளை	33 வருடம் 6 மாதம்	13 வருடம்
6.	திரு. K. மகாலிங்கம்	35 வருடம் 8 மாதம்	12 வருடம் 2 மாதம்
7.	திருமதி J. உருத்திரமூர்த்தி	34 வருடம் 6 மாதம்	12 வருடம்
8.	திரு. M. M. S. முகமட்	27 வருடம்	6 வருடம் 5 மாதம்
9.	திருமதி S. மாணிக்கம்	35 வருடம் 10 மாதம்	4 வருடம்

தாமரை மலர்கின்றது!

தாமரை எனும் பதம் இரு கருத்துக் களைத் தாங்கி நிற்கின்றது. தொடர் மொழி யாகக்கொண்டால் தாவுகின்ற மரை என் றும், தாமரை மலருக்காக ஆகிநின்று தாமரை மலர் என்றும் பொருள்படுகிறது.

தாமரை கடவுள் தொடக்கம் கடவுட் தன்மைவாய்ந்த மனிதர், கவிச்சக்கரவர்த்தி கள், சாதாரணக் கவிஞர்கள், கற்பனை யாளர்கள் ஆகியோரின் உள்ளங்களில் எவ் வாறு மலர்கின்றன என்று பார்ப்போம்.

சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணில் தோன்றிய தீப்பொறிகள் ஆறு தாமரை மலர்களாகப் பொய்கையில் மலர்ந்தன. அவை உமாதேவியாரால் ஒருங்கிணைக்கப் பட்டதும் ஆறுமுகக் கடவுளராகத் தோற் றம்பெற்றது எனக் கூறப்படுகிறது. இத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் கடவுளரின் உள்ளத்தில் தாமரை மலர்கின்றது.

இலக்குமி வீற்றிருக்கும் தவிசு தாமரை மலரே, நாமகள் வீற்றிருக்கும் தவிசும் வெண்டாமரை மலரே. இலக்குமியினால் தாமரை சிறப்புப் பெறுகிறதா? அல்லது தாமரையினால் இலக்குமி சிறப்புப் பெறு கிறா? என்பது வினாவிற்குரிய ஒரு விடய மாகும். இலக்குமியினாலே தாமரை சிறப்புப் பெறுகிறது என்பதே மிகப் பொருந்தும். இவ்வாறு மலர்ந்துசெல்கின்றது தாமரை.

அடுத்து, திருஞானசம்பந்தர் “பூவி னுக்கருள் கலம் பொங்கு தாமரை” என்று பாடினாரே, அவர் உள்ளத்தில் மலர்களுள் முதன்மையான தாமரை மலரே இடம் பெற்று மலர்கின்றது.

கவிச்சக்கரவர்த்தி அவர்கள் ‘அன்று அலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்றதம்மா’ என இராமனின் திருமுகத்தை வருணிக் கின்றாரே. தாசிப் பொன்னிக்குக் கம்பன் அடிமை என்கின்றாரே, தாசிப் பொன்னி என்பது தாமரையில் வீற்றிருக்கும் இலக் குமி. இவ்வாறாக கவிச்சக்கரவர்த்திகளின் மனத்திலும் தாமரை மலர்ந்துசெல்கின்றது.

புத்தர் பகவானின் பாத பீடிகைக்குப் பத்தர்கள் விரும்பிச் சாத்தும் மலர்கள்

தாமரைகளே. இவ்வாறு மக்கள் உள்ளத்தில் மலர்ந்து உவந்ததிக்கப்படும் மலர்களுள் தாமரை முதலிடம் பெறுகின்றது.

வரலாற்றுக்காலம் தொடக்கம் மன்னர் களின் அரண்மனைக் கட்டிடங்கள், ஆலயங் கள் என்பன தாமரை மலரைப் பயன்படுத்திச் சிற்பங்களாலும் ஓவியங்களாலும் அலங் கரிக்கப்பட்டன. உதாரணம் அனுராதபுரக் கால, பொலநறுவைக்கால அரண்மனைக் கட்டிடங்கள், தம்புலச் சிற்ப ஓவியங்கள் கண்கூடு.

அஹிணைப் பொருள்களின் உள்ளத் திலும் தாமரை மலராமல் இல்லை. பறவை களுள் முதன்மை இடத்தை வகிக்கும் அன் னப் பறவை இங்கிதமாக இனிதமர்ந்துறை வது தாமரை மலரேயாகும்.

இவ்வாறு மலர்ந்துகொண்டிருக்கும் தாமரையை மாதரின் அழகிய முகத்திற்கு உவமிக்கின்றனர் புலவர்கள். அதுமட்டு மன்றி பகலவனின் மனைவி எனவும் வர்ணிக் கப்படுகின்றது. இதை அழகாக ஒரு புலவர் வர்ணிக்கின்றார். சூரியகாந்தி மலர், தன்னை தாமரை என்று பகலவன் நினைக்கட்டும் என்று மஞ்சட்பூசி, முகத்திருத்தி, நல்ல மாயப் பொடிபூசி சூரியன் வரும் திசைக்குத்திசை திரும்பிநின்று, தோல்வியடைந்து, நாணி முந்து காணப்படுகிறதாம். என்னே தாமரை யின் மலர்ச்சி!

இவ்வாறு தாமரை மங்களகரமாக மலர் வதற்குக் காரணங்கள் கற்பிக்கவேண்டுமா? என்னே! அதன் இயல்பு, மென்மைத் தன்மை, தன்மை, நறியமணம், அதன் இதழ்களின் அழகு, இதழ்களின் மத்தியில் அமைந்திருக் கும் முத்துச்செப்பு, அதை அழகுபடுத்தி வளைந்திருக்கும் ஆரங்கள், விசாலமான இலையையும், முட்தண்டையும் தாங்கி அது அமைந்திருக்கும் அழகான பொய்கை, அலை மேல் அலைகள் மென்மையாக அடிக்க அது அசைந்து, அசைந்து கண்களுக்கு அளிக்கும் இனிய விருந்து! ஆகவே அது மலராம லிருக்கமுடியுமா?

S. சிவப்பிரியன்
(10 A)

விபுலாநந்த அடிகள்

இவர் மட்டக்களப்பில் உள்ள காரைதீவு என்னும் ஊரில் சாமித்தம்பிக்கும், கண்ணம்மைக்கும் 1892ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 16ம் திகதி பிறந்தார். இவருக்கு மயில்வாகனன் என்று பெயர் இட்டனர். இவர் தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளை நன்கு கற்றார். தனது 16ம் வயதில் கேம் பிரிட்ச் சீனியர் பரீட்சையில் முதலாந்தரச் சித்தி எய்தினார். தம் இருபதாம் வயதில் பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியராகி மட்டக்களப்பில் பணிபுரிந்தார். அதன்பின் மீண்டும் கொழும்பு வந்து, அரசினர் பொறியியற் கல்லூரியிற் சேர்ந்து, அங்கு கற்று விஞ்ஞான உயர் தேர்ச்சிச் சான்றிதழ் பெற்றார். அதே காலத்திலேயே மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர் பரீட்சையிலும் சித்தி அடைந்தார். பின்னர் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் அதிபர் பதவி அவருக்குக் கிடைத்தது. அவர் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் இந்து சமயத்துக்கும், தமிழ் மொழிக்கும் தொண்டுசெய்ய விரும்பினார். அவருடைய மனம் துறவு வாழ்க்கையை நாடியது. எனவே அவர் துறவு பூண்பதற்காகச் சென்னையிலுள்ள இராமகிருஷ்ண சங்கத்துக்குச் சென்றார். அங்கு உயர்திரு சிவானந்த சுவாமிகள் 1924ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் பௌர்ணமி நாளன்று அவருக்குக் காவியுடை வழங்கி ஞான உபதேசஞ் செய்தார். சுவாமி விபுலாநந்தர் என்னும் தீட்சைப் பெயருஞ் சூட்டினார். இவ்வாறாக அவர் இராமகிருஷ்ண சங்கத் துறவிகளுள் ஒருவரானார். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவிக்கு முதல்முதலாக நியமிக்கப்பட்டார். தம் இறுதிக் காலம்வரை அவர் அப்பதவியில் பணிபுரிந்தார். இவர் பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், ஏழைச் சிறுவர் இல்லம், இராமகிருஷ்ண நிலையங்கள் முதலியவற்றை நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலும் நிறுவினார். மக்கள் அவரை விபுலாநந்த அடிகள் என்று மரியாதையாகக் கூறினர்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் பல கட்டுரைகளும் நூல்களும் எழுதியுள்ளார். அவர் எழுதிய நூல்களுள் யாழ்நூல் என்பது மிகவும் சிறந்தது. தமிழுக்கும் இந்து சமயத்துக்கும் அவர் ஆற்றிய தொண்டுகளுக்காகத் தமிழ் மக்கள் என்றென்றும் அவருக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். இவர் தனது 55ம் வயதில் 1947ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 19ம் நாள் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

அ. செ. சத்தியசீலன்,
(ஆண்டு 4)

விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகள்

மனிதன் சிந்திக்கும் பிராணி. தக்கது இது. தகாதது இது என்று எதையும் பகுத்து அறியவல்ல ஆற்றல் அவனோடு கூடப்பிறந்தது. இவ்வாற்றலைத் துணை கொண்டு, தன்னிலும் வலிமை பொருந்திய இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தி அதனை ஏவல் கொண்டுவிட்டான் மனிதன். சிந்தனை, பரிசோதனை, ஆய்வு ஆகிய மூன்றையுங்கொண்டு மனிதன் பெற்றுள்ள வல்லமையே விஞ்ஞானம் எனப்படுகின்றது.

விஞ்ஞான அறிவு மிகவும் பழமையானது. முதன்முதல் நெருப்பின் உபயோகத்தை எவன் கண்டுபிடித்தானோ அவனே முதல் விஞ்ஞானி என்பர். அவ்வாறாயின் விஞ்ஞானம் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது என்பது உண்மையே. இருப்பினும் விஞ்ஞான சாதனைகள் சென்ற நூற்றாண்டிலே மெல்லத் தொடங்கி, இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலமாகிய இன்று உச்சக்கட்டத்தை அடைந்துள்ளன என்பதை எவருமே மறுக்கார்.

விஞ்ஞானத்தின் சாதனைகளுள்ளே முதலிற் குறித்துக்காட்ட வேண்டியது அது நாளாந்த வாழ்க்கையைப் பல்வேறு வசதிகள் கொண்டதாய் ஆக்கியமையே. மின்சாரத்தின் பயனை விஞ்ஞானம் உணர்த்தியதால் இன்று சமையலறை தொடக்கம், அலுவலகம், பொது நிறுவனங்கள்வரை அது பல வகையிலும் பயன்படுகின்றது. வாழ்க்கை இன்பமாகவும், ஓளிமயமாகவும் ஆனது. மின்சார உபயோகத்தினாலேயே வெப்ப நாள்களில் மின்விசிறிகள். வெப்பத்தின் தாக்கத்தைப் போக்குகின்றன. வசதி படைத்தோர் குளிருட்டிமுலம் அறைகளின் வெப்பநிலையைக் குறைக்கவும் வாய்ப்பு உண்டு. இதுபோலவே குளிர் காலத்தில்

குளிரைக் குறைத்து வெப்பம் ஊட்டிக் கொள்ளலாம். இது ஓர் உதாரணம் மட்டுமே.

மனிதனை வருத்தும் உடற்பிணிகள் பல வற்றையும் போக்க விஞ்ஞானம் உறுதுணை புரிந்து வருகின்றது. செயற்கை இருதயம் பொருத்திச் சிகிச்சை செய்யுமளவிற்கு வைத்தியத்துறை முன்னேறிவிட்டது என்றால் அத்துறை விஞ்ஞான ரீதியாக வளர்ந்துள்ளமையே காரணமாகும். தேவைக்கேற்ப இயக்கக்கூடிய அளவிற்கு விஞ்ஞானம் சாதனைகளைப் புரியும்நான் நெடுந்தொலைவில் இல்லை.

மனிதன் ஆதிநாளில் ஓரிடத்தில் இருந்து வேறோர் இடம் செல்வதாயிருந்தால் கால் நடையாகவே சென்றான். பின்னர் விலங்குகளில் ஏறிச் சென்றான். காலப்போக்கில் விலங்குகளால் இழுக்கப்படும் வண்டிகளைப் பயன்படுத்தினான். கடலிலே கட்டுமரம் தோணி ஆகியவற்றை உபயோகித்தான். எனிலும் அக்காலங்களில் பிரயாணம் நத்தை வேகத்தில்தான் நடந்தது. ஆனால் இன்றோ பல்லாயிரக்கணக்கான மைல் தூரத்தைச் சில மணித்தியாலங்களிலே வான் வழிச்சென்று அடைய ஜெட் விமானங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. பெரும் பாரமான பொருள்களைக்கூட இவ்விமானங்கள் சுமந்தவண்ணம் வாயுவேகத்திற் பறக்கின்றன. வானில் மட்டுமன்றிக் கடலிற் பயணம் செய்வதும் முன்னிலும் பலமடங்கு முன்னேற்றம் கண்டுவிட்டது. தரையிலே புகைவண்டிகளும், மோட்டார்க் கார்களும் பிரயாணத்தைச் சுகமானதாகவும், விரைவானதாகவும் ஆக்கிவிட்டன.

செய்தித் தொடர்புகள் இன்று அடைந்துள்ள வளர்ச்சி மலைப்பையே தருகின்றது.

பூமியின் ஓர் எல்லையிலிருந்தவண்ணம் மறு எல்லையில் இருப்பவரோடு சில நிமிடங்களிலே தொடர்பு கொள்ளத்தக்கவகையிலே சாதனங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. செய்தித்தாள், வானொலி, தொலைக்காட்சி முதலிய வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் மலிந்து மனிதனது அறிவு விருத்திக்கும், பரந்த நோக்கிற்கும், பொழுதுபோக்கிற்கும் மிகுதியாக உதவுகின்றன. இவையாவும் விஞ்ஞானத்தின் மாபெருஞ் சாதனங்களேயாம்.

விண்வெளிப் பயணம் சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது. ஒரு கிரகத்திலிருந்து மறு கிரகத்துக்குச் செல்லும் முயற்சிகளும் வெற்றியளித்துவருகின்றன. சென்ற நூற்றாண்டுவரை கதைகளிலே கூட இடம்பெறாத

அற்புதங்கள் இவை என்று தயங்காது கூறலாம்.

எனினும் விஞ்ஞானம் சாதிக்கவேண்டிய பல சாதனைகள் இன்னமும் உள்ளன. புற்று நோய், தொழுநோய் என்பன இன்னமும் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளே கொண்டுவரப்படவில்லை. பெருகிக்கொண்டிருக்கும் சனத் தொகையைக் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சிக்கு விஞ்ஞானம் உதவுதல் உண்மையே எனினும் இன்றுள்ள கோடிக்கணக்கான மக்கள் பசியின்றி, வறுமையின்றி அமைதி வாழ்வு வாழ வேண்டிய வழிவகைகளை விஞ்ஞானமே ஆக்கித்தரல்வேண்டும். எனவே விஞ்ஞானத்திற்கும் விஞ்ஞானிகளுக்கும் இன்னமும் எவ்வளவோ கடமைகளும் பணிகளும் காத்திருக்கின்றன என்பதை மறுத்தல் இயலாது.

S. ஜெயராஜா,
ஆண்டு 7.

எங்கே போனாய் ?

இலங்கை எம் நாட்டில்
இன்னும்
இடிபடுகின்றன
பல கட்டிடங்கள்
ஓ! சமாதானமே!
நீ எங்கு போய்விட்டாய்?
ஓகோ! நீ உலகம்
சுற்றுபவன் அல்லவா?
அதனால்தான்
இலங்கையையும்
சுற்றிவிட்டு
போய்விட்டாயோ?

— ஆ. பிரசன்ன (ஆண்டு 7 C)

பார்புகழ் கவிமணி பாரதி

சேற்றின் மத்தியிலே; செந்தாமரை மலர்ந்ததுபோல்; பாரதப் பூமியிலே; எட்டையபுரத்தில்; வறுமையின் மடியினில்; பார்புகழ் பாரதி; 1882ம் ஆண்டு மார்ச்சு மீ 11ம் நாளில் சின்னச்சாமி ஐயருக்கும் இலக்குமி அம்மாளுக்கும் புதல்வனாக உதித்தார்.

சுப்பிரமணியம் எனும் இளமைப் பெயரையும்; சுப்பையா எனும் செல்லப் பெயரையும் கொண்டு, துள்ளித்திரிந்த ஐந்து வயதுப் பாலகன் அன்னையின் இறப்பில் தன்னை மறந்து துடித்துப்போனான். மறுமணம் செய்த அறிவு கனிந்த தந்தை மூலம் அரிய தமிழ் இலக்கண நூல்களைப் பயின்றார். அவ்வேளையில் சுப்பையாவுக்கு குல மரபுப்படி பூனூர் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.

பள்ளிப்படிப்பு அவனுக்குப் பாவற் காய்போல் கசத்தது. இயற்கையின் காட்சிகளைக் கண்டு இன்புறுவதற்காக வண்ணச் சோலைகளிலும் வாவிக்கரைகளிலும் வானம் பாடிபோல் வட்டமிட்டுத் திரிந்தான். இயற்கை அவரை இருகரம் நீட்டி அழைக்க உறங்கிக்கிடந்த அவரது கவிதாசக்தி எழுந்தது. பாலகனான பாரதி பரடினான். இனிய கவிதைகள் அவரது இதயப் புதையலில் இருந்து வெளிவந்தன.

இளமையிலே அருட்கவி பொழிந்த சுப்பையாவை எட்டையபுர மாமன்னன்

சமஸ்தானப் புலவர்கள் அவையில்; பாலகனின் கவித்திறனை வியந்து பாராட்டி; "சரஸ்வதி" எனும் பொருளில் "பாரதி" எனும் கவிப் பெயரைச் சூட்டி மகிழ்ந்தனர்.

இவர் தனது வாலிபப் பருவத்தில் பதினான்கு வயதின் நடுப்பகுதியில் ஏழு வயதான செல்லம்மானைத் திருமணம் புரிந்து இல்லறத்தை நல்லறமாக அமைத்தார். தொடர்ந்து இவர் 1894ம் ஆண்டு நெல்லை இந்துக் கல்லூரியில் 9ம் தரம் வரையிலும், 1898 இலிருந்து 1902 வரை காசி இந்துக் கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றார்.

1898ல் இவரது தந்தையும் மண்ணை அணைத்தார். ஆனால் பாரதியின் கல்வி தொடர்கிறது. "மெட்ரிகுலேஷன்" தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்றார். பின் "அலகாபாத்" தேர்வில் சர்வகலாசாலையில் புகுமுக்கத் தேர்வில் முதல்முறையாகத் தேறினார். வட மொழி, இந்திபோன்றவையுடன் ஆங்கிலத்திலும் தேர்ச்சி பெற்றார்.

1902ல் எட்டைய மன்னரின் விருப்பிற்குமைய அரசவைக் கவிஞராகப் பணிபுரிந்தார். 1904ல் மதுரை சேதுபதி கலாசாலையில் தற்காலிகத் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். மற்றும் "சக்கரவர்த்தினி" என்ற திங்கள் இதழிலும் பொறுப்பாசிரியராகச் சிறந்த பணியை ஆற்றினார்.

1902ல் வெளிவந்த “விவேகபாநு” என்ற ஏட்டில் “தனிமை இரக்கம்” என்ற முதல் பாடல் அச்சில் ஏறியது. 1907ல் “இந்தியா” என்ற வார ஏடு உதயமாகியது. அதில் ஆசிரியரானார். “பாலபாரதம்” என்ற ஆங்கில இதழையும் பொறுப்பேற்று நடத்தினார். 1908ல் அவர் பாடிய “ஸ்வ தேச கீதங்கள்” என்ற பாடல் தொகுதியை வெளியிட்டார். அச்ச வடிவத்தில் முதல் முதல் வெளிவந்த பாரதியின் முதல் நூல் இதுவாகும்.

கேலிச் சித்திரங்களையும், வீரச் சுவை மிகுந்த பாடல்கள், கட்டுரைகள், தலையங்கங்கள் மூலமாக “இந்தியாப்” பத்திரிகையில் அரசியல் பிரசாரத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தினார் பாரதி. 1908ல் “இந்தியா” பத்திரிகையை புதுச்சேரியில் இருந்து நடத்தினார்.

1909ல் கவிஞரின் இரண்டாம் கவிதைத் தொகுப்பு “ஜன்ம பூமி” வெளியிடப்பட்டது. “கனவு” என்ற ஸ்வஸிரிதை முதலிய கவிதைகள் அடங்கிய நூலும் வெளியிடப்பட்டது. இவை மட்டுமன்றி நாட்டு விடுதலைக் கிளர்ச்சியில் ஊக்கமுடன் செயலாற்றினார் பாரதி. அறிஞர்களோடு சேர்ந்து அவரும் அரசியல் துறையிலும், கலைத்துறையிலும் புதிய புரட்சிகரமான முறையில் பணியாற்றினார்.

1912ல் “பகவத்கீதை” எனும் புனித மிக்க நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். “கண்ணன் பாட்டு”, “குயில் பாட்டு”, “பாஞ்சாலி சபதம்” போன்ற கவிதைகள் நூல்வடிவம் பெற்றன. அவை வெளிவந்த போது புடிப்போர் உள்ளங்களைக் கவர்ந்தன. பாஞ்சாலி சபதத்தில் காணப்படும்

வெள்ளைக் கமலத்திலே - அவள்
வீற்றிருப்பாள், புகழேற்றிருப்பாள்,
கொள்ளைக் கனியிசைதான் - நன்கு
கொட்டு நல் யாழினைக்

கொண்டிருப்பாள்
என்ற பாடலும்,
கண்ணன் பாட்டில் வரும்

சுட்டும் விழிச்சுடர்தான் - கண்ணம்மா
சூரிய சந்திரரோ?

வட்டக்கரிய விழி - கண்ணம்மா
வானக் கருமை கொல்லோ?

என்ற பாடலும் மிகவும் சுவைக்கத்தக்கதாக உள்ளதை நாம் காணலாம்.

இவர் “கண்ணன் பாட்டு” என்ற முதல் பதிப்பை சென்னையில் வெளியிட்டார். 1918ல் பரவி நெல்லையப்பர் “சுதேஷ கீதங்களை” ‘நாட்டுப் பாட்டு’ என்ற பெயரால் பிரசுரித்தார்.

1918ல் புதுச்சேரி வாழ்க்கையில் வெறுப்பு ஏற்பட்டு, அங்கிருந்து புறப்பட்டு பிரித்தானிய எல்லையில் தன் பாதங்களைப் பதியவைத்தார். இவ்வேளையில் பாரதியை கருகுக் கண்கள்கொண்ட பொலிசார் கைது செய்து 34 நாட்கள் கம்பி எண்ண வைத்தனர். பின் விடுதலையாகி அங்கிருந்து புறப்பட்டு “கடையம்” சென்றார். அங்கு வறுமை என்னும் தேவன் பிடியினில் சிக்கி அனலில் பட்ட புழுப்போல் சொல்லமுடியாத துன்பங்களை அனுபவித்தார். அவ்வேளையில் தன் நிலையை எட்டையபுர மன்னருக்குச் சீட்டுக் கவிகள் எழுதித் தெரிவித்தார். எதிர்பார்த்த உதவி கிட்டவில்லை.

1919ல் சென்னை வந்தார். அங்கு மகாத்மாவைச் சந்தித்தார். 1920ல் மீண்டும் மித்திரனில் உதவியாகிரியராகப் பணியேற்றார். இவ்வாறு சேவையிலும், வறுமையிலும் வாழ்ந்த பாரதியை 1921ல் வெறிகொண்ட யானை ஒன்று தாக்கி அவரைப் படுக்கையில் வீழ்த்தியது. அந்த நோயிலிருந்து தேறியவுடன் வயிற்றுக்கடுப்பு தன் பிடிக்கு அழைத்தது.

இங்ஙனம் புதுமைத் தாசுமும், புரட்சி எண்ணமும் கொண்டு வாழ்வில் வெற்றி யீட்டிய பாரதி தன் இதய உணர்ச்சிகளை கவிதை மாரி பொழிந்து “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என வாழ்ந்த அந்த உத்தமன் பாரதியை, எல்லோராலும் புகழப்பட்ட பாரதியை, சடுகாடும் இரு கரம் விரித்து அழைத்தது. இறைவனும் பாதையைக் காட்டி அவருடைய கதவைத் திறந்தார். இருபக்கமும் அழைப்பை ஏற்று பாரதியும் மறைந்தார் மண்ணிலே. 1921ம் ஆண்டு ஆண்டவனுக்கும் கவிதை பாடச் சென்றானே அந்த மகாகவி, பார்புகழ் பாரதி?

ஜே. கசியஸ் கென்றிக்
(ஆண்டு 10)

மாணவர் தேர்ச்சி - 1989

தொகுப்பு: செல்வி ரஜனி அருளம்பலம்
(2-தனி ஆசிரியை)

ஆண்டு 4

1. K. செந்தூரன்	— பொதுத்திறமை, ஆக்கம்.
2. N. நவநுபன்	— தமிழ், கணிதம், சுற்றுடல், ஆக்கம்.
3. S. சஞ்சீவ்	— ஆரம்ப விஞ்ஞானம், சங்கீதம், ஆங்கிலம்.
4. T. D. ஜெயதிலக்	— சித்திரம், சங்கீதம்.
5. K. செந்தூரன்	— இந்து சமயம்.
6. T. டொமினோ ஜெயதிலக்	— கிறிஸ்தவம் (ரோ. க அ.)
7. S. சத்தியசீலன்	— கிறிஸ்தவம் (ரோ. க.)
8. M. N. H. A. அகமட்	— இஸ்லாம்.

ஆண்டு 5 'A'

9. J. இளமாறன்	— பொதுத்திறமை, சுற்றுடல், ஆரம்ப விஞ்ஞானம், சங்கீதம், ஆக்கம்.
10. T. கௌசிகன்	— தமிழ், கணிதம், சங்கீதம், ஆங்கிலம், இந்துசமயம்.
11. A. கிஷோக்குமார்	— சித்திரம்.
12. B. மணிவண்ணன்	— சித்திரம்.
13. S. விங்கேஸ்வரன்	— சித்திரம்.
14. S. சிவகுமார்	— கிறிஸ்தவம் (ரோ. க. அ.)

ஆண்டு 5 'B'

15. N. வினோத்	— பொதுத்திறமை, தமிழ், ஆக்கம், இந்துசமயம்.
16. N. மௌலீசன்	— சுற்றுடல், சித்திரம், ஆங்கிலம்.
17. S. சிவபரன்	— கணிதம், விஞ்ஞானம்.
18. K. டேவிட்	— ஆக்கம்.
19. R. சாந்தகுமார்	— கிறிஸ்தவம் (ரோ. க.)
20. M. சுஹயிர்	— இஸ்லாம்.

ஆண்டு 6 'A'

21. N. தர்சனா	— பொதுத்திறமை, தமிழ், இந்துசமயம்.
22. R. வசந்தராஜா	— ஆங்கிலம், கணிதம், சமூகக்கல்வி
23. G. பத்மிகாந்தன்	— இந்துசமயம், கணிதம், சமூகக்கல்வி, சித்திரம்.
24. M. றிஸ்வின்	— இஸ்லாம்.
25. W. தர்மேந்திரா	— சங்கீதம்,
26. S. வசீகரன்	— கிறிஸ்தவம் (ரோ. க.)
27. W. பிரசாந்	— கிறிஸ்தவம் (ரோ. க. அ.)

ஆண்டு 6 'B'

28. A. C. வினோஜிற்	— பொதுத்திறமை, தமிழ், கணிதம், விஞ்ஞானம், சமூகக்கல்வி, கிறிஸ்தவம் (ரோ. க. அ.)
29. S. போல் ரிஷாந்	— ஆங்கிலம், கணிதம்.
30. S. திருச்செந்தூரன்	— இந்துசமயம்.
31. C. கோகுலன்	— கணிதம்.
32. R. பிரதீபன்	— சித்திரம்.
33. M. பிரதீபன்	— சங்கீதம்.

ஆண்டு 6 'C'

34. S. ரொமேஷ்	— பொதுத்திறமை, ஆங்கிலம், இந்துசமயம், கணிதம், சமூகக்கல்வி, சித்திரம்
35. T. மயூரன்	— தமிழ்.
36. B. முகுந்தன்	— விஞ்ஞானம்.
37. T. கயான்	— கிறிஸ்தவம் (ரோ. க.)
38. D. அற்புதராஜ்	— கிறிஸ்தவம் (ரோ. க. அ.)
39. A. ஹமீம்	— இஸ்லாம்.
40. P. யசோவர்மன்	— சங்கீதம்.
41. J. H. ஹென்றிக்	— சித்திரம்.
42. P. சிறிராம்	— சித்திரம்.

ஆண்டு 7 'A'

43. T. துஷாந்தன்	— பொதுத்திறமை, சமூகக்கல்வி, இந்துசமயம்.
44. J. G. கிளிபட்	— ஆங்கிலம், விஞ்ஞானம், விவசாயம்.
45. S. சியாந்	— தமிழ்.
46. D. யசோதரன்	— கணிதம், விவசாயம்.
47. V. சியாந்தன்	— சித்திரம்.
48. N. தர்சன்	— சங்கீதம்.
49. M. D. அன்னராஜ்	— கிறிஸ்தவம் (ரோ. க. அ.)
50. R. ராம்பிரசாத்	— கிறிஸ்தவம் (ரோ. க.)
51. M. அஸ்கர்	— இஸ்லாம்.

ஆண்டு 7 'B'

52. P. துஷாந்தன்
53. N. ராஜ்குமார்
54. S. H. றிளேசான்
55. V. வசீகரன்
56. S. ரூபாகரன்
57. T. வோல்டர்
58. G. ஜெயபிரகாஷ்
59. P. கிருஷ்ணதாஸ்
60. P. பிரபாகரன்

- பொதுத்திறமை, கணிதம், விவசாயம்.
- தமிழ்.
- ஆங்கிலம், சமூகக்கல்வி, இஸ்லாம்.
- சமூகக்கல்வி.
- இந்துசமயம், விஞ்ஞானம்.
- கிறிஸ்தவம் (ரே. க. அ.)
- சித்திரம்.
- சங்கீதம்.
- சித்திரம்.

ஆண்டு 7 'C'

61. G. அவுடஸ்கோன்
62. T. ரூபன்
63. S. ஜெயராஜ்
64. M. ஜெயப்பிரகாஷ்
65. A. கமலேந்திரா
66. வியோன் லெமுவேல்
67. M. சமீம்
68. R. ரஜனிகாந்
69. A. ராம்ராஜ்

- பொதுத்திறமை, கணிதம், தமிழ், ஆங்கிலம், சமூகக்கல்வி.
- தமிழ், ஆங்கிலம், விவசாயம்.
- ஆங்கிலம், விஞ்ஞானம்.
- இந்துசமயம்.
- கிறிஸ்தவம் (ரே. க.)
- கிறிஸ்தவம் (ரே. க. அ.)
- இஸ்லாம்.
- சித்திரம்.
- சங்கீதம்.

ஆண்டு 8 'A'

70. T. சயந்தவேள்
71. S. சபேசன்
72. N. ஜிஜேந்திரா
73. S. ரவிசங்கர்
74. C. ரெணால்ட்
75. T. ரமணன்
76. A. சுரேந்திரன்

- பொதுத்திறமை, தமிழ், ஆங்கிலம், கணிதம்.
- விஞ்ஞானம்.
- சமூகக்கல்வி, இந்துசமயம்.
- விவசாயம்.
- கிறிஸ்தவம் (ரே. க. அ.)
- சித்திரம்.
- சங்கீதம்.

ஆண்டு 8 'B'

77. K. பாலகுமார்
78. B. சரவணபவன்
79. N. சதீஸ்குமார்
80. B. கிருஷ்ணரூபன்
81. F. லோகநாதன்
82. அகமட் சின்னலெவ்வை

- பொதுத்திறமை, கணிதம், சமூகக்கல்வி, இந்துசமயம்.
- ஆங்கிலம்.
- தமிழ், கணிதம், சித்திரம்.
- விஞ்ஞானம், சமூகக்கல்வி, விவசாயம், சங்கீதம்.
- கிறிஸ்தவம் (ரே. க. அ.)
- இஸ்லாம்.

ஆண்டு 8 'C'

83. E. பிரதீபன்
84. R. சுதர்சன்
85. S. சுதாகரன்
86. A. லதாகரன்
87. I. சுஜிகரன்
88. K. ராஜதிலக்
89. A. திவாகரன்
90. முகமட் உவைஸ்

- பொதுத்திறமை, ஆங்கிலம், விவசாயம்.
- தமிழ், சங்கீதம்.
- தமிழ்.
- கணிதம்.
- விஞ்ஞானம், சமூகக்கல்வி, இந்துசமயம்.
- கிறிஸ்தவம் (ரே. க. அ.)
- சித்திரம்.
- இஸ்லாம்.

ஆண்டு 9 'A'

91. S. செந்தூரன்
92. T. சுரேந்திரா
93. T. மகிழ்நம்பி
94. M. பார்த்தீபசுதன்
95. S. அகிலன்
96. P. மாதவன்
97. T. பிரகாஷ்

- பொதுத்திறமை, ஆங்கிலம், கணிதம், விஞ்ஞானம், விவசாயம், சமூகக்கல்வி, இந்துசமயம்.
- தமிழ்.
- விவசாயம்.
- இந்துசமயம்.
- இந்துசமயம், சங்கீதம்.
- சித்திரம்.
- கிறிஸ்தவம் (ரே. க. அ.)

ஆண்டு 9 'B'

98. V. சிவகுமார்
99. M. J. ஜாபிட்
100. S. சசீகரன்
101. B. ரமேஷ்குமார்
102. B. நிஸ்வான்

- பொதுத்திறமை, தமிழ், கணிதம், சமூகக்கல்வி, வர்த்தகமும் கணக்கியலும், இந்துசமயம்.
- ஆங்கிலம், இஸ்லாம்.
- தமிழ், விஞ்ஞானம், கிறிஸ்தவம் (ரே. க.)
- சித்திரம்.
- சங்கீதம்.

ஆண்டு 9 'C'

103. T. அனுராஜன்
104. B. பிரசாந்தன்
105. S. நோயல் ரஞ்சித்
106. M. பிரபாகரன்
107. S. அருண்
108. T. கரிகரன்
109. T. ரமேஷ்

- பொதுத்திறமை, விஞ்ஞானம், விவசாயம்.
- கணிதம்.
- சமூகக்கல்வி, கிறிஸ்தவம் (ரே. க.)
- தமிழ், ஆங்கிலம்.
- இந்துசமயம்.
- சித்திரம்.
- சங்கீதம்.

ஆண்டு 10 'A'

110. M. மனோபவன்
111. S. செவ்வேள்
112. G. A. பிரதீபன்
113. H. M. சியாம்
114. A. L. கமீஸ்
115. சதீஸ் வொஸ்கோ

- பொதுத்திறமை, விஞ்ஞானம், விவசாயம், சமூகக்கல்வி, இந்துசமயம், தமிழ், கணிதம், ஆங்கிலம்.
- தமிழ்.
- கிறிஸ்தவம் (ரே. க.)
- இஸ்லாம்.
- சித்திரம்.
- சங்கீதம்.

ஆண்டு 10 'B'

116. J. C. ஹென்றிக்
117. T. ரகுநாதன்
118. S. சக்திஸ்வரன்
119. P. முரளிதரன்
120. S. ஞானாகரன்

- பொதுத்திறமை, கிறிஸ்தவம் (ரே.க.), சித்திரம்.
— தமிழ், கிறிஸ்தவம் (ரே. க. அ.)
— ஆங்கிலம், சங்கீதம்.
— ஆங்கிலம், சமூகக்கல்வி, வர்த்தகம், இந்துசமயம்.
— கணிதம், விஞ்ஞானம்.

ஆண்டு 10 'C'

121. B. லவேந்திரன்
122. M. கோபிநாத்
123. V. ராஜேந்திரன்
124. S. பிரகாஷ்
125. B. கிறிஸ்குமார்
126. C. ரெஷாந்
127. J. நகுலராஜ்

- பொதுத்திறமை, தமிழ், வர்த்தகம்.
— ஆங்கிலம், சித்திரம்.
— கணிதம்.
— சமூகக்கல்வி.
— இந்துசமயம்.
— கிறிஸ்தவம் (ரே. க.)
— கிறிஸ்தவம் (ரே. க. அ.)

ஆண்டு 11 'A'

128. R. பாஸ்கரன்
129. S. ராஜேந்திரன்
130. J. J. தனுகரன்
131. R. பிரபா
132. P. ரமேஷ்
133. A. ஜெயகரன்
134. S. லவன்
135. I. இயூனின்

- பொதுத்திறமை, இந்துசமயம், தமிழ், கணிதம், விஞ்ஞானம், சமூகக்கல்வி, சித்திரம்.
— ஆங்கிலம்.
— சித்திரம்.
— சித்திரம்.
— சங்கீதம்.
— வர்த்தகம்.
— விவசாயம்.
— கிறிஸ்தவம் (ரே. க. அ.)

ஆண்டு 11 'B'

136. K. குகபரன்
137. G. முரளிதரன்
138. பிறேவோ ஹன்டி
139. R. வரதராஜா

- பொதுத்திறமை, விஞ்ஞானம், சித்திரம்.
— தமிழ், கணிதம், வர்த்தகம்.
— ஆங்கிலம், கணிதம்
— கணிதம், சமூகக்கல்வி, இந்துசமயம்.

BATTICALOA METHODIST CENTRAL COLLEGE

PAST PUPILS ASSOCIATION COLOMBO BRANCH

OFFICE BEARERS FOR 1989

- President* : **V. E. Selvarajah Esqr.,**
16 1/1, New Regent Flats,
Parsons Road, Colombo-2.
- Vice - Presidents* : **Logendra Namasivayam Esqr.,**
29/3, Guildford Crescent,
Colombo-7.
T. Paulraj Esqr.,
85, George R. De Silva Mawatte,
Colombo-7.
- Hony. Joint Secretaries* : **P. V. Joseph Esqr.,**
33/11, Kuruppu Road, Colombo-8.
T. Kirupairajah Esqr.,
59, Hudson Road, Colombo-3.
- Hony. Treasurer* : **M. Y. Mohamed Esqr.,**
10/3, Pinwatte Road, Dehiwela.
- Committee Members:* **R. Thedchenamoorthy Esqr.,**
Wharf Department,
Cargills (Ceylon) Ltd., Colombo-1.
Noble A. Casinader Esqr.,
8, Pepin Lane, Colombo-4.
V. Sivalingam Esqr.,
C/Wanathamulla R. C. T. M. S.
Colombo-8.
G. Thuraisingham Esqr.,
77/5, Wasala Road, Colombo-13.
M. I. A. Jabber Esqr.,
124, Muhandiram Road, Colombo-3.
Victor J. Daniel Esqr.,
D 6, N. H. D. Flats,
Timbirigasyaya Road, Colombo-5.

THE COLLEGE STAFF

Principal

Mr. A. A. Arulannarajah, B. Sc., Dip-in-Ed.

Deputy Principal

Mr. S. Punniyamoorthy, First Class Tamil Trained.

Supervisors & Sectional Heads

Mr. K. G. Arulanantham, B. A. (Ceylon) First Class General Trained.

Mr. S. Eeswarasarma, First Class General Trained.

Tutorial Staff

Miss K. M. Gnanaratnam, First Class Tamil Trained.

Mrs. M. C. J. S. Balasingham, Special English Trained.

Mrs. A. A. Pushparajah, First Class General Trained.

Miss C. Y. Beadle, Special Science Trained.

Mr. T. Nithiyananthan, B. Com. (Ceylon), Special Commerce Trained.

Mrs. I. Pushparajah, Special Science Trained.

Mrs. N. Sambasivam, B. A. (Cey.), First Class Tamil Trained

Mr. I. Kamalarajah, Special Physical Education Trained.

Mrs. V. Karunanithy, Special Mathematics Trained.

Mrs. T. Ratnasingham, Special Primary Trained.

Miss S. Sivanesarajah, B. Sc. (Ceylon)

Mrs. S. Paramanantham, B. Sc. (Ceylon).

Mr. K. Manikkavasagar, Special Mathematics Trained

Mr. J. R. P. Vimalarajah, Special Mathematics Trained.

Miss M. Nadarajah, B. A. Hons. (Ceylon).

Mrs. R. Srinivasan, B. A. Hons. (Ceylon).

Mr. P. Kovinthalajah, B. Sc. (Ceylon).

Mr. K. Govinthasamy, Special Mathematics Trained.

Mr. A. L. U. Sahib, Special Agriculture Trained.

Miss M. Viraganathan, Dip-in-Music, Special Music Trained.

Mr. P. Pathmanathan, L. L. B., Special Science Trained.

Mr. S. Gridaran, B. Sc (Ceylon).

Mr. H. M. Felthmann, Special English Trained.

Mrs. F. P. Arasaratnam, Special Primary Trained.

Mrs. P. G. Visvasam, Special Social Studies Trained.

Mrs. Jayaseeli Croos, Certificated (Primary).

Miss G. Ganeshamoorthy, Certificated (Primary).

Miss S. Velmurugu, Certificated (Primary)

Mrs. M. J. M. Gunaratnam, B. A. (Ceylon), Special English Trained.

Miss S. Manicasingham B. Sc. Hons (Cey.)
Miss K. Balasingham, B. Sc. Hons. (Cey.)
Mrs. Shanthini Rasanayagam, Special English Teacher Trainee.
Miss R. Arulampalam, B. A. (Cey.)
Mr. S. Christopher, B. Com. (Cey.)
Mr. P. P. A. Santhakumar, B. Sc. (Cey.)
Mr. K. Velmurugu, Special Art Trained: College of Fine Arts Cert.

Clerk

Mr. P. Pakkiyarajah, (released temporarily to the Dept. of Education).

Laboratory Attendant

Mr. J. B. Hendrick.

K. K. S.

Mr. S. A. Selvarajah.

Watcher

Mr. R. Navaratnarajah.

Relief Watcher

Mr. K. Kulainthaivadivel.

Hostel Cook

Mrs. L. Thiyagarajah

Staff Changes 1988 - 1989

Teachers Retired

Mrs. N. Krishnapillai, First Class Tamil Trained, Dip-in Western Music.
Mr. M. M. S. Mohamed, First Class Tamil Trained, Moulavi Certificate.
Mrs. A. Arumugam, First Class Tamil Trained.

Teachers Transferred

Mr. A. C. Mohamed Rafai, Moulavi Certificate.
Mr. M. Paskaran, B. Sc. Dip-in Ed.
Miss P. Karthigesu, Special English Trained.
Mr. S. Ratnasingham, B. Sc. (Cey.) Maths Special.
Mrs. T. Lewis, Special English Trained.
Mr. P. M. M. Farook, Special Commerce Trained.
Mr. A. M. Jamaldeen, B. A. (Cey.), Special Agriculture Trained.

